

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-173-08

Druk nr 1273

Warszawa, 31 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U s t a w a¹⁾

z dnia

o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw²⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „Rozdział 1” zastępuje się wyrazami „Dział I”;
- 2) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ustawa określa warunki wykonywania:
 - 1) działalności w zakresie ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych;
 - 2) działalności reasekuracyjnej.”;
- 3) w art. 2 w ust. 1:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) cedent – zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który w związku z wykonywaną działalnością ubezpieczeniową lub reasekuracyjną ceduje ryzyko na zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń wykonujący działalność reasekuracyjną.”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Dz. Urz. WE L 323 z 9.12.2005, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

„3) główny oddział – oddział, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416), zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej albo zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej;”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) krajowy zakład ubezpieczeń – przedsiębiorcę, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

d) pkt 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„5b) mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy – podmiot dominujący, który nie jest:

- a) zakładem ubezpieczeń,
- b) zakładem reasekuracji,
- c) dominującym podmiotem ubezpieczeniowym,
- d) dominującym podmiotem nieregulowanym w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym – jeżeli przynajmniej jednym z jego podmiotów zależnych jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji; za mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy nie uważa się Skarbu Państwa;

5c) nadzór dodatkowy – nadzór w zakresie wynikających z przepisów prawa polskiego lub prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawnień i obowiązków krajowego zakładu ubezpieczeń, krajowego zakładu reasekuracji, zagranicznego zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub zagranicznego zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, który:

- a) jest podmiotem dominującym wobec innego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub posiada udział w innym zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, lub jest w inny sposób blisko powiązany z innym zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, lub
- b) jest podmiotem zależnym od dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, lub
- c) jest podmiotem zależnym od mieszanego dominującego podmiotu ubezpieczeniowego;”

e) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) oddział – oddział, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej albo zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej;”

- f) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) rodzaje reasekuracji:
a) reasekuracja ubezpieczeń na życie, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy,
b) reasekuracja ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy;”
- g) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) ubezpieczeniowa grupa kapitałowa – grupę podmiotów, w skład której wchodzi zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji podlegający nadzorowi dodatkowemu oraz co najmniej:
a) podmiot, o którym mowa w pkt 5c lit. a – c, a także
b) podmioty będące podmiotami zależnymi, podmiotami ze znaczącym udziałem kapitałowym lub w inny sposób blisko powiązane z zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu,
c) podmioty dominujące, posiadające znaczący udział kapitałowy lub w inny sposób blisko powiązane z zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu,
d) podmioty będące podmiotami zależnymi, podmiotami ze znaczącym udziałem kapitałowym lub w inny sposób blisko powiązane z podmiotami, o których mowa w lit. c;”
- h) pkt 13a otrzymuje brzmienie:
„13a) dominujący podmiot ubezpieczeniowy – podmiot dominujący, niebędący dominującym podmiotem nieregulowanym w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym:
a) który posiada znaczące udziały kapitałowe w podmiotach zależnych oraz
b) którego podmiotami zależnymi są wyłącznie lub w większości zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, a przynajmniej jednym z tych zakładów jest krajowy zakład ubezpieczeń lub krajowy zakład reasekuracji lub zagraniczny zakład ubezpieczeń, który uzyskał zezwolenie w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub zagraniczny zakład reasekuracji, który uzyskał zezwolenie w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej;”
- i) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) zagraniczny zakład ubezpieczeń – przedsiębiorcę zagranicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność ubezpieczeniową;”
- j) po pkt 16 dodaje się pkt 16a i 16b w brzmieniu:
„16a) krajowy zakład reasekuracji – przedsiębiorcę, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

16b) zagraniczny zakład reasekuracji – przedsiębiorcę zagranicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność reasekuracyjną;”;

4) w art. 3:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Działalnością reasekuracyjną jest wykonywanie czynności związanych z przyjmowaniem ryzyka cedowanego przez zakład ubezpieczeń lub przez zakład reasekuracji oraz dalsze cedowanie przyjętego ryzyka, w szczególności:

- 1) zawieranie i wykonywanie umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji;
- 2) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów, o których mowa w pkt 1;
- 3) ustalanie składek i prowizji należnych z tytułu zawieranych umów, o których mowa w pkt 1;
- 4) wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w pkt 1;
- 5) prowadzenie kontroli przestrzegania przez cedentów warunków umów, o których mowa w pkt 1.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakład ubezpieczeń nie może wykonywać innej działalności poza działalnością ubezpieczeniową i bezpośrednio z nią związaną, z zastrzeżeniem ust. 2c i 8 oraz art. 26 ust. 1.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Zakład reasekuracji nie może wykonywać innej działalności poza działalnością reasekuracyjną i czynnościami bezpośrednio z nią związanymi.

2b. Czynnościami bezpośrednio związanymi z działalnością reasekuracyjną są w szczególności czynności w zakresie doradztwa statystycznego, doradztwa aktuarialnego, analizy ryzyka, badań na rzecz klientów, lokowania środków zakładu reasekuracji, a także czynności zapobiegania powstawaniu lub zmniejszeniu skutków wypadków ubezpieczeniowych lub finansowanie tych działań z funduszu prewencyjnego.

2c. Zakład ubezpieczeń działający jako zakład ubezpieczeń i reasekuracji może wykonywać również działalność, o której mowa w ust. 1a i 2b.”;

d) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zawieranie umów ubezpieczenia, umów gwarancji ubezpieczeniowych lub zlecanie ich zawierania uprawnionym pośrednikom ubezpieczeniowym w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), a także wykonywanie tych umów;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zawieranie umów reasekuracji lub zlecanie ich zawierania brokerom reasekuracyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, a także wykonywanie tych umów,

w zakresie cedowania ryzyka z umów ubezpieczenia lub umów gwarancji ubezpieczeniowych (reasekuracja bierna);”;

– pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów, o których mowa w pkt 1 i 1a;

3) ustalanie składek i prowizji należnych z tytułu zawieranych umów, o których mowa w pkt 1 i 1a;

4) ustanawianie w drodze czynności cywilnoprawnych, zabezpieczeń rzeczowych lub osobistych, jeżeli są one bezpośrednio związane z zawieraniem umów, o których mowa w pkt 1 i 1a.”;

e) w ust. 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 1a;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadzenie postępowań regresowych oraz postępowań windykacyjnych związanych z wykonywaniem:

a) umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych,

b) umów reasekuracji w zakresie cedowania ryzyka z umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych;”;

5) po art. 4:

a) dodaje się wyrazy „Dział II Działalność ubezpieczeniowa”;

b) wyrazy „Rozdział 2” zastępuje się wyrazami „Rozdział 1”;

6) w art. 6 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Działalność ubezpieczeniową wykonuje zakład ubezpieczeń działający jako zakład ubezpieczeń albo zakład ubezpieczeń i reasekuracji.

3. Zakład ubezpieczeń wykonujący działalność w formie spółki akcyjnej ma obowiązek i wyłączne prawo używania w nazwie lub firmie wyrazów „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji”, „zakład ubezpieczeń i reasekuracji”. Dopuszczalne jest używanie w obrocie odpowiednio skrótów „TU”, „ZU”, „TUiR”, „ZUiR”.”;

7) po art. 18 dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Zakład ubezpieczeń może proporcjonalnie różnicować składki i świadczenia poszczególnych osób w przypadkach, w których zastosowanie kryterium płci jest czynnikiem decydującym w ocenie ryzyka opartego na odpowiednich i dokładnych danych aktuarialnych i statystycznych.

2. Różnicowanie składek i świadczeń, o którym mowa w ust. 1, jest uzależnione od gromadzenia, podawania do publicznej wiadomości oraz uaktualniania przez zakład ubezpieczeń dokładnych danych, uzasadniających zastosowanie kryterium płci jako decydującego czynnika aktuarialnego.

Art. 18b. Różnicowanie składek i świadczeń do celów ubezpieczeń z działu I i II załącznika do ustawy i związanych z nimi usług finansowych, ze względu na ciężę i macierzyństwo, jest zakazane.”;

8) w art. 19 w ust. 2 po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) zakładu reasekuracji, z którym zawarto umowę reasekuracji, w zakresie umów ubezpieczenia ryzyka objętych tą umową reasekuracji;”;

9) w art. 29 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zakładu reasekuracji.”;

10) po art. 30 wyrazy „Rozdział 3” zastępuje się wyrazami „Rozdział 2”;

11) w art. 35 ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Jeżeli wskutek nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji, o którym mowa w ust. 2, albo wskutek podjęcia innych działań określonych w ust. 2, krajowy zakład ubezpieczeń stałby się podmiotem zależnym lub podmiotem, w którym posiadany byłby znaczący udział kapitałowy:

1) zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały zezwolenia na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub

2) podmiotu dominującego zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały zezwolenia na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub

3) osoby fizycznej lub prawnej posiadającej znaczący udział kapitałowy w instytucji kredytowej lub firmie inwestycyjnej, które uzyskały zezwolenia na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej

– zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności podmioty, w stosunku do których krajowy zakład ubezpieczeń stałby się podmiotem zależnym lub podmiotem, w którym posiadałyby one znaczący udział kapitałowy.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, organ nadzoru występuje na piśmie do właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie informacji dotyczących nadzorowanego przez ten organ zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej, założycieli, akcjonariuszy lub udziałowców tych podmiotów, podmiotów dominujących w stosunku do tych podmiotów lub osób fizycznych lub prawnych posiadających znaczący udział kapitałowy w tych podmiotach celem ustalenia, czy zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 4.”;

12) po art. 37c wyrazy „Rozdział 4” zastępuje się wyrazami „Rozdział 3”;

13) po art. 91 wyrazy „Rozdział 5” zastępuje się wyrazami „Rozdział 4”;

14) w art. 92 w ust. 3:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wyliczenie marginesu wypłacalności i wyliczenie wartości środków własnych – w przypadku gdy założycielem jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zaświadczenie organu nadzoru właściwego dla siedziby zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji, dotyczące wykonywanej przez wnioskodawcę działalności oraz spełnienia wymogów w zakresie wypłacalności;”

c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) poświadczenie odpowiedniego wykształcenia i doświadczenia zawodowego osób przewidzianych na członków zarządu i rady nadzorczej, w tym świadectwa pracy i odpisy dyplomów;”

d) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) oświadczenie założycieli, czy krajowy zakład ubezpieczeń będzie podmiotem zależnym lub podmiotem ze znaczącym udziałem kapitałowym:

- a) zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- b) podmiotu dominującego w stosunku do zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- c) osoby fizycznej lub prawnej, posiadającej znaczący udział kapitałowy w zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmie inwestycyjnej, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej – z informacją o nazwach i adresach siedziby podmiotów, o których mowa w lit. a – c.”;

15) w art. 93a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadzorowanego przez ten organ zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej;”

16) w art. 98 w ust. 1 uchyla się pkt 8;

17) w art. 101 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Decyzja, o której mowa w ust. 1 i 4, jest natychmiast wykonalna.”;

18) w art. 102 dodaje się pkt 4 – 7 w brzmieniu:

- „4) krajowy zakład ubezpieczeń nie może zawierać umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 5) umowy reasekuracji czynnej i umowy retrocesji czynnej już zawarte nie mogą być przedłużane i nie przedłużają się;
- 6) krajowy zakład ubezpieczeń nie może przyjmować nowych cesji w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 7) krajowy zakład ubezpieczeń nie może zwiększać odpowiedzialności w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej.”;

19) po art. 102 wyrazy „Rozdział 6” zastępuje się wyrazami „Rozdział 5”;

20) w art. 123 w ust. 2 dodaje się pkt 4 – 7 w brzmieniu:

- „4) główny oddział nie może zawierać umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 5) umowy reasekuracji czynnej i umowy retrocesji czynnej już zawarte nie mogą być przedłużane i nie przedłużają się;
- 6) główny oddział nie może przyjmować nowych cesji w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 7) główny oddział nie może zwiększać odpowiedzialności w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej.”;

21) po art. 126 wyrazy „Rozdział 7” zastępuje się wyrazami „Rozdział 6”;

22) po art. 145 wyrazy „Rozdział 8” zastępuje się wyrazami „Rozdział 7”;

23) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. 1. Do zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy, których składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku obrotowym przekracza 10 % całkowitej składki przypisanej brutto, lub składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku obrotowym przekracza kwotę równowartości w złotych 50 000 000 euro, lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ujęciu brutto, utworzone w związku z wykonywaną działalnością reasekuracyjną przekraczają 10 % łącznych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto, utworzonych na koniec roku obrotowego, stosuje się następujące zasady:

- 1) margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń stanowi sumę:
 - a) marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń, obliczonego zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów ubezpieczeń oraz
 - b) marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji, obliczonego zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów reasekuracji;
- 2) minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego jest równa większej z dwóch kwot:
 - a) minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla zakładu ubezpieczeń, obliczonej zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów ubezpieczeń oraz
 - b) minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla zakładu reasekuracji, obliczonej zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów reasekuracji;
- 3) wysokość środków własnych zakładu ubezpieczeń, stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności i wysokość środków własnych zakładu ubezpieczeń, stanowiących pokrycie kapitału gwarancyjnego jest ustalana zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów ubezpieczeń oraz przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów reasekuracji;
- 4) zakład ubezpieczeń lokuje aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej zakładów reasekuracji; aktywa zakładu stanowiące pokrycie rezerw techniczno-

-ubezpieczeniowych, związanych z wykonywaną działalnością reasekuracyjną muszą zostać wydzielone i być zarządzane niezależnie od aktywów związanych z wykonywaną przez zakład ubezpieczeń działalnością ubezpieczeniową bezpośrednią, bez możliwości transferu tych aktywów.

2. Do zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność, o której mowa w dziale II załącznika do ustawy, których składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku obrotowym przekracza 10 % całkowitej składki przypisanej brutto, lub składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku obrotowym przekracza kwotę równoważącą w złotych 50 000 000 euro, lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ujęciu brutto, utworzone w związku z wykonywaną działalnością reasekuracyjną przekraczają 10 % łącznych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto, utworzonych na koniec roku obrotowego, stosuje się zasady, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4.
3. Do wyliczenia równoważności w złotych kwoty wyrażonej w euro, o której mowa w ust. 1 i 2, przyjmuje się średni kurs walut obcych Narodowego Banku Polskiego według tabeli kursów średnich nr 1 każdego roku.
4. Jeżeli w dwóch kolejnych latach obrotowych warunki wymienione w ust. 1 i 2 nie są spełnione, zakład ubezpieczeń od trzeciego kolejnego roku obrotowego stosuje przepisy dotyczące gospodarki finansowej zakładów ubezpieczeń.
5. Zakład ubezpieczeń może wystąpić do organu nadzoru o skrócenie terminu, o którym mowa w ust. 4.”;

24) w art. 148 ust. 2 – 2c otrzymują brzmienie:

„2. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu ubezpieczeń, podlegającego nadzorowi dodatkowemu, wyłącza się posiadane przez zakład ubezpieczeń akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne innych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należących do tej samej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

2a. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu ubezpieczeń wchodzącego w skład konglomeratu finansowego wyłącza się posiadane przez zakład ubezpieczeń akcje lub udziały finansujące kapitały własne innych zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, instytucji kredytowych i instytucji finansowych w rozumieniu prawa bankowego oraz firm inwestycyjnych.

2b. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu ubezpieczeń wyłącza się posiadane przez zakład ubezpieczeń w odniesieniu do innych zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, instytucji kredytowych i instytucji finansowych w rozumieniu prawa bankowego oraz firm inwestycyjnych:

1) udzielone przez zakład ubezpieczeń pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w ust. 4 pkt 2;

2) skumulowane niezapłacone dywidendy z tytułu akcji uprzywilejowanych.

2c. Na wniosek zakładu ubezpieczeń, jeżeli udziały lub akcje w innej instytucji kredytowej, firmie inwestycyjnej, instytucji finansowej, zakładzie reasekuracji lub zakładzie ubezpieczeń, są posiadane tymczasowo do celów pomocy finansowej przeznaczonej na reorganizację oraz utrzymanie podmiotu, organ nadzoru może wyrazić zgodę na odstąpienie od stosowania przepisów w sprawie odliczeń określonych w ust. 2a lub 2b.”;

25) art. 148a otrzymuje brzmienie:

„Art. 148a. Środki własne na pokrycie kapitału gwarancyjnego stanowią aktywa, o których mowa w art. 148, z wyłączeniem aktywów, o których mowa w art. 148 ust. 4 pkt 3.”;

26) w art. 150 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ze środków pochodzących z funduszu organizacyjnego zakładu ubezpieczeń zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym mogą być finansowane jedynie koszty związane z utworzeniem administracji zakładu ubezpieczeń oraz z organizowaniem sieci jego przedstawicielstw.”;

27) w art. 154:

a) w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) akcje, w tym dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, a także notowane na tym rynku prawa poboru, prawa do akcji”;

b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Nie stanowią aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych krajowego zakładu ubezpieczeń, podlegającego nadzorowi dodatkowemu, aktywa finansujące kapitały własne innych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji należących do tej samej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

9. Na wniosek zakładu ubezpieczeń organ nadzoru może udzielić, w drodze decyzji, zezwolenia na uznawanie za aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych aktywów innych niż określone w ust. 6. Organ nadzoru w decyzji udzielającej zezwolenia określa warunki dopuszczalności uznania za aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych wskazanych w zezwoleniu aktywów.”;

28) w art. 155:

a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) łącznie 25 % wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w należnościach od cedentów, reasekuratorów, ubezpieczających lub pośredników ubezpieczeniowych oraz udziale reasekuratorów w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych, przy czym wartość tych należności oraz udziału reasekuratorów w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych niezabezpieczonych hipotecznie albo przez instytucje finansowe nie przekroczy 5 % łącznej wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; nie są wymagane zabezpieczenia od reasekuratorów, którzy wykonują działalność w ramach uzyskanego na podstawie ustawy zezwolenia organu nadzoru lub w ramach swobody świadczenia usług albo uzyskali pozytywną opinię organu nadzoru”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 155 ust. 1, nie wlicza się rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla ubezpieczeń na życie, o których mowa w dziale I w grupie 3 załącznika do ustawy, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający.”;

- 29) po art. 157 wyrazy „Rozdział 9” zastępuje się wyrazami „Rozdział 8”;
- 30) w art. 159 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) sporządzanie rocznego raportu o stanie portfela ubezpieczeń i reasekuracji;”;
- 31) po art. 166 wyrazy „Rozdział 10” zastępuje się wyrazami „Rozdział 9”;
- 32) w art. 167 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się raport o stanie portfela ubezpieczeń i reasekuracji, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 4.”;
- 33) art. 170 otrzymuje brzmienie:
„Art. 170. 1. Wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych dokonuje się przed upływem roku obrotowego, jednakże ten sam podmiot nie może być wybrany na okres dłuższy niż 5 lat.
2. O wyborze podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych zakład ubezpieczeń zawiadamia organ nadzoru nie później niż w terminie 7 dni od dnia wyboru.”;
- 34) w art. 171 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany zawiadomić organ nadzoru o zmianie podmiotu badającego sprawozdanie finansowe zakładu ubezpieczeń, w terminie 7 dni od dnia zmiany tego podmiotu.”;
- 35) w art. 173 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) reasekuracji biernej oraz działalności reasekuracyjnej;”;
- 36) po art. 175 oznaczenie i tytuł rozdziału 11 otrzymują brzmienie:
„Rozdział 10
Łączenie się zakładów ubezpieczeń, przeniesienie umów ubezpieczenia, przeniesienie umów reasekuracji”;
- 37) art. 178 otrzymuje brzmienie:
„Art. 178. Na zakład ubezpieczeń przejmujący lub na zakład ubezpieczeń nowo zawiązany przechodzą, z dniem połączenia:
1) portfel ubezpieczeń zakładu przejmowanego lub łączących się zakładów;
2) portfel reasekuracji zakładu przejmowanego lub łączących się zakładów.”;
- 38) w art. 179 w ust. 3:
a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) dowód posiadania aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń przejmującego lub nowo zawiązanego;”;
b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) dowód posiadania środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń przejmującego lub nowo zawiązanego.”;

39) w art. 180 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru, w terminie 21 dni od dnia powiadomienia o planie połączenia zakładów ubezpieczeń, może, w drodze decyzji, złożyć sprzeciw wobec planowanego połączenia zakładów ubezpieczeń, jeżeli z przedłożonych dokumentów wynika, że po połączeniu nowo powstały zakład ubezpieczeń nie będzie dysponować środkami własnymi w wysokości wymaganego marginesu wypłacalności lub zakład ubezpieczeń nie będzie posiadał aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, oraz

- 1) interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia nie zostały należycie zabezpieczone, lub
- 2) interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji nie zostały należycie zabezpieczone.”;

40) po art. 186 dodaje się art. 186a – 186e w brzmieniu:

„Art. 186a. 1. Zakład ubezpieczeń może zawrzeć z innym zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji umowę o przeniesienie całości lub części umów reasekuracji, zwaną dalej „przeniesieniem portfela reasekuracji”.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, wymaga zatwierdzenia przez organ nadzoru.

Art. 186b. 1. Przeniesienie portfela reasekuracji może nastąpić pod warunkiem, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przejmujący portfel reasekuracji i zakład ubezpieczeń przekazujący portfel reasekuracji, po wykonaniu umowy będą posiadać środki własne w wysokości co najmniej marginesu wypłacalności oraz będą posiadać aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

3. Organ nadzoru może zwolnić zakład ubezpieczeń przekazujący lub zakład ubezpieczeń przejmujący, lub zakład reasekuracji przejmujący portfel reasekuracji od warunku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli umowa ma na celu ochronę interesów ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, w sytuacji zagrożenia wypłacalności zakładu ubezpieczeń przekazującego portfel reasekuracji.

Art. 186c. 1. Wniosek o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji składają wspólnie zainteresowane zakłady ubezpieczeń albo zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji.

2. Wniosek o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji określa:

- 1) nazwy i siedziby zakładu ubezpieczeń przekazującego i zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przejmującego portfel reasekuracji;
- 2) wykaz przenoszonych umów reasekuracji;
- 3) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalonych dla przenoszonych umów reasekuracji;
- 4) wykaz aktywów przenoszonych wraz z umowami reasekuracji.

3. Do wniosku o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji należy dołączyć:

- 1) umowę o przeniesienie portfela reasekuracji;
- 2) dowód posiadania środków własnych w wysokości marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń przekazującego i zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przejmującego portfel reasekuracji, lub wniosek o zwolnienie od warunku określonego w art. 186b ust. 1;
- 3) dowód posiadania aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład ubezpieczeń przekazujący oraz zakład

ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przejmujący portfel reasekuracji, lub wniosek o zwolnienie od warunku określonego w art. 186b ust. 1.

Art. 186d. Organ nadzoru zatwierdza, w drodze decyzji, przeniesienie portfela reasekuracji, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) został złożony wniosek spełniający warunki określone w art. 186c;
- 2) zakład ubezpieczeń przekazujący oraz zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przejmujący portfel reasekuracji spełniają warunki określone w art. 186b;
- 3) interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji są należycie zabezpieczone.

186e. 1. Wraz z przeniesieniem portfela reasekuracji następuje przeniesienie aktywów zakładu ubezpieczeń przekazującego do zakładu ubezpieczeń przejmującego lub zakładu reasekuracji przejmującego, w wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ustalonej dla przenoszonego portfela reasekuracji.

2. W przypadku uzasadnionym ochroną interesów ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji organ nadzoru może, na wniosek zainteresowanego zakładu ubezpieczeń, określić wartość aktywów przenoszonych wraz z portfelem reasekuracji lub wyrazić zgodę na przeniesienie portfela reasekuracji bez przekazania środków finansowych.”;

41) po art. 186 wyrazy „Rozdział 12” zastępuje się wyrazami „Rozdział 11”;

42) w art. 189:

a) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wygasają mandaty członków zarządu zakładu ubezpieczeń;”;

b) uchyla się ust. 15;

43) w art. 191 dodaje się pkt 4 – 7 w brzmieniu:

„4) zakład ubezpieczeń nie może zawierać umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;

5) umowy reasekuracji czynnej i umowy retrocesji czynnej już zawarte nie mogą być przedłużane i nie przedłużają się;

6) zakład ubezpieczeń nie może przyjmować nowych cesji w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;

7) zakład ubezpieczeń nie może zwiększać odpowiedzialności w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej.”;

44) art. 199 otrzymuje brzmienie:

„Art. 199. 1. W przypadku likwidacji zakładu ubezpieczeń aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych tworzą osobną masę przeznaczoną na zaspokojenie roszczeń z tytułu:

1) umów ubezpieczenia;

2) umów reasekuracji.

2. Inne zobowiązania zakładu ubezpieczeń mogą być pokryte z aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych wyłącznie po zaspokojeniu wszystkich roszczeń z tytułu umów, o których mowa w ust. 1.”;

45) po art. 201 wyrazy „Rozdział 13” zastępuje się wyrazami „Rozdział 12”;

46) po art. 214a wyrazy „Rozdział 14” zastępuje się wyrazami „Rozdział 13”;

47) w art. 216 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Izba reprezentuje również zakłady reasekuracji, o których mowa w art. 217a.”;

48) po art. 217 dodaje się art. 217a w brzmieniu:

„217a. Członkami Izby, na zasadzie dobrowolności, mogą być zakłady reasekuracji.”;

49) po art. 223:

a) dodaje się Dział III w brzmieniu:

„Dział III

Działalność reasekuracyjna wykonywana przez zakłady reasekuracji

Rozdział 1

Zasady wykonywania działalności reasekuracyjnej

Art. 223a.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1, art. 7, art. 11, art. 27 ust. 1 – 2 i ust. 3b – 10, art. 28 oraz art. 30, z tym że użyte w art. 27 ust. 1 określenie „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” oznacza „towarzystwo reasekuracji wzajemnej”.

Art. 223b.

1. Zakład reasekuracji może wykonywać działalność reasekuracyjną wyłącznie w formie spółki akcyjnej albo towarzystwa reasekuracji wzajemnej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zakład reasekuracji może wykonywać działalność reasekuracyjną również w formie spółki europejskiej określonej w rozporządzeniu Rady nr 2157/2001/WE z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz. Urz. WE L 294 z 10.11.2001).

Art. 223c.

1. Zakład reasekuracji wykonujący działalność w formie spółki akcyjnej ma obowiązek i wyłączone prawo używania w nazwie lub firmie wyrazów „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” lub „zakład reasekuracji”. Dopuszczalne jest używanie w obrocie odpowiednio skrótów „TR” lub „ZR”.

2. Zakład reasekuracji wykonujący działalność w formie towarzystwa reasekuracji wzajemnej ma obowiązek i wyłączone prawo używania w nazwie wyrazów „towarzystwo reasekuracji wzajemnej”. Dopuszczalne jest używanie w obrocie skrótu „TRW”.

Art. 223d.

1. Składkę reasekuracyjną ustala się w wysokości, która powinna co najmniej zapewnić wykonanie wszystkich zobowiązań z tytułu zawartych umów reasekuracji i pokrycie kosztów wykonywania działalności reasekuracyjnej przez zakład reasekuracji.

2. Zakład reasekuracji jest zobowiązany gromadzić odpowiednie dane statystyczne w celu ustalania na ich podstawie składek reasekuracyjnych i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Art. 223e.

Członkiem organu zarządzającego zakładu reasekuracji nie może być osoba będąca jednocześnie członkiem organu zarządzającego:

- 1) narodowego funduszu inwestycyjnego lub firmy zarządzającej majątkiem narodowego funduszu inwestycyjnego;
- 2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych;
- 3) podmiotu prowadzącego działalność maklerską w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub inną działalność w zakresie obrotu maklerskimi instrumentami finansowymi w rozumieniu tej ustawy;
- 4) powszechnego towarzystwa emerytalnego;
- 5) banku;
- 6) zakładu ubezpieczeń.

Rozdział 2

Zakład reasekuracji wykonujący działalność w formie spółki akcyjnej

Art. 223f.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 2 – 4, art. 34, art. 35 ust. 1 – 2b i ust. 5 – 10, art. 37 ust. 2 i 3 oraz art. 37c.

Art. 223g.

Zmiany w statucie wymagają, przed zarejestrowaniem, zatwierdzenia przez organ nadzoru w zakresie:

- 1) zmiany siedziby lub firmy;
- 2) podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego;
- 3) zmiany zakresu działalności, o którym mowa w art. 223y;
- 4) zmiany dotyczącej uprzywilejowania akcji lub uprawnień przyznanych akcjonariuszom osobiście;
- 5) tworzenia w ciężar kosztów funduszy rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i innych rezerw;
- 6) zmiany zasad reprezentacji spółki;
- 7) zmian w gospodarowaniu majątkiem i aktywami zakładu reasekuracji, w tym w zakresie określenia kompetencji organów zakładu reasekuracji;
- 8) zmian w funduszu organizacyjnym.

Art. 223h.

Kapitał zakładowy krajowego zakładu reasekuracji nie może być niższy niż wysokość minimalnego kapitału gwarancyjnego wymaganego dla rodzajów reasekuracji, w zakresie działalności krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223y.

Art. 223i.

1. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lub 2, zgłosić sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji, albo co do podjęcia innych działań powodujących, że krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym podmiotu składającego zawiadomienie.

W przypadku gdy organ nadzoru nie zgłasza sprzeciwu, może, w drodze decyzji, ustalić maksymalny termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji, albo podjęcia innych działań powodujących, że krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym podmiotu składającego zawiadomienie.

2. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lub 2, jest zobowiązany przedstawić wraz z zawiadomieniem dowody, w tym przekazać dokumenty wskazujące, że nie zachodzą przesłanki do zgłoszenia przez organ nadzoru sprzeciwu zgodnie z ust. 3. Termin 3 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia zawiadomienia wraz z przedstawieniem dowodów, w tym przekazaniem dokumentów, zgodnie ze zdaniem poprzedzającym, i innych informacji wymaganych przepisami ustawy, a w przypadku gdy przepisy wymagają wystąpienia przez organ nadzoru o informacje do właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej – od dnia przekazania informacji przez właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Organ nadzoru może zgłosić sprzeciw, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nabywający albo obejmujący akcje, albo podejmujący inne działania, na skutek których krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym tego podmiotu, nie wykaże, że:

- 1) daje rękojmię prowadzenia spraw krajowego zakładu reasekuracji w sposób należyty;
- 2) w okresie od dnia zawiadomienia organu nadzoru o zamiarze, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lub 2, do dnia nabycia włącznie, środki przeznaczone na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji krajowego zakładu reasekuracji lub na podjęcie innych działań powodujących, że krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z kredytu lub pożyczki albo nie są w inny sposób obciążone;
- 3) wpłaty na akcje lub na podjęcie innych działań powodujących, że krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

Art. 223j.

1. Podmiot, który zamierza zbyć bezpośrednio lub pośrednio akcje lub prawa z akcji krajowego zakładu reasekuracji, ma obowiązek każdorazowo powiadomić o zamiarze zbycia organ nadzoru, jeżeli w wyniku zbycia:

- 1) jego udział w liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym spadłby odpowiednio poniżej 10 %, 20 %, 33 %, 50 %;
- 2) zakład reasekuracji przestałby być jego jednostką zależną.

2. Zamiar zbycia lub zbycie akcji lub praw z akcji krajowego zakładu reasekuracji przez podmiot zależny uważa się za zamiar ich zbycia lub zbycie przez podmiot dominujący.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy podmiotem dominującym jest Skarb Państwa.

4. Przepisy ust. 1 – 3 nie naruszają przepisów ustawy o ofercie publicznej oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

5. Podmiot zbywający akcje lub prawa z akcji krajowego zakładu reasekuracji, w trybie ust. 1 – 3, jest obowiązany poinformować o zbyciu krajowy zakład reasekuracji, którego zbycie dotyczy.

Art. 223k.

Zakład reasekuracji ma obowiązek po uzyskaniu informacji zawiadomić organ nadzoru o każdym:

- 1) nabyciu albo objęciu akcji lub praw z akcji przez akcjonariusza, jeżeli powoduje to powstanie sytuacji, o której mowa w art. 35 ust. 1 i 2;
- 2) zbyciu akcji lub praw z akcji przez akcjonariusza, jeżeli powoduje to powstanie sytuacji, o której mowa w art. 223j.

Art. 223l.

1. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji, w przypadku gdy wpływ wywierany przez akcjonariusza zakładu reasekuracji może zagrozić lub zagraża interesom zakładu reasekuracji, cedentów, ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

3. Uchwała walnego zgromadzenia jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji, w stosunku do których organ nadzoru wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że uchwała spełnia wymogi co do większości głosów oraz liczby głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych.

4. Na wniosek akcjonariusza organ nadzoru uchyla decyzję wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

Art. 223m.

1. W przypadku naruszeń prawa lub innych nieprawidłowości zagrażających wypłacalności zakładu reasekuracji wchodzącego w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w tym na wniosek organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym siedzibę ma zakład reasekuracji, organ nadzoru może podjąć w stosunku do dominującego podmiotu ubezpieczeniowego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środki określone w art. 209 lub art. 212 ust. 1 pkt 1 i 2, przy czym górna granica wysokości kary pieniężnej nakładanej na dominujący podmiot ubezpieczeniowy nie może przekroczyć 10 000 000 zł.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania praw głosu z akcji lub udziałów posiadanych w zakładzie reasekuracji przez dominujący podmiot ubezpieczeniowy.

Rozdział 3

Towarzystwo reasekuracji wzajemnej

Art. 223n.

Do towarzystw reasekuracji wzajemnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 39, art. 40 ust. 1 i 2, art. 42, art. 45 ust. 1, 2 i 4, art. 46 ust. 2 oraz art. 48 – 91.

Art. 223o.

Zakład reasekuracji, który przyjmuje ryzyko cedowane przez swoich członków na zasadzie wzajemności, jest towarzystwem reasekuracji wzajemnej.

Art. 223p.

Zmiany w statucie towarzystwa reasekuracji wzajemnej wymagają przed zarejestrowaniem zatwierdzenia przez organ nadzoru w zakresie:

- 1) zmiany siedziby lub nazwy;
- 2) obniżenia kapitału zakładowego;
- 3) zmiany zakresu działalności, o którym mowa w art. 223y;

- 4) tworzenia w ciężar kosztów funduszy rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i innych rezerw;
- 5) zmiany zasad reprezentacji towarzystwa;
- 6) zmian w gospodarowaniu majątkiem i aktywami towarzystwa, w tym w zakresie określenia kompetencji organów towarzystwa oraz spłat z tytułu zobowiązań wobec członków towarzystwa;
- 7) zmian w funduszu organizacyjnym.

Art. 223q.

Statut towarzystwa reasekuracji wzajemnej określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę towarzystwa;
- 2) liczbę członków zarządu i rady nadzorczej;
- 3) zakres działalności reasekuracyjnej, o którym mowa w art. 223y;
- 4) wysokość kapitału zakładowego;
- 5) zasady wykorzystania nadwyżki bilansowej oraz sposób pokrycia strat;
- 6) zasady umarzania udziałów;
- 7) zasady uzyskania i utraty członkostwa oraz rodzaje członkostwa;
- 8) sposób rozwiązywania towarzystwa;
- 9) zasady dokonywania ogłoszeń towarzystwa, w tym oznaczenie pisma do ogłoszeń.

Art. 223r.

Jeżeli statut towarzystwa reasekuracji wzajemnej nie stanowi inaczej, uzyskanie członkostwa musi być związane z zawarciem umowy reasekuracji, a jego utrata – z wygaśnięciem stosunku reasekuracji.

Art. 223s.

Kapitał zakładowy towarzystwa reasekuracji wzajemnej nie może być niższy niż wysokość minimalnego kapitału gwarancyjnego wymaganego dla rodzajów reasekuracji, w zakresie działalności krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223y.

Art. 223t.

Do nabywania i zbywania udziałów towarzystwa reasekuracji wzajemnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 35 ust. 1 – 2b i ust. 5 – 10 oraz art. 223i – 223k.

Rozdział 4

Warunki wykonywania działalności reasekuracyjnej przez krajowe zakłady reasekuracji

Art. 223u.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 92 ust. 3 pkt 1, 3 – 20 i 23 oraz ust. 4 – 5, art. 93a, art. 98 ust. 1, art. 100 ust. 1, art. 101 ust. 5 – 8, art. 102 pkt 4 – 7, z tym że użyte w art. 98 ust. 1 pkt 4 określenie „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia” oznacza „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji”.

Art. 223w.

1. Zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej dla krajowego zakładu reasekuracji wydaje, w drodze decyzji, po rozpatrzeniu wniosku założycieli zakładu reasekuracji, organ nadzoru.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) określenie nazwy lub firmy, siedziby i adresu oraz zakresu działalności krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223y;
- 2) określenie wysokości kapitału zakładowego;
- 3) wskazanie założycieli krajowego zakładu reasekuracji;
- 4) wskazanie formy prawnej, w jakiej ma być wykonywana działalność;
- 5) określenie wysokości funduszu organizacyjnego przeznaczanego na utworzenie administracji krajowego zakładu reasekuracji;
- 6) wskazanie imion i nazwisk osób przewidzianych na członków zarządu i rady nadzorczej;
- 7) wskazanie imienia i nazwiska aktuarusza oraz osoby, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych.

Art. 223x.

1. Plan działalności, o którym mowa w art. 92 ust. 3 pkt 9, określa dane i warunki, jakie ze względu na rodzaj i rozmiar prowadzonej reasekuracji są niezbędne do zapewnienia zdolności krajowego zakładu reasekuracji do wykonywania zobowiązań. Plan działalności zawiera w szczególności:

- 1) określenie rodzajów ryzyka, które krajowy zakład reasekuracji zamierza przyjmować;
- 2) określenie rodzajów umów reasekuracji, które zakład reasekuracji zamierza zawierać z cedentami;
- 3) program retrocesji określający formę i zakres retrocesji oraz retrocesjonariuszy;
- 4) określenie źródeł finansowania środków w wysokości minimalnego kapitału gwarancyjnego i marginesu wypłacalności;
- 5) oszacowanie kosztów utworzenia administracji krajowego zakładu reasekuracji i organizacji działalności z określeniem źródeł finansowania tych kosztów;
- 6) określenie organizacji działalności reasekuracyjnej, w tym:
 - a) struktury organizacyjnej krajowego zakładu reasekuracji,
 - b) zasad akceptacji ryzyka,
 - c) sposobu ustalania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
 - d) przyjętych zasad rachunkowości, w szczególności zasad rozliczania kosztów,
 - e) systemu zarządzania aktywami,
 - f) systemu kontroli wewnętrznej.

2. Do planu działalności, o którym mowa w art. 92 ust. 3 pkt 9, dołącza się rachunek symulacyjny pierwszych 3 lat obrotowych działalności, obejmujący:

- 1) oszacowanie kosztów działalności reasekuracyjnej, w tym kosztów administracyjnych oraz prowizji;
- 2) oszacowanie składki i świadczeń;
- 3) oszacowanie i wskazanie źródeł finansowania środków niezbędnych do pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i środków własnych w wysokości marginesu wypłacalności;
- 4) projekt:
 - a) bilansu,
 - b) ogólnego rachunku zysków i strat,
 - c) zbiorczego technicznego rachunku ubezpieczeń; w przypadku, gdy krajowy zakład reasekuracji składa wniosek o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności

reasekuracyjnej w zakresie, o którym mowa w art. 223y pkt 3, zbiorczy techniczny rachunek ubezpieczeń sporządza się oddzielnie dla każdego rodzaju reasekuracji,
d) wyliczenia środków własnych oraz marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego;

5) uzasadnienie oszacowanych wartości, o których mowa w pkt 1 – 3.

Art. 223y.

Zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej jest wydawane, zgodnie z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej, w zakresie reasekuracji:

- 1) ubezpieczeń na życie, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy;
- 2) ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy;
- 3) ubezpieczeń, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 223z.

W zezwoleniu, o którym mowa w art. 223w ust. 1, określa się:

- 1) nazwę lub firmę, siedzibę i adres, zakres działalności krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223y;
- 2) wysokość kapitału zakładowego;
- 3) założycieli krajowego zakładu reasekuracji;
- 4) formę organizacyjną działalności krajowego zakładu reasekuracji;
- 5) imiona i nazwiska osób przewidzianych na członków pierwszego zarządu.

Art. 223za.

1. Zmiana zakresu działalności krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223y, wymaga zezwolenia organu nadzoru.

2. Zezwolenie jest wydawane na wniosek krajowego zakładu reasekuracji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje, o których mowa w art. 223w ust. 2 pkt 1.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się plan działalności, o którym mowa w art. 92 ust. 3 pkt 9, oraz odpowiednio inne dokumenty, o których mowa w art. 92 ust. 3.

Art. 223zb.

Zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej nie może być wydane jeżeli:

- 1) bliskie powiązania między zakładem reasekuracji i inną osobą fizyczną lub prawną lub
 - 2) przepisy obowiązujące w państwie trzecim, a także trudności w stosowaniu tych przepisów mające zastosowanie do osoby fizycznej lub prawnej, z którą zakład reasekuracji posiada bliskie powiązania
- stanowiłyby dla organu nadzoru przeszkodę w sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w rozdziale 11.

Art. 223zc.

W przypadkach, o których mowa w art. 35, przepisy art. 98 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 oraz art. 223zb stosuje się odpowiednio do akcjonariuszy albo udziałowców zakładu reasekuracji przy wtórnym nabyciu akcji albo udziałów.

Art. 223zd.

1. Za dzień rozpoczęcia wykonywania działalności reasekuracyjnej uważa się dzień zawarcia pierwszej umowy reasekuracji.

2. Krajowy zakład reasekuracji jest obowiązany zawiadomić organ nadzoru o zaprzestaniu wykonywania działalności reasekuracyjnej lub zawierania umów reasekuracji w danym rodzaju reasekuracji w terminie 7 dni.

Art. 223ze.

1. Organ nadzoru może cofnąć krajowemu zakładowi reasekuracji, w drodze decyzji, zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej, jeżeli:

- 1) przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania zezwolenia lub
- 2) wykonuje działalność z naruszeniem prawa, statutu, planu działalności lub nie zapewnia zdolności do wykonywania zobowiązań, lub
- 3) nie zrealizuje w terminie planu przywrócenia prawidłowych stosunków finansowych albo krótkoterminowego planu wypłacalności, lub
- 4) zaprzestanie wykonywania działalności reasekuracyjnej przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, lub
- 5) złoży wniosek o cofnięcie zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej, lub
- 6) nie rozpoczął wykonywania działalności reasekuracyjnej w terminie, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub
- 7) jeżeli w stosunku odpowiednio do akcjonariuszy albo udziałowców zakładu reasekuracji zaistniały przesłanki określone w art. 98 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 oraz art. 223zb.

2. W przypadku, gdy krajowy zakład reasekuracji uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej w zakresie, o którym mowa w art. 223y pkt 3, organ nadzoru może cofnąć to zezwolenie w pełnym zakresie albo w zakresie jednego z rodzajów reasekuracji.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej w pełnym zakresie albo w zakresie jednego z rodzajów reasekuracji, organ nadzoru może ograniczyć lub zakazać krajowemu zakładowi reasekuracji swobodnego rozporządzania jego aktywami oraz zaciągania zobowiązań lub przekazać zarząd majątkiem zakładu reasekuracji wyznaczonej osobie.

4. Organ nadzoru w decyzji o przekazaniu zarządu majątkiem, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) osobę, której przekazuje się zarząd majątkiem krajowego zakładu reasekuracji;
- 2) okres, na który jest ustanawiany zarząd majątkiem;
- 3) szczegółowe zadania zarządu majątkiem;
- 4) sposób wykonywania zadań zarządu majątkiem;
- 5) wysokość wynagrodzenia za zarząd majątkiem.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1 i 3, jest natychmiast wykonalna.

6. Organ nadzoru przesyła do właściwego sądu rejestrowego odpis ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Wykonywanie działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne zakłady reasekuracji mające siedzibę w państwach niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej

Art. 223zf.

Do głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 103, art. 105 ust. 2, 3, 4 pkt 1, 3 i 4 oraz ust. 5 i 6, art. 106 ust. 1 – 3 i ust. 4b – 10, art. 107 ust. 3 pkt 1, 3, 5, 6, 8 i 11 – 16 oraz ust. 4, art. 110 – 113, art. 114 ust. 1, art. 115, art. 117, art. 119 ust. 1, art. 121, art. 122, art. 123 ust. 1, ust. 2 pkt 4 – 7 i ust. 3, art. 124 – 126, z tym że użyte w:

- 1) art. 113 ust. 1 i 5 oraz art. 115 określenie „umowy ubezpieczenia” oznacza „umowy reasekuracji”;
- 2) art. 122 ust. 1 pkt 2 określenie „świadczeń ubezpieczeniowych” oznacza „świadczenia z tytułu zawartych umów reasekuracji”.

Art. 223zg.

1. Zagraniczny zakład reasekuracji mający siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej może podejmować i wykonywać działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) przez główny oddział;
- 2) bezpośrednio z terytorium państwa, w którym ma swoją siedzibę, jeżeli z państwem tym została zawarta umowa, o której mowa w art. 50 dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Dz. Urz. WE L 323 z 9.12.2005, str. 1).

2. Podjęcie działalności reasekuracyjnej przez główny oddział wymaga zezwolenia organu nadzoru.

Art. 223zh.

1. Na wniosek zagranicznego zakładu reasekuracji organ nadzoru wydaje, w drodze decyzji, zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej przez główny oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i siedzibę zagranicznego zakładu reasekuracji oraz nazwę państwa, w którym znajduje się jego siedziba;
- 2) siedzibę oraz zakres działalności, o którym mowa w art. 223zi ust. 1, głównego oddziału;
- 3) imiona i nazwiska osób przewidzianych na dyrektora głównego oddziału, jego zastępców, aktuarium, osoby odpowiedzialnej za prowadzenie ksiąg rachunkowych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również:

- 1) plan działalności spełniający warunki, o których mowa w art. 223x, dotyczący prowadzenia głównego oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obejmujący okres pierwszych 3 lat obrotowych działalności;
- 2) sprawozdanie finansowe za okres ostatnich 3 lat działalności zagranicznego zakładu reasekuracji;
- 3) informacje o wysokości funduszu organizacyjnego przeznaczonego na utworzenie administracji głównego oddziału;
- 4) wskazanie źródeł środków finansowych niezbędnych do pokrycia ryzyka i pokrycia marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego.

Art. 223zi.

1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 223zh ust. 1, jest wydawane na wykonywanie działalności reasekuracyjnej w zakresie reasekuracji:

- 1) ubezpieczeń na życie, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy;
- 2) ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy;
- 3) ubezpieczeń, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Zezwolenie może być wydane, jeżeli w państwie, w którym znajduje się siedziba zagranicznego zakładu reasekuracji, zakład ten posiada odpowiednie zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej we wnioskowanym zakresie i działa w formie odpowiadającej spółce akcyjnej albo towarzystwu reasekuracji wzajemnej.

3. Wymóg co do formy, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy podmiotów zagranicznych wykonujących działalność reasekuracyjną:

- 1) których siedziba znajduje się w państwach należących do Światowej Organizacji Handlu lub
- 2) jeżeli wynika to z umów międzynarodowych zawartych przez Wspólnotę Europejską.

Art. 223zj.

Główny oddział zagranicznego zakładu reasekuracji jest obowiązany posiadać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środki własne w wysokości nie niższej niż margines wypłacalności i nie niższej niż kapitał gwarancyjny.

Art. 223zk.

1. Organ nadzoru zatwierdza, w drodze decyzji, umowę o przeniesienie całości lub części portfela reasekuracji posiadanego przez główny oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Decyzja zatwierdzająca umowę, o której mowa w ust. 1, może być wydana, jeżeli zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń przejmujący portfel reasekuracji będzie posiadać:

- 1) środki własne w wysokości marginesu wypłacalności;
- 2) aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

3. Do umów o przeniesienie portfela, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 223zzk – 223zzm.

Art. 223zl.

1. Organ nadzoru może cofnąć, w drodze decyzji, zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie jednego lub dwóch rodzajów reasekuracji przez zagraniczny zakład reasekuracji, jeżeli:

- 1) zagraniczny zakład reasekuracji przestał spełniać warunki niezbędne do uzyskania zezwolenia;
- 2) główny oddział wykonuje działalność reasekuracyjną z naruszeniem przepisów prawa, statutu lub nie zapewnia zdolności zagranicznego zakładu reasekuracji do wykonywania zobowiązań;
- 3) zagraniczny zakład reasekuracji wystąpił do organu nadzoru z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia, przy czym należy zagwarantować zabezpieczenie interesów ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, w szczególności w zakresie spełnienia świadczeń i wypłaty odszkodowań;
- 4) zagraniczny zakład reasekuracji nie rozpoczął wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie, o którym mowa w art. 111;
- 5) zagraniczny zakład reasekuracji zaprzestał wykonywania działalności reasekuracyjnej przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;

- 6) zagraniczny zakład reasekuracji nie zrealizuje w terminie planu przywrócenia prawidłowych stosunków finansowych albo krótkoterminowego planu wypłacalności;
- 7) w stosunku odpowiednio do akcjonariuszy albo udziałowców zagranicznego zakładu reasekuracji zaistnieją przesłanki określone w art. 98 ust. 1 pkt 3, 5 i 6 oraz art 223zb.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, organ nadzoru może cofnąć zezwolenie w zakresie rodzaju reasekuracji, w którym działalność reasekuracyjna nie została rozpoczęta.

3. Zagraniczny zakład reasekuracji jest obowiązany, w terminie 7 dni, zawiadomić organ nadzoru o zaprzestaniu wykonywania działalności reasekuracyjnej lub zawierania umów w zakresie jednego rodzaju reasekuracji.

Art. 223zm.

1. Dyrektor głównego oddziału ma obowiązek powiadomić organ nadzoru o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 119 ust. 1 i art. 223zl, w terminie 3 dni od dnia powzięcia informacji o zaistnieniu tych okoliczności.

2. Dyrektor głównego oddziału, który nie powiadomi organu nadzoru o okolicznościach, o których mowa w art. 119 ust. 1 i art. 223zl, odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z zagranicznym zakładem reasekuracji za szkodę wyrządzoną z tego tytułu wierzycielom.

Rozdział 6

Swoboda świadczenia usług reasekuracyjnych

Art. 223zn.

Do zagranicznego zakładu reasekuracji z państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonującego działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 128, art. 129 ust. 1 i 2 oraz art. 139.

Art. 223zo.

Krajowy zakład reasekuracji, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 223y ust. 1, może wykonywać działalność reasekuracyjną na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział.

Art. 223zp.

Jeżeli organ nadzoru poweźmie wątpliwość, czy działalność zagranicznego zakładu reasekuracji działającego w ramach swobody świadczenia usług nie narusza przepisów dotyczących gospodarki finansowej obowiązujących w państwie, w którym ten zakład ma siedzibę, powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ten zakład ma siedzibę.

Art. 223zq.

1. W przypadku gdy zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność przez oddział wykonuje działalność ubezpieczeniową, organ nadzoru może, po uprzednim powiadomieniu właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przeprowadzić kontrolę oddziału, o której mowa w art. 223zzza.

2. Właściwy organ nadzoru z państwa członkowskiego Unii Europejskiej może uczestniczyć w czynnościach podejmowanych przez organ nadzoru, o których mowa w ust. 1.

Art. 223zr.

1. Krajowy zakład reasekuracji może zawrzeć umowę o przeniesienie portfela reasekuracji z zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

2. Organ nadzoru zatwierdza umowę, o której mowa w ust. 1, z zachowaniem warunków określonych w art. 223zzi – 223zzm po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym przejmujący zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń ma siedzibę, potwierdzenia, że zakład ten, po przejęciu portfela, będzie posiadał:

- 1) środki własne w wysokości marginesu wypłacalności;
- 2) aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Art. 223zs.

1. W przypadku przeniesienia portfela reasekuracji przez zagraniczny zakład reasekuracji mający siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej na rzecz krajowego zakładu reasekuracji lub krajowego zakładu ubezpieczeń, organ nadzoru przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zagraniczny zakład reasekuracji ma siedzibę, informację, czy krajowy zakład reasekuracji lub krajowy zakład ubezpieczeń po przeniesieniu portfela będzie posiadać środki własne w wysokości marginesu wypłacalności oraz aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, organ nadzoru przekazuje najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia wystąpienia o przekazanie tych informacji.

Rozdział 7

Gospodarka finansowa zakładów reasekuracji

Art. 223zt.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 146, art. 149, art. 150 ust. 2 i 3, art. 151 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1 i 7, z tym że użyte w art. 151 ust. 1 określenie „umów ubezpieczenia” oznacza „umowy reasekuracji”.

Art. 223zu.

1. Jeżeli zakład reasekuracji wykonuje działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 3:

- 1) margines wypłacalności zakładu reasekuracji jest równy sumie marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 1, i marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 2;
- 2) minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego nie może być niższa niż:
 - a) minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 1,
 - b) minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 2.

2. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego zakładu reasekuracji nie może być niższa niż równowartość w złotych 3 000 000 euro.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla rodzajów reasekuracji, uwzględniając konieczność zapewnienia wypłacalności zakładów reasekuracji i wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych.

Art. 223zw.

1. Środki własne zakładu reasekuracji są to aktywa zakładu reasekuracji z wyłączeniem:

- 1) aktywów przeznaczonych na pokrycie wszelkich przewidywanych zobowiązań;
- 2) wartości niematerialnych i prawnych;
- 3) akcji i udziałów własnych będących w posiadaniu zakładu reasekuracji;
- 4) z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

2. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu reasekuracji, podlegającego nadzorowi dodatkowemu wyłącza się posiadane przez zakład reasekuracji akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne innych zakładów reasekuracji i zakładów ubezpieczeń, należących do tej samej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

3. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu reasekuracji wchodzącego w skład konglomeratu finansowego wyłącza się posiadane przez zakład reasekuracji akcje lub udziały finansujące kapitały własne innych zakładów reasekuracji, zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, instytucji finansowych w rozumieniu prawa bankowego oraz firm inwestycyjnych.

4. Z aktywów stanowiących środki własne zakładu reasekuracji wyłącza się posiadane przez zakład reasekuracji w odniesieniu do innych zakładów reasekuracji, zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, instytucji finansowych w rozumieniu prawa bankowego oraz firm inwestycyjnych:

- 1) udzielone przez zakład reasekuracji pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w ust. 8 pkt 2;
- 2) skumulowane niezapłacone dywidendy z tytułu akcji uprzywilejowanych.

5. Na wniosek zakładu reasekuracji, jeżeli udziały lub akcje w innej instytucji kredytowej, firmie inwestycyjnej, instytucji finansowej, zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji są posiadane tymczasowo do celów pomocy finansowej przeznaczonej na reorganizację oraz utrzymanie podmiotu, organ nadzoru może wyrazić zgodę na odstąpienie od stosowania przepisów w sprawie odliczeń określonych w ust. 3 lub 4.

6. Na wniosek zakładu reasekuracji podlegającemu dodatkowemu nadzorowi organ nadzoru może wyrazić zgodę na odstąpienie od pomniejszania środków własnych zakładu reasekuracji o elementy określone w ust. 3 lub 4, odnoszące się do podmiotów określonych w ust. 3 lub 4, jeżeli podlegają one dodatkowemu nadzorowi zgodnie z właściwymi przepisami.

7. W szczególności środki własne zakładu reasekuracji powinny odpowiadać:

- 1) wartości opłaconego kapitału zakładowego;
- 2) wartości zobowiązań wobec członków towarzystwa, w przypadku towarzystwa reasekuracji wzajemnej, pod warunkiem, że zgodnie ze statutem towarzystwa zobowiązania wobec członków towarzystwa:
 - a) mogą być spłacone członkom towarzystwa tylko i wyłącznie wtedy, gdy nie spowoduje to naruszenia art. 146 ust. 1,
 - b) w przypadku likwidacji towarzystwa mogą być spłacone członkom towarzystwa tylko i wyłącznie po spłaceniu wszelkich innych zobowiązań towarzystwa,
 - c) z wyłączeniem indywidualnych płatności związanych z wygaśnięciem członkostwa nie mogą być spłacone przed przekazaniem informacji o zamiarze dokonania spłaty, w terminie

30 dni przed dniem spłaty, organowi nadzoru, który może zakazać w tym terminie dokonywania spłaty;

3) kapitałowi zapasowemu i kapitałom rezerwowym oraz kapitałowi z aktualizacji wyceny;

4) niepodzielonemu wynikowi finansowemu z lat ubiegłych po potrąceniu należnych dywidend: zysk – wielkość dodatnia, strata – wielkość ujemna;

5) wynikowi finansowemu netto w okresie sprawozdawczym po potrąceniu należnych dywidend: zysk – wielkość dodatnia, strata – wielkość ujemna.

8. Na wniosek zakładu reasekuracji i na podstawie przedstawionych przez niego dowodów organ nadzoru może wyrazić, w drodze decyzji, zgodę na zaliczenie do środków własnych:

1) wszelkich ukrytych rezerw wynikających z niedoszacowania aktywów lub przeszacowania pasywów w bilansie, o ile takie ukryte rezerwy nie mają wyjątkowego charakteru;

2) kapitału pożyczek podporządkowanych spełniających łącznie następujące warunki:

a) kapitał pożyczek podporządkowanych nie może stanowić więcej niż 25 % środków własnych,

b) kapitał pożyczek podporządkowanych jest opłacony w pełnej wysokości,

c) w umowie pożyczki zawarto warunki, zgodnie z którymi kapitał pożyczek podporządkowanych w przypadku upadłości albo likwidacji zakładu reasekuracji, może być spłacony dopiero po zaspokojeniu wszystkich innych wierzycieli zakładu reasekuracji,

d) w przypadku pożyczek z określonym okresem spłaty, pierwotny okres spłaty musi wynosić co najmniej 5 lat; nie później jednak, niż 12 miesięcy przed terminem spłaty, zakład reasekuracji jest obowiązany przedstawić do zatwierdzenia przez organ nadzoru, plan przedstawiający sposób utrzymania lub podniesienia środków własnych do wymaganej wartości przed terminem spłaty, chyba że warunki zaliczenia pożyczki do środków własnych stopniowo ograniczają wartość pożyczki zaliczanej do środków własnych przez okres co najmniej 5 lat przed terminem spłaty; organ nadzoru może zezwolić na przedterminową spłatę pożyczek, na wniosek zakładu reasekuracji, pod warunkiem, że nie spowoduje to naruszenia art. 146 ust. 1,

e) w przypadku pożyczek, których termin spłaty nie jest ustalony, pożyczki te mogą być spłacane tylko i wyłącznie z zachowaniem pięcioletniego okresu wypowiedzenia, chyba że nie są już zaliczane do środków własnych; dokonanie przedterminowej spłaty może nastąpić tylko i wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody organu nadzoru, na wniosek zakładu reasekuracji, który jest obowiązany zawiadomić organ nadzoru o planowanej spłacie co najmniej 6 miesięcy przed planowanym terminem spłaty i przedstawić aktualne dane o wartości środków własnych i dane o wartości środków własnych przed i po dokonaniu płatności; organ nadzoru może zezwolić na spłatę pożyczek pod warunkiem, że nie spowoduje to naruszenia art. 146 ust. 1,

f) w umowie pożyczki nie zawarto żadnych warunków przewidujących, że w określonych okolicznościach, innych niż likwidacja zakładu reasekuracji, zadłużenie zostanie spłacone przed uzgodnionym terminem spłaty,

g) w umowie pożyczki zawarto warunki, zgodnie z którymi umowa pożyczki może być zmieniona tylko po otrzymaniu od organu nadzoru oświadczenia o braku zastrzeżeń do planowanych zmian;

3) połowy należnych wpłat na kapitał zakładowy pod warunkiem, że 25 % tego kapitału zostało opłacone, nie więcej jednak niż równowartość 50 % mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych zakładu reasekuracji.

9. Na wniosek towarzystwa reasekuracji wzajemnej wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 2, organ nadzoru może wyrazić, w drodze decyzji, zgodę na zaliczenie do środków własnych należności

towarzystwa od jego członków z tytułu dopłat, których może zażądać na podstawie statutu, do wysokości 50 % dopłat należnych w roku obrotowym i do wysokości 50 % mniejszej spośród wartości środków własnych lub marginesu wypłacalności.

10. Na wniosek zakładu reasekuracji wykonującej działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 1, i na podstawie przedstawionych przez niego dowodów organ nadzoru może wyrazić, w drodze decyzji, zgodę na zaliczenie do środków własnych:

- 1) do dnia 31 grudnia 2009 r., kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu reasekuracji, nie więcej jednak niż równowartość 25 % mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych zakładu reasekuracji, ustalonych przez pomnożenie przewidywanego rocznego zysku, którym jest średnia arytmetyczna zysków zakładu reasekuracji wykazanych w okresie ostatnich 5 lat działalności, przez współczynnik, który określa pozostały średni okres ważności umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, nieprzekraczający 6 lat, o ile przyszłe zyski nie zostały już uwzględnione w wyliczeniu środków własnych zakładu reasekuracji w ramach ukrytych rezerw;
- 2) w przypadku gdy zakład reasekuracji nie stosuje metody Zillmera lub stosuje ją, lecz nie uwzględnia przy tym kosztów akwizycji w pełnej wysokości – różnicy między wysokością rezerwy obliczoną przez zakład reasekuracji i wysokością rezerwy obliczoną przy zastosowaniu metody Zillmera z uwzględnieniem kosztów akwizycji w pełnej wysokości; wielkość ta nie może jednak przekroczyć 3,5 % sumy różnicy między sumami kapitału i wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla wszystkich umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, dla których stosowanie metody Zillmera jest dopuszczalne; różnica zaliczana do środków własnych jest pomniejszana o nierozliczone koszty akwizycji, wykazane w bilansie jako aktywa.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji wykonującej działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji, o którym mowa w art. 223y pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia spójności i przejrzystości dokonywanych obliczeń.

12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób ustalania środków własnych krajowych zakładów reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, uwzględniając aby w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej do środków własnych nie były zaliczane podwójnie, w sposób bezpośredni lub pośredni, te same aktywa.

13. Środki własne na pokrycie kapitału gwarancyjnego stanowią aktywa, o których mowa w ust. 1 – 10, z wyłączeniem aktywów, o których mowa w ust. 8 pkt 3.

Art. 223zx.

Ze środków pochodzących z funduszu organizacyjnego zakładu reasekuracji gromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym mogą być finansowane jedynie koszty związane z utworzeniem administracji zakładu reasekuracji.

Art. 223zy.

1. Obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej w zakresie reasekuracji, o których mowa w art. 223y pkt 1, mogą być dokonywane wyłącznie przez aktuarium.

2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w odniesieniu do działalności reasekuracyjnej w zakresie reasekuracji, o których mowa w art. 223y pkt 2, ustalane metodami matematyki

ubezpieczeniowej, aktuariusz potwierdza opinią o ich prawidłowości. Opinia ta stanowi załącznik do sprawozdania finansowego.

Art. 223zz.

1. Aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakład reasekuracji jest obowiązany lokować zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) aktywa uwzględniają rodzaj działalności wykonywanej przez zakład reasekuracji, w szczególności charakter, kwotę i czas trwania zobowiązań z tytułu zawartych umów reasekuracji, w taki sposób, aby zapewnić wystarczalność, płynność, bezpieczeństwo, jakość, rentowność i dostosowanie zapadalności aktywów do wymagalności zobowiązań;
- 2) aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych powinny być zróżnicowane i odpowiednio rozproszone, tak aby umożliwiły właściwe reagowanie przez zakład reasekuracji na zmiany w otoczeniu gospodarczym, w szczególności na rozwój sytuacji na rynkach finansowych i rynkach nieruchomości lub wystąpienie zdarzeń katastroficznych;
- 3) lokaty w aktywa, które nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym zakład reasekuracji utrzymuje na ostrożnym poziomie;
- 4) zakład reasekuracji może lokować aktywa w instrumenty pochodne, pod warunkiem że przyczyniają się one do zmniejszenia ryzyka inwestycyjnego związanego z innymi aktywami stanowiącymi pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; zakład reasekuracji unika nadmiernej ekspozycji na ryzyko w stosunku do jednego kontrahenta oraz w stosunku do innych operacji dotyczących instrumentów pochodnych;
- 5) zakład reasekuracji różnicuje aktywa w sposób właściwy, tak aby uniknąć nadmiernego uzależnienia od jednego, określonego składnika aktywów, emitenta lub grupy emitentów powiązanych ze sobą oraz nadmiernej akumulacji ryzyka w całym portfelu; lokaty w aktywach wyemitowanych przez tego samego emitenta lub grupy emitentów powiązanych ze sobą nie mogą narażać zakładu reasekuracji na nadmierną koncentrację ryzyka; zastrzeżenia te nie dotyczą papierów wartościowych emitowanych, gwarantowanych lub poręczonych przez Skarb Państwa.

2. Nie stanowią aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych krajowego zakładu reasekuracji, podlegającego nadzorowi dodatkowemu, aktywa finansujące kapitały własne innych zakładów reasekuracji lub zakładów ubezpieczeń należących do tej samej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

3. Aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych nie mogą przekraczać:

- 1) 30 % wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto w aktywach, ustalanych w walutach innych niż waluty, w których są ustalane rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe;
- 2) 30 % wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w listach zastawnych, udziałach, akcjach i innych papierach wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym;
- 3) 5 % wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto w papierach wartościowych jednego emitenta;
- 4) 10 % wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto w papierach wartościowych grupy emitentów powiązanych ze sobą;
- 5) ograniczenia, o których mowa w pkt 2 – 4, nie dotyczą papierów wartościowych emitowanych, gwarantowanych lub poręczonych przez Skarb Państwa.

Art. 223zza.

1. Do zadań aktuarium zakładu reasekuracji należy:

- 1) ustalanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- 2) kontrolowanie aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, zgodnie z art. 223ztc;
- 3) wyliczanie marginesu wypłacalności;
- 4) sporządzanie rocznego raportu o stanie portfela reasekuracji;
- 5) ustalanie wartości składników zaliczanych do środków własnych.

2. Aktuariusz niezwłocznie informuje zarząd zakładu reasekuracji o ujawnieniu podczas wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, faktów wskazujących na popełnienie przestępstwa lub naruszenie przepisów prawa.

3. Aktuariusz, w terminie 30 dni od dnia poinformowania zarządu zakładu reasekuracji o ujawnieniu faktów, o których mowa w ust. 2, informuje organ nadzoru o ujawnionych faktach oraz podjętych przez zakład reasekuracji działaniach w związku z ujawnieniem tych faktów.

4. Przepisy art. 159 ust. 4 – 7 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które muszą być zawarte w rocznym raporcie o stanie portfela, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając konieczność zapewnienia organowi nadzoru pełnej informacji o stanie portfela zakładu reasekuracji.

Rozdział 8

Sprawozdawczość zakładu reasekuracji

Art. 223zbb.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168 oraz art. 170 – 172.

Art. 223zbc.

1. Zakład reasekuracji przedstawia organowi nadzoru roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości, w terminie 6 miesięcy od ostatniego dnia roku obrotowego.

2. Sprawozdanie finansowe zakładu reasekuracji wykonującego działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy, obok osób określonych w odrębnych ustawach, podpisuje również aktuariusz.

3. Do sprawozdania finansowego zakładu reasekuracji wykonującego działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy, w których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są ustalane metodami aktuarialnymi, dołącza się opinię aktuariusza o prawidłowości wykazanych w sprawozdaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalanych metodami aktuarialnymi.

4. Do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się roczny raport o stanie portfela reasekuracji, o którym mowa w art. 223zza ust. 1 pkt 4.

Art. 223zbd.

1. Zakład reasekuracji przedstawia organowi nadzoru kwartalne i dodatkowe roczne sprawozdania finansowe i statystyczne.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres, formę i sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy ich

przedstawiania organowi nadzoru, uwzględniając wszystkie informacje mające wpływ na ocenę sytuacji finansowej zakładu reasekuracji.

Art. 223zze.

Obowiązek, o którym mowa w art. 172, odnosi się również do okoliczności ujawnionych w ramach badania sprawozdań finansowych podmiotów blisko powiązanych z zakładem reasekuracji.

Art. 223zzf.

1. Krajowy zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział jest obowiązany do sporządzania i przekazywania organowi nadzoru wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 223zzc, rocznych sprawozdań dotyczących transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, w szczególności w zakresie:

- 1) pożyczek;
- 2) gwarancji oraz innych transakcji pozabilansowych;
- 3) środków stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności;
- 4) lokat;
- 5) działalności reasekuracyjnej;
- 6) porozumień co do podziału kosztów.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i zasady sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wysokość i strukturę kapitału zakładowego, wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, prawidłowość polityki lokacyjnej, wysokość i pokrycie środkami własnymi marginesu wypłacalności oraz informacje mające wpływ na sytuację finansową zakładu reasekuracji.

3. Organ nadzoru, w przypadku stwierdzenia, że transakcje, o których mowa w ust. 1, zagrażają bądź mogą zagrozić wypłacalności zakładu reasekuracji, może podjąć środki określone w ustawie w celu przywrócenia prawidłowych stosunków finansowych.

Rozdział 9

Łączenie się zakładów reasekuracji, przeniesienie portfela reasekuracji

Art. 223zzg.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 176, art. 177, art. 178 pkt 2, art. 179 ust. 1, ust. 2 pkt 1a i 2 oraz ust. 3, art. 180 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, z tym że użyte w:

- 1) art. 177 określenie „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” oznacza „towarzystwo reasekuracji wzajemnej”;
- 2) art. 180 ust. 1 pkt 2 określenie „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia” oznacza „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji”.

Art. 223zzh.

Plan połączenia zakładów reasekuracji zawiera również rodzaj lub rodzaje reasekuracji, w zakresie których zakład reasekuracji przejmujący lub nowo zawiązany będzie wykonywać działalność.

Art. 223zzi.

1. Zakład reasekuracji może zawrzeć z innym zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń umowę o przeniesienie całości lub części umów reasekuracji, zwaną dalej „przeniesieniem portfela reasekuracji”.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, wymaga zatwierdzenia przez organ nadzoru.

Art. 223zj.

1. Przeniesienie portfela reasekuracji może nastąpić pod warunkiem, że zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń przejmujący portfel reasekuracji i zakład reasekuracji przekazujący portfel reasekuracji, po wykonaniu umowy będą posiadać:

- 1) środki własne w wysokości co najmniej marginesu wypłacalności oraz
- 2) aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

2. Organ nadzoru może zwolnić zakład reasekuracji przekazujący lub zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń przejmujący portfel reasekuracji od warunku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli umowa ma na celu ochronę interesów ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, w sytuacji zagrożenia wypłacalności zakładu reasekuracji przekazującego portfel reasekuracji.

Art. 223zk.

1. Wniosek o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji składają wspólnie zainteresowane zakłady reasekuracji albo zakład reasekuracji i zakład ubezpieczeń.

2. Wniosek o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji określa:

- 1) nazwy i siedziby zakładu reasekuracji przekazującego i zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń przejmującego portfel reasekuracji;
- 2) wykaz przenoszonych umów reasekuracji;
- 3) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalonych dla przenoszonych umów reasekuracji;
- 4) wykaz aktywów przenoszonych wraz z umowami reasekuracji.

3. Do wniosku o zatwierdzenie przeniesienia portfela reasekuracji należy dołączyć:

- 1) umowę o przeniesienie portfela reasekuracji;
- 2) dowód posiadania środków własnych w wysokości marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji przekazującego i zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń przejmującego portfel reasekuracji lub wniosek o zwolnienie od warunku określonego w art. 223zj ust. 1 pkt 1;
- 3) dowód posiadania aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład reasekuracji przekazujący oraz zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń przejmujący portfel reasekuracji lub wniosek o zwolnienie od warunku określonego w art. 223zj ust. 1 pkt 2.

Art. 223zl.

Organ nadzoru zatwierdza, w drodze decyzji, przeniesienie portfela reasekuracji, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) został złożony wniosek spełniający warunki określone w art. 223zk;
- 2) zakład reasekuracji przekazujący oraz zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń przejmujący portfel reasekuracji spełniają warunki określone w art. 223zj;
- 3) interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji są należycie zabezpieczone.

Art. 223znm.

1. Wraz z przeniesieniem portfela reasekuracji następuje przeniesienie aktywów zakładu reasekuracji przekazującego do zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń przejmującego, w wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalonej dla przenoszonego portfela reasekuracji.

2. W przypadku uzasadnionym ochroną interesów ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, organ nadzoru może, na wniosek zainteresowanego zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń, określić wartość aktywów przenoszonych wraz z portfelem reasekuracji lub wyrazić zgodę na przeniesienie portfela reasekuracji bez przekazania środków finansowych.

Rozdział 10

Postępowanie naprawcze i likwidacja zakładów reasekuracji

Art. 223znn.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 187 ust. 1 – 4, 6 – 8, 8b, 8c i 9, art. 188 ust. 1 – 6, 8 i 9, art. 189, art. 190, art. 191 pkt 4 – 7, art. 192 – 195, art. 197, art. 198, art. 199 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, z tym że użyte w:

- 1) art. 187 ust. 7 i 8, art. 189 ust. 2 i 10 oraz art. 192 ust. 3 określenie „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia” oznacza „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji”;
- 2) art. 188 ust. 5 oraz art. 189 ust. 2 określenie „interesy zakładu ubezpieczeń, ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia” oznacza „interesy zakładu reasekuracji, cedentów, ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji”;
- 3) art. 193 ust. 1 pkt 5 określenie „umów ubezpieczenia” oznacza „umowy reasekuracji”.

Art. 223zno.

Program naprawczy, o którym mowa w art. 187 ust. 8, powinien zawierać co najmniej informacje:

- 1) o których mowa w art. 223x ust. 2, oraz
 - 2) dotyczące programu retrocesji określającego formę i zakres retrocesji oraz retrocesjonariuszy
- sporządzone na okres kolejnych 3 lat obrotowych działalności zakładu reasekuracji.

Art. 223znp.

Funkcję kuratora może pełnić osoba fizyczna legitymująca się co najmniej 10-letnim doświadczeniem zawodowym w zakresie organizacji i zasad działalności zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń wykonującego również działalność reasekuracyjną. Kuratorem może być również osoba prawna, w której co najmniej połowa członków organu zarządzającego spełnia warunek określony w zdaniu poprzedzającym.

Art. 223znp.

Informacja o likwidacji zakładu reasekuracji podlega wpisowi do właściwych rejestrów państw członkowskich Unii Europejskiej, w których zakład reasekuracji wykonuje działalność, zgodnie z przepisami rozdziału 6.

Art. 223zrz.

W przypadku likwidacji zakładu reasekuracji zobowiązania wynikające z umów reasekuracji zawartych przez oddział zakładu lub w ramach swobody świadczenia usług są wypełniane w ten sam sposób, jak zobowiązania wynikające z innych umów reasekuracji zakładu.

Art. 223zrs.

Do likwidacji towarzystw reasekuracji wzajemnej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu spółek handlowych.

Rozdział 11

Zasady sprawowania nadzoru ubezpieczeniowego

Art. 223zrt.

Do zakładów reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 205 ust. 2, art. 206, art. 207 ust. 2, art. 209, art. 211 – 213 oraz art. 214 ust. 1, z tym że użyte w:

- 1) art. 209 ust. 1 pkt 3 określenie „interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia” oznacza „interesy cedentów oraz ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji”;
- 2) art. 212 ust. 1 określenie „umów ubezpieczenia” oznacza „umowy reasekuracji”.

Art. 223zru.

Organ nadzoru sprawuje nadzór nad krajowym zakładem reasekuracji wykonującym działalność reasekuracyjną, w tym w formie oddziału lub w ramach swobody świadczenia usług na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem art. 11.

Art. 223zrw.

Nadzór nad zakładem reasekuracji polega w szczególności na:

- 1) ochronie interesów cedentów oraz ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, w tym na zapewnieniu przestrzegania przez zakład reasekuracji przepisów prawa dotyczących gospodarki finansowej, w zakresie:
 - a) wymogów dotyczących wypłacalności,
 - b) zasad tworzenia i wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
 - c) prawidłowości pokrywania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych aktywami;
- 2) wydawaniu zezwoleń na wykonywanie działalności reasekuracyjnej.

Art. 223zrx.

W przeprowadzonej przez organ nadzoru kontroli, o której mowa w art. 223zrza, oddziału krajowego zakładu reasekuracji może uczestniczyć właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym krajowy zakład reasekuracji wykonuje działalność przez oddział, jeżeli organ ten złoży taki wniosek.

Art. 223zry.

Organ nadzoru może żądać od zakładu reasekuracji dokumentów oraz informacji i wyjaśnień dotyczących działalności zakładu reasekuracji i jego gospodarki finansowej, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań z zakresu nadzoru.

Art. 223zzz.

1. Organ nadzoru może żądać od podmiotu innego niż zakład reasekuracji, wchodzącego w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej i mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacji, wyjaśnień lub danych niezbędnych dla sprawowania nadzoru dodatkowego.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie przekaze w wyznaczonym terminie wymaganych informacji, wyjaśnień lub danych, organ nadzoru może podjąć w stosunku do takiego podmiotu środki określone w art. 212 ust. 1, przy czym górna granica wysokości kary pieniężnej nakładanej na ten podmiot nie może przekroczyć 10 000 000 zł.

Art. 223zzza.

1. Organ nadzoru może przeprowadzać w każdym czasie kontrolę działalności i stanu majątkowego zakładu reasekuracji.

2. Kontrola działalności i stanu majątkowego zakładu reasekuracji jest przeprowadzana przez upoważnionych przez organ nadzoru pracowników urzędu obsługującego organ nadzoru, tworzących zespół inspekcyjny.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, w zakresie ustalonym w upoważnieniu organu nadzoru, mają prawo do:

- 1) wstępu do wszystkich pomieszczeń kontrolowanego zakładu reasekuracji;
- 2) swobodnego dostępu do oddzielnego pomieszczenia biurowego i środków łączności;
- 3) wglądu do wszelkich dokumentów kontrolowanego zakładu reasekuracji oraz żądania sporządzenia kopii, odpisów i wyciągów z tych dokumentów;
- 4) wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym kontrolowanego zakładu reasekuracji oraz żądania sporządzenia kopii lub wyciągów z tych danych, w tym w formie elektronicznej;
- 5) żądania wyjaśnień ustnych lub pisemnych od osób pozostających w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z zakładem reasekuracji, w tym w formie elektronicznej;
- 6) żądania sporządzenia niezbędnych danych, w tym w formie elektronicznej;
- 7) zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego zakładu reasekuracji, uwzględniając konieczność zapewnienia skutecznej kontroli.

Art. 223zzzb.

1. Organ nadzoru może przeprowadzić w każdym czasie kontrolę podmiotów, o których mowa w art. 223zzz, w zakresie rzetelności informacji, wyjaśnień lub danych przekazanych w trybie art. 223zzz.

2. Do kontroli przeprowadzanej na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 223zzza ust. 2 i 3 oraz przepisy wydane na podstawie art. 223zzza ust. 4.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, organ nadzoru może podjąć w stosunku do takiego podmiotu środki określone w art. 212 ust. 1, przy czym górna granica wysokości kary pieniężnej nakładanej na ten podmiot nie może przekroczyć 10 000 000 zł.”,

b) wyrazy „Rozdział 15” zastępuje się wyrazami „Dział IV”;

50) po art. 224 dodaje się art. 224a w brzmieniu:

„Art. 224a. 1. Kto, biorąc udział w czynnościach mających na celu powstanie zakładu reasekuracji albo będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej zakładu reasekuracji lub likwidatorem, działa na szkodę zakładu reasekuracji, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu osoby prawnej.”;

51) w art. 225 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez wymaganego zezwolenia wykonuje czynności ubezpieczeniowe lub działalność reasekuracyjną,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

52) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Kto, nie będąc uprawnionym przez zakład reasekuracji, zawiera w jego imieniu umowy reasekuracji,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu osoby prawnej.”;

53) w art. 227 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto przy wykonywaniu obowiązków określonych w ustawie ogłasza dane nieprawdziwe albo przedstawia je organowi zakładu ubezpieczeń, organowi zakładu reasekuracji, władzom państwowym lub osobie powołanej do badania sprawozdań finansowych,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

54) art. 228 otrzymuje brzmienie:

„Art. 228. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej zakładu ubezpieczeń albo zakładu reasekuracji, podaje organowi nadzoru informacje niezgodne ze stanem faktycznym albo w inny sposób wprowadza w błąd ten organ,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

55) po art. 229 dodaje się art. 229a w brzmieniu:

„Art. 229a. Kto, będąc członkiem zarządu zakładu reasekuracji albo likwidatorem, nie zgłasza wniosku o ogłoszenie upadłości zakładu reasekuracji pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość zakładu reasekuracji,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

56) w art. 230 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, wykonując działalność gospodarczą, nie będąc zakładem ubezpieczeń albo zakładem reasekuracji, używa w nazwie albo do określenia wykonywanej działalności

lub w reklamie wyrazów wskazujących na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

57) art. 231 otrzymuje brzmienie:

„Art. 231. Dyrektor głównego oddziału, który nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 123 ust. 4 albo art. 223zm ust. 1,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

58) po art. 232 wyrazy „Rozdział 16” zastępuje się wyrazami „Dział V”;

59) po art. 236 wyrazy „Rozdział 17” zastępuje się wyrazami „Dział VI”;

60) użyte w art. 104 ust. 3, art. 105 ust. 1, art. 109 ust. 8 oraz art. 196 w różnych przypadkach wyrazy „rozdział 7” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „rozdział 6”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) ubezpieczycielu – rozumie się przez to zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji prowadzący działalność na podstawie przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.”;

2) w art. 15 w ust. 1b uchyla się pkt 3.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jednostek organizacyjnych działających na podstawie Prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o funduszach inwestycyjnych, przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów,”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) zakładzie reasekuracji – rozumie się przez to jednostkę prowadzącą działalność reasekuracyjną na podstawie przepisów o działalności reasekuracyjnej,”;

b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) inwestycjach – rozumie się przez to aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu wartości tych aktywów, uzyskania z nich przychodów w formie odsetek, dywidend (udziałów w zyskach) lub innych pożytków, w tym również z transakcji handlowej, a w szczególności aktywa finansowe oraz te nieruchomości i wartości niematerialne i prawne, które nie są użytkowane przez jednostkę, lecz zostały nabyte w celu osiągnięcia tych korzyści; w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przez inwestycje rozumie się lokaty,”;

c) w art. 30 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Powstałe na dzień wyceny różnice kursowe od inwestycji stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, zakłady ubezpieczeń na życie oraz zakłady reasekuracji prowadzące działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie zaliczają do przychodów lub kosztów działalności lokacyjnej i wykazują w technicznym rachunku ubezpieczeń na życie.

6. Powstałe na dzień wyceny różnice kursowe od inwestycji stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w części dotyczącej lokat środków skapitalizowanej wartości rent i rezerwy na premie oraz rabaty dla ubezpieczonych, zakłady ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz zakłady reasekuracji prowadzące działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i osobowych zaliczają do przychodów lub kosztów działalności lokacyjnej i wykazują w technicznym rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych.”;

4) w art. 36:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kapitał zakładowy spółek kapitałowych, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, towarzystw reasekuracji wzajemnej, fundusz udziałowy spółdzielni wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane lecz niewniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wkłady na poczet kapitału.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych i towarzystwach reasekuracji wzajemnej – o udziały własne,”;

5) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakłady ubezpieczeń zaliczają do kosztów operacyjnych zmiany stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, które powinny zapewnić pełne pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań, jakie mogą wynikać z umów ubezpieczenia i umów reasekuracji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zakłady reasekuracji zaliczają do kosztów operacyjnych zmiany stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, które powinny zapewnić pełne pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań, jakie mogą wynikać z umów reasekuracji.”;

6) w art. 42 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W jednostkach innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na wynik finansowy netto składają się.”;

7) w art. 44:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W zakładach ubezpieczeń i zakładach reasekuracji na wynik finansowy netto składają się.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zakład ubezpieczeń prowadzący działalność ubezpieczeniową w dziale ubezpieczeń na życie lub zakład reasekuracji prowadzący działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie inwestują łącznie środki własne i środki stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.”;

8) w art. 46 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bilans powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym:

- 1) dla jednostek innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji – w załączniku nr 1 do ustawy,
- 2) dla banków – w załączniku nr 2 do ustawy,
- 3) dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – w załączniku nr 3 do ustawy.”;

9) w art. 47 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rachunek zysków i strat powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym:

- 1) dla jednostek innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji – w załączniku nr 1 do ustawy, w wariantcie kalkulacyjnym albo porównawczym, zależnie od wyboru dokonanego przez kierownika jednostki,
- 2) dla banków – w załączniku nr 2 do ustawy,
- 3) dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – w załączniku nr 3 do ustawy.”;

10) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakres informacji dodatkowej, sporządzanej przez jednostki inne niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, określa załącznik nr 1 do ustawy.”;

11) w art. 48a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym obejmuje informacje o zmianach poszczególnych składników kapitału (funduszu) własnego za bieżący i poprzedni rok obrotowy określone:

- 1) dla jednostek innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji – w załączniku nr 1 do ustawy,
- 2) dla banków – w załączniku nr 2 do ustawy,
- 3) dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – w załączniku nr 3 do ustawy.”;

12) w art. 48b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rachunek przepływów pieniężnych sporządzony metodą bezpośrednią albo pośrednią, zależnie od wyboru dokonanego przez kierownika jednostki, wykazuje dane za bieżący i poprzedni rok obrotowy, obejmując informacje w zakresie ustalonym:

- 1) dla jednostek innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji – w załączniku nr 1 do ustawy,
- 2) dla banków – w załączniku nr 2 do ustawy,
- 3) dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – w załączniku nr 3 do ustawy.”;

13) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych, товариств ubezpieczeń wzajemnych, товариств reasekuracji wzajemnej, spółdzielni, przedsiębiorstw państwowych, kierownik jednostki sporządza, wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym, sprawozdanie z działalności jednostki.”;

14) w art. 50 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do banków, zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.”;

15) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) banków, zakładów ubezpieczeń oraz zakładów reasekuracji,”;

16) w art. 64a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji oraz ”;

17) w art. 65 w ust. 5:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) stwierdzenie utworzenia przez zakład ubezpieczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w wysokości zapewniającej pełne wywiązanie się z bieżących i przyszłych zobowiązań, wynikających z zawartych umów ubezpieczenia i umów reasekuracji, oraz zabezpieczenie tych rezerw lokatami, zgodnie z przepisami o działalności ubezpieczeniowej i działalności reasekuracyjnej, a także prawidłowości wyliczenia marginesu wypłacalności i posiadania finansowego pokrycia tego marginesu,”

b) dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) stwierdzenie utworzenia przez zakład reasekuracji rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w wysokości zapewniającej pełne wywiązanie się z bieżących i przyszłych zobowiązań, wynikających z zawartych umów reasekuracji, oraz zabezpieczenie tych rezerw lokatami, zgodnie z przepisami o działalności reasekuracyjnej, a także prawidłowości wyliczenia marginesu wypłacalności i posiadania finansowego pokrycia tego marginesu,”

18) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, towarzystwa reasekuracji wzajemnej, spółki akcyjne oraz spółdzielnie są obowiązane do udostępnienia wspólnikom, akcjonariuszom lub członkom rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki, a jeżeli sprawozdanie finansowe podlega obowiązkowi badania – także opinii wraz z raportem biegłego rewidenta – najpóźniej na 15 dni przed zgromadzeniem wspólników, walnym zgromadzeniem akcjonariuszy lub walnym zgromadzeniem członków albo przedstawicieli członków spółdzielni. Spółka akcyjna udostępnia ponadto akcjonariuszom sprawozdanie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo organu administrującego.”;

19) w art. 81 w ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowe zasady sporządzania przez jednostki inne niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych, w tym zakres informacji wykazywanych w tych sprawozdaniach oraz w sprawozdaniach z działalności,”

b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) szczególne zasady rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, w tym również tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej, zasady sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych, w tym zakres informacji wykazywanych w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych grup kapitałowych oraz w sprawozdaniach z działalności,”

20) w art. 83 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego – dla zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji lub funduszy emerytalnych,”

21) w załączniku nr 1 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 ustawy, dla innych jednostek niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji”;

22) w załączniku nr 3 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 ustawy, dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36:

a) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) towarzystw reasekuracji wzajemnej;”;

b) dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji.”;

2) w art. 38:

a) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) w przypadku towarzystwa reasekuracji wzajemnej – oznaczenie terytorialnego zasięgu działalności towarzystwa, oznaczenie działu ubezpieczeń objętego działalnością towarzystwa, wysokość kapitału zakładowego i zapasowego, wzmiankę o częściowym ograniczeniu lub cofnięciu zezwolenia na prowadzenie towarzystwa;”;

b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) w przypadku głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji:

- a) oznaczenie zagranicznego zakładu ubezpieczeń albo zagranicznego zakładu reasekuracji wraz z określeniem jego formy organizacyjno-prawnej,
- b) siedzibę i adres zagranicznego zakładu ubezpieczeń albo zagranicznego zakładu reasekuracji,
- c) jeżeli zagraniczny zakład ubezpieczeń albo zagraniczny zakład reasekuracji istnieje lub wykonuje działalność na podstawie wpisu do rejestru – rejestr, w którym wpisany jest zagraniczny zakład ubezpieczeń albo zagraniczny zakład reasekuracji, wraz z numerem wpisu do rejestru oraz określeniem organu prowadzącego rejestr i przechowującego akta,
- d) jeżeli zagraniczny zakład ubezpieczeń albo zagraniczny zakład reasekuracji nie podlega prawu jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – określenie

prawa państwa właściwego dla zagranicznego zakładu ubezpieczeń albo zagranicznego zakładu reasekuracji.”;

3) w art. 39:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu oraz osób wchodzących w jego skład, ze wskazaniem sposobu reprezentacji, a w przypadku gdy w spółkach osobowych nie ma takiego organu – wskazanie współników uprawnionych do reprezentowania spółki, a także sposobu reprezentacji; w przypadku oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji dane te podlegają ujawnieniu co do przedsiębiorców zagranicznych, zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, odpowiednio z uwzględnieniem odmienności struktury ich organów;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie organów nadzoru wraz z ich składem osobowym; w przypadku oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji dane te podlegają ujawnieniu co do przedsiębiorców zagranicznych, zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, odpowiednio z uwzględnieniem odmienności struktury ich organów;”;

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oznaczenie osoby upoważnionej przez przedsiębiorcę zagranicznego do reprezentowania go w oddziale; dyrektora i zastępców dyrektora głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń oraz osoby upoważnionej do reprezentacji zagranicznego zakładu ubezpieczeń w zakresie działalności głównego oddziału; dyrektora i zastępców dyrektora głównego oddziału zagranicznego zakładu reasekuracji oraz osoby upoważnionej do reprezentacji zagranicznego zakładu reasekuracji w zakresie działalności głównego oddziału; oznaczenie pełnomocnika uprawnionego do działania w imieniu przedsiębiorcy zagranicznego w zakresie przedsiębiorstwa zagranicznego wraz z zakresem jego umocowania;”;

4) w art. 40 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedmiot działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), z tym że w przypadku oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji określa się przedmiot działalności oddziału;”;

5) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w ust. 1, zamieszcza się co do oddziałów i odpowiednio przedsiębiorców zagranicznych, zagranicznych zakładów ubezpieczeń lub zagranicznych zakładów reasekuracji.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) holding finansowy – grupę podmiotów, w której pierwotnym podmiotem dominującym jest instytucja finansowa, która nie jest dominującym podmiotem nieregulowanym w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, a w skład grupy wchodzi wyłącznie lub w większości banki, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, przy czym przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucja kredytowa.”;

2) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do banku, którego założycielem jest Skarb Państwa, bank krajowy, instytucja kredytowa, bank zagraniczny, krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń, krajowy lub zagraniczny zakład reasekuracji lub międzynarodowa instytucja finansowa.”;

3) w art. 127 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek banku realizującego program postępowania naprawczego lub banku przejmującego bank zagrożony upadłością lub likwidacją, Komisja Nadzoru Finansowego może wydać zgodę na nieuwzględnianie w pomniejszeniach funduszy podstawowych lub uzupełniających, dla celów wyznaczania limitów, o których mowa w art. 71 ust. 1 i 2, części lub całości zaangażowania kapitałowego banku w instytucje finansowe, instytucje kredytowe, banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, wyrażonego w postaci:

- 1) posiadanych akcji lub udziałów,
- 2) kwot zakwalifikowanych do zobowiązań podporządkowanych,
- 3) innego zaangażowania kapitałowego w składniki zaliczane do funduszy własnych lub kapitałów tych podmiotów, w tym dopłaty na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, według wartości bilansowej.”;

4) w art. 140a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed wydaniem zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub zezwolenia, o którym mowa w art. 25, Komisja Nadzoru Finansowego zasięga opinii właściwych władz nadzorczych państwa członkowskiego, gdy bank ten będzie:

- 1) podmiotem zależnym od:
 - a) instytucji kredytowej,

⁶⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- b) podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej,
 - c) zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim,
 - d) podmiotu dominującego wobec zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim,
- 2) kontrolowany przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną, które uzyskały odpowiednie zezwolenia na wykonywanie działalności w państwie członkowskim.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁷⁾) w art. 4 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) instytucja finansowa – bank, fundusz inwestycyjny, towarzystwo funduszy inwestycyjnych lub powierniczych, narodowy fundusz inwestycyjny, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, fundusz powierniczy, towarzystwo emerytalne, fundusz emerytalny lub dom maklerski, mające siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej albo w państwie należącym do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD),”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instytucji obowiązanej – rozumie się przez to banki, Narodowy Bank Polski – w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe dla osób prawnych, sprzedaż numizmatów, skup złota i wymianę zniszczonych środków płatniczych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾), oddziały banków zagranicznych, instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego oraz agentów rozliczeniowych, prowadzących działalność na podstawie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 524 i Nr 118, poz. 747.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410.

płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385, z późn. zm.¹⁰⁾), firmy inwestycyjne i banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.¹¹⁾) oraz podmioty, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi i towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019, z późn. zm.¹²⁾) oraz spółki handlowe, o których mowa w art. 50a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. w zakresie – w jakim prowadzi rachunki papierów wartościowych, podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach oraz gier na automatach o niskich wygranych, zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń, zakłady reasekuracji, główne oddziały zagranicznych zakładów reasekuracji, fundusze inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska, notariuszy w zakresie czynności notarialnych dotyczących obrotu wartościami majątkowymi, adwokatów wykonujących zawód, radców prawnych wykonujących zawód poza stosunkiem pracy, prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną poza stosunkiem pracy, biegłych rewidentów wykonujących zawód, doradców podatkowych wykonujących zawód, podmioty prowadzące działalność kantorową, przedsiębiorców prowadzących: domy aukcyjne, antykwariaty, działalność leasingową lub factoringową, działalność w zakresie: obrotu metalami lub kamieniami szlachetnymi i półszlachetnymi, sprzedaży komisowej, udzielania pożyczek pod zastaw (lombardy) lub pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz fundacje;”;

2) w art. 21 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Komisja Nadzoru Finansowego w stosunku do banków i oddziałów banków zagranicznych, zakładów ubezpieczeń i głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji oraz w stosunku do firm inwestycyjnych i banków powierniczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zagranicznych osób prawnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, towarowych domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, jak również w stosunku do funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;”;

3) w art. 33 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1537 i 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

„2) Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego lub osób przez niego upoważnionych – wyłącznie w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru bankowego, w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i działalnością reasekuracyjną oraz w stosunku do firm inwestycyjnych i banków powierniczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 71 ust. 1 tej ustawy, zagranicznych osób prawnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, towarowych domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych oraz w stosunku do funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 378 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy niniejszej części stosuje się odpowiednio do postępowania prowadzonego wobec instytucji kredytowych, zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz ich oddziałów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

2) w części trzeciej tytuł tytułu III otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie upadłościowe wobec zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji”;

3) w art. 471 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji może zgłosić także Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”.”;

4) w art. 472 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed ogłoszeniem upadłości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji sąd zasięga opinii Komisji co do osoby syndyka. Syndyk powinien posiadać znajomość organizacji i zasad działania zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Syndykiem może być inny zakład ubezpieczeń lub inny zakład reasekuracji.”;

5) w art. 473 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zakładu ubezpieczeń sąd po zasięgnięciu opinii Komisji ustanawia kuratora do reprezentowania w postępowaniu upadłościowym interesów osób ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia.”;

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 94, poz. 785, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 47, poz. 347, Nr 133, poz. 935 i Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 123, poz. 850 i Nr 179, poz. 1279 oraz z 2008 r. Nr 96, poz. 606 i Nr 116, poz. 731.

6) w art. 477 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem ogłoszenia upadłości aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych upadłego zakładu ubezpieczeń tworzą osobną masę upadłości przeznaczoną na zaspokojenie roszczeń z tytułu umów ubezpieczenia, umów reasekuracji oraz kosztów likwidacji tej masy.”;

7) po art. 477 dodaje się art. 477¹ w brzmieniu:

„Art. 477¹. 1. Z dniem ogłoszenia upadłości aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych upadłego zakładu reasekuracji tworzą osobną masę upadłości przeznaczoną na zaspokojenie roszczeń z tytułu umów reasekuracji oraz kosztów likwidacji tej masy.

2. Likwidację osobnej masy upadłości przeprowadza syndyk.”;

8) w art. 478 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z osobnej masy upadłości zakładu ubezpieczeń zaspokajają się kolejno:

- 1) koszty likwidacji osobnej masy upadłości;
- 2) wierzytelności z umów ubezpieczenia;
- 3) wierzytelności z umów reasekuracji.”;

9) po art. 478 dodaje się art. 478¹ w brzmieniu:

„Art. 478¹. Z osobnej masy upadłości zakładu reasekuracji zaspokajają się kolejno:

- 1) koszty likwidacji osobnej masy upadłości;
- 2) wierzytelności z umów reasekuracji.”;

10) w części trzeciej w tytule III tytuł działu II otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie upadłościowe wobec mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zakładów ubezpieczeń i ich oddziałów oraz zakładów reasekuracji i ich oddziałów”;

11) art. 481 otrzymuje brzmienie:

„Art. 481. Przepisy art. 454 – 466 i 467¹ – 470 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) ogłoszenia upadłości krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec:
 - a) zagranicznego zakładu ubezpieczeń,
 - b) zagranicznego zakładu reasekuracji– mającego siedzibę lub oddział w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec:
 - a) oddziału zakładu ubezpieczeń,
 - b) oddziału zakładu reasekuracji

– mającego siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

12) w art. 482:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) „krajowy zakład reasekuracji” – przedsiębiorcę mającego siedzibę na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej w rozumieniu odrębnych przepisów;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) „oddział krajowego zakładu reasekuracji” – jednostkę organizacyjną krajowego zakładu reasekuracji, wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz wszystkie lub niektóre czynności wynikające z zezwolenia udzielonego krajowemu zakładowi reasekuracji;”;

c) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) „zagraniczny zakład reasekuracji” – przedsiębiorcę mającego siedzibę za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego działalność reasekuracyjną w rozumieniu odrębnych przepisów;”;

d) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) „oddział zagranicznego zakładu reasekuracji” – jednostkę organizacyjną zagranicznego zakładu reasekuracji, wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz działalność reasekuracyjną.”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ubezpieczeniowa i reasekuracyjna, o której mowa w przepisach o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadzorowi podlegają podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w ust. 1, w szczególności zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji, pośrednicy ubezpieczeniowi, fundusze emerytalne i towarzystwa emerytalne, zwane dalej „podmiotami nadzorowanymi”.”;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1651, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204 i Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 557 i Nr 171, poz. 1206.

2) w art. 14 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji do wysokości 0,14 % zbioru składek brutto;”;

3) w art.17:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Komisja może występować do organów nadzorujących działalność instytucji finansowych państw członkowskich Unii Europejskiej o udostępnienie informacji potrzebnych do wykonywania zadań z zakresu nadzoru.

2b. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 2a, Komisja może:

- 1) wykorzystać wyłącznie na potrzeby wykonywania zadań z zakresu nadzoru;
- 2) przekazać poza Komisję wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody organu, który je udostępnił i w zakresie udzielonej zgody.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może udzielać zagranicznym organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji posiadanych w związku z wykonywaniem zadań z zakresu nadzoru nad działalnością zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w zakresie związanym z wykonywaniem zadań z zakresu nadzoru uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119).”.

Art. 10.

W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, wykonującego działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów działu II rozdział 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, na potrzeby kontroli i nadzoru nad działalnością tego zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z agentów ubezpieczeniowych stosuje się odpowiednio art. 139 oraz art. 205 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.”;

2) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

- 1) umowy ubezpieczenia, na podstawie której broker ubezpieczeniowy jest ubezpieczonym lub ubezpieczającym, ani umowy zawartej przez brokera ubezpieczeniowego z zakładem ubezpieczeń, dotyczących sposobu wzajemnego rozliczania się z tytułu wykonywania czynności brokerskich;
- 2) zlecenia brokerom reasekuracyjnym zawierania umów reasekuracji, w zakresie cedowania ryzyka z umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych;
- 3) zlecenia brokerom reasekuracyjnym zawierania umów retrocesji, w zakresie cedowania ryzyka z umów reasekuracji.”.

Art. 11.

W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1538) w art. 2 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

- „11) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.¹⁶⁾),”.

Art. 12.

W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja, przed udzieleniem zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwo, zasięga opinii właściwego organu państwa członkowskiego, jeżeli towarzystwo jest:

- 1) spółką zależną od innej spółki zarządzającej, firmy inwestycyjnej, instytucji kredytowej, podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową na podstawie zezwolenia w państwie członkowskim lub podmiotu prowadzącego działalność reasekuracyjną na podstawie zezwolenia w państwie członkowskim;
- 2) spółką zależną od podmiotu dominującego wobec innej spółki zarządzającej, firmy inwestycyjnej, instytucji kredytowej, podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową posiadającego zezwolenie w państwie członkowskim lub podmiotu prowadzącego działalność reasekuracyjną na podstawie zezwolenia w państwie członkowskim;
- 3) kontrolowane przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują inną spółkę zarządzającą, firmę inwestycyjną, instytucję kredytową, podmiot prowadzący działalność ubezpieczeniową posiadający zezwolenie w państwie członkowskim lub podmiot prowadzący działalność reasekuracyjną posiadający zezwolenie w państwie członkowskim.”.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

Art. 13.

W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego”;

2) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa zasady sprawowania nadzoru uzupełniającego nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz zasady objęcia nadzorem uzupełniającym innych podmiotów działających w konglomeracie finansowym, w tym dominujących podmiotów nieregulowanych.”;

3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Celem nadzoru uzupełniającego jest ochrona stabilności finansowej instytucji kredytowych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i firm inwestycyjnych wchodzących w skład konglomeratu finansowego.”;

4) w art. 3:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zakład reasekuracji:

- a) krajowy zakład reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 16a ustawy o działalności ubezpieczeniowej,
- b) zagraniczny zakład reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 16b ustawy o działalności ubezpieczeniowej”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmiot regulowany – instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną”;

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sektor ubezpieczeniowy – sektor, który tworzą zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji lub dominujący podmiot ubezpieczeniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13a ustawy o działalności ubezpieczeniowej”;

Art. 14.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 171, poz. 1056) w art. 3 pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm⁴⁾), zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16a tej ustawy, oraz zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16b tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nadzór uzupełniający, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku, przez realizację celów określonych w szczególności w ustawie – Prawo bankowe, ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawie z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych oraz ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego.”;

3) w art. 12 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rynku ubezpieczeniowego w sprawach:

- a) wydawania i cofania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- b) wydawania zgody na powołanie osób na członków zarządu,
- c) połączenia i podziału zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji,
- d) przeniesienia portfela ubezpieczeń i portfela reasekuracji,
- e) wydawania decyzji, o których mowa w art. 35 ust. 3, art. 223i ust. 1 i art. 223l ustawy o działalności ubezpieczeniowej,
- f) likwidacji przymusowej zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,
- g) ustanowienia zarządu komisarycznego zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,
- h) występowania z wnioskiem o ogłoszenie upadłości zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji,

- i) nadawania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności,
- j) nakładania kar pieniężnych na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji lub członków zarządu tych zakładów lub prokurentów oraz zawieszania członków zarządu, występowania z wnioskiem o odwołanie członka zarządu lub odwołanie udzielonej prokury lub występowania o zwołanie posiedzenia walnego zgromadzenia;”.

Art. 16.

1. Przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do zakładów ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały działalność ubezpieczeniową wyłącznie jako zakład reasekuracji.

2. Do zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność ubezpieczeniową wyłącznie jako zakład reasekuracji, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zaprzestały zawierania nowych umów reasekuracji i zarządzają portfelem reasekuracji w celu zakończenia działalności, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Komisja Nadzoru Finansowego sporządza listę zakładów, o których mowa w ust. 2, i przekazuje ją organom nadzoru państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 17.

Zakłady ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zezwolenie organu nadzoru na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej jako zakład reasekuracji, mogą wykonywać działalność reasekuracyjną w zakresie uzyskanych zezwoleń.

Art. 18.

1. Do postępowań naprawczych zakładów ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały działalność ubezpieczeniową wyłącznie jako zakład reasekuracji, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej wyłącznie w zakresie reasekuracji dla zakładów ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały albo planują wykonywać działalność ubezpieczeniową wyłącznie jako zakład reasekuracji, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 6 lit. a oraz art. 81 ust. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 6 lit. a oraz art. 81 ust. 2 pkt 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 20.

Zakłady reasekuracji mające siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą wykonywać tę działalność na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podjęcie prac nad projektem ustawy wynika z konieczności implementacji dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE.

Ponadto, dodanie art. 18a i 18b wynika z konieczności implementacji do porządku krajowego art. 5 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług.

Dyrektywa w sprawie reasekuracji obejmuje reżimem wspólnotowym, działalność reasekuracyjną wykonywaną na terenie Wspólnoty, przez specjalizujące się w tego rodzaju działalności podmioty.

Brak jednolitych zasad dotyczących reasekuracji w Unii Europejskiej doprowadził do istotnych różnic w poziomie nadzorowania europejskich zakładów reasekuracji. Współistnienie rozbieżnych zasad krajowych stanowi źródło niepewności dla zakładów ubezpieczeń (i osób przez nie ubezpieczanych), przeszkód dla wymiany na rynku wewnętrznym, utrudnień, obciążeń administracyjnych i osłabienia pozycji europejskiej w międzynarodowych negocjacjach handlowych. W celu uzupełnienia tych braków i zapewnienia ochrony interesów zakładów ubezpieczeń, ubezpieczających i ubezpieczonych, przyjęto dyrektywę w sprawie reasekuracji, która zmierza do ustanowienia ram prawnych nakładających nadzór ostrożnościowy na reasekurację we Wspólnocie.

Reasekuracja ma fundamentalne znaczenie dla rozwoju działalności ubezpieczeniowej i zakładów ubezpieczeń. Zakłady ubezpieczeń, zawierając umowy reasekuracyjne, mogą ubezpieczać więcej ryzyk i większe ryzyka, dostosowując udziały własne do swych możliwości finansowych. Pozwala to zakładom ubezpieczeń zwiększać udział w rynku i pozyskiwać nowych klientów. Właściwa reasekuracja zapewnia zakładom ubezpieczeń zabezpieczenie przed stratami finansowymi na wypadek kumulacji ryzyka oraz w razie wystąpienia zdarzeń katastroficznych. Współpraca z reasekuratorami pozwala zakładom ubezpieczeń na zminimalizowanie strat finansowych w okresach, gdy wypłaty odszkodowań i świadczeń z tytułu zawartych umów ubezpieczenia są wysokie w stosunku do zebranej składki ubezpieczeniowej.

Reasekuracja zapewnia także zakładom ubezpieczeń stabilność finansową, przez bezpieczniejsze lokowanie wolnych środków.

Zawieranie umów reasekuracji umożliwia zakładom ubezpieczeń spełnienie wymogów ustawowych, dotyczących pokrycia marginesu wypłacalności środkami własnymi zakładu.

Dysponując doświadczeniem na rynkach międzynarodowych zakład reasekuracji przyczynia się do rozwoju rynków ubezpieczeniowych, osiągania przez reasekurowane zakłady ubezpieczeń lepszych wyników finansowych oraz podnoszenia kwalifikacji pracowników tych zakładów. Przekazywanie doświadczeń reasekurowanym zakładom ubezpieczeń może przybierać formę szkoleń i seminariów dla pracowników tych zakładów, wizyt specjalistów w reasekurowanych zakładach ubezpieczeń oraz wydawania publikacji.

Jeżeli chodzi o strukturę składki reasekuracyjnej w Polsce to według danych Komisji Nadzoru Finansowego w roku 2006 przypis składki na udziale reasekuratorów wyniósł prawie 2 mld zł. Dominującą rolę na rynku polskim odgrywali reasekuratorzy, których siedziby mieściły się w krajach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (91,4 % łącznej składki reasekuracyjnej). Na reasekuratorów ze Stanów Zjednoczonych przypadło 6,2 % przypisu składki, natomiast na reasekuratorów z pozostałych krajów – 2,4 %. W rozbiciu wg kraju siedziby reasekuratora największy udział przypadła na reasekuratorów z siedzibą w Niemczech (42,8 % łącznego przypisu składki na udziale reasekuratorów), następnie Szwajcarii (15,6 %), Wielkiej Brytanii (10,2 %), Austrii (8,4 %), Stanów Zjednoczonych (6,2 %) i Francji (6 %).

Dyrektywa odnosi się do podmiotów wykonujących wyłącznie działalność reasekuracyjną, tzn. niewykonyjących równoległe działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej. Niektóre z przepisów niniejszej dyrektywy, odnoszące się do zasad obliczania wysokości marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego, ustalania wysokości środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego oraz zasad polityki lokacyjnej dotyczą również zakładów ubezpieczeń wykonujących, obok działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej, reasekurację czynną, pod warunkiem że stanowi ona istotną część wykonywanej działalności. W konsekwencji zakres podmiotowy projektu ustawy odnosi się do reasekuratorów wyłącznych, a także do zakładów ubezpieczeń wykonujących reasekurację czynną w szczególności w zakresie gospodarki finansowej. Zakłady ubezpieczeń, których składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej reasekuracji czynnej

przekracza 10 % całkowitej składki przypisanej brutto, lub składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej reasekuracji czynnej przekracza kwotę 50 000 000 euro, lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ujęciu brutto, utworzone w związku z wykonywaną reasekuracją czynną przekraczają 10 % łącznych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto, mają obowiązek stosowania zasad gospodarki finansowej właściwej dla zakładów reasekuracji w zakresie wykonywanej reasekuracji czynnej (dodawany art. 146a).

Dyrektywa ustanawia zatem ramy prawne dla podejmowania i prowadzenia działalności reasekuracyjnej i wyodrębnia w ten sposób nowy rodzaj podmiotów na rynku finansowym – reasekuratorów wyłącznych. Dyrektywa wymaga, aby zakłady reasekuracji ograniczały przedmiot swojej działalności do prowadzenia działalności reasekuracyjnej (w dyrektywie reasekuracja została zdefiniowana jako działalność polegająca na przyjmowaniu ryzyk cedowanych przez zakłady ubezpieczeń lub przez inne zakłady reasekuracji) i czynności z tym związanych, co pozwala zakładowi reasekuracji podejmować takie działania, jak na przykład doradztwo statystyczne, doradztwo aktuarialne, analizę ryzyka lub badania na rzecz klientów (zakłady reasekuracji nie mogą podejmować działalności bankowej i finansowej).

Podstawowe założenia projektu ustawy wynikające z implementowanej dyrektywy:

- 1) ustanowienie ostrożnościowych wymogów działalności reasekuracyjnej;
- 2) obowiązywanie tzw. jednolitej licencji oraz zasady nadzoru państwa macierzystego (zgodnie z dyrektywą zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej udzielają właściwe organy państwa członkowskiego, w którym zakład reasekuracji ma swoją siedzibę. Państwo członkowskie, w którym znajduje się oddział lub w którym świadczone są usługi, nie może wymagać uzyskania nowego zezwolenia. Zakład reasekuracji, który otrzymał zezwolenie w macierzystym państwie członkowskim, nie powinien podlegać dodatkowemu nadzorowi lub kontrolom dotyczącym jego pozycji finansowej, wykonywanym przez nadzór kraju goszczącego);
- 3) określenie warunków udzielania i cofania ww. zezwolenia;
- 4) wyłączenie z zakresu regulacji zakładów ubezpieczeń bezpośrednich; jednakże aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie zakładów ubezpieczeń, które wykonują również reasekurację czynną, przepisy omawianej dyrektywy dotyczące wysokości marginesu wypłacalności, zasad ustalania wysokości środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego oraz zasad polityki lokacyjnej

zakładów reasekuracji powinny stosować się również do zakładów ubezpieczeń, w których działalność reasekuracja czynna odgrywa istotną rolę;

- 5) ograniczenie przedmiotu działalności zakładów reasekuracji wyłącznie do prowadzenia działalności reasekuracyjnej i z nią związanej;
- 6) określenie wymogu tworzenia przez zakład reasekuracji rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w wysokości umożliwiającej wywiązanie się przez ten zakład z zobowiązań z tytułu zawartych umów reasekuracji;
- 7) określenie wymogu posiadania przez zakład reasekuracji aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz określenie zasad lokowania aktywów;
- 8) określenie wymogu posiadania przez zakład reasekuracji środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego oraz określenie środków zakładu reasekuracji, zaliczanych do środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego;
- 9) określenie warunków udzielenia przez organ nadzoru zgody na wykonanie przez zakłady reasekuracji lub zakład reasekuracji i zakład ubezpieczeń umowy o przeniesieniu portfela ryzyka;
- 10) określenie warunków udzielenia przez organ nadzoru zgody na wykonanie przez zakłady reasekuracji umowy o połączeniu zakładów;
- 11) określenie wymogów w zakresie sprawozdawczości zakładów reasekuracji;
- 12) określenie zasad sprawowania nadzoru nad działalnością reasekuracyjną.

Odnośnie do sposobu implementacji dyrektywy należy zauważyć, że w kontekście braku do tej pory unijnych regulacji prawnych w omawianym zakresie, polski system prawny reguluje kwestie związane z reasekuracją w ustawie o działalności ubezpieczeniowej, traktując działalność reasekuracyjną jako część działalności ubezpieczeniowej. Według art. 3 ust. 3 ustawy, zawieranie umów reasekuracji, zlecenie ich zawierania i wykonywanie tych umów należy do czynności ubezpieczeniowych. Z kolei, zgodnie z obowiązującym art. 6 ww. ustawy, działalność ubezpieczeniową wykonuje zakład ubezpieczeń działający jako zakład ubezpieczeń i reasekuracji albo zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji. Ponadto, ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, wyróżnia dwie kategorie pośredników: pośredników ubezpieczeniowych i pośredników reasekuracyjnych (brokerów reasekuracyjnych).

Z kolei prawodawca unijny, pozostawiając oczywiście swobodę krajom członkowskim co do sposobu implementacji dyrektywy, przyjął odrębną dyrektywę dotyczącą reasekuracji,

będącą konsekwencją rezygnacji z możliwości poprzestania na nowelizacji dyrektyw ubezpieczeniowych. Dyrektywa reguluje działalność reasekuracyjną wykonywaną wyłącznie przez zakłady reasekuracji, które nie mogą prowadzić działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej. Dyrektywa kreuje więc nowy podmiot na rynku finansowym – reasekuratora wyłącznego. Jednocześnie analiza postanowień dyrektywy wskazuje, że prawodawca unijny potraktował działalność reasekuracyjną jako niezależną od działalności ubezpieczeniowej. Nie bez znaczenia jest również fakt, że działalność reasekuracyjna – w przeciwieństwie do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej – odnosi się do relacji między profesjonalnymi podmiotami, bez bezpośredniego udziału konsumentów usług ubezpieczeniowych (w wyniku czego regulacje te są niejako mniej złożone i bardziej liberalne).

Powyższe różnice w systemowym podejściu do reasekuracji spowodowały poważne trudności w zakresie określenia sposobu implementacji dyrektywy. Pierwsza wersja projektu ustawy implementującej dyrektywę skierowana do uzgodnień międzyresortowych przychyliła się do koncepcji odrębnej ustawy (o działalności reasekuracyjnej), która wyróżniła odrębną kategorię podmiotów na rynku finansowym – reasekuratorów wyłącznych wykonujących wyłącznie działalność reasekuracyjną (odrębną od działalności ubezpieczeniowej). Niemniej koncepcja ta spotkała się ze sprzeciwem Rządowego Centrum Legislacji, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Polskiej Izby Ubezpieczeń. Wskazywano, że przy realizacji tej koncepcji część podmiotów wykonujących działalność reasekuracyjną wykonywałoby ją na podstawie ustawy o działalności ubezpieczeniowej (zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność reasekuracyjną), co mogłoby skutkować nierównym traktowaniem podmiotów prowadzących ten sam rodzaj działalności, lecz w oparciu o różne regulacje. Zwrócono także uwagę na niebezpieczeństwo polegające na możliwości podwójnego uregulowania pewnych zagadnień (w zestawieniu z przepisami ustawy o działalności ubezpieczeniowej), bądź też pozostawienie pewnych sfer jako nieuregulowanych. W wyniku uzgodnień międzyresortowych i odbytej konferencji uzgodnieniowej zdecydowano się na rozwiązanie polegające na szerokiej nowelizacji ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Zmieniona koncepcja implementacji dyrektywy wymusiła „wpisanie” działalności reasekuracyjnej określonej postanowieniami dyrektywy w systematykę i rozwiązania przyjęte na gruncie ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Ponadto, działalność ubezpieczeniowa pozostająca dalej podstawowym rodzajem działalności z szeroko pojętego sektora ubezpieczeniowego wyznacza standardy przyjętych rozwiązań prawnych w działalności reasekuracyjnej. W konsekwencji w działalności reasekuracyjnej zawarto liczne odesłania do działalności ubezpieczeniowej, co z jednej strony respektuje zasady techniki legislacyjnej

zakazujące stosowania powtórzeń, a z drugiej strony może wpłynąć na mniejszą komunikatywność tekstu prawnego (przy czym już sama ustawa o działalności ubezpieczeniowej zawiera liczne odesłania, w tym „kaskadowe”, co dodatkowo komplikuje regulowaną materię). Zapewnieniu względnej komunikatywności proponowanych rozwiązań służy m.in. zawarcie odesłań, nie na początku działu, ale na początku poszczególnych rozdziałów dotyczących działalności reasekuracyjnej.

Kompleksowe podejście do działalności reasekuracyjnej wymusiło również odniesienie tej działalności do zakładów ubezpieczeń wykonujących obok działalności ubezpieczeniowej również działalność reasekuracyjną, a w niektórych przypadkach do wszystkich zakładów ubezpieczeń, np. w sytuacji uregulowania przeniesienia portfela umów reasekuracji dla zakładów reasekuracji i braku przyjęcia analogicznych rozwiązań dla zakładów ubezpieczeń wykonujących również działalność reasekuracyjną skutkowałoby nierównym traktowaniem podmiotów prowadzących ten sam rodzaj działalności, a także pozostawieniem tej sfery działalności jako niedouregulowanej. Z powyższego powodu należało wprowadzić szereg zmian w ustawie o działalności ubezpieczeniowej (np. uzupełnienie pojęć zawartych w słowniku ustawy – dominujący podmiot ubezpieczeniowy, mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy, ubezpieczeniowa grupa kapitałowa).

W projekcie ustawy proponuje się uchylenie przesłanki odmowy wydania zezwolenia na podjęcie i wykonywanie działalności ubezpieczeniowej określonej w art. 98 ust. 1 pkt 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej – jeżeli wykonywanie działalności przez zakład ubezpieczeń zagraża obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu. W sytuacji gdy działalność ta nie została jeszcze rozpoczęta, nie jest możliwe stwierdzenie, że stwarza ona zagrożenie dla obronności lub porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zastosowanie tej przesłanki odmowy wydania zezwolenia na działalność ubezpieczeniową (reasekuracyjną) może stanowić naruszenie swobody przepływu kapitału i zakładania przedsiębiorstw w rozumieniu art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), albowiem jej zastosowanie bez związku z późniejszą działalnością zakładu stanowi arbitralne i nieproporcjonalne ograniczenie swobody zakładania przedsiębiorstw i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej (reasekuracyjnej) przez inwestorów z innych państw członkowskich. Można zauważyć, że podczas implementacji zapisów dyrektywy Rady 92/49/EWG, Komisja Europejska w 2003 r. zakwestionowała możliwość zgłoszenia przez organ nadzoru sprzeciwu w przypadkach jeżeli nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń przez określony podmiot

zagrozało obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

Konsekwencją przyjęcia za dyrektywą odrębnej od działalności ubezpieczeniowej działalności reasekuracyjnej jest również podział obecnej ustawy na działy. Projekt ustawy dzieli ustawę o działalności ubezpieczeniowej na następujące działy: dział I przepisy ogólne wspólne dla obydwu rodzajów działalności, dział II działalność ubezpieczeniowa, dział III działalność reasekuracyjna wykonywana przez zakłady reasekuracji, dział IV przepisy karne, dział V zmiany w przepisach obowiązujących, dział VI przepisy przejściowe i końcowe.

Zasadniczą i jedną z najtrudniejszych kwestii przy implementacji dyrektywy jest rozróżnienie działalności ubezpieczeniowej i działalności reasekuracyjnej w świetle obowiązującego art. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Biorąc pod uwagę fakt, że dyrektywa definiuje reasekurację od strony czynnej (jako przejmowanie ryzyka cedowanego przez inny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji), w projekcie proponuje się zdefiniować działalność reasekuracyjną jako wykonywanie czynności związanych z przyjmowaniem ryzyka cedowanego przez zakład ubezpieczeń lub przez zakład reasekuracji oraz dalsze cedowanie przyjętego ryzyka, w szczególności:

- 1) zawieranie umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji;
- 2) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów, o których mowa w pkt 1;
- 3) ustalanie składek i prowizji należnych z tytułu zawieranych umów, o których mowa w pkt 1;
- 4) wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w pkt 1;
- 5) prowadzenie kontroli przestrzegania przez cedentów warunków umów, o których mowa w pkt 1.

Istotne jest przy tym, że definicja działalności reasekuracyjnej zawarta w dyrektywie jest bardzo ogólna, a czynności które zakład reasekuracji może podejmować nie stanowią katalogu zamkniętego. Z tego też względu, w przeciwieństwie do czynności ubezpieczeniowych, projekt ustawy nie wprowadza zamkniętego katalogu czynności reasekuracyjnych.

Ponadto, za motywem 14 dyrektywy w sprawie reasekuracji oraz przepisami dotyczącymi działalności ubezpieczeniowej określono przykładowe czynności bezpośrednio związane z działalnością reasekuracyjną – doradztwo statystyczne, doradztwo aktuarialne,

analiza ryzyka lub badania na rzecz klientów, lokowanie środków zakładu reasekuracji, a także czynności zapobiegania powstawaniu lub zmniejszeniu skutków wypadków ubezpieczeniowych lub finansowanie tych działań z funduszu prewencyjnego.

Biorąc również pod uwagę stronę czynną definicji reasekuracji zawartej w dyrektywie, obecne definiowanie czynności ubezpieczeniowych oraz fakt, że cedowanie ryzyka z umów ubezpieczenia należy do jednych z podstawowych czynności zakładów ubezpieczeń podejmowanych w działalności ubezpieczeniowej, proponuje się zaliczyć reasekurację bierną (cedowanie ryzyka z umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych), do czynności ubezpieczeniowych.

Skutkiem wejścia w życie przedmiotowej ustawy będzie również zniesienie zakładów ubezpieczeń działających jako zakład reasekuracji i ustanowienie zakładów reasekuracji działających na podstawie przepisów o działalności reasekuracyjnej. Realizując postanowienia dyrektywy jak i uwzględniając dotychczasowy stan prawny dopuszcza się również możliwość wykonywania działalności reasekuracyjnej przez zakłady ubezpieczeń.

W porównaniu z działalnością ubezpieczeniową na szczególną uwagę zasługuje fakt, że działalność reasekuracyjną, zgodnie z wymogami dyrektywy, zakłady reasekuracji mogą wykonywać w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i osobowych lub obu rodzajów reasekuracji równocześnie.

Zakład reasekuracji może wykonywać działalność reasekuracyjną w formie spółki akcyjnej, towarzystwa wzajemnej reasekuracji oraz w formie spółki europejskiej. O przyjęciu tych form przesądza art. 5 dyrektywy oraz załącznik nr 1 do dyrektywy określający formy zakładów reasekuracji w poszczególnych krajach członkowskich.

Tworzenie i funkcjonowanie spółki europejskiej uregulowane jest w prawie europejskim przepisami rozporządzenia nr 2157/2001/WE z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz. Urz. WE L 294 z 10.11.2001). Chociaż zasadniczo rozporządzenie wspólnotowe jest aktem prawnym bezpośrednio stosowanym, zgodnie z upoważnieniem zawartym w tym rozporządzeniu została uchwalona ustawa z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. Nr 62, poz. 551), która zawiera normy uzupełniające to rozporządzenie.

Jakkolwiek załącznik do dyrektywy określa, że w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej formami zakładu reasekuracji są „spółka akcyjna” i „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” (TUV), z uwagi na nieadekwatność nazwy „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” wobec zakładów reasekuracji wykonujących wyłącznie działalność

reasekuracyjną oraz fakt, że dyrektywa wiąże kraj członkowski co do rezultatu, w projekcie ustawy proponuje się wprowadzić nazwę „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” („TRW”) działającej na zasadach zbliżonych do „towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych”. Wykreowanie nowej formy zakładu reasekuracji (towarzystwo reasekuracji wzajemnej) jest tym bardziej zasadne, że dyrektywa koncentruje się m.in. na wyraźnym odróżnieniu działalności zakładów reasekuracji od działalności zakładów ubezpieczeń. Członkami TRW będą zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji. Co do zasady projekt odsyła do odpowiednich przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej mających zastosowanie do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych. Uregulowane odmienności wynikają zaś z innych zasad przyjętych w projekcie bądź charakteru zakładu reasekuracji, np. w porównaniu z przepisami odnoszącymi się do towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, projekt ustawy nie przewiduje formy małego towarzystwa reasekuracji wzajemnej, gdyż zgodnie z wymogami ustawy o działalności ubezpieczeniowej towarzystwom ubezpieczeń wzajemnych uznanych za małe nie wolno prowadzić reasekuracji czynnej.

Znowelizowana ustawa zobowiązuje zakłady reasekuracji do gromadzenia danych statystycznych w celu ustalania na ich podstawie składek reasekuracyjnych i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Składkę reasekuracyjną dla danej umowy reasekuracji zakład reasekuracji i cedent mają ustalać w wysokości, która powinna co najmniej zapewnić wykonanie wszystkich zobowiązań z tytułu zawartej umowy i pokrycie kosztów wykonywania działalności reasekuracyjnej. Rozwiązanie to pozwala zabezpieczyć interesy zakładów reasekuracji, cedentów oraz ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji.

Implementując art. 7 dyrektywy dotyczący bliskich powiązań, dodano dwie nowe przesłanki odmowy wydania zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej. Zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej nie będzie mogło być wydane jeżeli bliskie powiązania pomiędzy zakładem reasekuracji i inną osobą fizyczną lub prawną stanowiłyby dla organu nadzoru przeszkodę w sprawowaniu nadzoru (art. 7 ust. 1 dyrektywy) oraz, w przypadku gdy przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, a także trudności w stosowaniu tych przepisów mające zastosowanie do osoby fizycznej lub prawnej, z którą zakład reasekuracji posiada bliskie powiązania uniemożliwiają skuteczne wykonywanie funkcji nadzoru (art. 7 akapit 2 dyrektywy).

Przepisom art. 19 – 23 dyrektywy dotyczącym znacznego pakietu akcji odpowiadają w znacznej mierze przepisy art. 35 – 37 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z tym że dodatkowo należało uregulować:

- prawo do zgłoszenia przez organ nadzoru sprzeciwu co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji w sytuacji, o której mowa w art. 35 ust. 1 (10 % głosów) – co wynika z art. 19 akapit 2 dyrektywy,
- obowiązek powiadomienia organu nadzoru o zamiarze zbycia bezpośrednio lub pośrednio akcji lub prawa z akcji krajowego zakładu reasekuracji, jeżeli w wyniku zbycia zakład reasekuracji przestałby być jego jednostką zależną – co wynika z art. 21 akapit 2 dyrektywy,
- kwestie objęte art. 23 akapit 1 dyrektywy, zgodnie z którym, w przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby posiadające akcje zakładu może stanowić przeszkodę w rozsądnym i rozsądnym zarządzaniu zakładem reasekuracji, państwa członkowskie wymagają od właściwych organów państwa członkowskiego podjęcia odpowiednich środków w celu zakończenia takiego stanu. Proponuje się więc, przyznać organowi nadzoru prawo do zawieszenia wykonywania prawa głosu z akcji, w przypadku gdy wpływ wywierany przez akcjonariusza zakładu reasekuracji może zagrozić lub zagraża interesom zakładu reasekuracji, lub cedentów lub ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych, uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji (art. 223l). Proponuje się również przyznanie organowi nadzoru prawa do sprzeciwu, jeżeli nabywający albo obejmujący akcje albo podejmujący inne działania, na skutek których krajowy zakład reasekuracji stanie się podmiotem zależnym tego podmiotu, nie wykaże, że daje rękojmię prowadzenia spraw krajowego zakładu reasekuracji w sposób należyty.

Projekt ustawy dzieli zakłady reasekuracji na krajowe, zagraniczne zakłady reasekuracji pochodzące z państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujące działalność na terytorium RP w ramach swobody świadczenia usług (tzn. zakład reasekuracji może wykonywać działalność na terytorium RP, jeżeli uzyskał odpowiednie zezwolenie na wykonywanie tej działalności w państwie, w którym ma swoją siedzibę oraz podlega nadzorowi właściwego organu państwa członkowskiego) oraz główne oddziały zagranicznych zakładów reasekuracji z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania dotyczące podejmowania działalności reasekuracyjnej przez krajowe zakłady reasekuracji, uwzględniające specyfikę tego rodzaju

działalności są również zbliżone do rozwiązań przyjętych w działalności ubezpieczeniowej. Zezwolenie na prowadzenie działalności reasekuracyjnej przez krajowy zakład reasekuracji jest wydawane w drodze decyzji przez organ nadzoru, po rozpatrzeniu wniosku założycieli zakładu reasekuracji. W przeciwieństwie do działalności ubezpieczeniowej zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej dla krajowego zakładu reasekuracji określa rzeczowy zakres działalności zakładu reasekuracji, nie określa natomiast jego zasięgu terytorialnego, co wynika z charakteru działalności zakładów reasekuracji. Zakłady reasekuracji prowadzą działalność reasekuracyjną na rynkach międzynarodowych i zapewniają ochronę reasekuracyjną zakładom ubezpieczeń oraz zakładom reasekuracji, mającym siedziby w różnych państwach. W związku z powyższym dyrektywa nie wymaga określenia zasięgu terytorialnego działalności zakładów reasekuracji.

Cofnięcie zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej następuje w wyniku decyzji organu nadzoru. Zgodnie z projektem ustawy, w przypadku cofnięcia zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej krajowy zakład reasekuracji, którego dotyczy decyzja:

- 1) nie może zawierać umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 2) umowy reasekuracji czynnej i umowy retrocesji czynnej już zawarte nie mogą być przedłużane;
- 3) nie może przyjmować nowych cesji w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej;
- 4) nie może zwiększać odpowiedzialności w ramach zawartych umów reasekuracji czynnej i umów retrocesji czynnej.

Powyższe warunki odniesiono również do głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz do krajowych zakładów ubezpieczeń, wykonujących działalność reasekuracyjną.

W związku z tym, że według zasady wyrażonej w art. 15 ust. 1 akapit 1 dyrektywy o reasekuracji, nadzór finansowy nad zakładem reasekuracji, w tym nad działalnością, którą zakład prowadzi przez swoje oddziały albo w ramach swobody świadczenia usług, stanowi wyłączną odpowiedzialność rodzimego państwa członkowskiego, przepisy dotyczące swobody świadczenia usług (w porównaniu do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej) zostały uproszczone. Projekt ustawy nie przewiduje więc regulacji warunkujących podjęcie przez zakład reasekuracji działalności reasekuracyjnej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Przepisy rozdziału odnoszącego się do swobody

świadczenia usług poza ustaleniem ogólnych zasad jednolitej licencji oraz nadzoru państwa siedziby zakładu reasekuracji przewidują:

- za art. 15 ust. 1 akapit 2 dyrektywy w przypadku powzięcia przez organ nadzoru wątpliwości, czy działalność zagranicznego zakładu reasekuracji działającego w ramach swobody świadczenia usług nie narusza norm gospodarki finansowej – obowiązek powiadamiania organu nadzoru właściwego państwa członkowskiego, w którym zagraniczny zakład reasekuracji ma siedzibę.
- za art. 16 dyrektywy, w przypadku gdy zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność przez oddział wykonuje działalność ubezpieczeniową, organ nadzoru może, po uprzednim powiadomieniu właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przeprowadzić kontrolę oddziału, o której mowa w art. 223zzzb. Właściwy organ nadzoru z państwa członkowskiego Unii Europejskiej może uczestniczyć w czynnościach podejmowanych przez organ nadzoru,
- za art. 18 dyrektywy możliwość zawarcia przez krajowy zakład reasekuracji umowy o przeniesienie portfela reasekuracji z zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru państwa członkowskiego UE potwierdzenia, że zakład ten, po przejęciu portfela, będzie posiadał środki własne w wysokości marginesu wypłacalności oraz aktywa na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Upoważniono również organ nadzoru do udzielania analogicznych informacji, gdy przejmującym portfel jest krajowy zakład reasekuracji lub ubezpieczeń,
- odpowiednie stosowanie art. 129 ust. 1 i 2 oraz art. 139 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Odnosnie do zasad i warunków wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium Wspólnoty przez zakłady reasekuracji, których główne siedziby znajdują się poza Wspólnotą, przepis art. 49 dyrektywy przewiduje jedynie, że państwo członkowskie nie stosuje wobec tych zakładów przepisów, których wynikiem jest bardziej uprzywilejowane traktowanie tych zakładów w porównaniu z zakładami reasekuracji mającymi swoją główną siedzibę w danym państwie członkowskim. Jednocześnie na podstawie art. 50 dyrektywy, UE może zawierać z państwami trzecimi umowy w sprawie środków pełnienia nadzoru, które w szczególności mają na celu zapewnienie na warunkach równoważności regulacji ostrożnościowej, skutecznego dostępu do rynku zakładom reasekuracji na terytorium każdej z umawiających

się stron oraz zabezpieczenia wzajemnego uznawania zasad i praktyk nadzoru reasekuracyjnego. W celu implementacji ww. przepisów, projekt ustawy przewiduje, że zagraniczne zakłady reasekuracji z państw niebędących państwem członkowskim Unii Europejskiej będą mogły podejmować i wykonywać działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez główny oddział albo bezpośrednio z terytorium państwa, w którym mają swoją siedzibę, jeżeli z państwem tym została zawarta umowa, o której mowa w art. 50 dyrektywy. Podjęcie działalności reasekuracyjnej przez główny oddział wymaga zezwolenia organu nadzoru. Wykonywanie działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez główne oddziały zostało uregulowane w sposób zbliżony do rozwiązań, zastosowanych w działalności ubezpieczeniowej. Rozwiązaniem ułatwiającym głównym oddziałom wykonywanie działalności reasekuracyjnej jest m.in. propozycja zmiany w art. 155 ust. 1 pkt 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, który obecnie stanowi dla reasekuratorów z krajów trzecich poważne ograniczenie. Zmiana polegałaby na zwolnieniu z wymogu zabezpieczeń aktywów na udziale reasekuratorów, którzy wykonując działalność w ramach uzyskanego na podstawie ustawy zezwolenia (objęłoby to również główne oddziały) oraz w ramach swobody świadczenia usług. Obecnie konieczne jest zabezpieczenie lub pozytywna opinia organu nadzoru.

Jednocześnie, biorąc w szczególności pod uwagę aktualne umowy reasekuracji zawarte przez krajowe zakłady ubezpieczeń z zakładami reasekuracji z krajów trzecich oraz fakt, że dotychczas działalność reasekuracyjna w Unii Europejskiej nie była wyodrębniona i regulowana w sposób kompleksowy, proponuje się zawrzeć przepis przejściowy, zgodnie z którym zakłady reasekuracji mające siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą wykonywać tę działalność na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przy czym zakłady te będą miały również możliwość wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nowych przepisów.

Odnosnie do przepisów art. 25 – 30 dyrektywy – dotyczących wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami Państw Członkowskich (art. 25), umowy o współpracy z państwami trzecimi (art. 26), wykorzystania poufnych informacji (art. 27), wymiany informacji z innymi organami (art. 28), przekazywania informacji bankom centralnym i organom monetarnym (art. 29), ujawniania informacji administracji rządowej

odpowiedzialnej za prawodawstwo w dziedzinie finansów (art. 30) – zasadniczy jest przepis art. 17 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.) oraz zmiany proponowane w tym przepisie.

Według art. 25 dyrektywy, tajemnica zawodowa nie stanowi dla właściwych organów różnych Państw Członkowskich przeszkody w wymianie informacji, zgodnie z przepisami dyrektyw mającymi zastosowanie do zakładów reasekuracji. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej ustanowionym w art. 24 dyrektywy. Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, krajowy organ nadzoru (Komisja Nadzoru Finansowego) może udzielać organom nadzorującym działalność instytucji finansowych w innych państwach informacji posiadanych w związku z wykonywaniem ustawowych zadań. Obowiązujące regulacje, *expressis verbis*, nie przyznają Komisji Nadzoru Finansowego uprawnienia do występowania i otrzymywania informacji od organów nadzoru innych państw członkowskich (pośrednio i nie w pełnym zakresie wynika to jedynie z art. 17 ust. 1 i ust. 4). W związku z tym w projekcie przewiduje się nowelizację art. 17 ustawy o nadzorze emerytalnym (...) przez dodanie przepisu ust. 2a, uprawniającego Komisję do występowania do organów nadzorujących działalność instytucji finansowych państw członkowskich Unii Europejskiej o udostępnienie informacji potrzebnych do wykonywania zadań z zakresu nadzoru.

Realizację art. 26 akapit 1 dyrektywy zapewnia obowiązujący art. 17 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym (...). Implementacji wymaga zaś art. 26 akapit 2 dyrektywy ustanawiający warunek, że w przypadku gdy informacja pochodzi z innego Państwa Członkowskiego, nie może ona zostać ujawniona bez wyraźnej zgody właściwych organów, które ją ujawniły, a we właściwych przypadkach, może to nastąpić jedynie do celów, na które te organy wyraziły zgodę. Implementację tego postanowienia ma zapewnić dodawany ust. 2b do art. 17 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym (...), na podstawie którego informacje uzyskane od organów nadzorujących działalność instytucji finansowych państw członkowskich Unii Europejskiej, organ nadzoru (Komisja Nadzoru Finansowego) będzie mógł wykorzystać wyłącznie na potrzeby wykonywania zadań z zakresu nadzoru; natomiast dalsze przekazanie informacji (poza Komisję) może nastąpić wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody organu, który je udostępnił i w zakresie udzielonej zgody.

Realizację art. 27 dyrektywy przewidującego możliwość wykorzystywania przez organ nadzoru „poufnych” informacji tylko i wyłącznie w trakcie pełnienia swoich obowiązków zapewniają przepisy określające obowiązki nadzorcze organu nadzoru,

w szczególności obowiązki określone w rozdziale 12 (zasady sprawowania nadzoru ubezpieczeniowego) ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Przy czym w świetle wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP zasady legalizmu (zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa), nie istnieje potrzeba dodatkowej gwarancji, aby „właściwe organy, które otrzymały poufne informacje zgodnie z art. 24 i 25 mogły je wykorzystywać tylko w trakcie pełnienia swoich obowiązków”.

Podobnie jak w przypadku zakładów ubezpieczeń, na zakłady reasekuracji nałożony został obowiązek posiadania środków własnych w wysokości nie niższej niż margines wypłacalności i nie niższej niż kapitał gwarancyjny. Zasady ustalania środków własnych zakładu reasekuracji, stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego zostały określone w ustawie. Sposób wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla rodzajów reasekuracji określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw instytucji finansowych. Analogicznie jak w przypadku zakładów ubezpieczeń za wyliczenie marginesu wypłacalności oraz wysokości środków własnych na pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego zakładów reasekuracji odpowiedzialny jest zatrudniony w zakładzie aktuariusz (specjalista od matematyki ubezpieczeniowej).

Na zakłady reasekuracji nałożony został także obowiązek tworzenia kapitału zapasowego oraz kapitałów rezerwowych, a także rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są przeznaczone na pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań, jakie mogą wynikać z zawartych umów reasekuracji. Ustawa nakłada na krajowe zakłady reasekuracji oraz główne oddziały zagranicznych zakładów reasekuracji obowiązek zatrudniania aktuarium, który ustala wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu reasekuracji.

Przepis art. 34 dyrektywy pozostawia zakładom reasekuracji znacznie większą swobodę w zakresie lokowania aktywów, stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych niż ma to miejsce w dyrektywie 2002/83/WE, odnoszącej się do zakładów ubezpieczeń. Nowością w stosunku do rozwiązań przyjętych w działalności ubezpieczeniowej jest implementacja z dyrektywy zasady „prudent person”. Zasada prudent person wprowadza nowe podejście wobec aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. W dyrektywach ubezpieczeniowych wymogi odnośnie do tych aktywów mają charakter ilościowy, tzn. nakładają konkretne ograniczenia procentowe co do możliwości inwestowania w poszczególne rodzaje aktywów. W przypadku zasady prudent

person stosowane są wymogi jakościowe. Wymogi ilościowe dotyczące inwestowania przez zakłady reasekuracji poszczególnych rodzajów aktywów w art. 34 dyrektywy dotyczą lokat dokonywanych:

- w innych walutach niż te, w których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są ustalane,
- w listach zastawnych, udziałach, akcjach niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i innych papierach wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu,
- w papierach wartościowych jednego emitenta lub grupy emitentów powiązanych ze sobą.

Przepisy dyrektywy nie zawierają natomiast wymogów ilościowych dotyczących lokowania przez zakłady reasekuracji środków na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, np. w papierach wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, nieruchomościach, pożyczkach zabezpieczonych hipotecznie lub przez instytucje finansowe, środkach trwałych lub środkach pieniężnych, jak ma to miejsce w dyrektywie 2002/83/WE.

Projekt nowelizacji ustawy zakłada zmianę treści art. 150 ust. 1, dotyczącego zasad gospodarowania przez zakłady ubezpieczeń środkami funduszu organizacyjnego. Korekta treści przepisu ma na celu sprecyzowanie zasad gospodarowania środkami tego funduszu przy równoczesnym wyłączeniu istniejącej na gruncie obecnej regulacji wątpliwości co do możliwości finansowania kosztów związanych z administracją i siecią przedstawicielstw po wyczerpaniu funduszu organizacyjnego. Zasady gospodarowania środkami funduszu organizacyjnego zakładów reasekuracji są analogiczne jak w przypadku zakładów ubezpieczeń. Ze środków pochodzących z funduszu organizacyjnego zakładu reasekuracji gromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym mogą być finansowane jedynie koszty związane z utworzeniem administracji zakładu reasekuracji. Przychody z lokat funduszu powiększają jego wartość. W przeciwieństwie do zakładów ubezpieczeń, zakłady reasekuracji nie tworzą sieci przedstawicielstw.

Podobnie jak w przypadku zakładów ubezpieczeń na zakłady reasekuracji nałożone zostały obowiązki sprawozdawcze. Zgodnie z projektem ustawy zakłady reasekuracji będą zobowiązane do przedstawiania organowi nadzoru kwartalnych oraz dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych. Zakład reasekuracji przedstawia organowi nadzoru roczne sprawozdanie finansowe, sporządzone zgodnie z przepisami o rachunkowości w terminie 6 miesięcy od ostatniego dnia roku obrotowego.

Do sprawozdania rocznego zakłady reasekuracji dołączają raport aktuarusza o stanie portfela reasekuracji. Do kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych zakłady

reasekuracji dołączają zestawienie środków własnych wraz ze wskazaniem dowodów posiadania środków własnych w wysokości co najmniej marginesu wypłacalności, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku zakładów ubezpieczeń.

Krajowy zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział jest obowiązany także do sporządzenia i przekazywania organowi nadzoru rocznych sprawozdań dotyczących transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, w szczególności w zakresie:

- 1) pożyczek;
- 2) gwarancji oraz innych transakcji pozabilansowych;
- 3) środków stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności;
- 4) lokat;
- 5) działalności reasekuracyjnej;
- 6) porozumień co do podziału kosztów.

Zakres, formę i zasady sporządzania wyżej opisanych sprawozdań określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Dotychczasowe regulacje zawarte w ustawie o działalności ubezpieczeniowej odnosiły się wyłącznie do przenoszenia pomiędzy zakładami ubezpieczeń portfela ubezpieczeń, które może wystąpić w dwóch przypadkach – łączenia się zakładów ubezpieczeń lub na podstawie umowy zawartej pomiędzy zakładami ubezpieczeń o przeniesienie całości lub części portfela zawartych umów ubezpieczenia. Wyodrębniając z działalności ubezpieczeniowej działalność reasekuracyjną konsekwentnie należało odnieść się do kwestii przenoszenia portfela umów reasekuracji. W związku z tym, że działalność reasekuracyjną mogą wykonywać również zakłady ubezpieczeń projekt ustawy odnosi się do tego zagadnienia w sposób kompleksowy, tzn. proponuje się uregulować zarówno kwestie przeniesienia portfela umów reasekuracji w przepisach o działalności ubezpieczeniowej, jak i w przepisach o działalności reasekuracyjnej. W przepisach o działalności ubezpieczeniowej proponuje się uregulować przeniesienia portfela reasekuracji w przypadku łączenia się zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność reasekuracyjną oraz przeniesienia tego portfela na podstawie umowy, gdy przekazującym portfel jest zakład ubezpieczeń (a przejmującym portfel inny zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji). Jednocześnie zdefiniowano przeniesienie portfela reasekuracji jako przeniesienie całości lub części umów reasekuracji. Z kolei w przepisach o działalności reasekuracyjnej proponuje się uregulować przeniesienia portfela reasekuracji w przypadku łączenia się zakładów reasekuracji oraz przeniesienia tego portfela

na podstawie umowy, gdy przekazującym portfel jest zakład reasekuracji (a przejmującym portfel jest zakład ubezpieczeń lub inny zakład reasekuracji). Zgodnie z art. 15 ust. 3 dyrektywy o reasekuracji, rodzime Państwo Członkowskie zakładu reasekuracji nie może odrzucić umowy retrocesji zawartej przez zakład reasekuracji z innym zakładem reasekuracji lub z zakładem ubezpieczeń z przyczyn bezpośrednio związanych z kondycją finansową tego zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń.

W rozdziale 11 ustawy o działalności ubezpieczeniowej proponuje się więc, obok przeniesienia portfela ubezpieczeń, uregulować również przeniesienia portfela reasekuracji w przypadku gdy łączące się zakłady ubezpieczeń wykonują również działalność reasekuracyjną albo gdy pomiędzy zakładami ubezpieczeń wykonującymi działalność reasekuracyjną dochodzi, na podstawie umowy, do przeniesienia całości lub części umów reasekuracji. Wymogi, które muszą spełniać zakłady ubezpieczeń lub zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji dokonujące przeniesienia portfela reasekuracji zostały uregulowane analogicznie jak w przypadku przenoszenia portfela ubezpieczeń i obejmują:

- 1) wymóg posiadania przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przejmujący oraz zakład ubezpieczeń przekazujący portfel reasekuracji po wykonaniu umowy środków własnych w wysokości co najmniej marginesu wypłacalności oraz
- 2) wymóg posiadania przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przejmujący oraz zakład ubezpieczeń przekazujący portfel reasekuracji po wykonaniu umowy aktywów na pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Pomimo tego, że w przypadku przeniesienia portfela reasekuracji związek pomiędzy ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji a przejmującym portfel reasekuracji jest jedynie pośredni, utrzymano również prokonsumencką ochronę interesów tych osób.

Z kolei w przepisach o działalności reasekuracyjnej łączenie się zakładów reasekuracji oraz przeniesienie części lub całości portfela reasekuracji na podstawie umowy uregulowano analogicznie jak w przepisach o działalności ubezpieczeniowej, z tym że przekazującym portfel jest zakład reasekuracji a nie zakład ubezpieczeń.

Proponuje się również dodanie do ustawy art. 18a i 18b, co wynika z konieczności implementacji do porządku krajowego art. 5 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. *wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług*, która dotyczy płci jako czynnika aktuarialnego w kalkulacji składek i świadczeń w ubezpieczeniach

gospodarczych. Polska skorzystała bowiem z przysługującej (na mocy art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/113/WE) krajom członkowskim opcji zezwolenia zakładom ubezpieczeń na proporcjonalne różnice ze względu na płeć w składkach i świadczeniach poszczególnych osób i tym samym – wyłączenia usług ubezpieczeniowych spod nakazu równego traktowania ze względu na płeć. Przyjęcie rozwiązania proponowanego w art. 18a jest usankcjonowaniem *status quo* odnośnie do mechanizmów, które wykorzystują w swojej działalności zakłady ubezpieczeń w zakresie gromadzenia i uaktualniania danych statystycznych.

Odnosząc się z kolei do ubezpieczeniowego samorządu gospodarczego, zgodnie z postulatami środowiska ubezpieczeniowego, przyjęto, że zakłady reasekuracji mogą, na zasadzie dobrowolności, być członkiem Polskiej Izby Ubezpieczeń.

Przepis art. 2 ust. 2 akapit 1 dyrektywy 2005/68/WE przewiduje możliwość uznania za działalność reasekuracyjną świadczenia przez zakład reasekuracji usługi pokrycia ryzyk instytucji pracowniczych programów emerytalnych objętych zakresem dyrektywy 2003/41/WE w sprawie pracowniczych programów emerytalnych. Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1207, z późn. zm.), pracownicze programy emerytalne mogą być prowadzone w jednej z następujących form: funduszu emerytalnego; umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego; umowy grupowego ubezpieczenia na życie pracowników z zakładem ubezpieczeń w formie grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym; zarządzania zagranicznego. W związku z tym zakłady reasekuracji wykonujące działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie (oraz zakłady ubezpieczeń, wykonujące działalność ubezpieczeniową w dziale I, o którym mowa w załączniku do ustawy) zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej mogą świadczyć usługi pokrycia ryzyk pracowniczych programów emerytalnych prowadzonych w formie umowy grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym. Uznanie za działalność reasekuracyjną świadczenia przez zakłady reasekuracji lub zakłady ubezpieczeń usług pokrycia ryzyk pracowniczych programów emerytalnych prowadzonych w pozostałych formach nie jest natomiast dopuszczalne, ponieważ nie mają one charakteru ubezpieczenia i z uwagi na krąg podmiotów zarządzających środkami gromadzonymi w pracowniczych programach emerytalnych, tj. fundusze emerytalne, fundusze inwestycyjne, zarządzające zagraniczne instytucje finansowe, które nie podlegają regulacjom określonym w ustawie o działalności ubezpieczeniowej.

Obowiązujące przepisy ustawowe oraz zmiany proponowane w art. 17 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym (...) wydają się wystarczające do prawidłowej implementacji art. 28 dyrektywy. Wynika to głównie z zakresu zadań i roli Komisji Nadzoru Finansowego, która: po 1 stycznia 2008 r. skupia cały nadzór nad rynkiem finansowym; ustanawia i nadzoruje organy prowadzące postępowanie naprawcze (kurator, zarząd komisaryczny) i likwidacyjne (likwidator przymusowy); prowadzi rejestr aktuariuszy. Ponadto, przepis art. 172 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, nakłada na biegłych rewidentów obowiązek niezwłocznego powiadomienia organu nadzoru o ujawnionych podczas badania sprawozdania finansowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji faktach wskazujących na popełnienie przestępstwa, naruszenie przepisów prawa, zagrożenie wypłacalności zakładu ubezpieczeń. Z kolei aktuariusze na podstawie art. 159 ust. 3 oraz 223 z za ust. 3 tej ustawy, mają obowiązek poinformowania organu nadzoru o ujawnionych faktach wskazujących na popełnienie przestępstwa lub naruszenie przepisów prawa oraz o podjętych przez zakład ubezpieczeń działaniach w związku z ujawnieniem tych faktów.

Wydaje się przy tym, że nie zachodzi obowiązek notyfikacji Komisji i innym państwom członkowskim listy organów lub osób, które mogą otrzymywać informacje od organu nadzoru wynikający z art. 28 ust. 2 dyrektywy, gdyż to właśnie organ nadzoru nadzoruje podmioty uczestniczące w postępowaniu likwidacyjnym i upadłościowym zakładów ubezpieczeń oraz prowadzi rejestr aktuariuszy, a także z uwagi na fakt, że organ nadzoru nie przekazuje informacji aktuariuszom badającym sprawozdania finansowe zakładów ubezpieczeń i Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów nadzorującej biegłych rewidentów (obowiązki informacyjne wobec organu nadzoru istnieją natomiast po stronie aktuariuszy i biegłych rewidentów).

Nie wymaga dodatkowej implementacji art. 29 dyrektywy odnoszący się do przekazywania informacji bankom centralnym i organom monetarnym. Zgodnie z art. 17 ust. 6 ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym (...), Komisja Nadzoru Finansowego może udzielać informacji posiadanych w związku z wykonywaniem ustawowych zadań bankom centralnym lub innym instytucjom państw członkowskich Unii Europejskiej wykonującym zadania z zakresu polityki monetarnej oraz innym organom publicznym wykonującym zadania z zakresu nadzoru nad systemami płatności, jeżeli informacje te zostaną wykorzystane wyłącznie na potrzeby wykonywanych zadań przez te podmioty. Przekazywanie udzielonych informacji poza te podmioty następuje wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji. Ponadto, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego i Prezes Narodowego Banku

Polskiego przekazują sobie informacje, w tym niejawnie, w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowo określonych zadań.

Nie istnieje również potrzeba ujawniania administracji rządowej odpowiedzialnej za prawodawstwo w dziedzinie finansów informacji objętych tajemnicą zawodową (art. 30 dyrektywy). Bowiem tajemnica zawodowa nie obejmuje informacji uniemożliwiających rozpoznanie pojedynczego podmiotu podlegającego nadzorowi organu nadzoru, co w zakresie procesu prawotwórczego prowadzonego przez administrację rządową wydaje się wystarczające.

Dyrektywa dokonuje także zmian w obowiązujących dyrektywach (73/239/EEC, 92/49/EEC, 2002/83/EC, 98/78/EEC), uzupełniając treść ich przepisów o zakłady reasekuracji. Z tej przyczyny, a także na skutek wyodrębnienia nowego autonomicznego rodzaju działalności gospodarczej, projekt ustawy wprowadza szereg zmian w innych ustawach odnoszących się do rynku finansowego, tj. w ustawach: z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.), z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.), z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186), z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.), z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, z późn. zm.), z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.), z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.), z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.), z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871, z późn. zm.), z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.), z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.).

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych proponuje się uchylene art. 15 ust. 1b pkt 3 ustawy. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu, u ubezpieczycieli kosztem uzyskania przychodów za rok podatkowy są również wpłaty z tytułu, określonego w przepisach o działalności ubezpieczeniowej, nadzoru nad działalnością zakładów ubezpieczeń. Regulacja ta wydaje się zbędna, gdyż wpłaty te można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, według którego kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. Z uwagi na fakt, że przepisy mające zastosowanie do innych nadzorowanych przez organ nadzoru podmiotów (np. banków) nie zawierają analogicznego przepisu, w wyniku uchylene art. 15 ust. 1b pkt 3 ww. ustawy, zostanie zapewniona spójność regulacji z systemem prawa.

Liczne zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, mają charakter „techniczny” i wiążą się z wyodrębnieniem nowego rodzaju podmiotów działających na rynkach finansowych (reasekuratorów wyłącznych), dotychczas klasyfikowanych w ustawie o rachunkowości jako zakłady ubezpieczeń. Zmiany w treści ustawy odnoszą się do: przychodów lub kosztów działalności lokacyjnej, związanych z lokowaniem aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji; zaliczania zmian stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do kosztów operacyjnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji; ujmowania kapitałów własnych i funduszy własnych w księgach rachunkowych jednostek; inwestowania środków własnych i środków stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji; zasad obliczania wyniku finansowego jednostek; informacji zawartych w bilansie jednostek; informacji zawartych w ogólnym rachunku zysków i strat jednostek; zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym jednostek; zakresu informacji objętych rachunkiem przepływów pieniężnych jednostek. Z uwagi na charakter tych zmian proponuje się również przepis przejściowy, zachowujący w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zawartych w ustawie o rachunkowości zmienianych niniejszą ustawą.

Zmiany w przepisach rozdziału 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczącego rejestru przedsiębiorców, wynikają z faktu, że oprócz dwóch znanych form (spółka akcyjna i spółka europejska) projekt ustawy przewiduje powstanie nowego podmiotu prowadzącego działalność reasekuracyjną – towarzystwa reasekuracji wzajemnej, podlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego i uzyskującego osobowość prawną

z chwilą wpisania do tego rejestru. Dodatkowo projekt ustawy dopuszcza do wykonywania działalności reasekuracyjnej główne oddziały zagranicznych zakładów reasekuracji z państw niebędących państwami Unii Europejskiej, które również podlegać będą rejestracji w KRS. Zmiany w tym zakresie oparto na rozwiązaniach dotyczących odpowiednio towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji z państw niebędących państwami UE.

W stosunku do zakładów ubezpieczeń, które do dnia wejścia w życie ustawy uzyskały zezwolenie organu nadzoru na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej jako zakład reasekuracji, przyjmuje się, że mogą one wykonywać działalność reasekuracyjną w zakresie uzyskanych zezwoleń. Przepis ten stanowi wykonanie art. 61 dyrektywy. Należy przy tym zauważyć, że art. 6 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej wyróżnia odrębną kategorię zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność ubezpieczeniową jako zakład reasekuracji. Zakłady te spełniają więc warunki określone w ustawie o działalności ubezpieczeniowej, np. odnośnie do warunku ograniczenia działalności do wykonywania działalności reasekuracyjnej. Przepisy ustawy nie miałyby zastosowania do zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność ubezpieczeniową jako zakład reasekuracji, które do dnia wejścia w życie ustawy, zaprzestały zawierania nowych umów reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej i zarządzają portfelem reasekurowanych ryzyk w celu zakończenia działalności (stanowi to realizację art. 62 dyrektywy).

Projekt ustawy wprowadza istotne zmiany w systemie ubezpieczeń gospodarczych, w związku z tym uzasadnione jest wprowadzenie co najmniej 3-miesięcznego okresu *vacatio legis*, np. niektóre zakłady ubezpieczeń będą zobowiązane dostosować zasady wykonywanej gospodarki finansowej do przepisów gospodarki finansowej zakładów reasekuracji. Postulat wprowadzenia kilkumiesięcznego okresu *vacatio legis* zgłaszali w szczególności Polska Izba Ubezpieczeń, a także Minister Sprawiedliwości, który będzie zobowiązany do modyfikacji systemu informatycznego w celu umożliwienia rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym zakładów reasekuracji działających w nowych formach prawnych (towarzystwa reasekuracji wzajemnej i głównego oddziału zagranicznego zakładu reasekuracji). Ponadto, z uwagi na zawarte przez zakłady ubezpieczeń umowy reasekuracji z zagranicznymi zakładami reasekuracji z państw trzecich, proponuje się, aby przepisy rozdziału 5 dotyczącego wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium RP przez zagraniczne zakłady reasekuracji z państw niebędących państwami członkowskimi UE weszły w życie po dwóch latach od dnia wejścia w życie ustawy.

Data implementacji dyrektywy – 10 grudnia 2007 r. Niedotrzymanie terminu implementacji dyrektywy wynika ze skomplikowania regulowanej materii i potrzeby konsultacji projektu, już na wstępnym etapie prac, z organem nadzoru i rynkiem finansowym.

Projekt jest zgodny z przepisami dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Nikt nie zgłosił uwag w tym trybie.

Ze względu na fakt, że projekt ustawy stanowi implementację dyrektywy Unii Europejskiej projekt ustawy został skonsultowany z Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy będzie oddziałował bezpośrednio na krajowe i zagraniczne zakłady reasekuracji (obecnie zakłady ubezpieczeń działające jako zakłady reasekuracji) oraz na zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność reasekuracyjną.

Zakłady ubezpieczeń, spełniające określone wymogi odnośnie do wielkości przypisu składki lub procentowego udziału przypisu składki z reasekuracji czynnej w przypisie składki zakładu ubezpieczeń lub procentowego udziału rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z reasekuracji czynnej w łącznej wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń będą zobowiązane dostosować zasady wykonywanej gospodarki finansowej do nowo wprowadzonego art. 146a ustawy z dnia 22 maja o działalności ubezpieczeniowej odnoszącego się do przepisów gospodarki finansowej zakładów reasekuracji. W oparciu o dane za 2006 r. dotyczy to trzech zakładów ubezpieczeń: PRAMERICA ŻYCIE TUiR S.A., ELVIA Travel Insurance Company G.O. oraz AIG Polska S.A.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W lipcu 2007 r. w ramach działającej przy Ministrze Finansów Rady Rozwoju Rynku Finansowego został powołany Zespół Roboczy do spraw transpozycji dyrektywy o reasekuracji. Zadaniem Zespołu było wstępne uzgodnienie propozycji rozwiązań prawnych dotyczących działalności reasekuracyjnej, które stanowiłyby implementację postanowień przepisów dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE. W skład Zespołu Roboczego weszli przedstawiciele Ministerstwa Finansów, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Izby Ubezpieczeń (PIU reprezentował m.in. przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Reasekuracji, jedyne krajowe zakłady ubezpieczeń wykonujące wyłącznie działalność reasekuracyjną), Rzecznika Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Projekt ustawy został skonsultowany z Komisją Nadzoru Finansowego, Polską Izbą Ubezpieczeń, Rzecznikiem Ubezpieczonych, Generalnym Inspektorem Ochrony Danych

Osobowych, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Polskim Biurem Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Stowarzyszeniem Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników, Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Stowarzyszeniem Aktuariuszy, Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

Na skutek licznych uwag projekt dwukrotnie był skierowany do uzgodnień międzyresortowych oraz zostały zorganizowane dwie konferencje uzgodnieniowe (w marcu i czerwcu 2008 r.). Podstawowym skutkiem przeprowadzonych uzgodnień i konsultacji była zmiana sposobu implementacji dyrektywy – zamiast odrębnej ustawy o działalności reasekuracyjnej został przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw. Jednocześnie przyjęto tezę, że prawidłowa implementacja dyrektywy wymaga wyodrębnienia z działalności ubezpieczeniowej – działalności reasekuracyjnej oraz z zakładów ubezpieczeń – zakładów reasekuracji.

W toku konsultacji społecznych uwagi do projektu ustawy zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Polska Izba Ubezpieczeń, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Rzecznik Ubezpieczonych. Większość zgłoszonych przez te podmioty uwag została uwzględniona.

Projekt nie uwzględnia części uwag, które odnosiły się bezpośrednio do działalności ubezpieczeniowej – uwagi te wykraczały bowiem poza zakres przedmiotowy i podmiotowy projektu ustawy wynikający z implementowanej dyrektywy o reasekuracji. W dodatku większość z tych uwag stała się bezprzedmiotowa w momencie zmiany koncepcji implementacji dyrektywy w formie nowelizacji. Ponadto, propozycja nowelizacji niektórych przepisów bądź przyjęcia dla zakładów reasekuracji analogicznych rozwiązań jak dla zakładów reasekuracji wynika często z faktu, że przepisy ustawy o działalności ubezpieczeniowej zawierają liczne odesłania (w tym „kaskadowe”), uniemożliwiające w niektórych przypadkach odpowiednie stosowanie tych przepisów do zakładów reasekuracji. Czasami propozycje przepisów zawierają – mimo zastosowanej techniki odesłań – powtórzenia za ustawą o działalności ubezpieczeniowej podyktowane potrzebą zapewnienia względnej komunikatywności tekstu prawnego (w przypadku częściowej modyfikacji przepisu). Nowe brzmienie niektórych przepisów niekiedy polega również na „dopisaniu” obok zakładów

ubezpieczeń zakładów reasekuracji, stanowiących dotychczas jeden typ podmiotów. Ze względu na zbliżony przedmiot działalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, a także z uwagi na przyjętą koncepcję jednej ustawy podczas prac na projektem nowelizacji, na ile umożliwiała to implementowana dyrektywa, dążono również do zachowania jednolitości rozwiązań prawnych dla obydwu rodzajów działalności gospodarczej.

Projekt ustawy nie uwzględnia więc niektórych uwag GIODO, KNF i PIU skutkujących zmianą przepisów odnoszących się do działalności ubezpieczeniowej i nie dotyczących odrębności właściwych dla działalności reasekuracyjnej, a także uwag w oczywisty sposób sprzecznych z implementowaną dyrektywą.

Projekt ustawy nie uwzględnia uwagi PIU oraz uwagi Rzecznika Ubezpieczonych, które zostały zgłoszone podczas konsultacji i podtrzymane na konferencji uzgodnieniowej.

Zdaniem PIU zakaz łączenia członkostwa organu zarządzającego zakładu reasekuracji i zakładu ubezpieczeń „uniemożliwia tworzenie silnych grup ubezpieczeniowo-reasekuracyjnych. Przenikający się zarząd w ramach jednej grupy kapitałowej pozwala na uzyskanie efektów synergii działania. Połączenie działań w ramach grupy pozwala na usprawnienie zarządzania oraz standaryzacje procesów. Praktyka licznych holdingów ubezpieczeniowo-reasekuracyjnych w Europie Zachodniej pokazuje, że prowadzenie wspólnej polityki kadrowej wpływa korzystnie na rozwój firm.”. Zakaz łączenia funkcji członka organu zarządzającego zakładu reasekuracji i zakładu ubezpieczeń jest konsekwencją dotychczasowych rozwiązań przyjętych w art. 29 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Wprowadzenie do projektu ustawy o działalności ubezpieczeniowej z 2003 r., koncepcji zakazu łączenia stanowisk miało na celu uniknięcie konfliktu interesów oraz zapewnienie niezależności członków organów zarządzających, odwoływano się przy tym do rozwiązań przyjętych w funduszach emerytalnych.

Z kolei Rzecznik Ubezpieczonych proponował, aby w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153 z późn. zm.) uzupełnić art. 20 pkt 4, art. 22 ust.1 pkt 1, art. 24 pkt 1, art. 26 ust. 3 i ust. 4 pkt 1, przez odpowiednie dodanie wyrazów: „zakłady reasekuracji”. Proponowane zmiany nie zostały uwzględnione z uwagi na fakt, że działalność reasekuracyjna wykonywana przez zakłady reasekuracji dotyczy stosunków pomiędzy podmiotami gospodarczymi (zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji) i nie ma

bezpośredniego odniesienia do ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia, których interesy reprezentuje Rzecznik Ubezpieczonych.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego, w szczególności na

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W związku z projektowanym wprowadzeniem obowiązku rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym towarzystw reasekuracji w nowych formach prawnych, istnieje konieczność wprowadzenia modyfikacji w systemie informatycznym Krajowego Rejestru Sądowego. Wymaga to zawarcia umowy z firmą prowadzącą nadzór autorski nad systemem Krajowego Rejestru Sądowego, a następnie przygotowania i wdrożenia wprowadzonych zmian do systemu informatycznego. Przybliżony koszt takiej umowy wynosi 100 tys. zł,

b) rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie ma wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zharmonizowanie działalności reasekuracyjnej na terytorium Wspólnoty, w szczególności w zakresie nadzoru ostrożnościowego może przyczynić się do zmniejszenia dotychczasowych przeszkód wymiany na rynku wspólnotowym, zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz wzmocnienia pozycji europejskich zakładów reasekuracji w międzynarodowych negocjacjach handlowych,

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania, obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie modyfikacji systemu informatycznego na skutek obowiązku rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym towarzystw reasekuracji w nowych formach prawnych, spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa na 2009 rok w części 37 „Sprawiedliwość” w wysokości 100 tys. zł. Wydatki te będą zabezpieczone w ramach budżetu na 2009 r. w części 37.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/2236/08/DP/pk

Warszawa, dnia 10 października 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-173-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pani Katarzyna Zajdel – Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Dz.U.03.211.2060

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 28 listopada..... 2009 r.

**w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej
wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń**

Na podstawie art. 147 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) reasekuracji czynnej – reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej,
- 3) 2) w przypadku zakładu ubezpieczeń, wykonującego działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I, grupy 1-4 załącznika do ustawy:
 - a) rezerwie matematycznej brutto - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek brutto, rezerwy na ryzyka niewygasłe brutto, rezerwy ubezpieczeń na życie brutto oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający brutto, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej,
 - b) rezerwie matematycznej na udziale własnym - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek na udziale własnym, rezerwy na ryzyka niewygasłe na udziale własnym, rezerwy ubezpieczeń na życie na udziale własnym oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający na udziale własnym, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej,
 - c) wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń - różnicę pomiędzy wynikającą z umowy ubezpieczenia wartością świadczeń z tytułu śmierci a rezerwą matematyczną brutto, która dotyczy ryzyka śmierci oraz zobowiązań, które wygasają z chwilą śmierci,
 - d) wielkości ryzyka na udziale własnym zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, pomniejszoną o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy;
- 43) w przypadku zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I grupa 5 załącznika do ustawy, oraz zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną ubezpieczeniową w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy:
 - a) kwocie składki (G) - należy przez to rozumieć większą z dwóch wielkości:

- składki przypisanej w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, z uwzględnieniem storn, niepomniejszonej o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy, oraz
 - składki przypisanej w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, pomniejszonej o stan rezerwy składek na koniec powyższego okresu i powiększonej o stan rezerwy składek na początek powyższego okresu, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, z uwzględnieniem storn, niepomniejszonej o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy,
 - dla potrzeb wyliczenia powyższych dwóch wielkości - sumę składek przypisanych pomniejsza się o podatek, jeżeli jest on zawarty w składce, a dane dotyczące grup ubezpieczeń 11, 12 i 13 działu II załącznika do ustawy zwiększa się o 50 %,
- b) przeciętnej rocznej kwocie odszkodowań i świadczeń - należy przez to rozumieć jedną trzecią, o ile długość okresu porównawczego wynosi 36 miesięcy, albo jedną siódmą, o ile długość okresu porównawczego wynosi 84 miesiące, sumy odszkodowań i świadczeń wypłaconych z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej w okresie porównawczym i wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia według stanu na ostatni dzień okresu porównawczego pomniejszonej o otrzymane zwroty, regresy i wszelkie odzyski, w tym również odzyski ze sprzedaży pozostałości po szkodach, uzyskane w okresie porównawczym, i wielkość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia według stanu na pierwszy dzień okresu porównawczego, przy czym:
- w powyższym obliczeniu wykorzystuje się dane niepomniejszone o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy,
 - dla potrzeb obliczenia marginesu wypłacalności dane dotyczące grup ubezpieczeń 11, 12 i 13 działu II załącznika do ustawy zwiększa się o 50 %,
 - długość okresu porównawczego wynosi 36 miesięcy, z wyjątkiem sytuacji, gdy co najmniej 50 % składek przypisanych w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, dotyczy ubezpieczenia ryzyka burzy, gradu, mrozu lub kredytu - wtedy długość okresu porównawczego wynosi 84 miesiące,
 - ostatnim dniem okresu porównawczego jest dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,
- c) współczynnika reasekuracyjnym - należy przez to rozumieć stosunek procentowy łącznej sumy odszkodowań na udziale własnym (po potrąceniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy) wypłaconych w okresie ostatnich 36 miesięcy (lub w okresie całej działalności, gdy zakład ubezpieczeń prowadzi działalność krócej niż 3 lata), po potrąceniu wszelkich zwrotów, regresów i odzysków, zwiększonej o kwotę rezerwy na niewypłacone odszkodowania na udziale własnym na koniec tego okresu i zmniejszonej o kwotę rezerwy na niewypłacone odszkodowania na udziale własnym na początek tego okresu, do sumy odszkodowań brutto wypłaconych w tym okresie, skorygowanej o zwiększenie lub zmniejszenie rezerwy na niewypłacone odszkodowania brutto; jeżeli powyższy stosunek jest mniejszy niż 50 %, jako wielkość współczynnika reasekuracyjnego przyjmuje się 50 %.

2. Do wyliczania równowartości w złotych kwoty wyrażonej w euro przyjmuje się kurs średni walut obcych Narodowego Banku Polskiego według tabeli kursów średnich nr 1 każdego roku.

§ 2. 1. Wysokości obowiązujących bazowych wartości kwot KG1, KG2, KG3, KG4, KG5 o których mowa w § 8 i 9, służących do określenia minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego, wynoszą odpowiednio 3 200 000 euro, 2 200 000 euro, 3 200 000 euro, 3 200 000 euro, 3 200 000 euro oraz kwot T1, T2, o których mowa w załączniku nr 3 w pkt 2 i 3, wykorzystywanych przy wyliczeniu marginesu wypłacalności, wynoszą odpowiednio 53 100 000 euro i 37 200 000 euro.

2. Wysokości kwot, o których mowa w ust. 1, ogłasza organ nadzoru co roku w terminie do dnia 20 października w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, z uwzględnieniem zmian europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, publikowanego przez Urząd Statystyczny Unii Europejskiej.

3. Jeżeli procentowy wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, w okresie od dnia ostatniej zmiany obowiązujących wartości kwot KG1, KG2, KG3, KG4, KG5, T1, T2 do dnia 20 września danego roku:

- 1) wynosi co najmniej 5 %, to nowe obowiązujące wartości tych kwot są ustalane poprzez zwiększenie bazowych wartości kwot o procentową wielkość zmiany europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, z zaokrągleniem w górę do wielokrotności 100.000 euro;
- 2) jest mniejszy niż 5 %, to obowiązujące wartości tych kwot nie ulegają zmianie.

4. W przypadku gdy wysokość obowiązujących wartości kwot KG1, KG2, KG3, KG4, KG5, T1, T2 ulega zmianie w danym roku obrotowym, mają one zastosowanie od początku następnego roku obrotowego.

informacje o jednostce

akty wykonawcze z dzienników resortowych

Rozdział 2

Sposób wyliczenia i wysokość marginesu wypłacalności

§ 3. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w grupach 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w grupie 3 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w grupie 5 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 6. Jeżeli zakład ubezpieczeń wykonuje działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną w kilku grupach działu I załącznika do ustawy, wymagających obliczenia marginesu wypłacalności według różnych sposobów, margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń odpowiada wówczas sumie kwot określających marginesy wypłacalności dla poszczególnych rodzajów ubezpieczeń, wyliczone zgodnie z załącznikami, o których mowa w § 3, 4 i 5..

§ 7. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność w dziale II załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. Jeżeli zakład ubezpieczeń wykonuje działalność ubezpieczeniową lub działalność ubezpieczeniową i działalność reasekuracyjną, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy i spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- 1) składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej przekracza 10% całkowitej składki przypisanej brutto, lub
- 2) składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej przekracza kwotę równowartości w złotych 50.000.000 euro, lub
- 3) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ujęciu brutto, utworzone w związku z wykonywaną działalnością reasekuracyjną przekraczają 10% łącznych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto, to

margines wypłacalności jest równy sumie dwóch kwot:

- 1) marginesu wypłacalności, obliczonego zgodnie z wymogami § 6, przy czym współczynniki i parametry, o których mowa w załącznikach nr 1 – 3 dotyczą wyłącznie wykonywanej przez zakład ubezpieczeń działalności ubezpieczeniowej oraz
- 2) marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji, obliczonego zgodnie z wymogami § 6, przy czym współczynniki i parametry, o których mowa w załącznikach nr 1 – 3 dotyczą wyłącznie wykonywanej przez zakład ubezpieczeń działalności reasekuracyjnej.

§ 8. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność w dziale II załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego

§ 98. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu ubezpieczeń w formie spółki akcyjnej, który wykonuje działalność w zakresie:

- 1) 1) działu I załącznika do ustawy, wynosi równowartość w złotych obowiązującej wartości:
 - a) kwoty KG1z zastrzeżeniem ;lit b),
 - b) kwoty KG4 gdy spełniony jest co najmniej jeden z warunków , o których mowa w § 7 pkt 1-3;
- 2) działu II załącznika do ustawy, wynosi równowartość w złotych obowiązującej wartości:
 - a) kwoty KG2, jeśli zakład prowadzi działalność wyłącznie w zakresie ryzyk klasyfikowanych w grupach 1-9 i 16-18 wymienionych w załączniku do ustawy, z zastrzeżeniem lit c,
 - b) kwoty KG3, jeśli zakład prowadzi działalność w zakresie ryzyk, z których przynajmniej jedno ryzyko jest klasyfikowane w grupach 10-15 wymienionych w załączniku do ustawy.z zastrzeżeniem lit c,
 - c) kwoty KG5, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w § 7 pkt 1-3.

§ 109. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu ubezpieczeń w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, który wykonuje działalność w zakresie:

- 1) 1) działu I załącznika do ustawy, wynosi równowartość w złotych:
 - a) 75 % obowiązującej wartości kwoty KG1 z zastrzeżeniem lit b,
 - b) 100% obowiązującej wartości kwoty KG4, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w § 7 pkt 1-3;
75 % obowiązującej wartości kwoty KG1;
- a)
- 2) działu II załącznika do ustawy, wynosi równowartość w złotych: 75 % obowiązującej wartości:
 - a) 75 % obowiązującej wartości kwoty KG2, jeśli zakład prowadzi działalność wyłącznie w zakresie ryzyk klasyfikowanych w grupach 1-9 i 16-18 wymienionych w załączniku do ustawy, z zastrzeżeniem lit. c,
 - b) 75 % obowiązującej wartości b) kwoty KG3, jeśli zakład prowadzi działalność w zakresie ryzyk, z których przynajmniej jedno ryzyko jest klasyfikowane w grupach 10-15 wymienionych w załączniku do ustawy, z zastrzeżeniem lit. c,
 - c) 100 % obowiązującej wartości kwoty KG5, . jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w § 7 pkt 1-3.
- c)

§ 110. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego oraz wysokość marginesu wypłacalności wynosi 0 dla towarzystw ubezpieczeń wzajemnych uznanych za małe, zgodnie z ustawą o działalności ubezpieczeniowej, jeśli spełniają następujące warunki:

- 1) statut towarzystwa przewiduje możliwość pobrania dodatkowych składek lub redukcję świadczeń;
- 2) towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, prowadzące działalność w dziale II:
 - a) nie prowadzi ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej - poza przypadkiem, gdy ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej jest związane z głównym ryzykiem i jest objęte tą samą umową ubezpieczenia,
 - b) nie prowadzi ubezpieczeń w grupach 14-15 działu II załącznika do ustawy,
 - c) przynajmniej 50 % zbioru składki przypisanej w ostatnim roku obrotowym pochodzi od członków uprawnionych do głosowania na walnym zgromadzeniu.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 122. Zakłady ubezpieczeń, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą do dnia31 grudnia 31 marca 2009 r. wyliczać margines wypłacalności oraz ustalać minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2817 października listopada 1995 2003 r. w sprawie sposobu wyliczenia i wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla każdego działów i grup rodzaju ubezpieczeń oraz dla działalności reasekuracyjnej (Dz. U. Nr 21127, poz. 20606), jednakże nie dłużej niż do zastosowania po raz pierwszy do określenia tych wartości przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2003 r. w sprawie sposobu wyliczenia i wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń (Dz. U. Nr 211, poz. 2060).

§ 153. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.²⁾

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz.870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz.719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz.557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIKI

do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia(poz. ...).

ZAŁĄCZNIK Nr 1

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W GRUPACH 1, 2, 4 DZIAŁU I ZAŁĄCZNIKA DO USTAWY

1. W grupach 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy margines wypłacalności (MW) równa się sumie dwóch składników S1 i S2:

1) składnik S1 oblicza się w sposób następujący:

a) jeśli $B < 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times 85\%$,

b) jeśli $B > 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times B$,

gdzie:

B - współczynnik oznaczający stosunek procentowy rezerwy matematycznej na udziale własnym do rezerwy matematycznej brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

A - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności;

2) składnik S2 oblicza się wyłącznie w przypadku umów ubezpieczenia, dla których wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, jest nieujemna, w sposób następujący:

a) jeśli $D < 50\%$, to $S2 = W \times C \times 50\%$,

b) jeśli $D \geq 50\%$, to $S2 = W \times C \times D$ □□□□□□□□□□□□□□□□

gdzie:

D - współczynnik oznaczający stosunek procentowy wielkości ryzyka na udziale własnym zakładu ubezpieczeń do wielkości ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

W - współczynnik wynoszący:

- 0,1 % w ubezpieczeniach na wypadek śmierci, jeżeli umowa ubezpieczenia została zawarta na okres nieprzekraczający 3 lat,
 - 0,15 % w ubezpieczeniach na wypadek śmierci, jeżeli umowa ubezpieczenia została zawarta na okres przekraczający 3 lata, ale nieprzekraczający 5 lat,
 - 0,3 % w pozostałych ubezpieczeniach na życie,
- C - współczynnik oznaczający wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W GRUPIE 3 DZIAŁU I ZAŁĄCZNIKA DO USTAWY

1. W grupie 3 działu I załącznika do ustawy margines wypłacalności (MW) oblicza się w sposób następujący:

- a) jeśli $F < 85\%$,
to $MW = (4\% \times E1 + 1\% \times E2) \times 85\% + E3$,
- b) jeśli $F \geq 85\%$,
to $MW = (4\% \times E1 + 1\% \times E2) \times F + E3$,

gdzie:

- F - współczynnik oznaczający stosunek procentowy rezerwy matematycznej na udziale własnym do rezerwy matematycznej brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,
- E1 - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń ponosi ryzyko inwestycyjne, przez co rozumie się, że wynik ubezpieczeniowego funduszu inwestycyjnego obciąża zakład ubezpieczeń,
- E2 - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a maksymalny poziom kosztów związanych z zarządzaniem polisą, pokrywanych przez ubezpieczającego, jest ustalony na okres przekraczający 5 lat,
- E3 - współczynnik oznaczający 25 % wartości kosztów administracyjnych dotyczących danego rodzaju ubezpieczeń, poniesionych przez zakład ubezpieczeń w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a maksymalny poziom kosztów związanych z zarządzaniem polisą, pokrywanych przez ubezpieczającego, nie jest ustalony na okres przekraczający 5 lat.

2. Jeżeli umowa ubezpieczenia obejmuje ryzyko śmierci, to w przypadku umów ubezpieczenia, dla których wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń jest nieujemna, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, do wyniku otrzymanego zgodnie z ust. 1 dodaje się składnik S1, który oblicza się w sposób następujący:

- a) jeśli $D < 50\%$, to $S1 = 0,3\% \times C \times 50\%$,
- b) jeśli $D \geq 50\%$, to $S1 = 0,3\% \times C \times D$, $S1 = 0,3\% \times \xi \times \Delta$,
- gdzie:

- D - współczynnik oznaczający stosunek procentowy wielkości ryzyka na udziale własnym do wielkości ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,
- C - współczynnik oznaczający wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W GRUPIE 5 W DZIALE I ORAZ ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W DZIALE II ZAŁĄCZNIKA DO USTAWY

1. Z zastrzeżeniem pkt 4 margines wypłacalności (MW) jest równy większej z dwóch kwot:
MW1 - obliczonej na podstawie składek oraz
MW2 - obliczonej na podstawie przeciętnej rocznej kwoty odszkodowań i świadczeń.
2. Kwotę MW1 oblicza się w sposób następujący:
 - a) jeśli $G \leq P1$,
to $MW1 = 18 \% \times G \times H$,
 - b) jeśli $G > P1$,
to $MW1 = [18 \% \times P1 + 16 \% \times (G-P1)] \times H$,
 gdzie:
P1 - równowartość w złotych kwoty T1,
G - kwota składki,
H - współczynnik reasekuracyjny.
3. Kwotę MW2 oblicza się w sposób następujący:
 - a) jeśli $J \leq P2$,
to $MW2 = 26 \% \times J \times H$,
 - b) jeśli $J > P2$,
to $MW2 = [26 \% \times P2 + 23 \% \times (J-P2)] \times H$,
 gdzie:
P2 - równowartość w złotych kwoty T2,
J - przeciętna roczna kwota odszkodowań i świadczeń,
H - współczynnik reasekuracyjny.
4. Jeśli margines wypłacalności obliczony zgodnie z pkt 1-3 jest mniejszy niż margines wypłacalności obliczony na analogiczny dzień poprzedniego roku, to margines wypłacalności nie może być mniejszy niż iloczyn marginesu wypłacalności obliczonego na analogiczny dzień poprzedniego roku i stosunku wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, do wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia według stanu na dzień następny po analogicznym dniu poprzedniego roku. Na potrzeby obliczenia powyższego stosunku wykorzystuje się dane dotyczące rezerw po uwzględnieniu udziału reasekuratora. Jeśli powyższy stosunek jest większy niż 1, jako wielkość tego stosunku przyjmuje się 1.
5. Wielkości parametrów procentowych 16 % i 18 % w pkt 2 oraz 23 % i 26 % w pkt 3 zmniejsza się odpowiednio do jednej trzeciej ich wartości w przypadku ubezpieczeń choroby,

jeśli zakład stosuje do nich metody właściwe ubezpieczeniom na życie, oraz pod warunkiem, że:

- a) stawki składki są kalkulowane przy użyciu tablic zachorowalności, opracowanych zgodnie z naukami aktuarialnymi,
- b) tworzona jest rezerwa na zwiększenie ryzyka związanego ze wzrostem wieku ubezpieczonego,
- c) inkasowana jest dodatkowa składka przeznaczona na margines bezpieczeństwa w stosownej wysokości,
- d) zakład ubezpieczeń ma prawo wypowiedzieć umowę ubezpieczenia w okresie pierwszych trzech lat trwania umowy,
- e) umowy ubezpieczenia dają możliwość zwiększania stawek składek lub redukcji świadczeń przez zakład ubezpieczeń w czasie trwania umowy ubezpieczenia.

Dz.U.03.199.1942

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 6 listopada 2009 r.

**w sprawie sposobu kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz
współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być
zaliczone do środków własnych**

(Dz. U. z dnia 24 listopada 2003 r.)

Na podstawie art. 148 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność w dziale I, zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zysku zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć dodatni wynik finansowy netto w przypadku spółki akcyjnej lub nadwyżkę finansową w przypadku towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, zmniejszone lub zwiększone o wszystkie elementy związane z wystąpieniem zdarzeń mających charakter nadzwyczajny, a w szczególności:
 - a) zyski i straty nadzwyczajne,
 - b) przychody i koszty związane z rozliczeniami z Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym z tytułu wpłat wynikających z upadłości zakładów ubezpieczeń,
 - c) dodatnie wyniki ze sprzedaży lokat mających charakter wyjątkowy;
- 2) rezygnacji z umowy ubezpieczenia - należy przez to rozumieć rozwiązanie umowy ubezpieczenia wynikające z innych przyczyn niż upływ terminu, na jaki została zawarta, lub wypłata świadczenia wystąpienie zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową powodujące wygaśnięcie ochrony ubezpieczeniowej;
- 3) rezerwie matematycznej brutto - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek brutto, rezerwy na ryzyka niewygasłe brutto, rezerwy ubezpieczeń na życie brutto oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający brutto.

§ 3. Współczynnik kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu ubezpieczeń ustala się zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia.

§ 4. Maksymalna wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu ubezpieczeń, nie może przewyższać 25 % mniejszej z dwóch wielkości: wymaganego marginesu wypłacalności oraz wysokości środków własnych nieuwzględniających

ostatnich 5 lat, maksymalna wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu ubezpieczeń, wynosi 0.

§ 5. 1. Obliczenia współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków dokonuje się na koniec roku kalendarzowego. W ciągu roku kalendarzowego przyjmuje się wartość uzyskaną na koniec roku poprzedniego.

2. Obliczenia współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu ubezpieczeń mogą być dokonane wyłącznie przez aktuarusza.

3. Aktuarusz, dokonując obliczeń, jest zobowiązany przyjąć bezpieczne założenia co do dalszego przebiegu działalności ubezpieczeniowej zakładu, a w szczególności bezpieczne założenia dotyczące liczby rezygnacji z umów ubezpieczenia oraz wskaźników statystycznych dotyczących umieralności.

§ 6. Oszacowania współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków mogą być przeprowadzone na podstawie danych odnoszących się do części portfela ubezpieczeń, pod warunkiem, że wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych utworzonych dla umów ubezpieczenia, zawartych w tej części portfela, będzie stanowiła co najmniej 90 % wartości wszystkich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych utworzonych przez zakład ubezpieczeń.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie w sprawie sposobu kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych (Dz.U. Nr. 199, poz. 1942).

§ 87. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia..... 2004 r. ogłoszenia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... (poz. ...)

SPOSÓB WYLICZENIA WSPÓLCZYNNIKA KWOTY 50 % PRZYSZŁYCH ZYSKÓW, KTÓRE ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ MOŻE ZALICZYĆ DO ŚRODKÓW WŁASNYCH

Współczynnik (W) określający kwotę 50 % przyszłych zysków zakładu ubezpieczeń oblicza się w sposób następujący:

$$W = Z \times S,$$

gdzie:

- Z - współczynnik oznaczający 50 % średniej arytmetycznej zysków zakładu ubezpieczeń wykazanych w okresie ostatnich 5 lat działalności,
- S - współczynnik oznaczający pozostały średni okres ważności umów ubezpieczenia, obliczany przy zastosowaniu poniższych zasad:
 - a) podstawą do wyznaczenia współczynnika jest oczekiwany czas dalszego trwania umowy ubezpieczenia wyznaczony dla poszczególnych umów, zgodnie z warunkami określonymi w § 5 ust. 3 rozporządzenia,
 - b) w przypadku umów grupowego ubezpieczenia na życie oczekiwany czas dalszego trwania umowy nie powinien być dłuższy niż 1 rok, chyba że umowa ubezpieczenia została zawarta na czas określony, dłuższy niż 1 rok, licząc od dnia, na który dokonywane jest wyliczenie współczynnika S,
 - c) współczynnik S stanowi średnią ważoną oczekiwanych czasów dalszego trwania umów ubezpieczenia wyznaczonych w lit. a, przy czym wagami są odpowiednie rezerwy matematyczne brutto,
 - d) w obliczeniach nie uwzględnia się umów dodatkowych zaliczanych do grupy 5 działu I załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów ubezpieczeń wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

(Dz. U. z dnia 8 lutego 2006 r.)

Na podstawie art. 148 ust. 8 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób ustalania środków własnych krajowych zakładów ubezpieczeń wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) udziale - należy przez to rozumieć posiadanie w stosunku do innego podmiotu:
 - a) statusu podmiotu dominującego w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 235, poz. 1734 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056) lub
 - b) znaczącego udziału kapitałowego w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), lub
 - c) uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.³⁾), lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, współnikami lub udziałowcami;
- 3) zakładzie ubezpieczeń nadrzędnym - należy przez to rozumieć zakład ubezpieczeń, który posiada udział w innym zakładzie ubezpieczeń;
- 4) zakładzie ubezpieczeń podrzędnym - należy przez to rozumieć zakład ubezpieczeń, w którym inny zakład ubezpieczeń posiada udział;
- 5) zakładzie reasekuracji podrzędnym - należy przez to rozumieć zakład reasekuracji, w którym zakład ubezpieczeń posiada udział;

- 65) podmiocie nadrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, który posiada udział w innym podmiocie;
- 76) podmiocie podrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, w którym inny podmiot posiada udział;
- 87) proporcji posiadanego udziału - należy przez to rozumieć wartość odpowiadającą sumie wszystkich procentowych zaangażowań zakładu ubezpieczeń nadrzędnego w kapitale zakładowym zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, wynikających z bezpośrednich i pośrednich powiązań kapitałowych, a w przypadku braku powiązań kapitałowych - wartość ustaloną przez organ nadzoru; w przypadku pośredniego powiązania kapitałowego procentowe zaangażowanie oblicza się jako iloczyn kolejnych zaangażowań kapitałowych;
- 98) udziale pośrednim - należy przez to rozumieć udział podmiotu nadrzędnego, polegający na zaangażowaniu kapitałowym podmiotu podrzędnego w inne podmioty;
- 109) elementach dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć posiadane przez zakład ubezpieczeń aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu ubezpieczeń w rozumieniu art. 148 a ust. 1-6 ustawy;
- 11) elementach dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć posiadane przez zakład reasekuracji aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu reasekuracji w rozumieniu art. 223zw ust. 13 ustawy;
- 120) wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć większą z dwóch wartości: margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub kapitał gwarancyjny zakładu ubezpieczeń, obliczonych zgodnie z ustawą;
- 13) wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć większą z dwóch wartości: margines wypłacalności zakładu reasekuracji lub kapitał gwarancyjny zakładu reasekuracji, obliczonych zgodnie z ustawą;
- 141) nadwyżce albo niedoborze środków własnych zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć odpowiednio nieujemną albo ujemną różnicę pomiędzy środkami własnymi zakładu ubezpieczeń a wymogiem wypłacalności zakładu ubezpieczeń.;
- 15) nadwyżce albo niedoborze środków własnych zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć odpowiednio nieujemną albo ujemną różnicę pomiędzy środkami własnymi zakładu reasekuracji a wymogiem wypłacalności zakładu reasekuracji,
- 16) rodzajach reasekuracji – należy przez to rozumieć rodzaje reasekuracji, o których mowa w art. 223y ustawyie.

§ 3. 1. W przypadku krajowego zakładu ubezpieczeń nadrzędnego nadwyżkę albo niedobór środków własnych ustala się w sposób określony w § 12, z zastrzeżeniem § 4.

2. W przypadku krajowego zakładu ubezpieczeń, którego podmiotem dominującym jest dominujący podmiot ubezpieczeniowy, zakład ubezpieczeń wykonujący działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, lub zagraniczny zakład ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zagraniczny zakład reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przy ustalaniu nadwyżki albo niedoboru środków własnych przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem § 13.

§ 4. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się nadwyżkę albo niedobór środków własnych każdego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu

ubezpieczeń nadrzędnego w danym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub danym zakładzie reasekuracji podrzędnym, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny jest podmiotem zależnym zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, zakład ubezpieczeń nadrzędny uwzględnia niedobór środków własnych, wykazywany przez zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny w pełnej wysokości, niezależnie od proporcji posiadanego udziału.

3. Na wniosek zakładu ubezpieczeń nadrzędnego organ nadzoru może zezwolić na uwzględnienie niedoboru, o którym mowa w ust. 2, stosownie do proporcji posiadanego udziału w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym, jeżeli odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, posiadającego udział w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym, za zobowiązania tego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego jest ściśle i jednoznacznie ograniczona do posiadanego udziału.

§ 5. 1. W celu uniknięcia uwzględniania tych samych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności względem więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń lub jednego zakładu reasekuracji, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego wyłącza się:

- 1) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności któregośkolwiek zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub któregośkolwiek zakładu reasekuracji podrzędnego;
- 2) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego;
- 3) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności jakiegokolwiek innego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub innego zakładu reasekuracji podrzędnego tego zakładu ubezpieczeń nadrzędnego.

2. Wyłączenia aktywów, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się, jeżeli są one uwzględniane przy ustalaniu środków własnych zgodnie z art. 148 a ust. 1-6 ustawy.

§ 6. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, pod warunkiem że odpowiada on wartości elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy nieopłacony kapitał zakładowy zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu ubezpieczeń nadrzędnego.

3. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu ubezpieczeń nadrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń nadrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego.

4. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie ze strony innego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego w stosunku do tego samego zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych tego zakładu ubezpieczeń nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu innego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego.

5. Wyłączenia wartości nieopłaconego kapitału zakładowego, o których mowa w ust. 2-4, nie dokonuje się, jeżeli przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego aktywa odpowiadające wartości tego nieopłaconego kapitału zakładowego zostały wyłączone zgodnie z § 5 ust. 1.

§ 7. Przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego mogą zostać uwzględnione przyszłe zyski: zakładu

ubezpieczeń na życie podrzędnego w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie będącego zakładem ubezpieczeń podrzędnym

- 1). zakładu ubezpieczeń na życie będącego zakładem ubezpieczeń podrzędnym, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie, będącego zakładem ubezpieczeń podrzędnym lub
- 2) zakładu reasekuracji podrzędnego, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności reasekuracji, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie będącego zakładem reasekuracji podrzędnym lub
- 3) zakładu reasekuracji podrzędnego, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie obu rodzajów reasekuracji, o których mowa w art. 223y pkt 3 ustawy w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie obu rodzajów reasekuracji będącego zakładem reasekuracji podrzędnym.

§ 8. W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że niektóre elementy środków własnych zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, inne niż wymienione w § 6 i 7, nie mogą być efektywnie postawione do dyspozycji zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, elementy te mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego w wysokości, w jakiej są dopuszczalne odpowiednio na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego.

§ 9. Suma wartości elementów uwzględnianych przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, o których mowa w przepisach § 6, 7 i 8, nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku zakładu ubezpieczeń podrzędnego - wysokości wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego;,,
- 2) w przypadku zakładu reasekuracji podrzędnego - wysokości wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego.

§ 10. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego nie uwzględnia się żadnych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności, które wynikają z wzajemnych powiązań finansowych między tym zakładem i:

- 1) podmiotem podrzędnym tego zakładu ubezpieczeń;
- 2) podmiotem nadrzędnym tego zakładu ubezpieczeń;
- 3) podmiotem podrzędnym podmiotu wymienionego w pkt 2.

2. Powiązania finansowe, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na:

- 1) posiadaniu przez zakład ubezpieczeń lub jego podmiot podrzędny udziału w innym podmiocie, który bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń, lub
- 2) udzieleniu przez zakład ubezpieczeń lub jego podmiot podrzędny pożyczki innej jednostce, która bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń.

3. Przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego nie uwzględnia się elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, jeżeli posiadanie elementów jest wynikiem wzajemnych powiązań finansowych, o których mowa w ust. 2, pomiędzy zakładem ubezpieczeń podrzędnym lub zakładem reasekuracji podrzędnym a innym podmiotem podrzędnym w stosunku do zakładu ubezpieczeń nadrzędnego.

§ 11. 1. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń nadrzędny posiada udział w więcej niż jednym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się wszystkie zakłady ubezpieczeń podrzędne oraz zakłady reasekuracji podrzędne.

2. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez inny zakład ubezpieczeń podrzędny lub inny zakład reasekuracji podrzędny, ustalenia środków własnych należy dokonać na poziomie każdego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, który jest zakładem podmiotem nadrzędnym co najmniej jednego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego. Przepisu zdania poprzedniego nie stosuje się, jeżeli zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny jest uwzględniany przy ustalaniu środków własnych podmiotu nadrzędnego.

3. W przypadku gdy zakładem ubezpieczeń podrzędnym lub zakładem reasekuracji podrzędnym jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wykonujący działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, mający siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się teoretyczny wymóg wypłacalności, zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego ustalony zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 6. poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się teoretyczny wymóg wypłacalności, zakładu ubezpieczeń podrzędnego, ustalony przy odpowiednim zastosowaniu przepisów ustawy.

Za środki własne, stanowiące pokrycie teoretycznego wymogu wypłacalności takiego zakładu ubezpieczeń podrzędnego, uważa się elementy spełniające warunki uznania za środki własne zgodnie z przepisami ustawy, a do ich wyceny stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁴⁾). Jednakże w

przypadku gdy taki zakład ubezpieczeń podrzędny ma siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez dominujący podmiot ubezpieczeniowy, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego należy uwzględnić dominujący podmiot ubezpieczeniowy. W tym celu dominujący podmiot ubezpieczeniowy, niebędący zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, powinien być traktowany jak zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z wymogiem wypłacalności równym zeru, przy zastosowaniu przepisów dotyczących dopuszczalności elementów na pokrycie wymogu wypłacalności.

5. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny ma siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, to ten zakład ubezpieczeń lub ten zakład reasekuracji uwzględnia się przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego na zasadach określonych w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli przepisy obowiązujące w państwie siedziby zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego przewidują odpowiednio wymóg uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej lub zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej oraz wymogi co do wypłacalności co najmniej porównywalne z wymogami określonymi w ustawie, przy ustalaniu środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego uwzględnia się wymogi co do wypłacalności oraz elementy na ich pokrycie zgodnie z prawem tego państwa. Jeżeli w państwie siedziby ten zakładu reasekuracji ubezpieczeń podrzędnego wykonyuje działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, a w państwie jego siedziby przewiduje się regulacje wyłącznie w odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej, ustala się teoretyczny wymóg wypłacalności oraz stan posiadania elementów na jego pokrycie przy odpowiednim zastosowaniu obowiązujących przepisów tego państwa, odnoszących się do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej.

7. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących zagranicznego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, a w szczególności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, niezbędnych do ustalenia środków własnych zakładu ubezpieczeń nadrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego zagranicznego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zagranicznego zakładu reasekuracji podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski, związane z udziałem w tym zagranicznym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zagranicznym zakładzie reasekuracji podrzędnym, nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego.

§ 12. 1. Nadwyżkę albo niedobór środków własnych, w stosunku do wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, ustala się jako różnicę pomiędzy:

- 1) sumą:
 - a) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego, ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11, oraz
 - b) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu ubezpieczeń

nadrzędnego w tym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym,

a

2) sumą:

a) wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń nadrzędnego oraz

b) części wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, odpowiadającej proporcji posiadanego udziału zakładu ubezpieczeń nadrzędnego w tym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym.

2. W przypadku gdy udział zakładu ubezpieczeń nadrzędnego w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym jest pośredni, należy w pozycji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w ust. 1 pkt 2 lit. b, uwzględnić odpowiednią część elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub odpowiednią część wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego, stosownie do § 4.

§ 13. 1. W przypadku krajowego zakładu ubezpieczeń, o którym mowa w § 3 ust. 2, którego podmiot dominujący nie podlega nadzorowi w kraju członkowskim Unii Europejskiej, ustalenie nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu ubezpieczeń następuje z poziomu dominującego podmiotu ubezpieczeniowego niebędącego zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zagranicznego zakładu reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

2. Na potrzeby ustalenia nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu ubezpieczeń, zgodnie z ust. 1, podmiot wymieniony w ust. 1 traktuje się jak zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, przyjmując:

- 1) wymóg wypłacalności w wysokości zero dla dominującego podmiotu ubezpieczeniowego,;
- 2) teoretyczny wymóg wypłacalności, przy odpowiednim zastosowaniu § 11 ust. 3 dla zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji;
- 2) 3) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 5 dla zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej,
- 3) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 5 dla zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej,

a także stosując przepisy ustawy w zakresie elementów dopuszczalnych na pokrycie marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji..

3. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących podmiotu podrzędnego, niezbędnych do ustalenia środków własnych krajowego zakładu ubezpieczeń zgodnie z niniejszym przepisem, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego podmiotu podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski związane z udziałem w tym podmiocie podrzędnym nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów ubezpieczeń wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (Dz. U. Nr 20, poz. 156)

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lutego..... 20096 r.⁵⁾

- ¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 21620, poz. 1592887).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. oraz z 2005 r. Nr 1332, poz. 9351108 i, Nr 208183, poz. 154038 oraz z 2008 r. i Nr 86184, poz. 5241539 i Nr 118, poz. 747.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324, Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252.
- ⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 15 lutego grudnia 2003 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów ubezpieczeń wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (Dz. U. Nr. 20, poz. 156)

Dz.U.03.222.2203

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 16 grudnia..... 20093 r.

**w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym raporcie o stanie portfela ubezpieczeń
i reasekuracji**

(Dz. U. z dnia 29 grudnia 2003 r.)

Na podstawie art. 159 ust. 8 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres informacji, które muszą być zawarte w rocznym raporcie o stanie portfela ubezpieczeń z działu I i II załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, zwanej dalej "ustawą" i reasekuracji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) produkcie ubezpieczeniowym - należy przez to rozumieć typ umów ubezpieczenia, które zawierane są na podstawie tych samych ogólnych warunków ubezpieczenia. Dopuszczalne jest uwzględnienie w ramach jednego produktu ubezpieczeniowego umów ubezpieczenia zawartych na podstawie różnych ogólnych warunków ubezpieczenia, pod warunkiem że zakres udzielonej ochrony ubezpieczeniowej oraz metody ustalania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są identyczne lub prawie identyczne. Jako oddzielny produkt należy traktować wszystkie umowy ubezpieczenia zawarte na podstawie określonych indywidualnie dla każdej umowy warunków, jeśli nie zostały uwzględnione w ramach produktów związanych z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, o których mowa powyżej;
- 2) rezygnacji z umowy ubezpieczenia - należy przez to rozumieć rozwiązanie umowy wynikające z innych przyczyn niż upływ terminu, na jaki została zawarta, bądź wypłatę świadczenia;
- 3) wskaźniku rezygnacji - należy przez to rozumieć:
 - a) w przypadku umów zawartych w ostatnim roku kalendarzowym - stosunek procentowy liczby rezygnacji w trakcie roku kalendarzowego w tej grupie umów do liczby umów zawartych w ostatnim roku kalendarzowym,
 - b) w przypadku pozostałych grup umów - stosunek procentowy liczby rezygnacji w trakcie roku kalendarzowego w danej grupie umów do liczby umów w tej grupie obowiązujących na początku ostatniego roku kalendarzowego;
- 4) wielkości ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń w rozumieniu rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... r. w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń (Dz. U. Nr, poz.).

§ 3. 1. Roczny raport o stanie portfela ubezpieczeń zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność w dziale I załącznika do ustawy zawiera informacje, o których mowa w ust. 4 i 5, odnoszące się do każdego produktu ubezpieczeniowego, dla którego, według stanu na koniec roku kalendarzowego, istniały zobowiązania zakładu ubezpieczeń wynikające z zawartych umów ubezpieczenia w ramach danego produktu. Informację sporządza się osobno dla każdego produktu.

2. W przypadku produktów ubezpieczeniowych, których sprzedaż została zakończona w ostatnim roku kalendarzowym lub latach poprzednich, w raporcie o stanie portfela powinny być umieszczone tylko informacje określone w ust. 4 pkt 1-7 i pkt 10, a ponadto powinny być zawarte informacje dotyczące daty zakończenia sprzedaży, przewidywanej długości dalszego trwania nadal obowiązujących umów ubezpieczenia w ramach danego produktu oraz informacje dotyczące ewentualnych czynności, jakie zakład ubezpieczeń zamierza podjąć w stosunku do tych umów.

3. Dla produktu zawierającego wszystkie umowy ubezpieczenia z indywidualnie określonymi warunkami ubezpieczenia w raporcie powinny być umieszczone tylko informacje określone w ust. 4 pkt 1-5 i pkt 10.

4. Informacje dotyczące produktu ubezpieczeniowego, zwanego dalej "produktem", zawierają:

- 1) nazwę produktu wraz z określeniem rodzaju ubezpieczenia;
- 2) liczbę obowiązujących umów ubezpieczenia według stanu na koniec ostatniego roku kalendarzowego;
- 3) liczbę osób ubezpieczonych według stanu na koniec ostatniego roku kalendarzowego;
- 4) kwotę składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia w ramach danego produktu w ostatnim roku kalendarzowym;
- 5) stosunek procentowy składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia w ramach danego produktu do całkowitej składki przypisanej brutto zakładu ubezpieczeń w ostatnim roku kalendarzowym;
- 6) dane dotyczące liczby rezygnacji z umów ubezpieczenia w ostatnim roku kalendarzowym z uwzględnieniem podziału na następujące grupy umów:
 - a) umowy zawarte w tym samym roku obrotowym dla każdego z ostatnich 5 lat kalendarzowych,
 - b) umowy zawarte przed okresem ostatnich 5 lat kalendarzowych;
- 7) wskaźniki rezygnacji z umów ubezpieczenia w ostatnim roku kalendarzowym odnoszące się do grup umów określonych w pkt 6;
- 8) założenia techniczne produktu:
 - a) stopę techniczną, przy czym, jeżeli w przypadku danego produktu stosowana jest więcej niż jedna stopa techniczna, należy przedstawić wyjaśnienie tej sytuacji oraz podać wszystkie używane wartości stopy technicznej,
 - b) tablice trwania życia, przy czym, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń stosuje tablice trwania życia inne niż standardowe tablice trwania życia w Polsce publikowane przez Główny Urząd Statystyczny, należy przedstawić uzasadnienie przyjętych założeń technicznych,
 - c) źródło danych statystycznych dotyczących zachorowalności i inwalidztwa, przy czym, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń stosuje dane, których źródłem nie są oficjalne publikacje polskich instytucji państwowych, należy przedstawić uzasadnienie przyjętych założeń technicznych,

- d) pozostałe założenia techniczne, a w szczególności dane i wskaźniki statystyczne i ekonomiczne użyte do konstrukcji produktu, wraz ze stosownymi wyjaśnieniami dotyczącymi źródła pochodzenia tych wielkości oraz uzasadnienia ich stosowania;
- 9) opis zmian w założeniach technicznych produktu, dokonanych w trakcie ostatniego roku kalendarzowego, wraz z uzasadnieniem tych zmian oraz określeniem wpływu, jaki będą miały dokonane zmiany na wielkość zobowiązań zakładu ubezpieczeń; w przypadku produktów wprowadzonych do sprzedaży w ostatnim roku obrotowym należy przedstawić ogólną charakterystykę produktu uwzględniającą w szczególności specyficzne ryzyka występujące w danym produkcie oraz prognozowany udział danego produktu w przypisie składki zakładu ubezpieczeń;
- 10) wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń wynikającego z umów ubezpieczenia zawartych w ramach danego produktu, według stanu na koniec ostatniego roku obrotowego, wraz z określeniem stosunku procentowego ryzyka występującego w danym produkcie do całkowitego ryzyka zakładu ubezpieczeń oraz opinią dotyczącą ewentualnych zagrożeń dla sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń wynikających z koncentracji ryzyka w danym produkcie.

5. Opinia wyrażona przez aktuarusza dotycząca zgodności założeń technicznych, użytych do konstrukcji produktu, z faktycznymi danymi uzyskanymi w toku prowadzonej działalności ubezpieczeniowej w ostatnim roku kalendarzowym powinna uwzględniać co najmniej relacje między:

- 1) stopą techniczną a stopą zwrotu z aktywów stanowiących pokrycie rezerwy ubezpieczeń na życie utworzonej dla umów ubezpieczenia w ramach danego produktu lub stopą zwrotu z aktywów stanowiących pokrycie sumarycznej rezerwy ubezpieczeń na życie dla wszystkich umów ubezpieczenia, w przypadku gdy nie jest możliwe wyodrębnienie aktywów stanowiących pokrycie rezerwy ubezpieczeń na życie dla danego produktu;
- 2) założeniami dotyczącymi umieralności, użytymi do konstrukcji produktu, z faktycznymi danymi dotyczącymi grupy osób ubezpieczonych w ramach danego produktu;
- 3) użytymi do konstrukcji produktu danymi i wskaźnikami statystycznymi dotyczącymi zachorowalności i inwalidztwa, z faktycznymi wartościami obserwowanymi w grupie osób ubezpieczonych w ramach danego produktu;
- 4) pozostałymi założeniami użytymi do konstrukcji produktu z faktycznie występującymi wielkościami dotyczącymi umów ubezpieczenia zawartych w ramach danego produktu.

§ 4.1. Roczny raport aktuarusza o stanie portfela ubezpieczeń zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność w dziale II załącznika do ustawy zawiera informacje określone w ust. 2-8.

2. W zakresie rezerwy składek, dla każdego produktu osobno lub grupy według sposobu tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład ubezpieczeń sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) nazwę produktu;
- 2) grupę i rodzaj ubezpieczenia;
- 3) składkę przypisaną w roku obrotowym;
- 4) wysokość rezerwy brutto;
- 5) wysokość udziału reasekuratora w rezerwie;
- 6) wysokość rezerwy na udziale własnym.

3. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 2 pkt 4-6, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu

różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę umów, dla których ta rezerwa jest tworzona, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

4. W zakresie rezerwy niewypłacone odszkodowania i świadczenia, dla każdego produktu lub grupy według sposobu tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład ubezpieczeń - sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) nazwę produktu;
- 2) grupę i rodzaj ubezpieczenia;
- 3) odszkodowania i świadczenia wypłacone w roku obrotowym;
- 4) wysokość rezerwy brutto;
- 5) wysokość udziału reasekuratora w rezerwie;
- 6) wysokość rezerwy na udziale własnym.

5. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 4 pkt 4-6, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę odszkodowań i świadczeń, dla których tworzona jest rezerwa częściowa, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

6. W zakresie pozostałych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla każdej rezerwy osobno sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) rodzaj rezerwy;
- 2) opis portfela, dla którego ustalana jest rezerwa;
- 3) wysokość rezerwy brutto;
- 4) wysokość udziału reasekuratora w rezerwie;
- 5) wysokość rezerwy na udziale własnym.

7. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 6 pkt 3-5, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę umów, dla których ta rezerwa jest tworzona, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

8. W zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego dla każdej metody osobno sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) identyfikator metody tworzenia rezerwy;
- 2) klasyfikację metody zgodnie z § 31 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń (Dz. U. Nr 248, poz. 1846);
- 3) opis metody;
- 4) opis założeń, których spełnienie jest niezbędnym warunkiem stosowania metody;
- 5) opis wykorzystywanych danych.

§ 5. W przypadku gdy w portfelu ubezpieczeń zawarte są umowy ubezpieczeń choroby, a zakład ubezpieczeń przy obliczeniu marginesu wypłacalności dla tych ubezpieczeń stosuje zmniejszenie parametrów procentowych zgodnie z pkt 5 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia r. w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń, w rocznym raporcie o stanie portfela ubezpieczeń, poza informacjami, o których mowa w § 3 i 4, umieszcza się opinię aktuarusza dotyczącą spełnienia warunków określonych w pkt 5 załącznika nr 3 do wskazanego wyżej rozporządzenia.

§ 6. W przypadku, gdy składka przypisana brutto zakładu ubezpieczeń z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku kalendarzowym przekracza 10% całkowitej składki przypisanej brutto, lub składka przypisana brutto z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku kalendarzowym przekracza kwotę równowartości w złotych 50.000.000 euro, lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ujęciu brutto, utworzone w związku z wykonywaną działalnością reasekuracyjną przekraczają 10% łącznych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ujęciu brutto, utworzonych na koniec roku, to:

1) zakład ubezpieczeń, wykonujący działalność ubezpieczeniową w dziale I , o którym mowa w załączniku do ustawy jest obowiązany przedstawić organowi nadzoru informacje dotyczące portfela reasekuracji, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia2009 w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym raporcie o stanie portfela reasekuracji ;

2) zakład ubezpieczeń, wykonujący działalność ubezpieczeniową w dziale II , o którym mowa w załączniku do ustawy jest obowiązany przedstawić organowi nadzoru informacje dotyczące portfela reasekuracji, o których mowa w § 4 – 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia2009 w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym raporcie o stanie portfela reasekuracji .

§ 76. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do rocznego raportu o stanie portfela przedkładanego organowi nadzoru wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym zakładu ubezpieczeń za rok 20094.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym raporcie o stanie portfela ubezpieczeń (Dz. U. Nr 222, poz. 2203).

§ 97. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia..... 20094 r.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz.719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz.557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 15 marca ...2009 r.

**w sprawie kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych
zakładów ubezpieczeń**

(Dz. U. z dnia 30 marca 2005 r.)

Na podstawie art. 169 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 447) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) zakładzie ubezpieczeń - rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń lub główny oddział, niebędące w likwidacji, o której mowa w art. 190 ustawy;
- 3) ustawie o rachunkowości - rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾).

§ 2. 1. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład ubezpieczeń sporządza zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia8 grudnia 2009 r. 2003 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji (Dz. U. Nr 218, poz. 2144 oraz z 2004 r. Nr 282, poz. 2806).

2. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne składa się z części A oraz części B.

3. Zakład ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie działu I (ubezpieczenia na życie), zgodnie z załącznikiem do ustawy, sporządza:

- 1) dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 5 do rozporządzenia - część B;
- 2) kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 5 do rozporządzenia - część B.

4. Zakład ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe oraz ubezpieczenia majątkowe), zgodnie z załącznikiem do ustawy, sporządza:

- 1) dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 5 do rozporządzenia - część B;
- 2) kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 4 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 5 do rozporządzenia - część B.

5. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne sporządza się zgodnie z notami objaśniającymi do załączników nr 1-5 do rozporządzenia.

§ 3. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, z zastrzeżeniem § 9, sporządzane jest w formie pisemnej zwartej i w formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych.

§ 4. Kwoty wykazywane w kwartalnym oraz dodatkowym rocznym sprawozdaniu finansowym i statystycznym i załącznikach podaje się z dokładnością do tysiąca złotych, wielkości procentowe zaś - z dokładnością do setnej części procentu, z tym że przy wyliczeniu marginesu wypłacalności wielkości procentowe podaje się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

§ 5. Kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład ubezpieczeń przedstawia organowi nadzoru nie później niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału roku kalendarzowego, za który zostało sporządzone.

§ 6. 1. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład ubezpieczeń sporządza na koniec roku kalendarzowego, uwzględniając sprawozdanie finansowe zatwierdzone przez organ zatwierdzający zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

2. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład ubezpieczeń przedstawia organowi nadzoru nie później niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia przez organ zatwierdzający, zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości, sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 45 ustawy o rachunkowości.

3. Do dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego zakład ubezpieczeń dołącza:

- 1) pisemną opinię i raport biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
- 2) sprawozdanie z działalności jednostki, o którym mowa w art. 45 ust. 4 ustawy o rachunkowości;
- 3) informację o łącznej składce przypisanej brutto, wyrażonej w złotych i w groszach, w okresie sprawozdawczym z działalności bezpośredniej i pośredniej, w celu wyliczenia wartości wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską oraz kosztów funkcjonowania działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura.

4. Krajowe zakłady ubezpieczeń działające w formie towarzystw ubezpieczeń wzajemnych dołączają do dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego informację o wartości składki przypisanej brutto, wyrażonej w złotych i w groszach, w okresie sprawozdawczym z tytułu umów ubezpieczenia zawartych z osobami niebędącymi członkami tych towarzystw.

§ 7. Zakłady ubezpieczeń, na których ciąży obowiązek sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 55 ustawy o rachunkowości, przekazują do organu nadzoru powyższe sprawozdanie nie później niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego przez organ zatwierdzający, zgodnie z art. 63c ust. 4 ustawy o rachunkowości, wraz z pisemną opinią i raportem biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

§ 8. 1. Zgodność sprawozdań finansowych ze stanem faktycznym potwierdzają własnoręcznym podpisem kierownik jednostki oraz osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych, w szczególności osoba o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy o rachunkowości.

2. W przypadku zakładu ubezpieczeń prowadzącego działalność w zakresie działu I (ubezpieczenia na życie) oraz działu II grupa 10 załącznika do ustawy sprawozdanie podpisuje również aktuariusz.

3. Do kwartalnego i dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego zakładu ubezpieczeń prowadzącego działalność w zakresie działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe oraz ubezpieczenia majątkowe) dołącza się, zgodnie z art. 167 ust. 3 ustawy, opinię aktuariusza, jeżeli rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe ustalane są metodami aktuarialnymi.

4. Odmowa złożenia podpisu przez którąkolwiek z osób wymienionych w ust. 1 oraz przez aktuariusza wymaga pisemnego uzasadnienia, które dołącza się do sprawozdania finansowego.

§ 9. 1. Kwartalne i dodatkowe roczne sprawozdania finansowe i statystyczne są przedstawiane organowi nadzoru w formie pisemnej i formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych. Sprawozdania te mogą zostać przesłane organowi nadzoru pocztą elektroniczną.

2. Do kwartalnego i dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego zakład ubezpieczeń dołącza w formie pisemnej i w formie elektronicznej, na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych bądź za pośrednictwem poczty elektronicznej, informacje określone w pozycji ust. I pkt 1-5, 7 i 8 oraz 10-12 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ...8 grudnia 20093 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

§ 10. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do kwartalnych sprawozdań finansowych i statystycznych sporządzanych na dzień 31 marca 20095 r. oraz dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych sporządzanych na dzień 31 grudnia 20095 r.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 151 grudnia marca 20053 r. w sprawie zakresu, formy i sposobu sporządzania kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych zakładów ubezpieczeń oraz terminów ich przedstawiania organowi nadzoru (Dz. U. Nr 51, poz. 465 oraz z 2006 r. Nr 2018, poz. 215549).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIKI do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia...

.....

Notka Redakcji Systemu Informacji Prawnej LEX

Grafiki zostały zamieszczone wyłącznie w Internecie. Obejrzenie grafik podczas pracy z programem Lex wymaga dostępu do Internetu.

Zmiany załączników nr 1-4 wynikające z § 1 pkt 2-5 rozporządzenia z dnia 3 lutego 2006 r. (Dz.U.06.20.155) zmieniającego nin. rozporządzenie nie zostały naniesione na tekst. Powyższe zmiany są dostępne za pośrednictwem powołanego rozporządzenia.

.....

ZAŁĄCZNIK Nr 1⁽²⁾

DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W DZIALE I

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 2⁽³⁾

KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W DZIALE I

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 3⁽⁴⁾

DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W DZIALE II

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 4⁽⁵⁾

**KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU
UBEZPIECZEŃ PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ W DZIALE II**

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5⁽⁶⁾

**CZĘŚĆ B - USTALENIE WPŁYWU UCZESTNICTWA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ W
UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ NA WARTOŚĆ ŚRODKÓW
WŁASNYCH TEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ**

grafika

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 14 czerwca... 20096 r.

**w sprawie szczegółowego zakresu, formy i zasad sporządzania rocznych sprawozdań
zakładów ubezpieczeń dotyczących transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej
grupie kapitałowej**

(Dz. U. z dnia 7 lipca 2006 r.)

Na podstawie art. 173 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Krajowy zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział sporządza roczne sprawozdanie dotyczące transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, zwane dalej "sprawozdaniem", w formie określonej w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia oraz zgodnie z notami objaśniającymi do załączników do rozporządzenia.

§ 2. 1. Sprawozdanie dotyczy przeprowadzonych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, w okresie sprawozdawczym transakcji:

- 1) pożyczek;
- 2) gwarancji oraz innych transakcji pozabilansowych;
- 3) środków stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności;
- 4) lokat;
- 5) działalności reasekuracyjnej i reasekuracji biernej;
- 6) porozumień co do podziału kosztów;
- 7) pozostałych transakcji.

2. Sprawozdanie obejmuje także informację o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi sporządzoną na dzień bilansowy.

§ 3. 1. Obowiązkowi sprawozdawczemu podlegają transakcje, z tytułu których po stronie zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału powstało w okresie sprawozdawczym zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 3 % wysokości kapitału gwarancyjnego zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału, z zastrzeżeniem ust. 3. Wartość kapitału gwarancyjnego ustala się na dzień bilansowy. W odniesieniu do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych uznanych za małe, obowiązkowi sprawozdawczemu podlegają transakcje, z tytułu których powstało w okresie sprawozdawczym zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 50 tys. zł.

2. W przypadku zobowiązań lub wierzytelności warunkowych obowiązkowi sprawozdawczemu podlegają transakcje, z tytułu których po stronie zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału może powstać zobowiązanie

lub wierzytelność o wartości przekraczającej 3 % wysokości kapitału gwarancyjnego zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału, z zastrzeżeniem ust. 3. Wartość kapitału gwarancyjnego ustala się na dzień bilansowy. Przepis ust. 1 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

3. Z zachowaniem przepisów ust. 1 i 2 obowiązkowi sprawozdawczemu podlega każda transakcja, z tytułu której po stronie zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału powstało w okresie sprawozdawczym, a w przypadku transakcji warunkowych może powstać, zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 1 mln zł.

§ 4. 1. W przypadku powtarzalnych transakcji jednego rodzaju zawieranych z tym samym podmiotem, krajowy zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział może przedstawić zagregowane informacje o tych transakcjach zamiast szczegółowej informacji o transakcjach.

2. Poprzez powtarzalne transakcje jednego rodzaju zawierane z tym samym podmiotem rozumieć należy transakcje dotyczące wierzytelności lub zobowiązań jednego rodzaju, opartych na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, jeżeli z tytułu tych transakcji wierzycielem lub dłużnikiem zakładu ubezpieczeń jest ten sam podmiot.

§ 5. 1. Sprawozdanie sporządza się za okres roku kalendarzowego na podstawie danych ujętych w dodatkowym rocznym sprawozdaniu finansowym zakładu ubezpieczeń, o którym mowa w art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

2. Sprawozdanie przedstawia się organowi nadzoru łącznie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

3. Sprawozdanie przedstawiane jest organowi nadzoru w formie pisemnej i formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych. Sprawozdanie to może zostać przesłane organowi nadzoru pocztą elektroniczną.

§ 6. W zakresie wyceny pozycji sprawozdawczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾).

§ 7. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania sporządzanego za rok 20096.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 8 listopada 20063 r. w sprawie szczegółowego zakresu, formy i zasad sporządzania rocznych sprawozdań dotyczących transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej (Dz. U. Nr 121206, poz. 8352000).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538

i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIKI do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia...

ZAŁĄCZNIK Nr 1

ROCZNE SPRAWOZDANIE KRAJOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ PODLEGAJĄCEGO DODATKOWEMU NADZOROWI DOTYCZĄCE TRANSAKCJI PRZEPROWADZANYCH W UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ

sporządzone na podstawie art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.).

Spis formularzy:

Strona tytułowa

- I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi**
 - I.1.A. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej
 - I.1.B. Wykaz podmiotów wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - I.2. Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej**
 - II.1.A. Lokaty zakładu ubezpieczeń w innych podmiotach wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.1.B. Rodzaje pasywów zakładu ubezpieczeń finansowane przez inne podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.2.A. Gwarancje udzielone oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.2.B. Gwarancje otrzymane oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.3. Aktywa zakładu ubezpieczeń finansujące środki stanowiące pokrycie marginesu wypłacalności innych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji należących do ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.4.A. Reasekuracja czynna i retrocesja czynna zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.4.B. Reasekuracja bierna i retrocesja bierna zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

	A	B	C	D	E
1.					
2.					

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi

I.1.B. Wykaz podmiotów wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej.....

Podmioty bezpośrednio dominujące, posiadające znaczący udział kapitałowy lub które mają podpisaną umowę o zarządzaniu innymi (innymi) podmiotami wchodzącymi w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej		Podmioty bezpośrednio zależne od podmiotów wykazanych w kol. A, w których podmioty wykazane w kol. A mają znaczący udział kapitałowy lub z którymi podmiot wykazany w kol. A ma podpisaną umowę o zarządzanie, wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej	Kraj siedziby podmiotu wykazanego w kol. B	Rodzaj podmiotu wykazanego w kol. B	Typ bliskiego powiązania podmiotu z kol. A z podmiotem z kol. B	Udział podmiotu z kol. A w kapitale podstawowym podmiotu z kol. B (w %)	Udział liczby głosów podmiotu z kol. A w liczbie głosów n WZU podmiotu z kol. B
A		B	C	D	E	F	G
1.							
2.							
3.							

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi

I.2. Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie
 kapitałowej

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń
 podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach
 ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.1.A. Lokaty zakładu ubezpieczeń w innych podmiotach
 wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość nabycia/zbyci a	Okres wykonywania transakcji		Przepływy pieniężne w okresie sprawozdawczym	
				od	do	wpływy	w
A	B	C	D	E	F	G	
I. Akcje i udziały							
1.							
2.							
3.							
4.							
II. Pożyczki udzielone							
1.							
2.							
3.							
4.							
III. Dłużne papiery wartościowe							
1.							
2.							
3.							
4.							
IV. Pozostałe lokaty							
1.							
2.							

3.								
4.								

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.1.B. Rodzaje pasywów zakładu ubezpieczeń finansowane przez inne podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Kategorie aktywów, za pomocą których finansowane są pasywa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/wierzytelności	Okres wykonywania transakcji	
					od	do
A	B	C	D	E	F	G
I. Kapitały własne						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pożyczki podporządkowane						
1.						
2.						
3.						
4.						
III. Pozostałe zobowiązania i fundusze specjalne						
1.						
2.						
3.						

4.							
----	--	--	--	--	--	--	--

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.2.A. Gwarancje udzielone oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/wierzytelności	Wartość zabezpieczeń ustanowionych na aktywach zakładu ubezpieczeń	Okres wykonywania transakcji	
					od	do
A	B	C	D	E	F	G
I. Gwarancje i poręczenia						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pozostałe zobowiązania pozabilansowe						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.2.B. Gwarancje otrzymane oraz inne transakcje pozabilansowe

zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy
kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/ wierzycelności	Okres wykonywania transakcji		Przepływy pieniędzy okresie sprawozdawczym	
				od	do	wpływy	wypływy
A	B	C	D	E	F	G	H
I. Gwarancje i poręczenia							
1.							
2.							
3.							
4.							
II. Pozostałe należności pozabilansowe							
1.							
2.							
3.							
4.							

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń
podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach
ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.3. Aktywa zakładu ubezpieczeń finansujące środki stanowiące
pokrycie marginesu wypłacalności innych zakładów
ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji należących do
ubezpieczeniowej grupy
kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/ wierzycelności	Okres wykonywania transakcji		Prze okr
				od	do	

A		B	C	D	E	F
I. Akcje i udziały						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pożyczki podporządkowane						
1.						
2.						
3.						
4.						
III. Inne aktywa						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.4.A. Reasekuracja czynna i retrocesja czynna zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej
.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu		Typ umowy	Data wprowadzenia umowy do ksiąg	Data wygaśnięcia zobowiązań i wierzytelności z tytułu umowy	Wartość wierzytelności	Wartość zobowiązania
A		B	C	D	E	F
1.						

2.						
3.						

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....
Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku.

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.4.B. Reasekuracja bierna i retrocesja bierna zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej
.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Typ umowy	Data wprowadzenia umowy do ksiąg	Data wygaśnięcia zobowiązań i wierzytelności z tytułu umowy	Wartość wierzytelności	Wartość zobowiązania	Przepływy pieniężne w okresie sprawozdawczym	
						wpływy	wypływy
A	B	C	D	E	F	G	H
1.							
2.							
3.							

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.5. Porozumienia z zakładem ubezpieczeń co do podziału kosztów w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwy podmiotów będących stronami porozumienia określonego w kol. B z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Przedmiot porozumienia	Opis sposobu podziału kosztów	Data zawarcia porozumienia	Koszt transakcji				Okres wykonywania transakcji		Przebieganie okres sprawozdawczy	
				całkowity		przypadający na okres sprawozdawczy		od	do		
				ogółem	przypadający na zakład ubezpieczeń podlegający nadzorowi dodatkowemu	ogółem	przypadający na zakład ubezpieczeń podlegający nadzorowi dodatkowemu				
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	
1.											
2.											
3.											

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń
 podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach
 ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.6. Pozostałe transakcje w ramach ubezpieczeniowej grupy
 kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązań/ wierzytelności	Okres wykonywania transakcji		Przepływy pieni okresie sprawozd	
				od	do	wpływy	w
A	B	C	D	E	F	G	
1.							
2.							
3.							

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

III. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu ubezpieczeń
 podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach
 ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

III.1. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu
 ubezpieczeń podlegającego dodatkowemu nadzorowi w
 ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Rodzaj transakcji	Opis rodzaju podstawy faktycznej i prawnej zobowiązań/wierzytelności	Liczba transakcji	Wartość zobowiązań/wierzytelności	Okres, w którym transakcje były zawierane		Okres, w którym transakcje były wykonywane	
					od	do	od	do
A	B	C	D	E	F	G	H	I
1.								
2.								
3.								

Nazwa zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

IV. Podpisy

.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis

.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
..... główny księgowy
imię	nazwisko		data	podpis
osoba wskazana do udzielania wyjaśnień w sprawie sposobu sporządzenia sprawozdania				
..... finansowego
imię	nazwisko		data	podpis
.....				
		e-mail	telefon	faks
osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg				
..... rachunkowych
imię	nazwisko		data	podpis

Noty objaśniające:

- * Sprawozdanie powinno zostać przesłane do organu nadzoru w formie zwartej (zszyte, w oprawie termicznej lub innej). Każda strona w stopce powinna posiadać kolejny numer. Sprawozdanie zawiera formularze ponumerowane, zgodnie ze spisem formularzy.
- * Zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi jest zobowiązany wypełnić wszystkie formularze; jeżeli poszczególne pozycje nie występują, należy wpisać wartość 0. Kwoty wykazywane w sprawozdaniu podaje się z dokładnością do tysiąca złotych.
- * Jeśli zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi wchodzi na dzień bilansowy w skład kilku ubezpieczeniowych grup kapitałowych, a dodatkowo w okresie sprawozdawczym wchodził w skład innych ubezpieczeniowych grup kapitałowych, wówczas formularze części II i III należy sporządzić oddzielnie dla każdej z ubezpieczeniowych grup kapitałowych.
- * W formularzach części II w kolumnie "Okres wykonania transakcji: od" należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne).
- * W formularzach części II w kolumnie "Okres wykonania transakcji: do" należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (zrealizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne).
- * Rodzaje transakcji należy wykazać zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Formularz I.1.A.

W kolumnie A należy wskazać podmiot wiodący w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej. Podmiotem wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej jest podmiot wchodzący w skład

ubezpieczeniowej grupy kapitałowej i niepozostający w stosunku zależności od jakiegokolwiek innego podmiotu, będący:

- zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu lub
- dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładem reasekuracji mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej będącymi/,które są podmiotami dominującymi zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), lub
- mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, będącym/który jest podmiotem dominującym zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. c ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

W kolumnie C należy wykazać status podmiotu wiodącego zgodnie z oznaczeniami: OF - osoba fizyczna, OP - osoba prawna oraz JO - jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

W kolumnie E należy podać rodzaj podmiotu, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń niebędący zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, ZUR - zakład ubezpieczeń wykonujący działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

Formularz I.1.B.

W kolumnie A należy wykazać wszystkie podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, której częścią jest zakład ubezpieczeń podlegający nadzorowi dodatkowemu:

- bezpośrednio dominujące nad innymi podmiotami z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej,
- posiadające bezpośrednio znaczący udział kapitałowy w podmiotach z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej lub
- posiadające jako akcjonariusz, wspólnik lub udziałowiec innego podmiotu z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami tego podmiotu.

W kolumnie B należy wykazać wszystkie podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, której częścią jest zakład ubezpieczeń podlegający nadzorowi dodatkowemu:

- bezpośrednio zależne od podmiotów wykazanych w kolumnie A,
- w których podmioty wykazane w kolumnie A mają znaczący udział kapitałowy lub
- w których podmiot wykazany w kolumnie A posiada jako akcjonariusz, wspólnik lub udziałowiec uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami tych podmiotów.

W kolumnie C należy wykazać nazwy oraz kody krajów zgodnie z normami ISO siedziby podmiotów wykazanych w kolumnie B.

W kolumnie D należy wykazać rodzaj podmiotu wykazanego w kolumnie B, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń niebędący zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, ZUR - zakład ubezpieczeń wykonujący

działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

W kolumnie E należy wykazać typ bliskiego powiązania podmiotu z kolumny A z podmiotem z kolumny B, używając symboli: A - dominacja, B - znaczący udział kapitałowy oraz C - uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, współnikami lub udziałowcami.

Formularz I.2.

Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej należy sporządzić w postaci graficznej. Na schemacie należy podać procentowe bezpośrednie udziały w kapitałach podstawowych podmiotów z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej w innych podmiotach z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

Formularz II.5.

W kolumnie C należy określić procentowy lub inny sposób podziału kosztów w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej. W przypadku gdy różne rodzaje kosztów z tytułu danej transakcji dzielone są w różny sposób, należy to ująć w opisie.

W kolumnie E należy wykazać sumę kosztów wynikającą z zawartej umowy.

W kolumnie G należy wykazać sumę kosztów wynikającą z zawartej umowy przypadającą na okres sprawozdawczy.

Formularz III.1.

W kolumnie F należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najwcześniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie G należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najpóźniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie H należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najwcześniejszy termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najpóźniejszy termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

ROCZNE SPRAWOZDANIE GŁÓWNEGO ODDZIAŁU DOTYCZĄCE TRANSAKCJI PRZEPROWADZANYCH W UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ

I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

I.1. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń wykonującym działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej		Adres siedziby podmiotu (lub miejsca zamieszkania)	Status podmiotu	Forma prawna zgodnie z prawem kraju siedziby	Rodzaj podmiotu
A		B	C	D	E
1.					
2.					

Nazwa głównego oddziału:
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

I.2. Szczegółowe informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z głównym oddziałem	Kraj siedziby podmiotu wykazanego w kol. A	Rodzaj podmiotu wykazanego w kol. A	Typ bliskiego powiązania zakładu ubezpieczeń głównego oddziału z podmiotem z kol. A	Rodzaj transakcji	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązań/wierzytelności	Okres wykonywania transakcji	
								od	do
A	B	C	D	E	F	G	H	I	
1.									
2.									

3.										

Nazwa głównego oddziału:
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

I.3. Zagregowane informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z głównym oddziałem	Rodzaj transakcji	Opis rodzaju podstawy faktycznej i prawnej zobowiązań/ wierzytelności	Liczba transakcji	Wartość zobowiązań/ wierzytelności	Okres, w którym transakcje były zawierane		Okres, w którym transakcje były wykonywane		Przepływy pieniężne w okresie sprawozdawczym	
					od	do	od	do	wpływy	wydatki
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
1.										
2.										
3.										

Nazwa głównego oddziału:
Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Podpisy

.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	główny księgowy	data	podpis
osoba wskazana do udzielania wyjaśnień w sprawie sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego				
.....
imię	nazwisko	data	podpis
..... e-mail telefon faks				
osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych				
.....
imię	nazwisko	data	podpis

Noty objaśniające:

- * Sprawozdanie powinno zostać przesłane do organu nadzoru w formie zwartej (zszyte, w oprawie termicznej lub innej). Każda strona w stopce powinna posiadać kolejny numer. Sprawozdanie zawiera formularze ponumerowane, zgodnie ze spisem formularzy.
- * Główny oddział jest zobowiązany wypełnić wszystkie formularze; jeżeli poszczególne pozycje nie występują, należy wpisać wartość 0. Kwoty wykazywane w sprawozdaniu podaje się z dokładnością do tysiąca złotych.

- * Jeśli zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi wchodzi na dzień bilansowy w skład kilku ubezpieczeniowych grup kapitałowych, a dodatkowo w okresie sprawozdawczym wchodził w skład innych ubezpieczeniowych grup kapitałowych, wówczas formularze części II należy sporządzić oddzielnie dla każdej z ubezpieczeniowych grup kapitałowych.
- * Rodzaje transakcji należy wykazać zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Formularz I.1.

W kolumnie A należy wskazać podmiot wiodący w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność na terytorium RP poprzez główny oddział. Podmiotem wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej jest podmiot wchodzący w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej i niepozostający w stosunku zależności od jakiegokolwiek innego podmiotu, będący:

- zakładem ubezpieczeń podlegającym nadzorowi dodatkowemu lub
- dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładem reasekuracji mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej będącymi/,które są podmiotami dominującymi zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu, ,
- mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, będącym/który jest podmiotem dominującym zakładu ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu,
- podmiotem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), lub
- podmiotem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. c ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

W kolumnie C należy wykazać status podmiotu wiodącego zgodnie z oznaczeniami: OF - osoba fizyczna, OP - osoba prawna oraz JO - jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

W kolumnie E należy podać rodzaj podmiotu, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń niebędący zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, ZUR - zakład ubezpieczeń wykonujący działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

Formularz I.2.

W kolumnie B należy wykazać nazwy oraz kody krajów siedziby podmiotów wykazanych w kolumnie A zgodne z normami ISO.

W kolumnie C należy wykazać rodzaj podmiotu wykazanego w kolumnie A, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń niebędący zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, ZUR - zakład ubezpieczeń wykonujący działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

W kolumnie D należy wykazać typ bliskiego powiązania podmiotu z kolumny A z zagranicznym zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność na terytorium RP poprzez główny oddział, używając symboli: A - dominacja, B - znaczący udział kapitałowy, C - uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub

innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, współnikami lub udziałowcami oraz D - brak powiązań.

W kolumnie E należy wykazać rodzaje transakcji zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne).

W kolumnie J należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (zrealizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne).

Formularz I.3.

W kolumnie F należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najwcześniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie G należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najpóźniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie H należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najwcześniejszy termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najpóźniejszy termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład ubezpieczeń przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

**w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego
zakładu ubezpieczeń oraz podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w
imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń**

Na podstawie art. 208 ust. 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb przeprowadzania przez Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych Finansowego, zwaną dalej „organem nadzoru”, kontroli działalności i stanu majątkowego zakładów ubezpieczeń oraz podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładów ubezpieczeń w zakresie tych czynności.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) inspektorze - należy przez to rozumieć pracownika Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych upoważnionego przez organ nadzoru do przeprowadzania kontroli;
- 3) 3) podmiocie trzecim - należy przez to rozumieć podmiot, który wykonuje czynności ubezpieczeniowe w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń lub podmiot, który wykonuje czynności bezpośrednio związane z działalnością reasekuracyjną w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń,
- 4) cedencie – należy przez to rozumieć cedenta w rozumieniu ustawy,.

§ 3. 1. W toku kontroli zakładu ubezpieczeń badaniu podlega zgodność działalności zakładu ubezpieczeń z prawem, statutem, planem działalności oraz interesem ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz jego stan majątkowy. W przypadku wykonywania przez zakład ubezpieczeń działalności reasekuracyjnej badaniu podlega również zgodność działalności zakładu ubezpieczeń z interesem cedentów oraz ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji.

2. W toku kontroli podmiotu trzeciego badaniu podlega zgodność działalności podmiotu trzeciego z prawem oraz interesem ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz jego stan majątkowy w zakresie czynności ubezpieczeniowych wykonywanych przez ten podmiot w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń. W przypadku wykonywania przez podmiot trzeci w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń czynności związanych z działalnością reasekuracyjną badaniu podlega zgodność działalności podmiotu trzeciego z prawem oraz interesem ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych

lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji oraz jego stan majątkowy w zakresie czynności związanych z działalnością reasekuracyjną wykonywanych przez ten podmiot w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń.

§ 4. 1. Czynności kontrolne powinny zostać przeprowadzone w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia rozpoczęcia kontroli, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przedłużenie terminu czynności kontrolnych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności, jeżeli nie przeprowadzono wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych bądź nie wyjaśniono wszystkich istotnych okoliczności, nie dłużej jednak niż o 30 dni.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności, organ nadzoru może na wniosek Przewodniczącego organu nadzoru, w drodze uchwały, przedłużyć termin czynności kontrolnych, nie dłużej jednak niż o 30 dni.

§ 5. 1. Kontrolę przeprowadza zespół inspekcyjny składający się co najmniej z dwóch inspektorów.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imiona i nazwiska inspektorów oraz rodzaje i numery dokumentów potwierdzających tożsamość inspektorów, a także wskazanie inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym;
- 3) nazwę zakładu ubezpieczeń;
- 4) zakres kontroli oraz miejsce przeprowadzania kontroli;
- 5) termin, w którym przeprowadzane będą czynności kontrolne;
- 6) wskazanie podmiotów trzecich objętych kontrolą.

3. Organ nadzoru niezwłocznie informuje pisemnie zakład ubezpieczeń o wydłużeniu terminu przeprowadzania czynności kontrolnych.

4. W trakcie przeprowadzania kontroli organ nadzoru może zmienić zakres kontroli, miejsce przeprowadzenia kontroli oraz wskazanie podmiotów trzecich, o czym niezwłocznie informuje pisemnie zakład ubezpieczeń.

§ 6. 1. Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Inspektor może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnią się w toku kontroli, inspektor powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.

4. Wyłączony inspektor powinien podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes zakładu ubezpieczeń.

5. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek zakładu ubezpieczeń lub na wniosek inspektora. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu inspektora, uzupełnia skład zespołu inspekcyjnego, a także zmienia odpowiednio upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz niezwłocznie pisemnie informuje zakład ubezpieczeń o dokonanej zmianie.

6. Z ważnych przyczyn organ nadzoru może zmienić skład osobowy zespołu inspekcyjnego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2.

§ 7. 1. Kontrola jest prowadzona od dnia doręczenia zakładowi ubezpieczeń upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Organ nadzoru, określając termin, w którym przeprowadzane będą czynności kontrolne, uwzględnia w szczególności zakres kontroli, miejsce przeprowadzania kontroli oraz skalę działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń.

3. Za dzień zakończenia kontroli uważa się dzień doręczenia zakładowi ubezpieczeń informacji o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń zgodnie z § 17 ust. 5, a w przypadku gdy zastrzeżenia nie zostały zgłoszone, dzień następujący po upływie terminu na zgłoszenie zastrzeżeń zgodnie z § 17 ust. 1.

§ 8. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się zakładowi ubezpieczeń najpóźniej przed podjęciem przez inspektorów pierwszych czynności kontrolnych.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń uchyla się od odebrania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli doręczanego przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym lub odmawia potwierdzenia doręczenia, inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym sam stwierdza datę doręczenia oraz przyczynę braku potwierdzenia przez zakłady ubezpieczeń doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, a doręczenie uważa się za skuteczne. Fakt ten zostaje odnotowany w protokole kontroli.

3. Przed podjęciem pierwszych czynności kontrolnych inspektorzy okazują zakładowi ubezpieczeń dokumenty potwierdzające ich tożsamość. Inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym informuje także o prawach i obowiązkach zakładu ubezpieczeń związanych z przeprowadzaną kontrolą.

§ 9. 1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez zakład ubezpieczeń, w dniach i godzinach jego pracy.

2. Po uzgodnieniu z zakładem ubezpieczeń kontrola może być przeprowadzona poza godzinami pracy zakładu ubezpieczeń w dni robocze.

3. Kontrola może być przeprowadzona z udziałem upoważnionego pracownika zakładu ubezpieczeń w siedzibie organu nadzoru.

§ 10. 1. Członek organu zarządzającego zakładu ubezpieczeń lub upoważniony pracownik zakładu ubezpieczeń ma prawo uczestniczyć w czynnościach, o których mowa w art. 208 ust. 4 pkt 3-8 ustawy.

2. Materiały sporządzane przez zakład ubezpieczeń na potrzeby przeprowadzanej kontroli powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzania. W przypadku odmowy dokonania tych czynności inspektor sporządza stosowną adnotację na tych materiałach.

3. W okresie trwania kontroli zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wypełniania niezwłocznie obowiązków, o których mowa w art. 208 ust. 4 ustawy.

§ 11. Zebrane w toku kontroli dowody mogą być zabezpieczane poprzez:

- 1) oddanie na przechowanie zarządowi zakładu ubezpieczeń lub upoważnionemu przez zarząd pracownikowi zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem;
- 2) przechowanie w siedzibie zakładu ubezpieczeń w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 3) zabranie z zakładu ubezpieczeń za pokwitowaniem.

§ 12. 1. Ustalen kontrolni dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się w szczególności:

- 1) dokumenty;
- 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych zakładu ubezpieczeń;
- 3) dowody rzeczowe;
- 4) oświadczenia, informacje i wyjaśnienia złożone przez upoważnionych pracowników i pośredników ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń;
- 5) oświadczenia osób trzecich;
- 6) opinie ekspertów;
- 7) wyniki oględzin;
- 8) inne materiały będące przedmiotem kontroli, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

3. Organ nadzoru przed podpisaniem protokołu, o którym mowa w § 13 ust. 1, zapewnia zakładowi ubezpieczeń możliwość zapoznania się oraz ustosunkowania się do materiałów, będących dowodami w kontroli, które nie zostały uzyskane w toku kontroli.

4. Dowody uzyskane w toku kontroli są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich bez zgody inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym.

5. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy inspektorów wchodzących w skład zespołu inspekcyjnego.

§ 13. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń;
- 2) datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz jego zmiany;
- 3) miejsce i datę przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 4) wskazanie jednostek organizacyjnych objętych kontrolą;
- 5) wskazanie objętych kontrolą podmiotów, które wykonują czynności ubezpieczeniowe oraz czynności związane z działalnością reasekuracyjną w imieniu i na rzecz zakładów ubezpieczeń;
- 6) imiona i nazwiska inspektorów przeprowadzających kontrolę;
- 7) określenie zakresu kontroli;
- 8) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 9) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
- 10) wzmiankę o poinformowaniu zakładu ubezpieczeń o przysługujących mu prawach i obowiązkach;
- 11) wykaz załączników z podaniem nazwy i cech każdego załącznika;
- 12) miejsce i datę sporządzenia protokołu.

§ 14. 1. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym lub w jego zastępstwie inny inspektor wchodzący w skład zespołu inspekcyjnego przeprowadzającego kontrolę przekazuje zakładowi ubezpieczeń.

2. Osoba upoważniona przez organ zarządzający zakładem ubezpieczeń potwierdza odbiór protokołu kontroli na jednym egzemplarzu protokołu podpisanym przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym. Osoby te parafują każdą stronę protokołu.

§ 15. Jeżeli zakład ubezpieczeń odmawia lub uchyla się od odebrania protokołu kontroli, organ nadzoru wzywa pisemnie zakład ubezpieczeń do odebrania protokołu, wyznaczając termin

nie krótszy niż 7 dni do dokonania tej czynności. W przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu protokół uważa się za doręczony z upływem ostatniego dnia tego terminu.

§ 16. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiście omyłki pisarskie prostuje inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich informuje pisemnie zakład ubezpieczeń.

§ 17. 1. W terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu kontroli zakład ubezpieczeń może zgłosić organowi nadzoru pisemne zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz wyjaśnienia w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, w celu ich wyjaśnienia organ nadzoru może zarządzić podjęcie dodatkowych czynności kontrolnych.

3. Dodatkowe czynności kontrolne przeprowadza się w terminie 30 dni od dnia ich podjęcia.

4. Informacje o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń załącza się do protokołu kontroli.

5. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje zakład ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia zastrzeżeń albo od dnia zakończenia dodatkowych czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2.

§ 18. Do kontroli podmiotów trzecich stosuje się odpowiednio przepisy o kontroli zakładów ubezpieczeń.

§ 19. Do postępowań kontrolnych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego zakładu ubezpieczeń oraz podmiotów, które wykonują czynności związane z działalnością ubezpieczeniową w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń (Dz. U. nr 222, poz. 2204).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2009 r.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działań.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

**w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności zakładów reasekuracji
oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla rodzajów reasekuracji**

Na podstawie art. 223zu ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr. 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) cedentach - należy przez to rozumieć cedentów, o których mowa w ustawie;
- 3) reasekuracji czynnej – należy przez to rozumieć reasekurację czynną oraz retrocesję czynną;
- 4) umowie reasekuracji – należy przez to rozumieć umowę reasekuracji lub umowę retrocesji;
- 5) retrocesjonariuszach - należy przez to rozumieć inne zakłady reasekuracji lub zakłady ubezpieczeń, udzielające zakładowi reasekuracji ochrony retrocesyjnej;
- 6) w przypadku zakładu reasekuracji , wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, w odniesieniu do grup 1- 4 działu I załącznika do ustawy:
 - a) rezerwie matematycznej zakładu reasekuracji brutto - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek brutto, rezerwy na ryzyka niewygasłe brutto, rezerwy ubezpieczeń na życie brutto oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający brutto, z reasekuracji czynnej, ustalonych przez zakład reasekuracji,
 - b) rezerwie matematycznej zakładu reasekuracji na udziale własnym - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek na udziale własnym, rezerwy na ryzyka niewygasłe na udziale własnym, rezerwy ubezpieczeń na życie na udziale własnym oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający na udziale własnym, z reasekuracji czynnej, ustalonych przez zakład reasekuracji,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- c) wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto - należy przez to rozumieć różnicę pomiędzy wynikającą z umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji wartością świadczeń z tytułu śmierci na udziale zakładu reasekuracji a rezerwą matematyczną zakładu reasekuracji brutto, która dotyczy śmierci oraz zobowiązań, które wygasają z chwilą śmierci,
- d) wielkości ryzyka zakładu reasekuracji na udziale własnym - należy przez to rozumieć wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto, pomniejszoną o udział retrocesjonariuszy;
- 7) w przypadku zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, w odniesieniu do grupy 5 działu I załącznika do ustawy oraz zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o którym mowa w ustawie:
- a) kwocie składki (G) - należy przez to rozumieć większą z dwóch wielkości:
- składki przypisanej z reasekuracji czynnej w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, z uwzględnieniem storn, niepomniejszonej o udział retrocesjonariuszy, oraz
 - składki przypisanej z reasekuracji czynnej w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, pomniejszonej o stan rezerwy składek, ustalonej przez zakład reasekuracji na koniec powyższego okresu i powiększonej o stan rezerwy składek, ustalonej przez zakład reasekuracji na początek powyższego okresu, z uwzględnieniem storn, niepomniejszonej o udział retrocesjonariuszy,
- dla potrzeb wyliczenia powyższych dwóch wielkości - sumę składek przypisanych z reasekuracji czynnej pomniejsza się o podatek, jeżeli jest on zawarty w składce, a dane dotyczące grup ubezpieczeń 11, 12 i 13 działu II załącznika do ustawy zwiększa się o 50 %,
- b) przeciętnej rocznej kwocie odszkodowań i świadczeń - należy przez to rozumieć jedną trzecią, o ile długość okresu porównawczego wynosi 36 miesięcy, albo jedną siódmą, o ile długość okresu porównawczego wynosi 84 miesiące, sumy odszkodowań i świadczeń wypłaconych przez zakład reasekuracji cedentom w okresie porównawczym i wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, ustalonych przez zakład reasekuracji według stanu na ostatni dzień okresu porównawczego, pomniejszonej o przypadające na zakład reasekuracji, zgodnie z uregulowaniami zawartych umów reasekuracji udziały w zwrotach, regresach i wszelkich odzyskach, uzyskane w okresie porównawczym, i wielkość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, ustalonych przez zakład reasekuracji według stanu na pierwszy dzień okresu porównawczego, przy czym:
- w powyższym obliczeniu wykorzystuje się dane niepomniejszone o udział retrocesjonariuszy,
 - dla potrzeb obliczenia marginesu wypłacalności dane dotyczące grup ubezpieczeń 11, 12 i 13 działu II załącznika do ustawy zwiększa się o 50 %,
 - długość okresu porównawczego wynosi 36 miesięcy, z wyjątkiem sytuacji, gdy co najmniej 50 % składek przypisanych z reasekuracji czynnej w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, dotyczy reasekuracji ubezpieczeń ryzyka burzy, gradu, mrozu lub kredytu - wtedy długość okresu porównawczego wynosi 84 miesiące,
 - ostatnim dniem okresu porównawczego jest dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

c) współczynnika reasekuracyjnym (retrocesyjnym) - należy przez to rozumieć stosunek procentowy łącznej sumy odszkodowań na udziale własnym (po potrąceniu udziału retrocesjonariuszy), wypłaconych przez zakład reasekuracji cedentom w okresie ostatnich 36 miesięcy (lub w okresie całej działalności, gdy zakład reasekuracji wykonuje działalność reasekuracyjną krócej niż 3 lata), pomniejszonej o przypadające na zakład reasekuracji, zgodnie z uregulowaniami zawartych umów reasekuracji udziały w zwrotach, regresach i wszelkich odzyskach, zwiększonej o kwotę rezerwy na niewypłacone odszkodowania na udziale własnym, ustalonej przez zakład reasekuracji na koniec tego okresu i zmniejszonej o kwotę rezerwy na niewypłacone odszkodowania na udziale własnym, ustalonej przez zakład reasekuracji na początek tego okresu, do sumy odszkodowań brutto wypłaconych przez zakład reasekuracji cedentom w tym okresie, skorygowanej o zwiększenie lub zmniejszenie rezerwy na niewypłacone odszkodowania brutto, ustalonej przez zakład reasekuracji; jeżeli powyższy stosunek jest mniejszy niż 50 %, jako wielkość współczynnika reasekuracyjnego (retrocesyjnego) przyjmuje się 50 %.

2. Do wyliczania równowartości w złotych kwoty wyrażonej w euro przyjmuje się kurs średni walut obcych Narodowego Banku Polskiego według tabeli kursów średnich nr 1 każdego roku.

§ 2. 1. Wysokości obowiązujących bazowych wartości kwot KG1, KG2, KG3 o których mowa w § 9 i 10, służących do określenia minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego, wynoszą odpowiednio 3.200.000 euro, 3.200.000 euro i 3.200.000 euro oraz kwot T1, T2, o których mowa w załączniku nr 3 w pkt 2 i 3, wykorzystywanych przy wyliczeniu marginesu wypłacalności, wynoszą odpowiednio 53.100.000 euro i 37.200.000 euro.

2. Wysokości kwot, o których mowa w ust. 1, ogłasza organ nadzoru co roku w terminie do dnia 20 października w Dzienniku Komisji Nadzoru Finansowego, z uwzględnieniem zmian europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, publikowanego przez Urząd Statystyczny Unii Europejskiej.

3. Jeżeli procentowy wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, w okresie od dnia ostatniej zmiany obowiązujących wartości kwot KG1, KG2, KG3, T1, T2 do dnia 20 września danego roku:

- 1) wynosi co najmniej 5 %, to nowe obowiązujące wartości tych kwot są ustalane poprzez zwiększenie bazowych wartości kwot o procentową wielkość zmiany europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, w okresie od dnia 20 marca 2002r. do dnia 20 września danego roku, z zaokrągleniem w górę do wielokrotności 100.000 euro;
- 2) jest mniejszy niż 5 %, to obowiązujące wartości tych kwot nie ulegają zmianie.

4. W przypadku gdy wysokość obowiązujących wartości kwot KG1, KG2, KG3, T1, T2 ulega zmianie w danym roku obrotowym, mają one zastosowanie od początku następnego roku obrotowego.

Rozdział 2

Sposób wyliczenia i wysokość marginesu wypłacalności

§ 3. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie jest równy sumie kwot określających marginesy wypłacalności, obliczone zgodnie z załącznikami, o których mowa w § 4, 5 i 6.

§ 4. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie w odniesieniu do grup 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie w odniesieniu do grupy 3 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie w odniesieniu do grupy 5 działu I załącznika do ustawy wylicza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, o którym mowa w ustawie wylicza się w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 8. Margines wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie oraz w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych jest równy sumie marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, wyliczonego zgodnie z wymogami § 3 rozporządzenia oraz marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, wyliczonego zgodnie z wymogami § 7 rozporządzenia.

Rozdział 3

Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego

§ 9. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu reasekuracji w formie spółki akcyjnej, który wykonuje działalność reasekuracyjną w zakresie:

- 1) reasekuracji ubezpieczeń na życie, wynosi równowartość w złotych obowiązującej wartości kwoty KG1;
- 2) reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, wynosi równowartość w złotych obowiązującej wartości kwoty KG2;
- 3) reasekuracji ubezpieczeń na życie oraz reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, wynosi równowartość w złotych obowiązującej wartości kwoty KG3.

§ 10. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu reasekuracji w formie towarzystwa reasekuracji wzajemnej, który wykonuje działalność reasekuracyjną w zakresie:

- 1) reasekuracji ubezpieczeń na życie, wynosi równowartość w złotych 100% obowiązującej wartości kwoty KG1;
- 2) reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych, wynosi równowartość w złotych 100% obowiązującej wartości kwoty KG2;
- 3) reasekuracji ubezpieczeń na życie oraz reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych wynosi równowartość w złotych 100% obowiązującej wartości kwoty KG3.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 11. Zakłady reasekuracji, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą wyliczać margines wypłacalności oraz ustalać minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2003 r. w sprawie sposobu wyliczenia i wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń (Dz. U. Nr 211, poz. 2060), jednakże nie dłużej niż do zastosowania po raz pierwszy do określenia tych wartości przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem2009 r.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU REASEKURACJI WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ W ZAKRESIE REASEKURACJI UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIĘ W ODNIESIENIU DO GRUP 1, 2, 4 DZIAŁU I ZAŁĄCZNIKA DO USTAWY

1. W grupach 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej margines wypłacalności (MW) zakładu reasekuracji równa się sumie dwóch składników S1 i S2:

1) składnik S1 oblicza się w sposób następujący:

a) jeśli $B < 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times 85\%$,

b) jeśli $B > 85\%$, to $S1 = 4\% \times A \times B$,

gdzie:

B - współczynnik oznaczający stosunek procentowy rezerwy matematycznej zakładu reasekuracji na udziale własnym do rezerwy matematycznej zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

A - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności;

2) składnik S2 oblicza się wyłącznie w przypadku umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji, dla których wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, jest nieujemna, w sposób następujący:

a) jeśli $D < 50\%$, to $S2 = W \times C \times 50\%$,

b) jeśli $D \geq 50\%$, to $S2 = W \times C \times D$,

gdzie:

D - współczynnik oznaczający stosunek procentowy wielkości ryzyka zakładu reasekuracji na udziale własnym do wielkości ryzyka zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

W - współczynnik wynoszący:

- 0,1 % w ubezpieczeniach na wypadek śmierci, jeżeli podlegająca reasekuracji umowa ubezpieczenia została zawarta na okres nieprzekraczający 3 lat,
 - 0,15 % w ubezpieczeniach na wypadek śmierci, jeżeli podlegająca reasekuracji umowa ubezpieczenia została zawarta na okres przekraczający 3 lata, ale nieprzekraczający 5 lat,
 - 0,3 % w pozostałych ubezpieczeniach na życie, podlegających reasekuracji,
- C - współczynnik oznaczający wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU REASEKURACJI WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ W ZAKRESIE REASEKURACJI UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE W ODNIESIENIU DO GRUPY 3 DZIAŁU I ZAŁĄCZNIKA DO USTAWY

1. W grupie 3 działu I załącznika do ustawy margines wypłacalności (MW) oblicza się w sposób następujący:

- a) jeśli $F < 85 \%$,
to $MW = (4 \% \times E1 + 1 \% \times E2) \times 85 \% + E3$,
- b) jeśli $F \geq 85 \%$,
to $MW = (4 \% \times E1 + 1 \% \times E2) \times F + E3$,

gdzie:

- F - współczynnik oznaczający stosunek procentowy rezerwy matematycznej zakładu reasekuracji na udziale własnym do rezerwy matematycznej zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,
- E1 - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zgodnie z warunkami umowy reasekuracji zakład reasekuracji ponosi ryzyko inwestycyjne, przez co rozumie się, że wynik ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego obciąża zakład reasekuracji,
- E2 - współczynnik oznaczający rezerwę matematyczną zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zgodnie z warunkami umowy reasekuracji zakład reasekuracji nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a maksymalny poziom kosztów związanych z zarządzaniem polisą, pokrywanych przez ubezpieczającego, jest ustalony na okres przekraczający 5 lat,
- E3 - współczynnik oznaczający 25 % wartości kosztów administracyjnych dotyczących reasekuracji danego rodzaju ubezpieczeń, poniesionych przez zakład reasekuracji w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, w przypadku gdy zakład reasekuracji nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a maksymalny poziom kosztów związanych z zarządzaniem polisą, pokrywanych przez ubezpieczającego, nie jest ustalony na okres przekraczający 5 lat.

2. Jeżeli zakres umowy reasekuracji obejmuje ryzyko śmierci, to w przypadku umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji dla których wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto jest nieujemna, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, do wyniku otrzymanego zgodnie z ust. 1 dodaje się składnik S1, który oblicza się w sposób następujący:

a) jeśli $D < 50 \%$, to $S1 = 0,3 \% \times C \times 50 \%$,

b) jeśli $D \geq 50 \%$, to $S1 = 0,3 \% \times C \times D$,

gdzie:

D - współczynnik oznaczający stosunek procentowy wielkości ryzyka zakładu reasekuracji na udziale własnym do wielkości ryzyka zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,

C - współczynnik oznaczający wielkość ryzyka zakładu reasekuracji brutto, według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

SPOSÓB WYLICZENIA MARGINESU WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADU REASEKURACJI WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ W ZAKRESIE REASEKURACJI UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE W ODNIESIENIU DO GRUPY 5 DZIAŁU I ORAZ ZAKŁADU REASEKURACJI WYKONUJĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ W ZAKRESIE REASEKURACJI UBEZPIECZEŃ MAJĄTKOWYCH I POZOSTAŁYCH OSOBOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W USTAWIE

1. Z zastrzeżeniem pkt 4 margines wypłacalności (MW) jest równy większej z dwóch kwot:
MW1 - obliczonej na podstawie składek oraz
MW2 - obliczonej na podstawie przeciętnej rocznej kwoty odszkodowań i świadczeń.
2. Kwotę MW1 oblicza się w sposób następujący:
 - a) jeśli $G \leq P1$,
to $MW1 = 18 \% \times G \times H$,
 - b) jeśli $G > P1$,
to $MW1 = [18 \% \times P1 + 16 \% \times (G-P1)] \times H$,gdzie:
P1 - równowartość w złotych kwoty T1,
G - kwota składki,
H - współczynnik reasekuracyjny (retrocesyjny).
3. Kwotę MW2 oblicza się w sposób następujący:
 - a) jeśli $J \leq P2$,
to $MW2 = 26 \% \times J \times H$,
 - b) jeśli $J > P2$,
to $MW2 = [26 \% \times P2 + 23 \% \times (J-P2)] \times H$,gdzie:
P2 - równowartość w złotych kwoty T2,
J - przeciętna roczna kwota odszkodowań i świadczeń,
H - współczynnik reasekuracyjny (retrocesyjny).
4. Jeśli margines wypłacalności obliczony zgodnie z pkt 1-3 jest mniejszy niż margines wypłacalności obliczony na analogiczny dzień poprzedniego roku, to margines wypłacalności nie może być mniejszy niż iloczyn marginesu wypłacalności obliczonego na analogiczny dzień poprzedniego roku i stosunku wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, ustalonych przez zakład reasekuracji według stanu na dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności, do wielkości rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, ustalonych przez zakład reasekuracji według stanu na dzień następujący po

analogicznym dniu poprzedniego roku. Na potrzeby obliczenia powyższego stosunku wykorzystuje się dane dotyczące rezerw po uwzględnieniu udziału retrocesjonariuszy. Jeśli powyższy stosunek jest większy niż 1, jako wielkość tego stosunku przyjmuje się 1.

5. Wielkości parametrów procentowych 16 % i 18 % w pkt 2 oraz 23 % i 26 % w pkt 3 zmniejsza się odpowiednio do jednej trzeciej ich wartości w przypadku reasekuracji ubezpieczeń choroby, jeśli zakład ubezpieczeń, będący cedentem stosuje do nich metody właściwe ubezpieczeniom na życie, oraz pod warunkiem, że:
- a) stawki składki są kalkulowane przy użyciu tablic zachorowalności, opracowanych zgodnie z naukami aktuarialnymi,
 - b) tworzona jest rezerwa na zwiększenie ryzyka związanego ze wzrostem wieku ubezpieczonego,
 - c) inkasowana jest dodatkowa składka przeznaczona na margines bezpieczeństwa w stosownej wysokości,
 - d) zakład ubezpieczeń ma prawo wypowiedzieć umowę ubezpieczenia w okresie pierwszych trzech lat trwania umowy,
 - e) umowy ubezpieczenia dają możliwość zwiększania stawek składek lub redukowania świadczeń przez zakład ubezpieczeń w czasie trwania umowy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia2009 r.

w sprawie sposobu kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji

Na podstawie art. 223zw ust. 11 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady kalkulacji współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków oraz współczynnika określającego maksymalną wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji wykonującego działalność w reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) zysku zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć:
 - a) w przypadku zakładów reasekuracji wykonujących działalność reasekuracyjną wyłącznie w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, o którym mowa w ustawie - dodatni wynik finansowy netto w przypadku spółki akcyjnej lub nadwyżkę finansową w przypadku towarzystwa wzajemnej reasekuracji, zmniejszone lub zwiększone o wszystkie elementy związane z wystąpieniem zdarzeń mających charakter nadzwyczajny, a w szczególności: zyski i straty nadzwyczajne oraz dodatnie wyniki ze sprzedaży lokat mających charakter wyjątkowy,
 - b) w przypadku zakładów reasekuracji wykonujących działalność reasekuracyjną w zakresie obu rodzajów reasekuracji, o których mowa w ustawie – wynik techniczny reasekuracji ubezpieczeń na życie, wykazany w technicznym rachunku ubezpieczeń na życie, zwiększony o przychody zakładu reasekuracji ujmowane w ogólnym rachunku zysków i strat, zmniejszony o koszty zakładu reasekuracji, ujmowane w ogólnym rachunku zysków i strat, zmniejszone lub zwiększone o wszystkie elementy związane z wystąpieniem zdarzeń mających charakter nadzwyczajny, a w szczególności zyski i straty nadzwyczajne oraz dodatnie wyniki ze sprzedaży lokat mających charakter wyjątkowy,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- rozliczone przez zakład reasekuracji na potrzeby obliczeń przyszłych zysków, o których mowa w rozporządzeniu w ciężar reasekuracji ubezpieczeń na życie;
- 3) rezygnacji z umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji - należy przez to rozumieć rozwiązanie umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji, wynikające z innych przyczyn niż upływ terminu na jaki umowa została zawarta lub wystąpienie zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, powodującego wygaśnięcie ochrony ubezpieczeniowej;
 - 4) rezerwie matematycznej brutto zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć sumę rezerwy składek brutto, rezerwy na ryzyka niewygasłe brutto, rezerwy ubezpieczeń na życie brutto oraz rezerwy ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający brutto;
 - 5) wartości świadczenia zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć:
 - a) w przypadku, gdy zakres umowy reasekuracji obejmuje ryzyko śmierci ubezpieczonego - wynikającą z umowy ubezpieczenia - wartość świadczeń z tytułu śmierci ubezpieczonego, przypadającą na udział zakładu reasekuracji, zgodnie z uregulowaniami zawartej umowy reasekuracji, niepomniejszoną o udział retrocesjonariuszy,
 - b) w przypadku, gdy zakres umowy reasekuracji nie obejmuje ryzyka śmierci, a obejmuje ryzyko dożycia przez ubezpieczonego określonego w umowie wieku – wartość świadczeń z tytułu dożycia przez ubezpieczonego określonego w umowie wieku, przypadającą na udział zakładu reasekuracji, zgodnie z uregulowaniami zawartej umowy reasekuracji, niepomniejszoną o udział retrocesjonariuszy;
 - 6) wygaśnięciu ochrony reasekuracyjnej – należy przez to rozumieć wygaśnięcie ochrony reasekuracyjnej danej umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji:
 - a) w związku ze spadkiem wartości świadczenia zakładu reasekuracji, o której mowa w pkt 5 poniżej wartości równej zero, lub
 - b) z powodu wystąpienia zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, powodującego wygaśnięcie ochrony ubezpieczeniowej, lub
 - c) z powodu rezygnacji z umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji.

§ 3. Współczynnik kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu reasekuracji ustala się zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia.

§ 4. 1. Maksymalna wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji, wykonującego wyłącznie działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie nie może przewyższać 25 % mniejszej z dwóch wielkości: wymaganego marginesu wypłacalności oraz wysokości środków własnych nieuwzględniających ostatnich 5 lat, maksymalna wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji, wynosi 0.

2. Maksymalna wysokość przyszłych zysków, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji, wykonującego działalność w zakresie obu rodzajów reasekuracji, o których mowa w ustawie nie może przewyższać 25 % mniejszej z dwóch wielkości: wymaganego marginesu wypłacalności zakładu reasekuracji, wykonującego działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie oraz wysokości środków własnych, rozliczonych w ciężar reasekuracji ubezpieczeń na życie, nieuwzględniających ostatnich 5 lat, maksymalna

wysokość przyszłych zysków z tytułu wykonywanej reasekuracji ubezpieczeń na życie, które mogą być zaliczone do środków własnych zakładu reasekuracji, wynosi 0.

3. Organ nadzoru może wyrazić zgodę na zaliczenie do środków własnych zakładu reasekuracji, o którym mowa w ust. 2 przyszłych zysków z tytułu wykonywanej działalności reasekuracyjnej w zakresie ubezpieczeń na życie, jeżeli spełnione są łącznie dwa warunki:

- 1) w każdym z ostatnich pięciu lat działalności zakład reasekuracji osiągnął zysk finansowy netto;
- 2) w każdym z ostatnich pięciu lat działalności zakład reasekuracji wykonywał działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie.

§ 5. 1. Obliczenia współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków dokonuje się na koniec roku kalendarzowego. W ciągu roku kalendarzowego przyjmuje się wartość uzyskaną na koniec roku poprzedniego.

2. Obliczenia współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu reasekuracji mogą być dokonane wyłącznie przez aktuarusza.

3. Aktuarusz, dokonując obliczeń, jest zobowiązany przyjąć bezpieczne założenia co do dalszego przebiegu działalności reasekuracyjnej zakładu, a w szczególności bezpieczne założenia dotyczące wskaźników statystycznych dotyczących umieralności, chorobowości i niezdolności do pracy i wskaźników statystycznych lub wskaźników szkodowości dla innych umów dodatkowych zaliczanych do grupy 5 działu I załącznika do ustawy oraz wygaśnięcia ochrony reasekuracyjnej umów ubezpieczenia, w tym liczby rezygnacji z umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji i.

4. Dla ubezpieczeń dożywotnich, podlegających reasekuracji aktuarusz jest zobowiązany przyjąć bezpieczne założenia dotyczące prognozowanego trwania życia osób ubezpieczonych.

§ 6. Oszacowania współczynnika kwoty 50 % przyszłych zysków mogą być przeprowadzone na podstawie danych odnoszących się do części portfela reasekuracji lub części zawartych przez zakład reasekuracji umów reasekuracji, pod warunkiem, że wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, utworzonych dla tej części portfela lub tych umów reasekuracji, będzie stanowiła co najmniej 90 % wartości wszystkich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych utworzonych przez zakład reasekuracji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem2009 r.....

—

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... (Dz. U. Nr..., poz. ...)

SPOSÓB WYLICZENIA WSPÓLCZYNNIKA KWOTY 50 % PRZYSZŁYCH ZYSKÓW, KTÓRE ZAKŁAD REASEKURACJI MOŻE ZALICZYĆ DO ŚRODKÓW WŁASNYCH

Współczynnik (W) określający kwotę 50 % przyszłych zysków zakładu reasekuracji oblicza się w sposób następujący:

$$W = Z \times S,$$

gdzie:

- Z - współczynnik oznaczający 50 % średniej arytmetycznej zysków zakładu reasekuracji wykazanych w okresie ostatnich 5 lat działalności,
- S - współczynnik oznaczający pozostały średni okres ochrony reasekuracyjnej umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji, obliczany przy zastosowaniu poniższych zasad:
 - a) podstawą do wyznaczenia współczynnika jest oczekiwany czas dalszego trwania umowy ubezpieczenia, podlegającej reasekuracji wyznaczony dla poszczególnych umów, zgodnie z warunkami określonymi w § 5 ust. 3 oraz § 5 ust. 4 rozporządzenia,
 - b) w przypadku umów grupowego ubezpieczenia na życie, podlegających reasekuracji oczekiwany czas dalszego trwania umowy nie powinien być dłuższy niż 1 rok, chyba że umowa ubezpieczenia została zawarta na czas określony, dłuższy niż 1 rok, licząc od dnia, na który dokonywane jest wyliczenie współczynnika S,
 - c) współczynnik S stanowi średnią ważoną oczekiwanych czasów dalszego trwania umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji wyznaczonych w lit. a, przy czym wagami są odpowiednie wartości świadczeń zakładu reasekuracji,
 - d) w obliczeniach średniego okresu ochrony reasekuracyjnej umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji uwzględnia się wyłącznie zawarte przez zakład reasekuracji umowy reasekuracji proporcjonalnej,
 - e) w obliczeniach nie uwzględnia się podlegających reasekuracji umów dodatkowych zaliczanych do grupy 5 działu I załącznika do ustawy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW ¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Na podstawie art. 223zw ust. 12 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób ustalania środków własnych krajowych zakładów reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) udziale - należy przez to rozumieć posiadanie w stosunku do innego podmiotu:
 - a) statusu podmiotu dominującego w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 235, poz. 1734 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056) lub
 - b) znaczącego udziału kapitałowego w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), lub
 - c) uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.³⁾), lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami;
- 3) zakładzie reasekuracji nadrzędnym - należy przez to rozumieć zakład reasekuracji, który posiada udział zakładzie ubezpieczeń lub w innym zakładzie reasekuracji;
- 4) zakładzie ubezpieczeń podrzędnym - należy przez to rozumieć zakład ubezpieczeń, w którym zakład reasekuracji posiada udział;
- 5) zakładzie reasekuracji podrzędnym - należy przez to rozumieć zakład reasekuracji, w którym inny zakład reasekuracji posiada udział;
- 6) podmiocie nadrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, który posiada udział w innym podmiocie;
- 7) podmiocie podrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, w którym inny podmiot posiada udział;

- 8) proporcji posiadanego udziału - należy przez to rozumieć wartość odpowiadającą sumie wszystkich procentowych zaangażowań zakładu reasekuracji nadrzędnego w kapitale zakładowym zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, wynikających z bezpośrednich i pośrednich powiązań kapitałowych, a w przypadku braku powiązań kapitałowych - wartość ustaloną przez organ nadzoru; w przypadku pośredniego powiązania kapitałowego procentowe zaangażowanie oblicza się jako iloczyn kolejnych zaangażowań kapitałowych;
- 9) udziale pośrednim - należy przez to rozumieć udział podmiotu nadrzędnego, polegający na zaangażowaniu kapitałowym podmiotu podrzędnego w inne podmioty;
- 10) elementach dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć posiadane przez zakład reasekuracji aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu reasekuracji w rozumieniu art. 223zw ust. 13 ustawy;
- 11) elementach dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć posiadane przez zakład ubezpieczeń aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu ubezpieczeń w rozumieniu art. 148 a ustawy;
- 12) wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć większą z dwóch wartości: margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub kapitał gwarancyjny zakładu ubezpieczeń, obliczonych zgodnie z ustawą;
- 13) wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć większą z dwóch wartości: margines wypłacalności zakładu reasekuracji lub kapitał gwarancyjny zakładu reasekuracji, obliczonych zgodnie z ustawą;
- 14) nadwyżce albo niedoborze środków własnych zakładu ubezpieczeń - należy przez to rozumieć odpowiednio nieujemną albo ujemną różnicę pomiędzy środkami własnymi zakładu ubezpieczeń a wymogiem wypłacalności zakładu ubezpieczeń;
- 15) nadwyżce albo niedoborze środków własnych zakładu reasekuracji - należy przez to rozumieć odpowiednio nieujemną albo ujemną różnicę pomiędzy środkami własnymi zakładu reasekuracji a wymogiem wypłacalności zakładu reasekuracji,
- 16) rodzajach reasekuracji – należy przez to rozumieć rodzaje reasekuracji, o których mowa w ustawie.

§ 3. 1. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji nadrzędnego nadwyżkę albo niedobór środków własnych ustala się w sposób określony w § 12, z zastrzeżeniem § 4.

2. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji, którego podmiotem dominującym jest dominujący podmiot ubezpieczeniowy, zagraniczny zakład ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zagraniczny zakład reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przy ustalaniu nadwyżki albo niedoboru środków własnych przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem § 13.

§ 4. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się nadwyżkę albo niedobór środków własnych każdego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w danym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny jest podmiotem zależnym zakładu reasekuracji nadrzędnego, zakład reasekuracji nadrzędny

uwzględnia niedobór środków własnych, wykazywany przez dany zakład ubezpieczeń podrzędny lub przez dany zakład reasekuracji podrzędny w pełnej wysokości, niezależnie od proporcji posiadanego udziału.

3. Na wniosek zakładu reasekuracji nadrzędnego organ nadzoru może zezwolić na uwzględnienie niedoboru, o którym mowa w ust. 2, stosownie do proporcji posiadanego udziału w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub w zakładzie reasekuracji podrzędnym, jeżeli odpowiedzialność zakładu reasekuracji nadrzędnego, posiadającego udział w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub udział w zakładzie reasekuracji podrzędnym, za zobowiązania tego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub tego zakładu reasekuracji podrzędnego jest ściśle i jednoznacznie ograniczona do posiadanego udziału.

§ 5. 1. W celu uniknięcia uwzględniania tych samych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności względem więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń lub jednego zakładu reasekuracji, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się:

- 1) wartość aktywów zakładu reasekuracji nadrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności któregośkolwiek zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub któregośkolwiek zakładu reasekuracji podrzędnego;
- 2) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego;
- 3) wartość aktywów zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności jakiegokolwiek innego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub innego zakładu reasekuracji podrzędnego tego zakładu reasekuracji nadrzędnego.

2. Wyłączenia aktywów, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się, jeżeli są one uwzględniane przy ustalaniu środków własnych zgodnie z art. 223zw ust. 13 ustawy.

§ 6. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, pod warunkiem że odpowiada on wartości elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub tego zakładu reasekuracji podrzędnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy nieopłacony kapitał zakładowy zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu reasekuracji nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu reasekuracji nadrzędnego.

3. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu reasekuracji nadrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu reasekuracji nadrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego.

4. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie ze strony innego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub innego zakładu reasekuracji podrzędnego w stosunku do tego samego zakładu

reasekuracji nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych tego zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu ubezpieczeń podrzędного lub zakładu reasekuracji podrzędного w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu innego zakładu ubezpieczeń podrzędного lub innego zakładu reasekuracji podrzędного.

5. Wyłączenia wartości nieopłaconego kapitału zakładowego, o których mowa w ust. 2-4, nie dokonuje się, jeżeli przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędного aktywa odpowiadające wartości tego nieopłaconego kapitału zakładowego zostały wyłączone zgodnie z ust. 1.

§ 7. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędного mogą zostać uwzględnione przyszłe zyski:

1) zakładu ubezpieczeń na życie będącego zakładem ubezpieczeń podrzędным, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie, będącego zakładem ubezpieczeń podrzędным lub

2) zakładu reasekuracji podrzędного, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności reasekuracji, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie będącego zakładem reasekuracji podrzędным lub

3) zakładu reasekuracji podrzędного, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie obu rodzajów reasekuracji, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji, wykonującego działalność reasekuracyjną w zakresie obu rodzajów reasekuracji będącego zakładem reasekuracji podrzędным.

§ 8. W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że niektóre elementy środków własnych zakładu ubezpieczeń podrzędного lub zakładu reasekuracji podrzędного, inne niż wymienione w § 6 i 7, nie mogą być efektywnie postawione do dyspozycji zakładu reasekuracji nadrzędного, elementy te mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędного w wysokości, w jakiej są dopuszczalne odpowiednio na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędного lub wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędного.

§ 9. Suma wartości elementów uwzględnianych przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędного, o których mowa w przepisach § 6, 7 i 8, nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku zakładu ubezpieczeń podrzędного - wysokości wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń i podrzędного;
- 2) w przypadku zakładu reasekuracji podrzędного - wysokości wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędного.

§ 10. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędного nie uwzględnia się żadnych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności, które wynikają z wzajemnych powiązań finansowych między tym zakładem i:

- 1) podmiotem podrzędным tego zakładu reasekuracji;
- 2) podmiotem nadrzędным tego zakładu reasekuracji;
- 3) podmiotem podrzędным podmiotu wymienionego w pkt 2.

2. Powiązania finansowe, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na:

- 1) posiadaniu przez zakład reasekuracji lub jego podmiot podrzędny udziału w innym podmiocie, który bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji, lub
- 2) udzieleniu przez zakład reasekuracji lub jego podmiot podrzędny pożyczki innej jednostce, która bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu reasekuracji.

3. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego nie uwzględnia się elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnych lub zakładu reasekuracji podrzędnych, jeżeli posiadanie elementów jest wynikiem wzajemnych powiązań finansowych, o których mowa w ust. 2, pomiędzy zakładem ubezpieczeń podrzędnym lub zakładem reasekuracji podrzędnym a innym podmiotem podrzędnym w stosunku do zakładu reasekuracji nadrzędnego.

§ 11. 1. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział w więcej niż jednym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wszystkie zakłady ubezpieczeń podrzędne oraz zakłady reasekuracji podrzędne.

2. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub w zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez inny zakład ubezpieczeń podrzędny lub inny zakład reasekuracji podrzędny, ustalenia środków własnych należy dokonać na poziomie każdego zakładu ubezpieczeń podrzędnych lub zakładu reasekuracji podrzędnych, który jest podmiotem nadrzędnym co najmniej jednego zakładu ubezpieczeń podrzędnych lub zakładu reasekuracji podrzędnych. Przepisu zdania poprzedniego nie stosuje się, jeżeli zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny jest uwzględniany przy ustalaniu środków własnych podmiotu nadrzędnego.

3. W przypadku gdy zakładem ubezpieczeń podrzędnym lub zakładem reasekuracji podrzędnym jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji mający siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się teoretyczny wymóg wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń podrzędnych lub tego zakładu reasekuracji podrzędnych ustalony zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 6.

4. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub w zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez dominujący podmiot ubezpieczeniowy, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego należy uwzględnić dominujący podmiot ubezpieczeniowy. W tym celu dominujący podmiot ubezpieczeniowy, niebędący zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, powinien być traktowany jak zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z wymogiem wypłacalności równym zeru, przy zastosowaniu przepisów dotyczących dopuszczalności elementów na pokrycie wymogu wypłacalności.

5. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń podrzędny lub zakład reasekuracji podrzędny ma siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, to ten zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji uwzględnia się przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego na zasadach określonych w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli przepisy obowiązujące w państwie siedziby zakładu ubezpieczeń podrzędnych lub zakładu reasekuracji podrzędnych przewidują wymóg uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej i na wykonywanie działalności reasekuracyjnej oraz wymogi co do wypłacalności co najmniej

porównywalne z wymogami określonymi w ustawie, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wymogi co do wypłacalności oraz elementy na ich pokrycie zgodnie z prawem tego państwa. Jeżeli w państwie siedziby zakładu reasekuracji podrzędnego przewiduje się regulacje wyłącznie w odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej, ustala się teoretyczny wymóg wypłacalności oraz stan posiadania elementów na jego pokrycie przy odpowiednim zastosowaniu obowiązujących przepisów tego państwa, odnoszących się do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej.

7. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących zagranicznego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zagranicznego zakładu reasekuracji podrzędnego, a w szczególności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, niezbędnych do ustalenia środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego zagranicznego zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub tego zagranicznego zakładu reasekuracji podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski, związane z udziałem w tym zagranicznym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zagranicznym zakładzie reasekuracji podrzędnym, nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego.

§ 12. 1. Nadwyżkę albo niedobór środków własnych, w stosunku do wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego, ustala się jako różnicę pomiędzy:

1) sumą:

- a) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego, ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11, oraz
- b) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w tym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym,

a

2) sumą:

- a) wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego oraz
- b) części wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub zakładu reasekuracji podrzędnego, odpowiadającej proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w tym zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym.

2. W przypadku gdy udział zakładu reasekuracji nadrzędnego w zakładzie ubezpieczeń podrzędnym lub zakładzie reasekuracji podrzędnym jest pośredni, należy w pozycji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w ust. 1 pkt 2 lit. b, uwzględnić odpowiednią część elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń podrzędnego lub odpowiednią część wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego, stosownie do § 4.

§ 13. 1. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w § 3 ust. 2, którego podmiot dominujący nie podlega nadzorowi w kraju członkowskim Unii Europejskiej, ustalenie nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu reasekuracji następuje z poziomu dominującego podmiotu ubezpieczeniowego niebędącego zakładem ubezpieczeń lub

zakładem reasekuracji, zagranicznego zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zagranicznego zakładu reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

2. Na potrzeby ustalenia nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu reasekuracji, zgodnie z ust. 1 podmiot wymieniony w ust. 1 traktuje się jak zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, przyjmując:

- 1) wymóg wypłacalności w wysokości zero dla dominującego podmiotu ubezpieczeniowego,
- 2) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 5 dla zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej,
- 3) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 5 dla zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej

- a także stosując przepisy ustawy w zakresie elementów dopuszczalnych na pokrycie marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji.

3. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących podmiotu podrzędnego, niezbędnych do ustalenia środków własnych krajowego zakładu reasekuracji zgodnie z niniejszym przepisem, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego podmiotu podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski związane z udziałem w tym podmiocie podrzędnym nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

-
- 1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 524 i Nr 112, poz. 747.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym raporcie o stanie portfela reasekuracji

Na podstawie art. 223zza ust. 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres informacji, które muszą być zawarte w rocznym raporcie o stanie portfela reasekuracji ubezpieczeń działu I i reasekuracji ubezpieczeń działu II załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, zwanej dalej "ustawą".

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) umowie reasekuracji – należy przez to rozumieć umowę reasekuracji, zawartą przez zakład reasekuracji z cedentem lub umowę retrocesji zawartą przez zakład reasekuracji z retrocedentem;
- 2) produkcie ubezpieczeniowym - należy przez to rozumieć typ umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji, które zawierane są na podstawie tych samych ogólnych warunków ubezpieczenia.;
- 3) wielkości ryzyka brutto zakładu reasekuracji- należy przez to rozumieć wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń w rozumieniu rozporządzenia Ministra Finansów z dnia2009 r. w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla rodzajów reasekuracji (Dz. U. Nr poz.).

§ 3. 1. Roczny raport o stanie portfela reasekuracji zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w dziale I załącznika do ustawy zawiera informacje, o których mowa w ust. 4 i 5, odnoszące się do każdej umowy reasekuracji i każdego produktu ubezpieczeniowego, podlegającego reasekuracji dla którego, według stanu na koniec roku kalendarzowego, istniały zobowiązania zakładu reasekuracji wynikające z zawartych umów reasekuracji w odniesieniu do danego produktu. Informację sporządza się osobno dla każdej umowy reasekuracji i dla każdego produktu.

2. W przypadku umów reasekuracji, które nie zostały przedłużone na okres kolejnego roku kalendarzowego lub które zostały wypowiedziane w ostatnim roku kalendarzowym lub latach poprzednich, w raporcie o stanie portfela powinny być umieszczone tylko informacje określone

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

w ust. 4 pkt 1-6 i pkt 9, a ponadto powinny być zawarte informacje dotyczące daty zakończenia obowiązywania lub wypowiedzenia umowy, przewidywanej długości dalszego trwania nadal obowiązujących umów ubezpieczenia w ramach danego produktu podlegających reasekuracji oraz informacje dotyczące ewentualnych czynności, jakie zakład reasekuracji zamierza podjąć w stosunku do tych umów.

3. Informacje dotyczące danej umowy reasekuracji oraz produktu ubezpieczeniowego, zwanego dalej "produktem", zawierają:

- 1) podstawowe dane dotyczące umowy reasekuracji;
- 2) nazwy produktów podlegających danej umowie reasekuracji ;
- 3) liczbę obowiązujących umów ubezpieczenia w ramach danego produktu, podlegających danej umowie reasekuracji według stanu na koniec ostatniego roku kalendarzowego;
- 4) liczbę osób ubezpieczonych podlegających danej umowie reasekuracji według stanu na koniec ostatniego roku kalendarzowego;
- 5) kwotę składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia, podlegających reasekuracji w ramach danego produktu w ostatnim roku kalendarzowym;
- 6) stosunek procentowy składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia w ramach danego produktu podlegających reasekuracji do całkowitej składki przypisanej brutto zakładu reasekuracji w ostatnim roku kalendarzowym;
- 7) założenia techniczne danej umowy reasekuracji:
 - a) tablice trwania życia, przy czym, w przypadku gdy zakład reasekuracji stosuje tablice trwania życia inne niż standardowe tablice trwania życia w Polsce publikowane przez Główny Urząd Statystyczny, należy przedstawić uzasadnienie przyjętych założeń technicznych,
 - b) źródło danych statystycznych dotyczących zachorowalności i inwalidztwa, przy czym, w przypadku gdy zakład reasekuracji stosuje dane, których źródłem nie są oficjalne publikacje polskich instytucji państwowych, należy przedstawić uzasadnienie przyjętych założeń technicznych,
 - c) pozostałe założenia techniczne, a w szczególności dane i wskaźniki statystyczne i ekonomiczne użyte w danej umowie reasekuracji , wraz ze stosownymi wyjaśnieniami dotyczącymi źródła pochodzenia tych wielkości oraz uzasadnienia ich stosowania;
- 8) opis zmian w warunkach i założeniach technicznych umowy reasekuracji , dokonanych w trakcie ostatniego roku kalendarzowego, wraz z uzasadnieniem tych zmian oraz określeniem wpływu, jaki będą miały dokonane zmiany na wielkość zobowiązań zakładu reasekuracji;
- 9) wielkość ryzyka brutto zakładu reasekuracji wynikającego z umów ubezpieczenia zawartych w ramach danego produktu, podlegających reasekuracji, według stanu na koniec ostatniego roku obrotowego, wraz z określeniem stosunku procentowego ryzyka występującego w reasekuracji danego produktu do całkowitego ryzyka zakładu reasekuracji oraz opinią dotyczącą ewentualnych zagrożeń dla sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń wynikających z koncentracji ryzyka w danym produkcie w ramach danej umowy reasekuracji.

4. Opinia wyrażona przez aktuarusza dotycząca zgodności założeń technicznych, użytych w ramach zawartej umowy reasekuracji z faktycznymi danymi uzyskanymi w toku prowadzonej działalności reasekuracyjnej w ostatnim roku kalendarzowym powinna uwzględniać co najmniej relacje między:

- 1) założeniami dotyczącymi umieralności, użytymi w danej umowie reasekuracji z faktycznymi danymi dotyczącymi grupy osób ubezpieczonych w ramach danej umowy reasekuracji;

- 2) użytymi w danej umowie reasekuracji danymi i wskaźnikami statystycznymi dotyczącymi zachorowalności i inwalidztwa, z faktycznymi wartościami obserwowanymi w grupie osób ubezpieczonych w ramach danej umowy reasekuracji;
- 3) pozostałymi założeniami użytymi w umowie reasekuracji z faktycznie występującymi wielkościami dotyczącymi zawartych umów reasekuracji.

§ 4. 1. Roczny raport aktuarusza o stanie portfela reasekuracji zakładu reasekuracji wykonującego działalność reasekuracyjną w dziale II załącznika do ustawy zawiera informacje określone w ust. 2-8.

2. W zakresie rezerwy składek, dla każdej umowy reasekuracji osobno oraz dla każdego produktu podlegającego reasekuracji osobno lub grupy lub klasy rachunkowej według sposobu tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład reasekuracji sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) podstawowe informacje o umowie reasekuracji;
- 2) nazwę produktu;
- 3) grupę i rodzaj ubezpieczenia lub klasę rachunkową;
- 4) składkę przypisaną w roku obrotowym;
- 5) wysokość rezerwy brutto;
- 6) wysokość udziału retrocesjonariusza w rezerwie;
- 7) wysokość rezerwy na udziale własnym.

3. W przypadku gdy zakład reasekuracji ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 2 pkt 4-6, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę umów, dla których ta rezerwa jest tworzona, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

4. W zakresie rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, dla każdej umowy reasekuracji, produktu podlegającego reasekuracji, grupy lub klasy rachunkowej według sposobu tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przez zakład reasekuracji, sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) podstawowe informacje dotyczące umowy reasekuracji;
- 2) nazwę produktu;
- 3) grupę i rodzaj ubezpieczenia lub klasę rachunkową;
- 4) odszkodowania i świadczenia wypłacone w roku obrotowym;
- 5) wysokość rezerwy brutto;
- 6) wysokość udziału retrocesjonariuszy w rezerwie;
- 7) wysokość rezerwy na udziale własnym.

5. W przypadku gdy zakład reasekuracji ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 4 pkt 4-6, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę odszkodowań i świadczeń, dla których tworzona jest rezerwa częściowa, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

6. W zakresie pozostałych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla każdej rezerwy osobno sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) rodzaj rezerwy;
- 2) opis portfela reasekuracji dla którego ustalana jest rezerwa;
- 3) wysokość rezerwy brutto;
- 4) wysokość udziału retrocesjonariuszy w rezerwie;
- 5) wysokość rezerwy na udziale własnym.

7. W przypadku gdy zakład reasekuracji ustala wysokość którejkolwiek rezerwy, o której mowa w ust. 6 pkt 3-5, jako sumę wysokości rezerw częściowych, tworzonych przy użyciu różnych metod, to dla każdej rezerwy częściowej powinien podać wysokość rezerwy częściowej oraz charakterystykę umów, dla których ta rezerwa jest tworzona, identyfikator metody tworzenia rezerwy zgodny z informacją w zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego oraz uzasadnienie istnienia warunków umożliwiających stosowanie danej metody.

8. W zakresie metod tworzenia rezerw wykorzystanych przy tworzeniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na dzień sprawozdania finansowego dla każdej metody osobno sporządza się informację zawierającą następujące dane:

- 1) identyfikator metody tworzenia rezerwy;
- 2) klasyfikację metody zgodnie z § 35 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2009 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji (Dz. U. Nr, poz.);
- 3) opis metody;
- 4) opis założeń, których spełnienie jest niezbędnym warunkiem stosowania metody;
- 5) opis wykorzystywanych danych.

§ 5. W przypadku gdy w portfelu reasekuracji zawarte są umowy reasekuracji ubezpieczeń choroby, a zakład reasekuracji przy obliczeniu marginesu wypłacalności dla tych ubezpieczeń stosuje zmniejszenie parametrów procentowych zgodnie z pkt 5 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia .. 2009 r. w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla rodzajów reasekuracji, w rocznym raporcie o stanie portfela reasekuracji, poza informacjami, o których mowa w § 3 i 4, umieszcza się opinię aktuarusza dotyczącą spełnienia warunków określonych w pkt 5 załącznika nr 3 do wskazanego wyżej rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do rocznego raportu o stanie portfela przedkładanego organowi nadzoru wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym zakładu reasekuracji za rok 2009.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem2009r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

**w sprawie kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych
zakładów reasekuracji**

Na podstawie art. 223 z zd. ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) zakładzie reasekuracji - rozumie się przez to krajowy zakład reasekuracji lub główny oddział, niebędące w likwidacji, o której mowa w art. 190223 zzn ustawy;
- 3) ustawie o rachunkowości - rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾).

§ 2. 1. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład reasekuracji sporządza zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 2009 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji (Dz. U. Nr , poz.).

2. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne składa się z części A oraz części B.

3. Zakład reasekuracji prowadzący działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu I (ubezpieczenia na życie), zgodnie z załącznikiem do ustawy, sporządza:

- 1) dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B;
- 2) kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B.

4. Zakład reasekuracji prowadzący działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe oraz ubezpieczenia majątkowe), zgodnie z załącznikiem do ustawy, sporządza:

- 1) dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B;
- 2) kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 4 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B.

5. Zakład reasekuracji prowadzący działalność reasekuracyjną w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu I (ubezpieczenia na życie) oraz w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe oraz ubezpieczenia majątkowe), zgodnie z załącznikiem do ustawy, sporządza:

- 1) dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 5 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B;
- 2) kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku nr 6 do rozporządzenia - część A oraz w załączniku nr 7 do rozporządzenia - część B.

6. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne sporządza się zgodnie z notami objaśniającymi do załączników nr 1-7 do rozporządzenia.

§ 3. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne, z zastrzeżeniem § 9, sporządzane jest w formie pisemnej zwartej i w formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych.

§ 4. Kwoty wykazywane w kwartalnym oraz dodatkowym rocznym sprawozdaniu finansowym i statystycznym i załącznikach podaje się z dokładnością do tysiąca złotych, wielkości procentowe zaś - z dokładnością do setnej części procentu, z tym że przy wyliczeniu marginesu wypłacalności wielkości procentowe podaje się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

§ 5. Kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład reasekuracji przedstawia organowi nadzoru nie później niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału roku kalendarzowego, za który zostało sporządzone.

§ 6. 1. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład reasekuracji sporządza na koniec roku kalendarzowego, uwzględniając sprawozdanie finansowe zatwierdzone przez organ zatwierdzający zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

2. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne zakład reasekuracji przedstawia organowi nadzoru nie później niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia przez organ zatwierdzający, zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości, sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 45 ustawy o rachunkowości.

3. Do dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego zakład reasekuracji dołącza:

- 1) pisemną opinię i raport biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
- 2) sprawozdanie z działalności jednostki, o którym mowa w art. 45 ust. 4 ustawy o rachunkowości;
- 3) informację o łącznej składce przypisanej brutto, wyrażonej w złotych i w groszach, w okresie sprawozdawczym z działalności reasekuracyjnej, w celu wyliczenia wartości wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową, reasekuracyjną i brokerską.

§ 7. Zakłady reasekuracji, na których ciąży obowiązek sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 55 ustawy o rachunkowości, przekazują do organu nadzoru powyższe sprawozdanie nie później niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia

sprawozdania finansowego przez organ zatwierdzający, zgodnie z art. 63c ust. 4 ustawy o rachunkowości, wraz z pisemną opinią i raportem biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

§ 8. 1. Zgodność sprawozdań finansowych ze stanem faktycznym potwierdzają własnoręcznym podpisem kierownik jednostki oraz osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych, w szczególności osobie, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy o rachunkowości.

2. W przypadku zakładu reasekuracji prowadzącego działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu I (ubezpieczenia na życie) załącznika do ustawy sprawozdanie podpisuje również aktuariusz.

3. Do kwartalnego i dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego zakładu reasekuracji prowadzącego działalność w zakresie reasekuracji ubezpieczeń działu II (pozostałe ubezpieczenia osobowe oraz ubezpieczenia majątkowe) dołącza się, zgodnie z art. 223zy z ustawy, opinię aktuarium, jeżeli rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe ustalane są metodami aktuarialnymi.

4. Odmowa złożenia podpisu przez którąkolwiek z osób wymienionych w ust. 1 oraz przez aktuarium wymaga pisemnego uzasadnienia, które dołącza się do sprawozdania finansowego.

§ 9. 1. Kwartalne i dodatkowe roczne sprawozdania finansowe i statystyczne są przedstawiane organowi nadzoru w formie pisemnej i formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych. Sprawozdania te mogą zostać przesłane organowi nadzoru pocztą elektroniczną.

2. Do kwartalnego i dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego zakład reasekuracji dołącza w formie pisemnej i w formie elektronicznej, na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych bądź za pośrednictwem poczty elektronicznej, informacje określone w ust I pkt. 13 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2009 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji .

§ 10. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do kwartalnych sprawozdań finansowych i statystycznych sporządzanych na dzień 31 marca 2009 r. oraz dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych sporządzanych na dzień 31 grudnia 2009 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2009 r.

-
- 1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe podstawie &1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 261, poz. 1592).
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIKI

do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia... (Dz. U. Nr..., poz...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

**DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE
ZAKŁADU REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ
REASEKURACYJNĄ W DZIALE I**

ZAŁĄCZNIK Nr 2

**KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU
REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ
W DZIALE I**

ZAŁĄCZNIK Nr 3

**DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE
ZAKŁADU REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ
REASEKURACYJNĄ W DZIALE II**

ZAŁĄCZNIK Nr 4

**KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU
REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ
W DZIALE II**

ZAŁĄCZNIK Nr 5

**DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE
ZAKŁADU REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ
REASEKURACYJNĄ W DZIALE I I W DZIALE II**

ZAŁĄCZNIK Nr 6

**KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE ZAKŁADU
REASEKURACJI PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ REASEKURACYJNĄ
W DZIALE I I W DZIALE II**

ZAŁĄCZNIK Nr 7

**CZEŚĆ B - USTALENIE WPŁYWU UCZESTNICTWA ZAKŁADU REASEKURACJI W
UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ NA WARTOŚĆ ŚRODKÓW
WŁASNYCH TEGO ZAKŁADU REASEKURACJI**

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW ¹⁾**

z dnia2009 r.

w sprawie szczegółowego zakresu, formy i zasad sporządzania rocznych sprawozdań zakładów reasekuracji dotyczących transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Na podstawie art. 223zzf ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Krajowy zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział sporządza roczne sprawozdanie dotyczące transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, zwane dalej "sprawozdaniem", w formie określonej w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia oraz zgodnie z notami objaśniającymi do załączników do rozporządzenia.

§ 2. 1. Sprawozdanie dotyczy przeprowadzonych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej, w okresie sprawozdawczym transakcji:

- 1) pożyczek;
- 2) gwarancji oraz innych transakcji pozabilansowych;
- 3) środków stanowiących pokrycie marginesu wypłacalności;
- 4) lokat;
- 5) działalności reasekuracyjnej;
- 6) porozumień co do podziału kosztów;
- 7) pozostałych transakcji.

2. Sprawozdanie obejmuje także informację o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi sporządzoną na dzień bilansowy.

§ 3. 1. Obowiązkowi sprawozdawczemu podlegają transakcje, z tytułu których po stronie zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału powstało w okresie sprawozdawczym zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 3 % wysokości kapitału gwarancyjnego zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału, z zastrzeżeniem ust. 3. Wartość kapitału gwarancyjnego ustala się na dzień bilansowy.

2. W przypadku zobowiązań lub wierzytelności warunkowych obowiązkowi sprawozdawczemu podlegają transakcje, z tytułu których po stronie zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału może powstać zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 3 % wysokości kapitału gwarancyjnego zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału, z zastrzeżeniem ust. 3. Wartość kapitału gwarancyjnego ustala się na dzień bilansowy. Przepis ust. 1 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

3. Z zachowaniem przepisów ust. 1 i 2 obowiązkowi sprawozdawczemu podlega każda transakcja, z tytułu której po stronie zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi albo głównego oddziału powstało w okresie sprawozdawczym, a w przypadku transakcji warunkowych może powstać, zobowiązanie lub wierzytelność o wartości przekraczającej 1 mln zł.

§ 4. 1. W przypadku powtarzalnych transakcji jednego rodzaju zawieranych z tym samym podmiotem, krajowy zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi oraz główny oddział może przedstawić zagregowane informacje o tych transakcjach zamiast szczegółowej informacji o transakcjach.

2. Poprzez powtarzalne transakcje jednego rodzaju zawierane z tym samym podmiotem rozumieć należy transakcje dotyczące wierzytelności lub zobowiązań jednego rodzaju, opartych na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, jeżeli z tytułu tych transakcji wierzyicielem lub dłużnikiem zakładu reasekuracji jest ten sam podmiot.

§ 5. 1. Sprawozdanie sporządza się za okres roku kalendarzowego na podstawie danych ujętych w dodatkowym rocznym sprawozdaniu finansowym zakładu reasekuracji, o którym mowa w art. 223zdz ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej .

2. Sprawozdanie przedstawia się organowi nadzoru łącznie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 223zdc ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

3. Sprawozdanie przedstawiane jest organowi nadzoru w formie pisemnej i formie elektronicznej na magnetycznych lub optycznych nośnikach danych. Sprawozdanie to może zostać przesłane organowi nadzoru pocztą elektroniczną.

§ 6. W zakresie wyceny pozycji sprawozdawczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm. ³⁾).

§ 7. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania sporządzanego za rok 2009.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

ZAŁĄCZNIKI

Do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... (poz. ...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

ROCZNE SPRAWOZDANIE KRAJOWEGO ZAKŁADU REASEKURACJI PODLEGAJĄCEGO DODATKOWEMU NADZOROWI DOTYCZĄCE TRANSAKCJI PRZEPROWADZANYCH W UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ

sporządzone na podstawie art. 223zzf ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.).

Spis formularzy:

Strona tytułowa

- I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi**
 - I.1.A. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej
 - I.1.B. Wykaz podmiotów wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - I.2. Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej**
 - II.1.A. Lokaty zakładu reasekuracji w innych podmiotach wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.1.B. Rodzaje pasywów zakładu reasekuracji finansowane przez inne podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.2.A. Gwarancje udzielone oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
 - II.2.B. Gwarancje otrzymane oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

- II.3. Aktywa zakładu reasekuracji finansujące środki stanowiące pokrycie marginesu wypłacalności innych zakładów reasekuracji lub zakładów ubezpieczeń należących do ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II.4.A. Reasekuracja czynna i retrocesja czynna zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II.4.B. Retrocesja bierna zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II.5. Porozumienia z zakładem reasekuracji co do podziału kosztów w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- II.6. Pozostałe transakcje w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- III. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej**
- III.1. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- IV. Podpisy**

Roczne sprawozdanie krajowego zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi dotyczące transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

sporządzone na podstawie art. 223zzf ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.)

Za okres sprawozdawczy

Data początkowa -

Data końcowa -

Dane zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu

Kod zakładu			
Pełna nazwa			
Kod pocztowy	Miasto		
Ulica		Nr	

Dane na temat ubezpieczeniowych grup kapitałowych

Liczba ubezpieczeniowych grup kapitałowych, w skład których wchodzi na dzień bilansowy zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi	
Liczba ubezpieczeniowych grup kapitałowych, w skład których wchodził w okresie sprawozdawczym zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi	

Data wysłania sprawozdania:

Liczba stron sprawozdania:

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu

reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi
 I.1.A. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej		Adres siedziby podmiotu (lub miejsca zamieszkania)	Status podmiotu	Forma prawna zgodnie z prawem kraju siedziby	Rodzaj podmiotu
A		B	C	D	E
1.					
2.					

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi

I.1.B. Wykaz podmiotów wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Podmioty bezpośrednio dominujące, posiadające znaczący udział kapitałowy lub które mają podpisaną umowę o zarządzaniu innym (innymi) podmiotami wchodzącymi w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej		Podmioty bezpośrednio zależne od podmiotów wykazanych w kol. A, w których podmioty wykazane w kol. A mają znaczący udział kapitałowy lub z którymi podmiot wykazany w kol. A ma podpisaną umowę o zarządzanie, wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej	Kraj siedziby podmiotu wykazanego w kol. B	Rodzaj podmiotu wykazanego w kol. B	Typ bliskiego powiązania podmiotu z kol. A z podmiotem z kol. B	Udział podmiotu z kol. A w kapitale podstawowym podmiotu z kol. B (w %)
A		B	C	D	E	F
1.						
2.						
3.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Informacje o ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi

I.2. Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.1.A. Lokaty zakładu reasekuracji w innych podmiotach wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość nabycia/zbycia	Okres wykonywania transakcji		P ok
				od	do	
A	B	C	D	E	F	
I. Akcje i udziały						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pożyczki udzielone						
1.						
2.						
3.						
4.						
III. Dłużne papiery wartościowe						
1.						
2.						
3.						

4.							
IV. Pozostałe lokaty							
1.							
2.							
3.							
4.							

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.1.B. Rodzaje pasywów zakładu reasekuracji finansowane przez inne podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Kategorie aktywów, za pomocą których finansowane są pasywa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/wierzytelności	Okres wykonywania transakcji	
					od	do
A	B	C	D	E	F	G
I. Kapitały własne						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pożyczki podporządkowane						
1.						
2.						
3.						
4.						
III. Pozostałe zobowiązania i						

fundusze specjalne						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.2.A. Gwarancje udzielone oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/wierzytelności	Wartość zabezpieczeń ustanowionych na aktywach zakładu reasekuracji	Okres wykonywania transakcji	
					od	do
A	B	C	D	E	F	G
I. Gwarancje i poręczenia						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pozostałe zobowiązania pozabilansowe						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.2.B. Gwarancje otrzymane oraz inne transakcje pozabilansowe zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/wierzytelności	Okres wykonywania transakcji		Przebieg
				od	do	
A	B	C	D	E	F	
I. Gwarancje i poręczenia						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pozostałe należności pozabilansowe						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.3. Aktywa zakładu reasekuracji finansujące środki stanowiące pokrycie marginesu wypłacalności innych zakładów reasekuracji lub zakładów ubezpieczeń należących do ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną					
--------------------------------	--	--	--	--	--

transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązania/ wierzytelności	Okres wykonywania transakcji		Prz okr wp
				od	do	
A	B	C	D	E	F	
I. Akcje i udziały						
1.						
2.						
3.						
4.						
II. Pożyczki podporządkowane						
1.						
2.						
3.						
4.						
III. Inne aktywa						
1.						
2.						
3.						
4.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.4.A. Reasekuracja czynna i retrocesja czynna zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Typ umowy	Data wprowadzenia umowy do ksiąg	Data wygaśnięcia zobowiązań i wierzytelności z tytułu umowy	Wartość wierzytelności	Wartość zobowiązania
A	B	C	D	E	F

1.						
2.						
3.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:
.....

Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku.

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.4.B. Retrocesja bierna zakładu reasekuracji w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej
.....

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu		Typ umowy	Data wprowadzenia umowy do ksiąg	Data wygaśnięcia zobowiązań i wierzytelności z tytułu umowy	Wartość wierzytelności	Wartość zobowiązania
A		B	C	D	E	F
1.						
2.						

3.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.5. Porozumienia z zakładem reasekuracji co do podziału kosztów w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwy podmiotów będących stronami porozumienia określonego w kol. B z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Przedmiot porozumienia	Opis sposobu podziału kosztów	Data zawarcia porozumienia	Koszt transakcji				Okres wykonywania transakcji		
				całkowity		przypadający na okres sprawozdawczy		od		
				ogółem	przypadający na zakład reasekuracji podlegający nadzorowi dodatkowemu	ogółem	przypadający na zakład reasekuracji podlegający nadzorowi dodatkowemu			
A	B	C	D	E	F	G	H	I		
1.										
2.										
3.										

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Szczegółowe informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

II.6. Pozostałe transakcje w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązań/ wierzytelności	Okres wykonywania transakcji		
				od	do	
A	B	C	D	E	F	
1.						
2.						
3.						

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

III. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

III.1. Zagregowane informacje o transakcjach zakładu reasekuracji podlegającego dodatkowemu nadzorowi w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu	Rodzaj transakcji	Opis rodzaju podstawy faktycznej i prawnej zobowiązań/wierzytelności	Liczba transakcji	Wartość zobowiązań/wierzytelności	Okres, w którym transakcje były zawierane		Okres, którym transakcje były wykonywane	
					od	do	od	do
A	B	C	D	E	F	G	H	I
1.								
2.								
3.								

Nazwa zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu:

 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

IV. Podpisy

.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....

imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
.....	główny księgowy
imię	nazwisko		data	podpis
		osoba wskazana do udzielania		
		wyjaśnień w sprawie sposobu		
		sporządzenia sprawozdania		
.....	finansowego
imię	nazwisko		data	podpis
	
		e-mail	telefon	faks
		osoba, której powierzono		
		prowadzenie ksiąg		
.....	rachunkowych
imię	nazwisko		data	podpis

Noty objaśniające:

- * Sprawozdanie powinno zostać przesłane do organu nadzoru w formie zwartej (zszyte, w oprawie termicznej lub innej). Każda strona w stopce powinna posiadać kolejny numer. Sprawozdanie zawiera formularze ponumerowane, zgodnie ze spisem formularzy.
- * Zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi jest zobowiązany wypełnić wszystkie formularze; jeżeli poszczególne pozycje nie występują, należy wpisać wartość 0. Kwoty wykazywane w sprawozdaniu podaje się z dokładnością do tysiąca złotych.
- * Jeśli zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi wchodzi na dzień bilansowy w skład kilku ubezpieczeniowych grup kapitałowych, a dodatkowo w okresie sprawozdawczym wchodził w skład innych ubezpieczeniowych grup kapitałowych, wówczas formularze części II i III należy sporządzić oddzielnie dla każdej z ubezpieczeniowych grup kapitałowych.
- * W formularzach części II w kolumnie "Okres wykonania transakcji: od" należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne).
- * W formularzach części II w kolumnie "Okres wykonania transakcji: do" należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (zrealizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne).

* Rodzaje transakcji należy wykazać zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Formularz I.1.A.

W kolumnie A należy wskazać podmiot wiodący w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej. Podmiotem wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej jest podmiot wchodzący w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej i niepozostający w stosunku zależności od jakiegokolwiek innego podmiotu, będący:

- zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu lub
- dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładem reasekuracji mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej będącymi/które są podmiotami dominującymi zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu, lub
- mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, będącym/który jest podmiotem dominującym zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu.

W kolumnie C należy wykazać status podmiotu wiodącego zgodnie z oznaczeniami: OF - osoba fizyczna, OP - osoba prawna oraz JO - jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

W kolumnie E należy podać rodzaj podmiotu, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń, ZR - zakład reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

Formularz I.1.B.

W kolumnie A należy wykazać wszystkie podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, której częścią jest zakład reasekuracji podlegający nadzorowi dodatkowemu:

- bezpośrednio dominujące nad innymi podmiotami z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej,
- posiadające bezpośrednio znaczący udział kapitałowy w podmiotach z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej lub
- posiadające jako akcjonariusz, wspólnik lub udziałowiec innego podmiotu z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami tego podmiotu.

W kolumnie B należy wykazać wszystkie podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, której częścią jest zakład reasekuracji podlegający nadzorowi dodatkowemu:

- bezpośrednio zależne od podmiotów wykazanych w kolumnie A,
- w których podmioty wykazane w kolumnie A mają znaczący udział kapitałowy lub
- w których podmiot wykazany w kolumnie A posiada jako akcjonariusz, wspólnik lub udziałowiec uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami tych podmiotów.

W kolumnie C należy wykazać nazwy oraz kody krajów zgodnie z normami ISO siedziby podmiotów wykazanych w kolumnie B.

W kolumnie D należy wykazać rodzaj podmiotu wykazanego w kolumnie B, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń, ZR - zakład reasekuracji, IKB - instytucja

kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

W kolumnie E należy wykazać typ bliskiego powiązania podmiotu z kolumny A z podmiotem z kolumny B, używając symboli: A - dominacja, B - znaczący udział kapitałowy oraz C - uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, współnikami lub udziałowcami.

Formularz I.2.

Schemat organizacyjny ubezpieczeniowej grupy kapitałowej należy sporządzić w postaci graficznej. Na schemacie należy podać procentowe bezpośrednie udziały w kapitałach podstawowych podmiotów z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej w innych podmiotach z ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

Formularz II.5.

W kolumnie C należy określić procentowy lub inny sposób podziału kosztów w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej. W przypadku gdy różne rodzaje kosztów z tytułu danej transakcji dzielone są w różny sposób, należy to ująć w opisie.

W kolumnie E należy wykazać sumę kosztów wynikającą z zawartej umowy.

W kolumnie G należy wykazać sumę kosztów wynikającą z zawartej umowy przypadającą na okres sprawozdawczy.

Formularz III.1.

W kolumnie F należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najwcześniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie G należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najpóźniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie H należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najwcześniejszy termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najpóźniejszy termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

ROCZNE SPRAWOZDANIE GŁÓWNEGO ODDZIAŁU DOTYCZĄCE TRANSAKCJI PRZEPROWADZANYCH W UBEZPIECZENIOWEJ GRUPIE KAPITAŁOWEJ

sporządzone na podstawie art. 223zzf ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.).

Spis formularzy:

Strona tytułowa

I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

- I.1. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji wykonującym działalność na terytorium RP poprzez główny oddział.
- I.2. Szczegółowe informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział.
- I.3. Zagregowane informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział.

II. Podpisy

Roczne sprawozdanie głównego oddziału dotyczące transakcji przeprowadzanych w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

sporządzone na podstawie art. 223 zff ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.)

Za okres sprawozdawczy

Data początkowa -

Data końcowa -

Dane głównego oddziału

Kod zakładu

Pełna nazwa

Kod pocztowy

Miasto

Ulica

Nr

Dane na temat ubezpieczeniowych grup kapitałowych

Liczba ubezpieczeniowych grup kapitałowych, w skład których wchodzi na dzień bilansowy zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział.

Liczba ubezpieczeniowych grup kapitałowych, w skład których wchodził w okresie sprawozdawczym zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Data wysłania sprawozdania:

Liczba stron sprawozdania:

Nazwa głównego oddziału:

Sporządzone za okres od dnia r. do dnia r.

- I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

I.1. Informacja o podmiocie wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji wykonującym działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej	Adres siedziby podmiotu (lub miejsca zamieszkania)	Status podmiotu	Forma prawna zgodnie z prawem kraju siedziby	Rodzaj podmiotu
A	B	C	D	E
1.				
2.				

Nazwa głównego oddziału:
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

I.2. Szczegółowe informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z głównym oddziałem	Kraj siedziby podmiotu wykazanego w kol. A	Rodzaj podmiotu wykazanego w kol. A	Typ bliskiego powiązania zakładu reasekuracji głównego oddziału z podmiotem z kol. A	Rodzaj transakcji	Opis transakcji	Data zawarcia transakcji	Wartość zobowiązań/wierzytelności	Okres wykonywania transakcji	
								od	do
A	B	C	D	E	F	G	H	I	
1.									
2.									
3.									

Nazwa głównego oddziału:
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

- I. Transakcje głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej
- I.3. Zagregowane informacje o transakcjach głównego oddziału w ramach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium RP poprzez główny oddział

Nazwa podmiotu wiodącego w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej

Nazwa podmiotu będącego stroną transakcji z głównym oddziałem	Rodzaj transakcji	Opis rodzaju podstawy faktycznej i prawnej zobowiązań/wierzytelności	Liczba transakcji	Wartość zobowiązań/wierzytelności	Okres, w którym transakcje były zawierane		Okres, w którym transakcje były wykonywane	
					od	do	od	do
A	B	C	D	E	F	G	H	I
1.								
2.								
3.								

Nazwa głównego oddziału:
 Sporządzone za okres od dnia roku do dnia roku

II. Podpisy

.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	funkcja	data	podpis
.....
imię	nazwisko	główny księgowy	data	podpis
osoba wskazana do udzielania wyjaśnień w sprawie sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego				
.....
imię	nazwisko		data	podpis
..... e-mail telefon faks				
osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych				
.....
imię	nazwisko		data	podpis

Noty objaśniające:

- * Sprawozdanie powinno zostać przesłane do organu nadzoru w formie zwartej (zszyte, w oprawie termicznej lub innej). Każda strona w stopce powinna posiadać kolejny numer. Sprawozdanie zawiera formularze ponumerowane, zgodnie ze spisem formularzy.
- * Główny oddział jest zobowiązany wypełnić wszystkie formularze; jeżeli poszczególne pozycje nie występują, należy wpisać wartość 0. Kwoty wykazywane w sprawozdaniu podaje się z dokładnością do tysiąca złotych.
- * Jeśli zakład reasekuracji podlegający dodatkowemu nadzorowi wchodzi na dzień bilansowy w skład kilku ubezpieczeniowych grup kapitałowych, a dodatkowo w okresie sprawozdawczym

wchodził w skład innych ubezpieczeniowych grup kapitałowych, wówczas formularze części II należy sporządzić oddzielnie dla każdej z ubezpieczeniowych grup kapitałowych.

* Rodzaje transakcji należy wykazać zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Formularz I.1.

W kolumnie A należy wskazać podmiot wiodący w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej zakładu reasekuracji wykonującego działalność na terytorium RP poprzez główny oddział. Podmiotem wiodącym w ubezpieczeniowej grupie kapitałowej jest podmiot wchodzący w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej i niepozostający w stosunku zależności od jakiegokolwiek innego podmiotu, będący:

- zakładem reasekuracji podlegającym nadzorowi dodatkowemu lub
- dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładem reasekuracji mającym siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej będącymi/,które są podmiotami dominującymi zakładu reasekuracji podlegającego nadzorowi dodatkowemu, ,
- mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, będącym/który jest podmiotem dominującym zakładu reasekuracji ubezpieczeń podlegającego nadzorowi dodatkowemu.

W kolumnie C należy wykazać status podmiotu wiodącego zgodnie z oznaczeniami: OF - osoba fizyczna, OP - osoba prawna oraz JO - jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

W kolumnie E należy podać rodzaj podmiotu, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń, ZR - zakład reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

Formularz I.2.

W kolumnie B należy wykazać nazwy oraz kody krajów siedziby podmiotów wykazanych w kolumnie A zgodne z normami ISO.

W kolumnie C należy wykazać rodzaj podmiotu wykazanego w kolumnie A, używając określonych symboli: ZU - zakład ubezpieczeń, ZR - zakład reasekuracji, IKB - instytucja kredytowa bank, IKNB - instytucja kredytowa niebędąca bankiem, FI - firma inwestycyjna, PP - pozostałe podmioty.

W kolumnie D należy wykazać typ bliskiego powiązania podmiotu z kolumny A z zagranicznym zakładem reasekuracji wykonującym działalność na terytorium RP poprzez główny oddział, używając symboli: A - dominacja, B - znaczący udział kapitałowy, C - uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub udziałowcami oraz D - brak powiązań.

W kolumnie E należy wykazać rodzaje transakcji zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne).

W kolumnie J należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (zrealizowania przez zakład

reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne).

Formularz I.3.

W kolumnie F należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najwcześniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie G należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR, najpóźniejszą datę zawarcia transakcji spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie H należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najwcześniejszy termin (przewidywany termin) rozpoczęcia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu wcześniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

W kolumnie I należy określić, w formacie daty DD-MM-RRRR lub w formie opisowej, najpóźniejszy termin (przewidywany termin) zakończenia wykonywania transakcji (realizowania przez zakład reasekuracji przyjętego zobowiązania lub przysługującej wierzytelności, z uwzględnieniem terminu późniejszego, jeżeli są różne) spośród transakcji, o których informacja podana została w formie zagregowanej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

**w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego
zakładu reasekuracji**

Na podstawie art. 223 z zzzz ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb przeprowadzania przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej "organem nadzoru", kontroli działalności i stanu majątkowego zakładów reasekuracji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) inspektorze - należy przez to rozumieć pracownika Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego upoważnionego przez organ nadzoru do przeprowadzania kontroli;
- 3) cedencie – należy przez to rozumieć cedenta w rozumieniu ustawy.

§ 3. W toku kontroli zakładu reasekuracji badaniu podlega zgodność działalności zakładu reasekuracji z prawem, statutem, planem działalności, interesem cedentów, interesem ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji oraz stan majątkowy.

§ 4. 1. Czynności kontrolne powinny zostać przeprowadzone w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia rozpoczęcia kontroli, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przedłużenie terminu czynności kontrolnych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności, jeżeli nie przeprowadzono wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych bądź nie wyjaśniono wszystkich istotnych okoliczności, nie dłużej jednak niż o 30 dni.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności, organ nadzoru może na wniosek Przewodniczącego organu nadzoru, w drodze uchwały, przedłużyć termin czynności kontrolnych, nie dłużej jednak niż o 30 dni.

§ 5. 1. Kontrolę przeprowadza zespół inspekcyjny składający się co najmniej z dwóch inspektorów.

2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imiona i nazwiska inspektorów oraz rodzaje i numery dokumentów potwierdzających tożsamość inspektorów, a także wskazanie inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym;
- 3) nazwę zakładu reasekuracji;

- 4) zakres kontroli oraz miejsce przeprowadzania kontroli;
- 5) termin, w którym przeprowadzane będą czynności kontrolne.

3. Organ nadzoru niezwłocznie informuje pisemnie zakład reasekuracji o wydłużeniu terminu przeprowadzania czynności kontrolnych.

4. W trakcie przeprowadzania kontroli organ nadzoru może zmienić zakres kontroli, miejsce przeprowadzenia kontroli oraz wskazanie podmiotów trzecich, o czym niezwłocznie informuje pisemnie zakład reasekuracji.

§ 6. 1. Inspektor podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Inspektor może być wyłączony również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnią się w toku kontroli, inspektor powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie organ nadzoru.

4. Wyłączony inspektor powinien podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes zakładu reasekuracji.

5. O wyłączeniu od udziału w kontroli postanawia organ nadzoru z urzędu albo na wniosek zakładu reasekuracji lub na wniosek inspektora. Organ nadzoru, postanawiając o wyłączeniu inspektora, uzupełnia skład zespołu inspekcyjnego, a także zmienia odpowiednio upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz niezwłocznie pisemnie informuje zakład reasekuracji o dokonanej zmianie.

6. Z ważnych przyczyn organ nadzoru może zmienić skład osobowy zespołu inspekcyjnego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2.

§ 7. 1. Kontrola jest prowadzona od dnia doręczenia zakładowi reasekuracji upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Organ nadzoru, określając termin, w którym przeprowadzane będą czynności kontrolne, uwzględnia w szczególności zakres kontroli, miejsce przeprowadzania kontroli oraz skalę działalności prowadzonej przez zakład reasekuracji.

3. Za dzień zakończenia kontroli uważa się dzień doręczenia zakładowi reasekuracji informacji o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń zgodnie z § 17 ust. 5, a w przypadku gdy zastrzeżenia nie zostały zgłoszone, dzień następujący po upływie terminu na zgłoszenie zastrzeżeń zgodnie z § 17 ust. 1.

§ 8. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się zakładowi reasekuracji najpóźniej przed podjęciem przez inspektorów pierwszych czynności kontrolnych.

2. Jeżeli zakład reasekuracji uchyła się od odebrania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli doręczanego przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym lub odmawia potwierdzenia doręczenia, inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym sam stwierdza datę doręczenia oraz przyczynę braku potwierdzenia przez zakłady reasekuracji doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, a doręczenie uważa się za skuteczne. Fakt ten zostaje odnotowany w protokole kontroli.

3. Przed podjęciem pierwszych czynności kontrolnych inspektorzy okazują zakładowi reasekuracji dokumenty potwierdzające ich tożsamość. Inspektor kierujący zespołem

inspekcyjnym informuje także o prawach i obowiązkach zakładu reasekuracji związanych z przeprowadzaną kontrolą.

§ 9. 1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez zakład reasekuracji, w dniach i godzinach jego pracy.

2. Po uzgodnieniu z zakładem reasekuracji kontrola może być przeprowadzona poza godzinami pracy zakładu reasekuracji w dni robocze.

3. Kontrola może być przeprowadzona z udziałem upoważnionego pracownika zakładu reasekuracji w siedzibie organu nadzoru.

§ 10. 1. Członek organu zarządzającego zakładu reasekuracji lub upoważniony pracownik zakładu reasekuracji ma prawo uczestniczyć w czynnościach, o których mowa w art. 223 z zzzz ust. 3 pkt 3-5 i 7 ustawy.

2. Materiały sporządzane przez zakład reasekuracji na potrzeby przeprowadzanej kontroli powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzania. W przypadku odmowy dokonania tych czynności inspektor sporządza stosowną adnotację na tych materiałach.

3. W okresie trwania kontroli zakład reasekuracji jest obowiązany do wypełniania niezwłocznie obowiązków, o których mowa w art. 223 z zzzz ust. 3 ustawy.

§ 11. Zebrane w toku kontroli dowody mogą być zabezpieczane poprzez:

- 1) oddanie na przechowanie zarządowi zakładu reasekuracji lub upoważnionemu przez zarząd pracownikowi zakładu reasekuracji za pokwitowaniem;
- 2) przechowanie w siedzibie zakładu reasekuracji w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu;
- 3) zabranie z zakładu reasekuracji za pokwitowaniem.

§ 12. 1. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie dowodów.

2. Do dowodów zalicza się w szczególności:

- 1) dokumenty;
- 2) dane i informacje umieszczone w systemach informatycznych zakładu reasekuracji;
- 3) dowody rzeczowe;
- 4) oświadczenia, informacje i wyjaśnienia złożone przez upoważnionych pracowników;
- 5) oświadczenia osób trzecich, w tym brokerów reasekuracyjnych;
- 6) opinie ekspertów;
- 7) inne materiały będące przedmiotem kontroli, które mogą przyczynić się do stwierdzenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

3. Organ nadzoru przed podpisaniem protokołu, o którym mowa w § 13 ust. 1, zapewnia zakładowi reasekuracji możliwość zapoznania się oraz ustosunkowania się do materiałów, będących dowodami w kontroli, które nie zostały uzyskane w toku kontroli.

4. Dowody uzyskane w toku kontroli są przechowywane w sposób uniemożliwiający dostęp do nich bez zgody inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym.

5. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy inspektorów wchodzących w skład zespołu inspekcyjnego.

§ 13. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę zakładu reasekuracji;

- 2) datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz jego zmiany;
- 3) miejsce i datę przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 4) wskazanie jednostek organizacyjnych objętych kontrolą;
- 5) imiona i nazwiska inspektorów przeprowadzających kontrolę;
- 6) określenie zakresu kontroli;
- 7) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 8) opis dokonanych czynności oraz ustalenia stanu faktycznego;
- 9) wzmiankę o poinformowaniu zakładu reasekuracji o przysługujących mu prawach i obowiązkach;
- 10) wykaz załączników z podaniem nazwy i cech każdego załącznika;
- 11) miejsce i datę sporządzenia protokołu.

§ 14. 1. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym lub w jego zastępstwie inny inspektor wchodzący w skład zespołu inspekcyjnego przeprowadzającego kontrolę przekazuje zakładowi reasekuracji.

2. Osoba upoważniona przez organ zarządzający zakładem reasekuracji potwierdza odbiór protokołu kontroli na jednym egzemplarzu protokołu podpisanym przez inspektora kierującego zespołem inspekcyjnym. Osoby te parafują każdą stronę protokołu.

§ 15. Jeżeli zakład reasekuracji odmawia lub uchyla się od odebrania protokołu kontroli, organ nadzoru wzywa pisemnie zakład reasekuracji do odebrania protokołu, wyznaczając termin nie krótszy niż 7 dni do dokonania tej czynności. W przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu protokół uważa się za doręczony z upływem ostatniego dnia tego terminu.

§ 16. 1. Po podpisaniu protokołu kontroli nie dokonuje się w protokole żadnych poprawek i dopisków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiście omyłki pisarskie prostuje inspektor kierujący zespołem inspekcyjnym, parafując sprostowania. Organ nadzoru o sprostowaniu oczywiście omyłek pisarskich informuje pisemnie zakład reasekuracji.

§ 17. 1. W terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu kontroli zakład reasekuracji może zgłosić organowi nadzoru pisemne zastrzeżenia i uwagi do treści protokołu oraz wyjaśnienia w sprawach objętych zakresem kontroli.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, w celu ich wyjaśnienia organ nadzoru może zarządzić podjęcie dodatkowych czynności kontrolnych.

3. Dodatkowe czynności kontrolne przeprowadza się w terminie 30 dni od dnia ich podjęcia.

4. Informacje o sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń załącza się do protokołu kontroli.

5. O sposobie rozpatrzenia zastrzeżeń organ nadzoru informuje zakład reasekuracji w terminie 14 dni od dnia doręczenia zastrzeżeń albo od dnia zakończenia dodatkowych czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2.

§ 18. Do postępowań kontrolnych, które są prowadzone w dniu wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego zakładu

ubezpieczeń oraz podmiotów, które wykonują czynności związane z działalnością ubezpieczeniową w imieniu i na rzecz zakładu ubezpieczeń (Dz. U. nr 222, poz. 2204).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2009 r.

-
- ¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 24 grudnia..... 20072009 r.

**w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów
reasekuracji ²⁾**

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczególne zasady rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, w tym:

- 1) tworzenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- 2) zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej, zasady sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych jednostek powiązanych, w tym zakres informacji wykazywanych w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych grup kapitałowych jednostek powiązanych oraz w sprawozdaniach z działalności.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 2) ustawa o działalności ubezpieczeniowej - ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) cedenci - inne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, którym zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji udziela ochrony reasekuracyjnej (cedenci i retrocedenci cedenci i retrocedenci);
- 4) reasekuratorzy - inne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji udzielające ochrony reasekuracyjnej z tytułu zawartych umów reasekuracji (reasekuratorzy i retrocesjonariusze);
- 5) retrocesjonariusze - inne zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji udzielające ochrony reasekuracyjnej z tytułu zawartych umów retrocesji;
- 5) koasekurator wiodący - zakład ubezpieczeń wybrany spośród uczestników umowy koasekuracyjnej do realizacji czynności określonych w tej umowie w imieniu własnym i pozostałych koasekuratorów;
- 6) składki przypisane - kwoty składek:
 - a) z tytułu umów ubezpieczenia należne w okresie sprawozdawczym, niezależnie od tego, czy kwoty te opłacono - w przypadku grup działu I,

- b) należnych za cały okres odpowiedzialności, niezależnie od jego długości, z tytułu zawartych w okresie sprawozdawczym umów ubezpieczenia, niezależnie od tego, czy kwoty te opłacono - w przypadku grup działu II, o ile długość okresu odpowiedzialności jest określona,
 - c) z tytułu umów ubezpieczenia, należne w okresie sprawozdawczym, niezależnie od tego, czy kwoty te opłacono - w przypadku grup działu II, o ile długość okresu odpowiedzialności nie jest określona;
- 7) składka zarobiona - składkę przypisaną w okresie sprawozdawczym pomniejszoną o stan rezerwy składek na koniec okresu sprawozdawczego i powiększoną o stan rezerwy składek na początek okresu sprawozdawczego;
 - 8) składki brutto, składki przypisane brutto, składki zarobione brutto, odszkodowania i świadczenia brutto, inne przychody brutto, inne koszty techniczne brutto, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe brutto, współczynnik szkodowości brutto - odpowiednio pozycje przed uwzględnieniem udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy;
 - 9) składki na udziale własnym, składki przypisane na udziale własnym, składki zarobione na udziale własnym, odszkodowania i świadczenia na udziale własnym, inne przychody na udziale własnym, inne koszty techniczne na udziale własnym, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na udziale własnym - odpowiednio pozycje po uwzględnieniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy;
 - 10) koszty akwizycji - koszty związane z zawieraniem i odnawianiem umów ubezpieczenia i umów reasekuracji, obejmujące:
 - a) koszty bezpośrednie, w tym:
 - prowizje pośredników ubezpieczeniowych,
 - prowizje brokerów reasekuracyjnych,
 - wynagrodzenia wraz z narzutami pracowników zajmujących się akwizycją,
 - koszty badań lekarskich,
 - koszty atestów i ekspertyz przy ocenie ryzyka ubezpieczeniowego,
 - koszty wystawienia polis,
 - koszty włączenia umowy ubezpieczenia do portfela,
 - koszty włączenia umowy reasekuracji do portfela,
 - b) koszty pośrednie, w tym:
 - koszty reklamy i promocji produktów ubezpieczeniowych,
 - koszty ogólne związane z badaniem wniosków i wystawianiem polis;
 - 11) koszty likwidacji szkód i windykacji regresów - bezpośrednie i pośrednie koszty związane z wykonywaniem czynności określonych w art. 3 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 pkt 2, 3 i 5 i ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w tym: wynagrodzenia wraz z narzutami, koszty ekspertyz i atestów związanych z oceną zaistniałej szkody, koszty obsługi procesu likwidacji szkody, wypłaty odszkodowania, postępowań regresowych i windykacyjnych;
 - 12) koszty działalności lokacyjnej - wewnętrzne i zewnętrzne koszty wynikające z prowadzonej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji działalności lokacyjnej, w tym koszty zarządzania lokatami, prowizje bankowe, prowizje biur maklerskich oraz amortyzacja i koszty utrzymania nieruchomości, z wyłączeniem amortyzacji i kosztów utrzymania nieruchomości wykorzystywanych na własne potrzeby;
 - 13) koszty administracyjne - koszty działalności ubezpieczeniowej i działalności reasekuracyjnej niezaliczone do kosztów akwizycji, odszkodowań i świadczeń lub kosztów działalności lokacyjnej, związane z inkasem składek, zarządzaniem portfelem umów ubezpieczenia, umów reasekuracji oraz ogólnym zarządzaniem zakładem ubezpieczeń lub zakładem

- reasekuracji, w tym: amortyzacja oraz koszty utrzymania biur i nieruchomości wykorzystywanych na własne potrzeby, koszty pocztowe i telekomunikacyjne, koszty usług obcych, koszty zużycia energii, materiałów, amortyzacja środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, wynagrodzenia wraz z narzutami, koszty podróży służbowych oraz koszty reklamy z wyłączeniem kosztów reklamy związanych z produktem ubezpieczeniowym; w kosztach administracyjnych nie ujmuje się kosztów związanych z wykonywaniem czynności określonych w art. 3 ust. 7 i 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej - koszty te ujmuje się w pozostałych kosztach operacyjnych;
- 14) stopa techniczna - stopę oprocentowania stosowaną przy obliczaniu:
- rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w dziale ubezpieczeń na życie oraz
 - rezerw na skapitalizowaną wartość rent w dziale pozostałych ubezpieczeń osobowych oraz ubezpieczeń majątkowych;
- 15) suma kapitału, z zastrzeżeniem ust. 2:
- dla ubezpieczenia na całe życie - sumę ubezpieczenia,
 - dla ubezpieczeń, gdzie świadczenie jest płatne na koniec okresu ubezpieczenia - sumę ubezpieczenia w wysokości płatnej na koniec okresu ubezpieczenia,
 - dla rent odroczonej - skapitalizowaną wartość renty w momencie rozpoczęcia płatności renty,
 - dla ubezpieczeń z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym niewymienionych wcześniej - mniejszą z wartości:
 - sumę ubezpieczenia na wypadek śmierci,
 - wartość jednostek uczestnictwa wynikającą z danej umowy ubezpieczenia, powiększoną o sumę składek, które zostaną zapłacone do końca trwania umowy ubezpieczenia, jednak nie dłużej niż do 75. roku życia ubezpieczonego;
- 16) współczynnik szkodowości - stosunek odszkodowań i świadczeń, z uwzględnieniem zmiany stanu rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, do składki zarobionej; przy kalkulacji wskaźnika uwzględniają się koszty likwidacji szkód, i koszty windykacji regresów i koszty poniesione w celu uzyskania dotacji, a także oraz regresy, odzyski otrzymane i dotacje;
- 17) klasy rachunkowe - w przypadku:
- działu I - łącznie wszystkie grupy ubezpieczeń,
 - działu II - odpowiednio następujące klasy rachunkowe:
 - 01 następstwa wypadków i choroba (grupa 1 i 2),
 - 02 komunikacyjne - odpowiedzialność cywilna (grupa 10),
 - 03 komunikacyjne pozostałe (grupa 3),
 - 04 morskie, lotnicze i transportowe (grupy 4, 5, 6, 7),
 - 05 od ognia i innych szkód rzeczowych (grupy 8, 9),
 - 06 odpowiedzialność cywilna (grupy 11, 12, 13),
 - 07 kredyt i gwarancje (grupy 14, 15),
 - 08 świadczenie pomocy (grupa 18),
 - 09 ochrona prawna (grupa 17),
 - 10 pozostałe (grupa 16);
- 18) jednostka dominująca, jednostka zależna, jednostka współzależna, jednostka stowarzyszona, jednostka podporządkowana oraz , jednostki powiązane z jednostką - odpowiednio jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 oraz pkt 39-433 ustawy;
- 19) grupa kapitałowa - grupa kapitałowa w rozumieniu art. 3 ust.1 pkt 44 ustawy;

- 20) strony powiązane – strony powiązane w rozumieniu ust. 4 pkt 2 załącznika nr 1 do ustawy; z jednostką z jednostką .
- 21) udziały, skorygowana cena nabycia, aktywa finansowe przeznaczone do obrotu, pożyczki udzielone, aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności, aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, wartość godziwa - odpowiednio pojęcia określone w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy, art. 28 ust. 8a ustawy, w § 3 pkt 12, w § 6-9 oraz w § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz. U. Nr 149, poz. 1674, z 2004 r. Nr 31, poz. 266 oraz z 2005 r. Nr 256, poz. 2146);
- 22) główny oddział oraz oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń - odpowiednio główny oddział oraz oddział, w rozumieniu art. 2 pkt 3 i 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 23) główny oddział oraz oddział zagranicznego zakładu reasekuracji - odpowiednio główny oddział oraz oddział, w rozumieniu art. 2 pkt 3 i 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 24) jednostka macierzysta - zakład, który jest głównym miejscem wykonywania działalności, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155 poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732 i Nr 141, poz. 888);
- 25) lokaty wolnych środków zakładu ubezpieczeń- lokaty zakładu ubezpieczeń nieuznane przez kierownika jednostki za lokaty, które mogą być wykorzystane na spłatę zobowiązań wynikających z zawartych umów ubezpieczenia i umów reasekuracji;
- 26) lokaty wolnych środków zakładu reasekuracji- lokaty zakładu reasekuracji nieuznane przez kierownika jednostki za lokaty, które mogą być wykorzystane na spłatę zobowiązań wynikających z zawartych umów reasekuracji;
- 27) koszt odszkodowań i świadczeń ustalany dla roku kalendarzowego zaistnienia szkody na potrzeby wyliczenia oszacowania, o którym mowa w § 35 ust. 1 - odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto powiększone o stan rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia z tytułu szkód zaistniałych do dnia bilansowego; przy ustalaniu kosztu odszkodowań i świadczeń uwzględnia się koszty likwidacji szkód, a nie uwzględnia się regresów i odzysków oraz kosztów windykacji z nimi związanych oraz dotacji i kosztów poniesionych w celu ich uzyskania;
- 28) dotacja - dotację celową otrzymaną przez zakład ubezpieczeń na pokrycie części odszkodowań należnych producentom rolnym z tytułu szkód spowodowanych przez suszę w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.⁵⁾);
- 29) koszty poniesione w celu uzyskania dotacji – koszty związane z przygotowaniem wniosku o dotację i rozliczeniem dotacji, w szczególności wynagrodzenia wraz narzutami, koszty usług obcych, koszty przygotowania sprawozdań z rozliczenia dotacji, a także koszty poniesione w związku z przystosowaniem systemów informatycznych, niezbędnych do prawidłowej obsługi dotacji;
- 30) grupy i rodzaje ubezpieczeń - grupy i rodzaje ubezpieczeń, o których mowa w art. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.;
- 31) rodzaje reasekuracji – rodzaje reasekuracji, o których mowa w art.223y ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

2. Dla wszystkich przypadków, o których mowa w ust. 1 pkt 15, nie uwzględnia się przyznawanych premii. Umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 15, w których okres

opłacania składki jest krótszy niż okres trwania umowy ubezpieczenia, suma kapitału oznacza wartość rezerwy matematycznej dla ryzyka śmierci lub dożycia wyliczonej na koniec okresu opłacania składki.

§ 3. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczące ubezpieczeń na życie (grupy 1-5 działu I) stosuje się również do ubezpieczeń ujętych w grupach 1, 2, 10-13 działu II, z uwzględnieniem istniejących różnic wynikających z istoty tych ubezpieczeń.

2. W przypadku gdy z umów ubezpieczenia zaliczanych do działu II powstaną świadczenia płatne okresowo w formie rent, rezerwę na skapitalizowaną wartość rent ustala się przy zastosowaniu metody aktuarialnej w trybie przewidzianym dla ubezpieczeń na życie (grupy 1-5 działu I) zgodnie z § 39.

§ 4. 1. Główne oddziały oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń stosują zasady rachunkowości określone przez jednostkę macierzystą, o ile nie są sprzeczne z przepisami ustawy.

2. Główne oddziały oraz oddziały zagranicznych zakładów reasekuracji stosują zasady rachunkowości określone przez jednostkę macierzystą, o ile nie są sprzeczne z przepisami ustawy.

Rozdział 2

Prowadzenie ksiąg rachunkowych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji, i dokumentacja ubezpieczeniowa i reasekuracyjna

§ 5. 1. Księgi rachunkowe zakładu ubezpieczeń prowadzone są zgodnie z przepisami ustawy.

2. W przypadku prowadzenia działalności w dziale I grupa 3 tworzone ze składek ubezpieczeniowych i inwestowane w sposób określony w umowie ubezpieczenia aktywa ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych podlegają wydzieleniu.

3. W ramach prowadzonej działalności ubezpieczeniowej i działalności reasekuracyjnej zakład ubezpieczeń rejestruje na bieżąco w szczególności:

- 1) zawarte umowy ubezpieczenia;
- 2) zawarte umowy reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej;
- 3) zawarte umowy cesji ochrony ubezpieczeniowej (reasekuracji biernej i retrocesji biernej);
- 4) zgłoszone szkody;
- 5) regresy i odzyski z tytułu zawartych umów ubezpieczenia;
- 6) ubezpieczeniowe fundusze kapitałowe.

4. Zakład ubezpieczeń aktualizuje, z zachowaniem możliwości weryfikacji uprzednio dokonanych zapisów, księgi rachunkowe oraz rejestry co najmniej na koniec każdego miesiąca.

5. Główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mają obowiązek prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 3.

6. Oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń są zwolnione z obowiązku prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 3, pod warunkiem że przepisy obowiązujące w kraju jednostki macierzystej nakładają na zagraniczny zakład ubezpieczeń obowiązek gromadzenia informacji co najmniej w zakresie określonym w rozporządzeniu.

§ 6. 1. Rejestr zawartych umów ubezpieczenia należy prowadzić w sposób umożliwiający uzyskanie o umowie ubezpieczenia co najmniej następujących informacji:

- 1) grupa i rodzaj ubezpieczeń, których umowa ubezpieczenia dotyczy;
- 2) dane identyfikujące umowę ubezpieczenia (numer polisy, data rejestracji polisy, data wystawienia polisy, data zawarcia umowy);
- 3) dane identyfikujące ubezpieczającego, w przypadku zaś umów indywidualnych również dane identyfikujące ubezpieczonego i uposażonych z umowy ubezpieczenia;
- 4) dane identyfikujące pośrednika ubezpieczeniowego, jeżeli umowa ubezpieczenia została zawarta za jego pośrednictwem;
- 5) okres ubezpieczenia, należna składka lub sposób jej obliczenia oraz suma ubezpieczenia lub suma gwarancyjna, w przypadku zaś umów ubezpieczenia z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym - wartości jednostek funduszu lub funduszy przysługujących ubezpieczonemu.

2. Zawarte umowy koasekuracji powinny być wyodrębniane w rejestrze i zawierać dane identyfikujące koasekuratora wiodącego.

3. W przypadku umów koasekuracji dane dotyczące wielkości należnej składki oraz sumy ubezpieczenia lub sumy gwarancyjnej, o których mowa w ust. 1 pkt 5, podlegają rejestracji w części przypadającej na zakład ubezpieczeń, a w przypadku solidarnej odpowiedzialności zakładu dodatkowo dane o całkowitej wysokości składki oraz o pełnym zakresie odpowiedzialności wynikającym z umowy.

4. W przypadku ubezpieczeń objętych umowami generalnymi, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 3, może mieć zastosowanie zbiorcza rejestracja umów ubezpieczenia, pod warunkiem ewidencji informacji określonych w ust. 1 w odniesieniu do każdego ubezpieczającego oddzielnie oraz dodatkowo danych umożliwiających ustalenie zakresu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń.

5. W przypadku grupowych umów ubezpieczenia dane, o których mowa w ust. 1 pkt 5, podlegają rejestracji w wartościach przypadających na każdego ubezpieczonego.

§ 7. 1. Podstawę ewidencji składki przypisanej stanowi kopia polisy ubezpieczeniowej lub inny dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia, w tym aneksy do zawieranych umów ubezpieczenia zawierające obliczenie składki, zwane dalej "dokumentami ubezpieczeniowymi". Dokumenty ubezpieczeniowe określają co najmniej: strony umowy ubezpieczenia, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, okres ubezpieczenia, wysokość sumy ubezpieczenia lub gwarancyjnej oraz wysokość należnej składki.

2. Zestawienia zbiorcze dokumentów ubezpieczeniowych mogą mieć zastosowanie:

- 1) w przypadku, gdy dokument ubezpieczenia wydawany jest z chwilą opłacenia całej składki;
- 2) w rozliczeniach z pośrednikami ubezpieczeniowymi - w odniesieniu do każdego pośrednika oddzielnie;
- 3) w rozliczeniach z ubezpieczającymi z tytułu ubezpieczeń objętych umowami generalnymi - w odniesieniu do każdego ubezpieczającego oddzielnie.

3. Zestawienia zbiorcze dokumentów ubezpieczenia sporządza się według grup i rodzajów ubezpieczeń.

4. Polisy lub inne dokumenty potwierdzające zawarcie umowy ubezpieczenia wraz z wszelkimi załącznikami oraz dodatkowymi dokumentami związanymi z umową ubezpieczenia należy wystawiać w sposób chronologiczny, uniemożliwiający ich podwójną rejestrację.

5. Niewykorzystane druki polis oraz inne druki ścisłego zarachowania potwierdzające zawarcie umowy ubezpieczenia należy inwentaryzować co najmniej raz w roku obrotowym, a ewentualne różnice w ilości tych druków - rozliczać w tym samym roku obrotowym.

6. Ewidencję składki przypisanej należy prowadzić w sposób umożliwiający identyfikację umowy ubezpieczenia, której składka dotyczy.

§ 8. Rejestr zawartych umów reasekuracji czynnej należy prowadzić w sposób umożliwiający uzyskanie co najmniej następujących informacji:

- 1) danych identyfikujących umowę reasekuracji (rodzaj umowy, numer umowy);
- 2) danych identyfikujących cedenta oraz danych identyfikujących brokera, jeżeli umowa została zawarta za jego pośrednictwem;
- 3) daty rejestracji umowy reasekuracji, daty wejścia w życie umowy oraz okresu obowiązywania umowy;
- 4) grup i rodzajów ubezpieczeń objętych umową;
- 5) danych umożliwiających ustalenie udziału oraz maksymalnej odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w umowie reasekuracji czynnej;
- 6) danych umożliwiających ustalenie na dzień bilansowy salda rozliczeń z każdym cedentem z umowy reasekuracji czynnej.

§ 9. Rejestr zawartych umów cesji ochrony ubezpieczeniowej lub ochrony reasekuracyjnej należy prowadzić w sposób umożliwiający uzyskanie co najmniej następujących informacji:

- 1) określenia rodzaju umowy reasekuracji oraz numeru umowy, jeżeli występuje;
- 2) danych identyfikujących reasekuratorów i ich udziałów w cesji oraz danych identyfikujących brokera, jeżeli umowa została zawarta za jego pośrednictwem;
- 3) daty rejestracji umowy reasekuracji, daty wejścia w życie umowy oraz okresu obowiązywania umowy;
- 4) grup i rodzajów ubezpieczeń objętych umową reasekuracji;
- 5) danych umożliwiających ustalenie udziału własnego oraz maksymalnej odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w umowie reasekuracji biernej;
- 6) danych umożliwiających ustalenie na dzień bilansowy salda rozliczeń z każdym reasekuratorem z umowy reasekuracji biernej.

§ 10. Podstawę zapisów w rejestrach, o których mowa w § 8 i 9, stanowi umowa reasekuracji oraz wystawiane na jej podstawie odpowiednie dokumenty rozliczeniowe (rachunki techniczne) lub inne dokumenty określające co najmniej: strony umowy, rodzaje ryzyk objętych umową, okres obowiązywania umowy, dane umożliwiające ustalenie zakresu ochrony reasekuracyjnej oraz wszelkie niezbędne dane umożliwiające ustalenie udziału zakładu ubezpieczeń w umowie, w szczególności w zakresie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, jak również w zakresie podziału zysku z umowy, jeżeli wynika to z warunków umowy.

§ 11. 1. Rejestry w zakresie szkód (roszczeń) zgłoszonych prowadzone są w sposób umożliwiający uzyskanie dla każdej szkody oddzielnie co najmniej następujących informacji:

- 1) daty i numeru rejestracji szkody, daty wystąpienia szkody oraz daty zgłoszenia szkody (roszczenia);
- 2) danych identyfikujących umowę ubezpieczenia, której szkoda dotyczy;
- 3) grupy i rodzaju ubezpieczenia, którego szkoda dotyczy;
- 4) danych identyfikujących osobę trzecią, jeżeli jest ustalony sprawca szkody;
- 5) wartości roszczenia odszkodowawczego lub jego oszacowania;
- 6) wartości (części lub całości) wypłaconego odszkodowania i daty wypłaty;
- 7) wartości niewypłaconego odszkodowania ujętego w rezerwie.

2. Rejestry należy prowadzić w sposób umożliwiający sporządzenie na dzień bilansowy wykazu szkód zgłoszonych do zakładu ubezpieczeń, o których mowa w § 12 ust. 3, w podziale na lata kalendarzowe zgłoszenia szkody oraz w podziale na lata zaistnienia szkody.

3. Rejestry w zakresie szkód, o których mowa w ust. 1, prowadzi się wyłącznie dla działalności bezpośredniej.

§ 12. 1. Dla każdej szkody tworzona jest dokumentacja szkodowa opatrzona numerem rejestracji szkody.

2. Dokumentacja szkodowa zawiera ponumerowane dokumenty dotyczące zdarzenia i związanego z nim zgłoszenia szkody, dokumenty przedstawiające opis elementów szkody, szczegóły wpłat i wypłat związanych ze szkodą.

3. Na dzień bilansowy, dla każdej grupy ubezpieczeń oddzielnie, sporządza się, z zastrzeżeniem ust. 5:

- 1) wykaz szkód zgłoszonych w okresie sprawozdawczym obejmujący dla każdej szkody: numer rejestracji szkody, datę zgłoszenia szkody, datę zajścia szkody, kwoty wypłacone w bieżącym okresie sprawozdawczym z tytułu tej szkody, wartość utworzonej na koniec okresu sprawozdawczego rezerwy na szkodę zgłoszoną;
- 2) wykaz szkód zgłoszonych w poprzednich okresach sprawozdawczych, a niezlikwidowanych do końca poprzedniego okresu sprawozdawczego, obejmujący dla każdej szkody: numer rejestracji szkody, datę zgłoszenia szkody, datę zajścia szkody, wartość utworzonej na koniec poprzedniego okresu sprawozdawczego rezerwy na szkodę zgłoszoną, kwoty wypłacone w bieżącym okresie sprawozdawczym oraz wartość utworzonej na koniec okresu sprawozdawczego rezerwy na szkodę zgłoszoną.

4. Zakłady ubezpieczeń, które nie ustalają rezerwy na niewypłacone odszkodowania metodą indywidualną w wykazie szkód zgłoszonych, odpowiednio zamiast wartości rezerwy na szkodę zgłoszoną dla każdej szkody oddzielnie przedstawiają łączną wartość utworzonej dla tych szkód rezerwy na szkody zgłoszone.

5. Na dzień bilansowy sporządza się, oprócz wykazu określonego w ust. 3, wykaz szkód, z tytułu których zakład ubezpieczeń odmówił wypłaty części lub całości odszkodowania, wierzyciel zaś wystąpił na drogę postępowania sądowego. Powyższy wykaz obejmuje dla każdej szkody oddzielnie: numer rejestracji szkody, datę zgłoszenia szkody, datę zaistnienia szkody, wartość spornej kwoty roszczenia, koszty procesu sądowego, łącznie zaś dla szkód, z tytułu których zakład ubezpieczeń odmówił wypłaty części lub całości odszkodowania - wartość rezerwy na sprawy sporne z tytułu szkód zgłoszonych.

§ 13. 1. Rejestry regresów i odzysków należy prowadzić wyłącznie dla działalności bezpośredniej oraz w sposób umożliwiający uzyskanie co najmniej następujących informacji:

- 1) numeru rejestracji szkody oraz wartości szkody, której regres lub odzysk dotyczy;
- 2) danych identyfikujących:
 - a) dłużnika - w przypadku regresów,
 - b) przedmiot odzysku - w przypadku odzysków;
- 3) wartości roszczeń;
- 4) wartości otrzymanych regresów i odzysków.

2. Rejestry należy prowadzić w sposób umożliwiający ustalenie wartości regresów i odzysków związanych z daną szkodą, jak również ustalenie wartości regresów i odzysków w podziale na lata zgłoszenia szkody oraz lata zaistnienia szkody, których regresy i odzyski dotyczą.

§ 14. 1. Zakład ubezpieczeń prowadzący działalność w grupie 3 działu I prowadzi rejestry funduszy odrębnie dla każdego ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego.

2. Rejestr funduszu służy ustaleniu wartości aktywów netto przypadających na jednostkę rozrachunkową funduszu, a w przypadku gdy ryzyko lokaty ponosi zakład ubezpieczeń - odpowiednio wartości zobowiązania przypadającego na jednostkę.

3. Przychody i koszty oraz aktywa i pasywa danego funduszu nie mogą być kompensowane z innymi przychodami i kosztami oraz aktywami i pasywami zakładu ubezpieczeń.

4. W przypadku ubezpieczeń na życie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, rejestry funduszu prowadzi się w sposób umożliwiający ustalenie wartości lokaty, o której mowa w § 21.

5. Rejestry prowadzi się w sposób umożliwiający ustalenie wielkości wyodrębnionych aktywów funduszu oraz zmian wielkości tych aktywów w okresie sprawozdawczym, w tym co najmniej ustalenie dla każdego funduszu:

- 1) wartości składek otrzymanych przez zakład ubezpieczeń i przeznaczonych na fundusz (przed potrąceniem wszelkich opłat z rachunku jednostek) oraz wartości przychodów z lokat - w ramach przychodów funduszu;
- 2) wartości opłat potrącanych ze składek, wartości opłat potrącanych ze środków funduszu, wartości kosztów zarządzania lokatami funduszu - w ramach kosztów funduszu;
- 3) stanów oraz zmian aktywów i zobowiązań funduszu, w szczególności w zakresie lokat funduszu;
- 4) wartości aktywów zakładu ubezpieczeń przeznaczonych na zwiększenie ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego w przypadku, gdy gwarantowana stopa zwrotu z lokat funduszu jest wyższa od faktycznie osiągniętej przez zakład ubezpieczeń w okresie sprawozdawczym.

6. Rejestry należy prowadzić w sposób umożliwiający ustalenie wartości nabycia jednostek uczestnictwa przydzielonych każdemu ubezpieczonemu, wartości bieżącej tych jednostek oraz wartości jednostek, po której są one umarzone.

§ 15. 1 W ramach prowadzonej działalności reasekuracyjnej zakład reasekuracji rejestruje na bieżąco w szczególności:

- 1) zawarte umowy reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej;
- 2) zawarte umowy retrocesji biernej

2. Do zakładów reasekuracji przepisy §5 ust.1, §5 ust. 4-6, § 8 - § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 16. 1. W ubezpieczeniach działu II oraz w reasekuracji ubezpieczeń działu II poniesione w okresie sprawozdawczym koszty akwizycji w części przypadającej na przyszłe okresy sprawozdawcze mogą być rozliczone w czasie, na zasadach obowiązujących przy tworzeniu rezerwy składek.

2. Przeniesione na przyszłe okresy sprawozdawcze koszty akwizycji, o których mowa w ust. 1, ujmowane są w aktywach bilansu.

3. W przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia, aktywowane koszty akwizycji dotyczące tej umowy ujmowane są w koszty w tym samym miesiącu, w którym następuje rozwiązanie umowy ubezpieczenia.

§ 17. 1. W ubezpieczeniach działu I poniesione w okresie sprawozdawczym koszty akwizycji w części przypadającej na przyszłe okresy sprawozdawcze mogą być rozliczone w czasie.

2. Przeniesione na przyszłe okresy sprawozdawcze koszty akwizycji, o których mowa w ust. 1, ujmowane są w aktywach bilansu, pod warunkiem że nie zostały uwzględnione w wyliczeniu rezerwy ubezpieczeń na życie.

3. W ubezpieczeniach działu I koszty akwizycji podlegają rozliczeniu w czasie wyłącznie przy zastosowaniu metod aktuarialnych.

4. W przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia przed terminem, aktywowane koszty akwizycji dotyczące tej umowy ujmowane są w koszty w tym samym miesiącu, w którym następuje rozwiązanie umowy ubezpieczenia.

5. Koszty akwizycji nie podlegają aktywowaniu w ubezpieczeniach na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, jeżeli dla tych ubezpieczeń nie jest określona częstotliwość i wysokość opłacanej składki, jak również w ubezpieczeniach ze składką jednorazową skalkulowaną przy założeniu wypłaty prowizji akwizycyjnej.

§ 18. 1. W odniesieniu do transakcji połączenia zakładu ubezpieczeń z innym zakładem ubezpieczeń lub przejęcia innego zakładu ubezpieczeń stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4a ustawy.

2. W odniesieniu do transakcji przeniesienia portfela ubezpieczeń lub przeniesienia portfela reasekuracji stosuje się te same przepisy co do transakcji przejęcia innego zakładu ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 3-5.

3. Na dzień przejęcia portfela ubezpieczeń lub portfela reasekuracji rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyceniane są według zasad obowiązujących w zakładzie ubezpieczeń przejmującym, powstałe zaś z tego tytułu różnice odpowiednio zwiększają lub zmniejszają powstałą w wyniku przejęcia wartość firmy lub ujemną wartość firmy.

4. Wartość firmy powstała w wyniku przejęcia portfela ubezpieczeń lub portfela reasekuracji ulega umorzeniu proporcjonalnie do terminów rozwiązywania przejętych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ale nie może przekroczyć 5 lat. W przypadkach uzasadnionych szczególnym charakterem przejmowanych zobowiązań zakład ubezpieczeń może wydłużyć termin umorzenia wartości firmy do 20 lat.

5. Jeżeli w wyniku zaistniałych po dniu przeniesienia portfela zdarzeń lub uzyskanych informacji stwierdzono, iż wartość bilansowa aktywów i zobowiązań określona na dzień przeniesienia portfela ubezpieczeń lub portfela reasekuracji była niewłaściwa, należy dokonać do końca następnego roku obrotowego, po roku, w którym nastąpiło przeniesienie portfela ubezpieczeń lub portfela reasekuracji, odpowiedniej korekty wartości firmy lub ujemnej wartości firmy, pod warunkiem że jednostka przewiduje odzyskanie wartości korekty z przyszłych korzyści ekonomicznych. W przeciwnym przypadku korektę taką zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów lub kosztów operacyjnych.

§ 19. 1. W odniesieniu do transakcji połączenia zakładu reasekuracji z innym zakładem reasekuracji lub przejęcia innego zakładu reasekuracji stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4a ustawy.

2. W odniesieniu do transakcji przeniesienia portfela reasekuracji stosuje się te same przepisy co do transakcji przejęcia innego zakładu reasekuracji, z zastrzeżeniem ust. 3-5.

3. Na dzień przejęcia portfela reasekuracji rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyceniane są według zasad obowiązujących w zakładzie reasekuracji przejmującym, powstałe zaś z tego tytułu różnice odpowiednio zwiększają lub zmniejszają powstałą w wyniku przejęcia wartość firmy lub ujemną wartość firmy.

4. Wartość firmy powstała w wyniku przejęcia portfela reasekuracji ulega umorzeniu proporcjonalnie do terminów rozwiązywania przejętych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ale nie może przekroczyć 5 lat. W przypadkach uzasadnionych szczególnym charakterem przejmowanych zobowiązań zakład reasekuracji może wydłużyć termin umorzenia wartości firmy do 20 lat.

5. Jeżeli w wyniku zaistniałych po dniu przeniesienia portfela reasekuracji zdarzeń lub uzyskanych informacji stwierdzono, iż wartość bilansowa aktywów i zobowiązań określona na dzień przeniesienia portfela była niewłaściwa, należy dokonać do końca następnego roku obrotowego, po roku, w którym nastąpiło przeniesienie portfela reasekuracji, odpowiedniej korekty wartości firmy lub ujemnej wartości firmy, pod warunkiem że jednostka przewiduje odzyskanie wartości korekty z przyszłych korzyści ekonomicznych. W przeciwnym przypadku korektę taką zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów lub kosztów operacyjnych.

§ 20. W przypadku likwidacji szkód komunikacyjnych zgodnie z postanowieniami Jednolitego Porozumienia między biurami Narodowymi - Regulaminu Wewnętrznego, o którym mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.⁶⁾), dowodem księgowym stanowiącym podstawę ewidencji zdarzenia gospodarczego może być dokument obciążeniowy przesłany w formie określonej w tym Regulaminie.

Rozdział 3

Szczególne zasady rachunkowości w zakresie lokat

§ 21. 1. Zakład ubezpieczeń dokonuje, z zachowaniem zasady ostrożności, wyceny lokat na dzień bilansowy, z zastrzeżeniem ust. 3:

- 1) aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu oraz aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, gdy możliwe jest ustalenie wartości godziwej w sposób wiarygodny - według wartości godziwej, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 2) aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu oraz aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, gdy wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić:
 - a) w przypadku aktywów finansowych, dla których jest ustalony termin wymagalności - według skorygowanej ceny nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości,
 - b) w przypadkach innych niż określone w lit. a - według wartości nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości
- z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) udziałów w jednostkach podporządkowanych - metodą praw własności z uwzględnieniem zasad wyceny określonych w art. 63 ustawy;
- ;
- 4) aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności - według skorygowanej ceny nabycia, z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości;
- 5) lokat terminowych w instytucjach finansowych - według wartości nominalnej;

- 6) 6) pożyczek udzielonych - w kwocie wymaganej zapłaty, z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości; z zastrzeżeniem pkt. 7;
- 7) pożyczek udzielonych zaliczonych do aktywów finansowych – według skorygowanej ceny nabycia, a jeżeli zakład ubezpieczeń przeznacza je do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy – według wartości godziwej;
- 78) nieruchomości - według wartości nabycia lub kosztu wytworzenia, pomniejszonej o wartość naliczonego na dzień bilansowy umorzenia;
- 98) pozostałych lokat - według wartości nabycia lub kosztu wytworzenia, z uwzględnieniem trwałej utraty wartości.

2. Depozyty nieprawidłowe wycenia się tak jak pożyczki.

3. Lokaty, których ryzyko ponosi ubezpieczający, wyceniane są przez zakład ubezpieczeń prowadzący działalność w dziale ubezpieczeń na życie według wartości godziwej.

4. Należności depozytowe od cedentów są wyceniane w kwocie wymaganej zapłaty określonej zgodnie z warunkami umowy reasekuracji lub umowy retrocesji, uwzględniającej, w przypadku gdy depozyt stanowi instrument finansowy, również wycenę tego instrumentu. Przy wycenie depozytu uwzględnia się ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

§ 22. 1. Zakład ubezpieczeń, zarządzając odpowiednio portfelami aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu, utrzymywanych do terminu wymagalności oraz dostępnych do sprzedaży, uwzględnia w szczególności dotychczasowe i prognozowane wpływy i wydatki z tytułu prowadzonej działalności operacyjnej oraz działalności inwestycyjnej, terminy wymagalności zobowiązań wynikających z zawartych umów ubezpieczenia, w oparciu o przyjętą przez zakład ubezpieczeń strategię inwestycyjną, a w przypadku ubezpieczeń działu I grupa 3 w oparciu o zasady określonych w regulaminie lokowania środków ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego, o którym mowa w art. 13 ust. 4 pkt 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

2. Przy ustalaniu trwałej utraty wartości aktywów finansowych, o której mowa w § 1921, uwzględnia się sytuację finansową podmiotów, w których te aktywa zostały ulokowane, spadek wartości aktywów netto tych podmiotów, zaistniały pomiędzy dniem ich nabycia a dniem bilansowym, przypadający na posiadane przez zakład ubezpieczeń aktywa finansowe. W przypadku aktywów finansowych objętych gwarancjami przy ustalaniu trwałej utraty wartości uwzględnia się również sytuację finansową gwaranta.

§ 23. 1. Do lokat krótkoterminowych zalicza się lokaty, które ze względu na stopień płynności są możliwe do realizacji w okresie krótszym niż rok oraz które zakład ubezpieczeń zamierza w tym okresie zrealizować.

2. Do lokat długoterminowych zalicza się lokaty inne niż wymienione w ust. 1.

§ 24. 1. Różnice z tytułu aktualizacji wyceny lokat, o których mowa w § 19 21 ust. 1, zakład ubezpieczeń ujmuje się odpowiednio w przychodach lub kosztach działalności lokacyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 5.

2. Różnice z tytułu aktualizacji wyceny lokat zaliczonych do kategorii aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, które nie są uwzględniane przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ujmuje się bezpośrednio w kapitale własnym w pozycji "kapitał z aktualizacji wyceny" zgodnie z § 21 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Różnice z tytułu aktualizacji wyceny lokat zaliczonych do kategorii udziały w jednostkach podporządkowanych zakład ubezpieczeń ujmuje się w kapitale własnym w pozycji "kapitał z aktualizacji wyceny", z zastrzeżeniem art. 35 ust. 4 i 5 ustawy.

4. Utworzone w okresie sprawozdawczym odpisy z tytułu trwałej utraty wartości lokat obciążają wynik finansowy zakładu ubezpieczeń.

5. Szczegółowy sposób prezentacji przychodów i kosztów z działalności lokacyjnej zakładu ubezpieczeń określa pkt 7, 14, 15 i 19 załącznika nr 2 do rozporządzenia.

§ 25. 1. W przypadku realizacji lokat jednakowych lub uznanych za jednakowe ze względu na podobieństwo ich rodzaju lub przeznaczenie rozchód tych składników wycenia się kolejno po cenach (kosztach) tych składników aktywów, które zakład ubezpieczeń nabył (wytworzył) najwcześniej, lub według cen przeciętnych ustalonych w wysokości średniej ważonej cen (kosztów) danego składnika aktywów.

2. Dokonując wyceny lokat, zakład ubezpieczeń stosuje zasady wyceny w ramach danego portfela lokat jednakowych lub uznanych za jednakowe ze względu na podobieństwo ich rodzaju.

§ 26. 1. Ujmowane w wyniku roku obrotowego zarówno zrealizowane, jak i niezrealizowane przychody z lokat oraz koszty działalności lokacyjnej zakłady ubezpieczeń działu I prezentują w technicznym rachunku ubezpieczeń na życie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przychody z lokat wolnych środków są przenoszone z technicznego rachunku ubezpieczeń na życie do ogólnego rachunku zysków i strat i ujmowane w pozycji "przychody z lokat netto po uwzględnieniu kosztów, przeniesione z technicznego rachunku ubezpieczeń na życie".

3. Przychody, o których mowa w ust. 2, pomniejszane są o koszty działalności lokacyjnej związane z tymi przychodami.

§ 27. 1. Ujmowane w wyniku roku obrotowego przychody i koszty działalności lokacyjnej zakłady ubezpieczeń działu II prezentują w ogólnym rachunku zysków i strat, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przychody z lokat uwzględniane w wyliczeniu rezerwy na skapitalizowaną wartość rent oraz rezerwy na premie i rabaty są przenoszone z ogólnego rachunku zysków i strat do technicznego rachunku ubezpieczeń i prezentowane w pozycji "przychody z lokat netto po uwzględnieniu kosztów, przeniesione z ogólnego rachunku zysków i strat".

3. Przychody, o których mowa w ust. 2, pomniejszane są o koszty działalności lokacyjnej związane z tymi przychodami.

§ 28. Zarówno zrealizowane, jak i niezrealizowane różnice kursowe związane z działalnością lokacyjną zakład ubezpieczeń ujmuje się w sposób analogiczny jak zrealizowane i niezrealizowane przychody i koszty z lokat.

§ 29. Zakład ubezpieczeń prowadzi ewidencję lokat zakładu ubezpieczeń oraz związanych z nimi przychodów i kosztów w sposób umożliwiający:

- 1) ustalenie wartości poszczególnych rodzajów lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz pozostałych lokat;
- 2) ustalenie wartości poszczególnych rodzajów lokat, o których mowa w § 219 ust. 1;
- 3) 3) określenie poszczególnych rodzajów przychodów i kosztów działalności związanych z lokatami, o których mowa w pkt 1 i 2, ujmowanych odpowiednio w technicznym rachunku

ubezpieczeń, ogólnym rachunku zysków i strat oraz w kapitale własnym zakładu ubezpieczeń.

§ 30. 1. Jeżeli zakład reasekuracji prowadzi działalność reasekuracyjną w obu rodzajach reasekuracji, o których mowa w ustawie, aktywa stanowiące pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z tytułu prowadzonej działalności reasekuracyjnej w dziale ubezpieczeń na życie muszą zostać wydzielone i być zarządzane niezależnie od aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z tytułu prowadzonej działalności reasekuracyjnej w dziale ubezpieczeń majątkowych i osobowych, bez możliwości dokonania transferu tych aktywów.

2. Do zakładów reasekuracji przepisy § 21, § 22 ust.2, § 23-§ 29 stosuje się odpowiednio.

§ 31. 1. Środki funduszu organizacyjnego zakład ubezpieczeń traktuje się tak jak środki innych funduszy specjalnych i utrzymuje się na odrębnym rachunku bankowym. Środki te mogą być wykorzystane jedynie na wydatki związane z utworzeniem administracji zakładu ubezpieczeń oraz z zorganizowaniem sieci jego przedstawicielstw.

2. Sposób tworzenia funduszu oraz sposób wydatkowania środków tego funduszu określa statut zakładu ubezpieczeń.

3. Środki z tytułu wniesionej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń kaucji na rzecz oddziału ujmowane są pozabilansowe, chyba że spełniają warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 12 ustawy.

4. Przychody tytułem środków, o których mowa w ust. 3, uzyskane przez zakład ubezpieczeń, odpowiednio zwiększają wartość kaucji, chyba że statut oddziału stanowi inaczej.

§ 32.1. Środki funduszu organizacyjnego zakład reasekuracji traktuje tak jak środki innych funduszy specjalnych i utrzymuje na odrębnym rachunku bankowym. Środki te mogą być wykorzystane jedynie na wydatki związane z utworzeniem administracji zakładu reasekuracji

2. Do zakładów reasekuracji przepisy ust 2-4 stosuje się odpowiednio.

§ 33. Do szczególnych zasad rachunkowości dotyczących lokat, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się odpowiednio zasady określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych.

Rozdział 4

Szczególne zasady tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

§ 34. 1. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obejmują następujące rodzaje rezerw:

- 1) rezerwę składek;
- 2) rezerwę na ryzyka niewygasłe;
- 3) rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, w tym rezerwę na skapitalizowaną wartość rent;
- 4) rezerwy na wyrównanie szkodowości (ryzyka);
- 5) rezerwę ubezpieczeń na życie;
- 6) rezerwy ubezpieczeń na życie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający;
- 7) rezerwy na premie i rabaty dla ubezpieczonych;
- 8) rezerwy na zwrot składek dla członków;

9) pozostałe rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe przewidziane w statucie zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji .

2. Zakład ubezpieczeń jest zobowiązany posiadać dokumentację pozwalającą na odtworzenie odpowiednich obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

3. Zakład reasekuracji jest zobowiązany posiadać dokumentację pozwalającą na odtworzenie odpowiednich obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

§ 35. 1. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe zakład ubezpieczeń tworzy się, stosując metody:

- 1) indywidualną - polegającą na ustalaniu odrębnie dla każdej umowy ubezpieczenia lub każdej szkody dokładnej wielkości rezerwy, a w przypadku niemożności ustalenia dokładnej wielkości rezerwy - zastosowanie jej wiarygodnego oszacowania;
 - 2) ryczałtową - polegającą na ustalaniu rezerwy zbiorczo dla całego portfela ubezpieczeń lub jego części, jako ustalonego procentu (wskaźnik ryczałtowy) składki lub wartości wypłaconych odszkodowań i świadczeń; metoda ryczałtowa może być stosowana tylko wtedy, jeżeli uzyskane przy jej użyciu wyniki będą zbliżone do wyników uzyskanych przy użyciu metody indywidualnej; wskaźnik ryczałtowy powinien być ustalany przy zachowaniu zasady ciągłości; nieuzasadnione zmiany wielkości wskaźnika są niedopuszczalne;
 - 3) aktuarialną - polegającą na ustalaniu rezerwy przy zastosowaniu matematyki ubezpieczeniowej, finansowej i statystyki.
2. Zakład reasekuracji tworzy rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe stosując metody, o których mowa w ust. 1.

§ 36. 1. Rezerwę składek tworzy się indywidualnie dla każdej umowy ubezpieczenia, jako składkę przypisaną przypadającą na następne okresy sprawozdawcze, proporcjonalnie do okresu, na jaki składka została przypisana, przy czym w przypadku umów ubezpieczenia, których ryzyko nie jest rozłożone równomiernie w okresie trwania ubezpieczenia, rezerwę tworzy się proporcjonalnie do przewidywanego ryzyka w następnych okresach sprawozdawczych.

2. Zakłady ubezpieczeń na życie mogą uwzględniać rezerwę składek w wyliczeniu rezerwy ubezpieczeń na życie, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zakłady ubezpieczeń na życie tworzą odrębnie rezerwę składek dla tych umów ubezpieczenia, w których rezerwa składek nie została uwzględniona w rezerwie ubezpieczeń na życie.

§ 37. 1. Rezerwę na pokrycie ryzyka niewygasłego tworzy się jako uzupełnienie rezerwy składek. Powyższą rezerwę przeznacza się na pokrycie przyszłych szkód, świadczeń i kosztów wynikających z zawartych umów ubezpieczenia.

2. W ubezpieczeniach działu II rezerwa na pokrycie ryzyka niewygasłego stanowi różnicę pomiędzy przewidywaną wartością przyszłych odszkodowań, świadczeń i kosztów a sumą wielkości rezerwy składek oraz ewentualnych, przewidywanych, zgodnie z już zawartymi umowami ubezpieczenia, przyszłych składek.

3. W ubezpieczeniach działu I rezerwę na pokrycie ryzyka niewygasłego ustala się metodami aktuarialnymi.

§ 38. 1. Rezerwę na niewypłacone odszkodowania i świadczenia tworzy się w wysokości odpowiadającej ustalonej lub przewidywanej ostatecznej wartości przyszłych wypłat

odszkodowań i świadczeń związanych z zaistniałymi, do dnia, na który ustala się rezerwę, szkodami, powiększonej o koszty likwidacji szkód. W szczególności dotyczy to szkód, które:

- 1) zostały zgłoszone zakładowi ubezpieczeń do dnia, na który tworzona jest rezerwa, i dla których została ustalona wysokość odszkodowania i świadczenia bądź gdy posiadane informacje pozwalają na ocenę wysokości odszkodowań i świadczeń;
- 2) zostały zgłoszone zakładowi ubezpieczeń do dnia, na który tworzona jest rezerwa, a posiadane informacje nie pozwalają na ocenę wysokości odszkodowań i świadczeń;
- 3) zaistniały, lecz nie zostały zgłoszone zakładowi ubezpieczeń do dnia, na który tworzona jest rezerwa.

2. Część rezerwy, która dotyczy kosztów likwidacji szkód, powinna być utworzona odrębnie dla każdej grupy ubezpieczeń.

3. Przy ustalaniu wartości rezerwy na szkody, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zakład ubezpieczeń uwzględnia dotychczasowy przebieg procesu likwidacji szkód w danej grupie ubezpieczeń, w tym liczbę i wielkość szkód zgłaszanych w następnych okresach sprawozdawczych, po okresie, na który tworzona była rezerwa.

4. Przy ustalaniu wartości rezerwy, o której mowa w ust. 1, nie wolno stosować dyskont lub odpisów wynikających z przyjęcia wartości bieżącej szkody, gdy zakład ubezpieczeń przewiduje, iż ostateczny koszt likwidacji szkody i wypłaty odszkodowania będzie wyższy, z zastrzeżeniem § 3 ust. 2 oraz § 473.

5. Rezerwę na świadczenia z tytułu rent w grupach ubezpieczeń 1-4 działu I tworzy się jako część rezerwy ubezpieczeń na życie.

6. Wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, bez uwzględniania oszacowanych regresów i odzysków i dotacji, prezentuje się w pasywach bilansu w ujęciu brutto i na udziale reasekuratorów.

§ 39. 1. Ustalając w danej grupie ubezpieczeń ostateczną wartość przyszłych wypłat odszkodowań i świadczeń, zakład ubezpieczeń szacuje wartość przewidywanych, przyszłych zwrotów kosztów zakładu na skutek przejęcia roszczeń wobec osób trzecich (regresy), oraz praw własności do ubezpieczonego majątku (odzyski) oraz dotacji.

2. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1, jest ustalone w odniesieniu do szkód zaistniałych do dnia bilansowego i ustalane w sposób wiarygodny, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny, na podstawie analiz porównawczych dotychczasowych oraz prognozowanych wielkości odszkodowań wypłaconych, zwrotów odszkodowań oraz zainkasowanych regresów i przejętych odzysków.

3. Przy szacowaniu wielkości regresów i , odzysków i dotacji zakład ubezpieczeń uwzględnia koszty windykacji regresów i odzysków oraz koszty poniesione w celu uzyskania dotacji.

4. Oszacowanie jest ustalane odrębnie dla każdego roku zaistnienia szkody.

5. Przy szacowaniu wartości przyszłych zwrotów kosztów zakładu na skutek przejęcia roszczeń wobec osób trzecich oraz praw własności do ubezpieczonego majątku, Ww przypadku prowadzenia działalności dłużej niż trzy lata w danej grupie ubezpieczeń, udział sumy otrzymanych i oszacowanych regresów i odzysków w koszcie odszkodowań i świadczeń danego roku zaistnienia szkody nie może przekroczyć średniej arytmetycznej udziału otrzymanych regresów i odzysków w koszcie odszkodowań i świadczeń z trzech kolejnych lat zaistnienia szkody, bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego dokonuje się ustaleń.

6. Regresy stanowią przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁷⁾) z chwilą ich otrzymania.

7. Roszczenia regresowe nieobjęte oszacowaniem, o którym mowa w ust. 1, ujmuje się, zgodnie z zasadą ostrożnej wyceny, z chwilą ich otrzymania.

8. Wartość otrzymanych regresów, i odzysków i dotacji pomniejsza wartość odszkodowań i świadczeń wypłaconych.

9. Wartość oszacowanych regresów, i odzysków i dotacji prezentuje się w pasywach bilansu ze znakiem minus.

§ 40. W przypadku ubezpieczeń na życie kwota rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia powinna być równa kwocie należnej ubezpieczonemu, uprawnionemu lub uposażonemu, powiększonej o koszty związane z wypłatą świadczeń.

§ 41. 1. Rezerwę na wyrównanie szkodowości (ryzyka) tworzy się w wysokości mającej zapewnić wyrównanie przyszłych wahań współczynnika szkodowości na udziale własnym.

2. Rezerwa na wyrównanie szkodowości (ryzyka) jest tworzona dla grup ubezpieczeń, z zastrzeżeniem § 3842, w których występują istotne wahania współczynnika szkodowości na udziale własnym. Wahanie współczynnika szkodowości uznaje się za istotne, jeżeli wśród czterech kolejnych zmian współczynnika szkodowości na udziale własnym, wyliczonych z roku na rok, odpowiadających kolejnym pięciu latom obrotowym poprzedzającym rok utworzenia rezerwy, co najmniej dwukrotnie wystąpi zmniejszenie współczynnika szkodowości na udziale własnym o więcej niż 20 % lub dwukrotne jego zwiększenie o więcej niż 25 % jego wartości.

3. Rezerwę na wyrównanie szkodowości (ryzyka) tworzy się dla każdej grupy ubezpieczeń osobno na ostatni dzień roku obrotowego, pod warunkiem że w każdym z ostatnich 5 lat obrotowych poprzedzających dany rok składka zarobiona w tej grupie była większa od zera. Rezerwę dla danej grupy ubezpieczeń tworzy się w takiej wysokości, aby przy zmianie stanu rezerwy współczynnik szkodowości dla danego roku obrotowego - obliczany dla kwoty odszkodowań skorygowanej o zmianę tej rezerwy - był równy średniej ważonej, gdzie wagą jest składka zarobiona, ze współczynników szkodowości w danej grupie ubezpieczeń z ostatnich 5 lat obrotowych, poprzedzających dany rok, obliczonych bez uwzględnienia zmian rezerwy na wyrównanie szkodowości (ryzyka). W przypadku gdy zakład ubezpieczeń prowadzi działalność krócej niż 6 lat, dla danej grupy ubezpieczeń nie tworzy się rezerwy na wyrównanie szkodowości (ryzyka). Dla danej grupy ubezpieczeń wielkość zmniejszenia rezerwy nie może przekroczyć jej aktualnej wysokości, a wielkość zwiększenia rezerwy nie może przekroczyć 5 % składki zarobionej na udziale własnym w tej grupie, dla której rezerwa jest tworzona. Wielkość rezerwy na wyrównanie szkodowości nie może ponadto przekroczyć 30 % wypłat odszkodowań na udziale własnym w danym roku obrotowym w danej grupie ubezpieczeń. Jeżeli w danej grupie ubezpieczeń składka zarobiona w roku obrotowym była równa zero, rezerwę w tej grupie rozwiązuje się całkowicie w tym roku.

4. W przypadku reasekuracji czynnej zakłady ubezpieczeń tworzą rezerwę na wyrównanie szkodowości na zasadach określonych w ust. 1-3 odpowiednio dla klas rachunkowych określonych w § 2 ust. 1 pkt 17, z zastrzeżeniem § 3842.

5. Zakłady reasekuracji tworzą rezerwę na wyrównanie szkodowości na zasadach określonych w ust. 1-3 odpowiednio dla klas rachunkowych określonych w § 2 ust. 1 pkt 17, z zastrzeżeniem § 42.

6. Rezerwa na wyrównanie szkodowości (ryzyka) tworzona jest przez zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność ubezpieczeniową w dziale II oraz przez zakłady reasekuracji prowadzące działalność reasekuracyjną w dziale II..

§ 42. 1. W przypadku prowadzenia ubezpieczeń w grupie 14 działu II zakład ubezpieczeń jest obowiązany tworzyć rezerwę na wyrównanie szkodowości (ryzyka) przeznaczoną na pokrycie ujemnego wyniku technicznego osiągniętego w tej grupie ubezpieczeń w roku obrotowym lub na wyrównanie wyższego niż przeciętny współczynnika szkodowości w tej grupie w roku obrotowym, przed uwzględnieniem zmiany stanu rezerw na wyrównanie szkodowości (ryzyka).

2. Rezerwę tworzy się według jednej z metod przedstawionych w załączniku nr 6 do rozporządzenia, wybranej przez kierownika jednostki.

3. Wyboru metody tworzenia rezerwy należy dokonać w oparciu o dostępne w jednostce zasoby informacji statystycznych, z tym że zakład ubezpieczeń prowadzący ubezpieczenia w grupie 14 działu II przez okres krótszy niż 5 lat obrotowych tworzy rezerwę, o której mowa w ust. 1 - metodą nr 1 lub nr 2, przedstawioną w załączniku nr 6 do rozporządzenia, z zastosowaniem odpowiednio średnich narastających stosownie do okresu prowadzenia tych ubezpieczeń.

4. Do zakładu reasekuracji prowadzącego reasekurację ubezpieczeń grupy 14 działu II przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

§ 43. 1. Rezerwę ubezpieczeń na życie tworzy się, z zachowaniem zasady ostrożności, w wysokości ustalonej prospektywną metodą aktuarialną, z zastrzeżeniem ust. 2, z uwzględnieniem:

1) wszystkich zobowiązań, wynikających z zawartych umów ubezpieczenia, obejmujących w szczególności:

a) gwarantowane w umowie ubezpieczenia świadczenia, w tym gwarantowaną wartość wykupu,

b) świadczenia opcjonalne, przysługujące zgodnie z warunkami umowy ubezpieczenia;

2) kosztów obsługi umów i kosztów związanych z wypłatą odszkodowań i świadczeń.

Przy tworzeniu rezerwy ubezpieczeń na życie uwzględnia się przyszłe wpływy zakładu ubezpieczeń z tytułu składek należnych zgodnie z zawartymi umowami ubezpieczenia.

2. Dopuszcza się stosowanie metody retrospektywnej, pod warunkiem że daje ona wartość rezerwy nie niższą od wartości rezerwy ustalonej metodą prospektywną lub gdy dla danej umowy ubezpieczenia nie jest możliwe zastosowanie metody prospektywnej.

3. Całość uwzględnianych pośrednio lub bezpośrednio kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie powinna być mniejsza od przewidywanej wielkości przyszłych wydatków oszacowanych zgodnie z zasadą ostrożnej wyceny.

4. Rezerwy ubezpieczeń na życie tworzy się indywidualnie dla każdej umowy ubezpieczenia. Rezerwy mogą być ustalone sumarycznie dla określonych grup umów ubezpieczenia, pod warunkiem że dają one w przybliżeniu ten sam rezultat, co metoda indywidualna, z zastrzeżeniem ust. 8.

5. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany, co najmniej raz na 5 lat, ustalić dla wszystkich umów ubezpieczenia bezpośredniego wielkość rezerwy ubezpieczeń na życie brutto oraz na udziale własnym metodą indywidualną, według stanu na ten sam dzień, z zastrzeżeniem ust. 8.

6. Przy ustalaniu wartości rezerwy ubezpieczeń na życie zakład ubezpieczeń ma obowiązek uwzględnić prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłych okresach niekorzystnych czynników,

które mogą wpłynąć na zmianę poziomu tych rezerw, jak również na zmianę wartości aktywów przeznaczonych na ich pokrycie.

7. Jeżeli umowa ubezpieczenia przewiduje gwarancje wykupu, rezerwa ubezpieczeń na życie utworzona dla tej umowy nie może być niższa od gwarantowanej wartości wykupu.

8. Przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się w przypadku rezerwy ubezpieczeń na życie, która jest tworzona w związku z wystąpieniem ryzyk niemających charakteru indywidualnego, lecz dotyczących całości lub części portfela umów ubezpieczenia na życie.

§ 44. Rezerwy ubezpieczeń na życie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, tworzy się w wysokości wartości lokaty dokonanej zgodnie z postanowieniami zawartej umowy ubezpieczenia na życie.

§ 45. 1. Rezerwy na premie i rabaty dla ubezpieczonych tworzy się przy uwzględnieniu wszystkich przewidywanych kwot, o które powiększane będą przyszłe świadczenia lub pomniejszane przyszłe składki, zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia.

2. W przypadku ubezpieczeń na życie metoda obliczania rezerwy na premie i rabaty dla ubezpieczonych powinna być zgodna z założeniami stosowanymi przy obliczaniu rezerwy ubezpieczeń na życie oraz uwzględniać aktualną metodę przyznawania premii i rabatów.

§ 46. 1. Rezerwę na zwrot składek dla członków towarzystwa zakład ubezpieczeń tworzy się do wysokości osiągniętego dodatniego wyniku technicznego, o ile obowiązek zwrotu składek wynika z umowy ubezpieczenia.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, tworzy się w podziale na grupy ubezpieczeń dla każdego roku zawarcia umów ubezpieczenia odrębnie.

3. W przypadku umów ubezpieczenia zawieranych na zasadach wzajemności członkowskiej rezerwa, o której mowa w ust. 1, tworzona jest w odniesieniu do umów ubezpieczenia zawieranych na zasadach wzajemności członkowskiej.

§ 47. 1. Stopy techniczne stosowane przez zakład ubezpieczeń nie mogą być wyższe niż 80 % średniej ważonej stopy zwrotu z lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ostatnich trzech latach obrotowych, obliczonej metodą określoną w załączniku nr 7 do rozporządzenia, przy czym w przypadku zobowiązań z umów ubezpieczenia, ustalanych w walucie obcej, uwzględnia się stopę zwrotu z lokat dokonanych w tej walucie.

2. Stopa techniczna, stosowana przez zakład ubezpieczeń przy wycenie zobowiązań:

- 1) nie może być wyższa niż odpowiednia stopa techniczna stosowana przez zakład ubezpieczeń w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia, z której wynikają te zobowiązania;
- 2) nie może być wyższa niż maksymalna stopa techniczna obowiązująca w dniu zawarcia umowy, w odniesieniu do nowo zawieranych umów ubezpieczenia, zarówno w przypadku zobowiązań ustalanych w złotych, jak i w walutach obcych.

3. Wysokość maksymalnej stopy technicznej ustala i ogłasza organ nadzoru, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku. Sposób ustalenia wysokości maksymalnej stopy technicznej określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

4. Ogłoszona w danym roku wysokość maksymalnej stopy technicznej jest obowiązująca od dnia 1 maja tego roku, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Ogłoszona w danym roku wysokość maksymalnej stopy technicznej nie ma zastosowania przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dotyczących zobowiązań zakładu ubezpieczeń powstałych po dniu 30 kwietnia danego roku, w wyniku:

- 1) dokonanych zmian warunków umów ubezpieczenia zawartych do tego dnia, pod warunkiem że w umowach tych przewidziana była możliwość dokonania powyższych zmian; w szczególności dotyczy to: podwyższenia wysokości sumy ubezpieczenia, indeksacji składki, zamiany na ubezpieczenie bezskładkowe;
- 2) przystąpienia kolejnych ubezpieczonych do grupowej umowy ubezpieczenia na życie.

6. Ograniczenie dotyczące stosowanych stóp technicznych, określone w ust. 1 i 2, nie ma zastosowania do:

- 1) umów ubezpieczenia w dziale ubezpieczeń na życie, w których składka opłacana jest jednorazowo, a okres, na jaki umowa została zawarta, nie jest dłuższy niż 8 lat,
 - 2) umów ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym,
- przy czym stosowane stopy techniczne nie mogą odbiegać od stóp zwrotu z inwestycji aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dotyczących tych umów.

7. Zakłady ubezpieczeń mogą stosować niższe stopy techniczne aniżeli stopa zwrotu ogłaszana przez organ nadzoru.

§ 48. 1. Przyjęte zasady tworzenia i metody ustalania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, jak również założenia dotyczące danych i wskaźników statystycznych wykorzystywanych przy ustalaniu rezerw powinny być stosowane w sposób ciągły; nieuzasadnione zmiany zasad, metod i założeń są niedopuszczalne.

2. W przypadku ubezpieczeń na życie zasady ustalania udziału w zysku należnego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia powinny być stosowane w sposób jednolity przez cały czas trwania umowy ubezpieczenia.

§ 49. 1. Wielkość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale reasekuratora powinna być ustalona zgodnie z uregulowaniami odpowiednich umów reasekuracyjnych.

2. Wielkość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale retrocesjonariuszy powinna być ustalona zgodnie z uregulowaniami odpowiednich umów retrocesji.

§ 50. 1. Do wszystkich typów umów ubezpieczenia, gdzie możliwe jest wyliczenie rezerwy ubezpieczeń na życie przy użyciu składki netto, można stosować metodę Zillmera, z wyjątkiem umów ubezpieczenia terminowego na wypadek śmierci oraz wszystkich umów ubezpieczeń wypadkowych i chorobowych.

2. Rozliczeniu w czasie metodą Zillmera podlegają koszty bezpośrednie i pośrednie związane z pozyskaniem i zawarciem umowy ubezpieczenia oraz koszty związane z wykorzystaniem przez ubezpieczającego możliwości nieobowiązkowego podwyższenia składki w trakcie umowy ubezpieczenia.

3. Maksymalny poziom narzutu, o który można podwyższyć składkę netto, jest równoważnością 3,5 % sumy kapitału rozłożoną na cały okres opłacania składek przy użyciu założeń wykorzystanych przy kalkulacji rezerwy ubezpieczeń na życie.

4. Składka podwyższona, o której mowa w ust. 3, nie może być wyższa od składki opłacanej przez klienta.

5. Koszty akwizycji rozliczane przy zastosowaniu metody Zillmera nie mogą być wyższe niż wartość składki przypisanej brutto w pierwszym roku polisowym.

6. Jeżeli w wyniku zillmeryzacji rezerwy ubezpieczeń na życie otrzymuje się wynik ujemny, to przyjmuje się wartość tej rezerwy równą "0".

§ 51. Jeżeli przy ustalaniu wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych otrzymuje się w trakcie obliczania rezerw wartości ujemne, to do dalszych obliczeń przyjmuje się wartość równą

zero, z wyłączeniem wyniku uwzględnienia wartości oszacowanych regresów, i odzysków i dotacji w rezerwie na niewypłacone odszkodowania i świadczenia.

Rozdział 5

Szczególne zasady sporządzania sprawozdań finansowych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji

§ 52. 1. Techniczny rachunek ubezpieczeń na życie oraz techniczny rachunek ubezpieczeń majątkowych i osobowych jest sporządzany przez zakłady ubezpieczeń dla grup ubezpieczeń bezpośrednich.

2. Techniczny rachunek ubezpieczeń w zakresie reasekuracji czynnej jest sporządzany przez zakłady ubezpieczeń oraz zakłady reasekuracji sporządza się w podziale na klasy rachunkowe.

§ 53. 1. W przepływach z działalności operacyjnej zakłady ubezpieczeń wykazują się odrębnie wpływy i wydatki z działalności bezpośredniej i reasekuracji czynnej, odrębnie wpływy i wydatki z reasekuracji biernej oraz odrębnie wpływy i wydatki z pozostałej działalności operacyjnej.

2. W przepływach z działalności lokacyjnej wykazuje się wpływy i wydatki z poszczególnych rodzajów lokat zakładu ubezpieczeń. Wpływy i wydatki związane z nabyciem, realizacją innych aktywów niż lokat ujmują się odpowiednio we wpływach i wydatkach z pozostałej działalności operacyjnej lub w przepływach z działalności finansowej.

3. W przepływach z działalności finansowej ujmują się wpływy i wydatki związane z finansowaniem działalności zakładu ubezpieczeń zarówno wewnętrznym, w tym: wpływy z emisji akcji, dopłat do kapitału, jak i zewnętrznym, w tym: kredyty, pożyczki, emisja dłużnych papierów wartościowych.

4. Wydatki z tytułu akwizycji oraz wydatki o charakterze administracyjnym ujmowane są przez zakłady ubezpieczeń w całości w wydatkach z działalności bezpośredniej i reasekuracji czynnej.

5. W przepływach z działalności operacyjnej zakłady reasekuracji wykazują odrębnie wpływy i wydatki z reasekuracji czynnej, odrębnie wpływy i wydatki z retrocesji biernej oraz odrębnie wpływy i wydatki z pozostałej działalności operacyjnej.

6. Wydatki z tytułu akwizycji oraz wydatki o charakterze administracyjnym ujmowane są przez zakłady reasekuracji w całości w wydatkach z reasekuracji czynnej.

7. Do zakładów reasekuracji przepisy ust. 2 i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 54. Integralną część sprawozdania finansowego stanowi informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego, sporządzana zgodnie z załącznikiem nr 4 do rozporządzenia.

§ 55. 1. Objasnienia do zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym, określonym w załączniku nr 3 do ustawy, są przedstawione odpowiednio w załącznikach do rozporządzenia:

- 1) noty objaśniające do pozycji bilansu - w załączniku nr 1;
- 2) noty objaśniające do technicznego rachunku ubezpieczeń na życie, technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz ogólnego rachunku zysków i strat - w załączniku nr 2;
- 3) noty objaśniające do rachunku przepływów pieniężnych - w załączniku nr 3.

2. Zakres informacji do sprawozdania z działalności zakładu ubezpieczeń określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Zakres informacji do sprawozdania z działalności zakładu reasekuracji określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 56. Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. do sprawozdania finansowego dołącza sprawozdanie o stanie wyodrębnionego rachunku bankowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1204).

§ 57. 1. Sprawozdanie finansowe zakładu ubezpieczeń sporządza się również na dzień połączenia z innym zakładem ubezpieczeń bądź na dzień przejęcia innego zakładu ubezpieczeń lub przeniesienia portfela ubezpieczeń lub portfela reasekuracji.

2. Sprawozdanie finansowe zakładu reasekuracji sporządza się również na dzień połączenia z innym zakładem reasekuracji bądź na dzień przejęcia innego zakładu reasekuracji lub przeniesienia portfela reasekuracji.

Rozdział 6

Skonsolidowane Sprawozdania finansowe jednostek powiązanych grupy kapitałowej

§ 58. 1. Zakład ubezpieczeń będący jednostką dominującą, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sporządza roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej.

2. Zakład reasekuracji będący jednostką dominującą, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sporządza roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej.

§ 59. 1. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe składa się, z zastrzeżeniem ust. 4:

- 1) ze skonsolidowanego bilansu oraz pozycji pozabilansowych, z wyłączeniem informacji o środkach własnych, marginesie wypłacalności oraz pokryciu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odpowiednimi aktywami;
- 2) ze skonsolidowanego technicznego rachunku ubezpieczeń;
- 3) ze skonsolidowanego ogólnego rachunku zysków i strat;
- 4) ze skonsolidowanego rachunku przepływów pieniężnych;
- 5) z zestawienia zmian w skonsolidowanym kapitale własnym;
- 6) z informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do skonsolidowanego sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

2. Do rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego dołącza się sprawozdanie z działalności jednostki sporządzone odpowiednio według zasad określonych w art. 49 ust. 2 ustawy.

3. Jeżeli jednostka dominująca i jednostki od niej zależne i współzależne prowadzą działalność ubezpieczeniową lub reasekuracyjną w różnych działach ubezpieczeń, w

skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym sporządza się odrębnie techniczny rachunek ubezpieczeń na życie oraz techniczny rachunek ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

4. Wzór sprawozdania finansowego tworzy odpowiednio wzór sprawozdania finansowego określony w ustawie, z zastrzeżeniem że:

- 1) w sprawozdaniu finansowym, w bilansie wyodrębnia się dodatkowo pozycje: w aktywach - "wartość firmy jednostek podporządkowanych", w pasywach zaś - odpowiednio pozycje: "ujemna wartość firmy jednostek podporządkowanych", "kapitał własny mniejszości", w pozycji A pasywów "kapitał własny" odpowiednio pozycje: "różnice kursowe z przeliczenia" oraz "odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna)";
- 2) w technicznym rachunku wyników wyodrębnia się odpowiednio - przychody i koszty jednostek podporządkowanych, w pozycji zaś wynik techniczny odpowiednio "wynik techniczny jednostek podporządkowanych";
- 3) w ogólnym rachunku wyników - odpowiednio przychody i koszty jednostek podporządkowanych, w pozycji zaś zysk/strata netto "zysk/strata" oraz wyodrębnia się dodatkowo pozycje "odpis wartości firmy jednostek podporządkowanych" oraz "odpis ujemnej wartości firmy jednostek podporządkowanych", "zysk/strata z udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności" oraz "zysk/strata udziałowców (akcjonariuszy) mniejszościowych";
- 4) w zestawieniu zmian w skonsolidowanym kapitale własnym odpowiednio pozycje "różnice kursowe z przeliczenia" oraz "odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna).

§ 60. 1. Dane jednostek zależnych prowadzących działalność ubezpieczeniową lub działalność reasekuracyjną oraz jednostek zależnych nieprowadzących działalności ubezpieczeniowej ani działalności reasekuracyjnej, a powołanych do pełnienia określonych funkcji, w szczególności w zakresie wykonywania na zlecenie zakładu ubezpieczeń czynności określonych w art. 3 ust. 4 pkt 1-6 oraz ust. 5 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, wobec jednostki dominującej, wobec innej spółki grupy kapitałowej lub wobec całej grupy kapitałowej konsoliduje się metodą konsolidacji pełnej.

2. Dane jednostek współzależnych prowadzących działalność ubezpieczeniową lub działalność reasekuracyjną oraz jednostek współzależnych nieprowadzących działalności ubezpieczeniowej ani działalności reasekuracyjnej, lecz wykonujących funkcje, o których mowa w ust. 1, konsoliduje się metodą konsolidacji proporcjonalnej.

3. Jednostki inne niż wymienione w ust. 1 i 2 wykazuje się w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym metodą praw własności.

§ 61. 1. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, a w szczególności jednostki zależne i współzależne powinny stosować jednakowe metody wyceny aktywów i pasywów oraz sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego jednostką dominującą.

2. Do zasad sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostek powiązanych grupy kapitałowej, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się odpowiednio zasady określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania przez jednostki inne niż banki i zakłady ubezpieczeń sprawozdania finansowego jednostek powiązanych (Dz. U. Nr 152, poz. 1729).

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 62. Rozporządzenie wchodzi w życie dniem 2009 r.⁸⁾

- 1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).
- 2) Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji stanowi transpozycję dyrektywy 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. WE L 345 z 19.12.2002; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 6, str. 3-54, z późn. zm.).
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393 i Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.
- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z Nr 171, poz. 1056.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 120, poz. 825 i Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 49, poz. 328 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 918.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 133, poz. 922.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.
- 8) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń (Dz. U. Nr 248, poz. 1846), które zachowało moc do dnia 31 grudnia 2009 r. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 2009 r. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

ZAŁĄCZNIK Nr 1

NOTY OBJAŚNIAJĄCE DO POZYCJI BILANSU

1. W pozycji B.I aktywów "nieruchomości" ujmuje się zarówno nieruchomości przeznaczone na cele inwestycyjne, jak i nieruchomości wykorzystywane na własne potrzeby.

2. W pozycji B.III.2 aktywów "dłużne papiery wartościowe i inne papiery wartościowe o stałej kwocie dochodu" ujmuje się papiery wartościowe emitowane przez instytucje kredytowe, inne instytucje prywatne lub instytucje publiczne o zagwarantowanej stopie dochodu, niezależnie od tego, czy oprocentowanie tychże papierów jest ustalone według stopy stałej czy zmiennej. W pozycji tej nie ujmuje się dłużnych papierów wartościowych oraz innych papierów wartościowych o stałej kwocie dochodu emitowanych przez jednostki podporządkowane. Papiery te wykazuje się w pozycji B.II.2 aktywów bilansu.

3. W pozycji B.III.3 aktywów "udziały we wspólnych przedsięwzięciach lokacyjnych" ujmuje się w przypadku powierzenia środków zakładu ubezpieczeń innym podmiotom do wspólnego inwestowania. W przypadku powierzenia środków zakładu ubezpieczeń podmiotom podporządkowanym zakładowi ubezpieczeń udziały te ujmuje się odpowiednio w pozycji B.II.3 aktywów bilansu. Do zakładu reasekuracji przepis stosuje się odpowiednio.

4. W pozycji B.III.4 aktywów "pożyczki zabezpieczone hipotecznie" ujmuje się pożyczki, dla których głównym zabezpieczeniem jest ustanowiona hipoteka. W pozycji tej uwzględnia się pożyczki zabezpieczone hipoteką, nawet jeżeli są zabezpieczone dodatkowo polisami.

5. W pozycji B.III.5 aktywów "pozostałe pożyczki" zakłady ubezpieczeń ujmują e się pożyczki, w tym pożyczki dla ubezpieczonych, których głównym zabezpieczeniem jest polisa.

6. W pozycji B.III.6 aktywów "lokaty terminowe w instytucjach kredytowych" ujmuje się depozyty terminowe w bankach i w innych instytucjach przyjmujących depozyty i udzielających kredytów. W pozycji tej nie ujmuje się bankowych tytułów wierzytelnościowych do depozytów, np. certyfikatów depozytowych, bonów oszczędnościowych - papiery te ujmuje się odpowiednio w pozycji II.2 lub w pozycji III.2 aktywów bilansu, w zależności od tego, czy stanowią one lokatę w jednostkach podporządkowanych, czy też nie. Środki na rachunkach bankowych niezdeponowane na określony termin wykazuje się w pozycji E.II aktywów bilansu, nawet jeżeli są oprocentowane.

7. W pozycji B.III.7 aktywów bilansu "pozostałe lokaty" ujmuje się lokaty, które nie zostały uwzględnione w pozycjach B.III od 1 do 6. W pozycji tej ujmuje się m.in. depozyty nieprawidłowe niestanowiące lokaty w jednostce podporządkowanej. Jeżeli wartość lokat wykazanych w pozycji B.III.7 aktywów bilansu przekracza 2 % ogółem pozycji B aktywów bilansu "lokaty", powinna być ona wyszczególniona w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego z uwzględnieniem jej wartości i struktury rodzajowej.

8. W pozycji B.IV aktywów "należności depozytowe od cedentów" - zakład ubezpieczeń przyjmujący ryzyko wykazuje kwoty należne od cedentów i odpowiadające udzielonym gwarancjom wykonania zobowiązań wynikających z zawartych umów reasekuracji czynnej lub retrocesji czynnej, które zostały złożone u cedentów lub u osób trzecich bądź zostały zatrzymane przez te jednostki. Należności depozytowe nie mogą być łączone z innymi kwotami należnymi zakładowi ubezpieczeń przyjmującemu ryzyko od cedenta, jak również kompensowane z

zobowiązaniami zakładu ubezpieczeń przyjmującego ryzyko wobec cedenta. Papiery wartościowe lub inne aktywa finansowe, zdeponowane u cedentów lub osób trzecich tytułem zabezpieczenia wykonania zobowiązań z tytułu zawartych umów reasekuracji czynnej, a pozostające własnością zakładu ubezpieczeń przyjmującego ryzyko, są wykazywane przez ten zakład w bilansie, z wyodrębnieniem ich charakteru. Do zakładu reasekuracji przepis stosuje się odpowiednio.

9. W pozycji C aktywów bilansu "aktywa netto ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty (inwestycyjne) ponosi ubezpieczający" - ujmuje się aktywa netto na rachunek i ryzyko ubezpieczającego. W pozycji tej ujmuje się aktywa, których wartość jest wykorzystywana do wyceny wartości zysku z umów ubezpieczenia związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym oraz służące pokryciu zobowiązań, które są ustalane w stosunku do określonych indeksów. Środki zakładu ubezpieczeń, inwestowane łącznie ze środkami tworzącymi ubezpieczeniowe fundusze kapitałowe, wykazuje się w pozycji B aktywów bilansu.

10. W pozycji D.III.2 aktywów "pozostałe należności" ujmuje się oddzielnie należności powstałe w związku z czynnościami komisarza awaryjnego, wykonywanymi na zlecenie innych zakładów ubezpieczeń.

11. Salda rozrachunków z tytułu koasekuracji zakłady ubezpieczeń ujmuje się łącznie z rozrachunkami z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich, dokonując stosownego wyodrębnienia w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego.

12. W pozycji E.II aktywów "środki pieniężne" ujmuje się również weksle, czeki obce itp. środki pieniężne w drodze, oznaczające środki pomiędzy kasą a własnym rachunkiem bankowym zakładu ubezpieczeń albo pomiędzy dwoma własnymi rachunkami bankowymi, czeki obce przekazywane do realizacji przez bank do czasu uznania z tego tytułu rachunku bankowego ubezpieczyciela lub weksle. Do zakładu reasekuracji przepis stosuje się odpowiednio.

13. W pozycji F.II aktywów "aktywowane koszty akwizycji" ujmuje się koszty akwizycji, w części przypadającej na przyszłe okresy sprawozdawcze.

14. W pozycji F.III aktywów "zarachowane odsetki i czynsze" ujmuje się odsetki i czynsze naliczone na dzień bilansowy, które nie są zapadalne lub należne, a które nie zostały uwzględnione w wartości lokat.

15. W pozycji A.I pasywów "kapitał podstawowy" - oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń wykazują kapitały wyodrębnione z kapitału własnego zagranicznego zakładu ubezpieczeń i uznane przez ten zakład jako kapitał podstawowy oddziału. Do oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji przepis stosuje się odpowiednio.

16. W pozycji A.V pasywów "kapitał z aktualizacji wyceny" ujmuje się m.in. różnicę powstałą na skutek aktualizacji lokat dostępnych do sprzedaży.

17. W pozycji B pasywów "zobowiązania podporządkowane" ujmuje się zobowiązania, które w razie likwidacji lub upadłości zakładu ubezpieczeń są spłacane po zaspokojeniu wszystkich innych wierzycieli zakładu ubezpieczeń. Do zakładu reasekuracji przepis stosuje się odpowiednio.

18. W pozycji C pasywów "rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe" zakłady ubezpieczeń ujmuje się rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe przed uwzględnieniem udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy a w tych rezerwach. Zakłady reasekuracji ujmuje rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe przed uwzględnieniem udziału retrocesjonariuszy w tych rezerwach.

19. W pozycji C.I pasywów "rezerwa składek i rezerwa na ryzyka niewygasłe" ujmuje się łącznie rezerwę składek i rezerwę na ryzyka niewygasłe. Wartość rezerwy na ryzyka niewygasłe wykazuje się w informacji dodatkowej do sprawozdania. Zakłady ubezpieczeń na życie ujmuje w tej pozycji wartość rezerwy składek niewygasłej w pozycji C.II pasywów bilansu.

20. W pozycji C.IV pasywów "rezerwy na premie i rabaty dla ubezpieczonych" zakłady ubezpieczeń ujmuje kwoty przewidziane dla ubezpieczających, ubezpieczonych lub uposażonych z umowy ubezpieczenia w formie udziału w zyskach lub zwrotach, w części nieujętej w pozycji I.1 pasywów "zobowiązania wobec ubezpieczonych" lub w pozycji C.II pasywów "rezerwy ubezpieczeń na życie". Zakłady reasekuracji ujmuje udział zakładu reasekuracji w kwotach przewidzianych dla ubezpieczających, ubezpieczonych lub uposażonych z umów ubezpieczenia podlegających reasekuracji, jeżeli uregulowania umowy reasekuracji zakładają udział zakładu reasekuracji w premiach i rabatach wypłacanych lub przyznawanych przez cedentów ubezpieczającym.

21. W pozycji C.V pasywów "rezerwy na wyrównanie szkodowości (ryzyka)" wykazuje się rezerwy na wyrównanie szkodowości mające na celu zabezpieczenie przed wahaniami wskaźnika szkodowości w przyszłych latach obrotowych.

22. W pozycji C.VII pasywów "pozostałe rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe określone w statucie" wykazuje się pozostałe rezerwy nieujęte w innych pozycjach.

23. W pozycji C.VIII pasywów "rezerwa ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty (inwestycyjne) ponosi ubezpieczający" zakłady ubezpieczeń wykazują e się rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe utworzone celem pokrycia zobowiązań odpowiadających wartości lokat, gdy wartość polisy zależy od stopy zwrotu z lokat wymienionych w pkt 9 lub gdy stopa zwrotu z polisy zależy od określonych indeksów. Dodatkowe rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń na życie, utworzone w celu pokrycia ryzyka śmierci, kosztów operacyjnych oraz innych rodzajów ryzyka (takiego, jak premie płatne w terminie zapadalności lub gwarantowane świadczenia stanowiące ekwiwalent za zrzeczenie się przez ubezpieczonego praw wynikających z umowy ubezpieczenia), są wykazywane w pozycji C.II pasywów.

24. W pozycji F.III pasywów "inne rezerwy" wykazuje się wszystkie inne rezerwy nieobjęte poprzednimi pozycjami.

25. W pozycji G pasywów "zobowiązania z tytułu depozytów reasekuratorów" - zakład ubezpieczeń będący cedentem ujmuje zobowiązania w wysokości środków finansowych otrzymanych od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przyjmującego ryzyko lub potrąconych mu na podstawie umów reasekuracji. Kwoty te nie mogą być łączone z innymi zobowiązaniami wobec tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jak również kompensowane z należnościami od niego. Gwarancje gotówkowe zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przyjmującego ryzyko i pozostające jego własnością podlegają ewidencji w księgach zakładu ubezpieczeń, będącego cedentem na koncie pozabilansowym i wykazywane są w sprawozdaniu finansowym w pozycji pozabilansowej "otrzymane gwarancje i poręczenia".

Zakład reasekuracji będący cedentem ujmuje zobowiązania w wysokości środków finansowych otrzymanych od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przyjmującego ryzyko lub potrąconych mu na podstawie umów retrocesji. Kwoty te nie mogą być łączone z innymi zobowiązaniami wobec tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jak również kompensowane z należnościami od niego. Gwarancje gotówkowe zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przyjmującego ryzyko i pozostające jego własnością podlegają ewidencji w księgach zakładu reasekuracji, będącego cedentem na koncie pozabilansowym i wykazywane są w sprawozdaniu finansowym w pozycji pozabilansowej "otrzymane gwarancje i poręczenia".

26. W pozycji H pasywów "pozostałe zobowiązania i fundusze specjalne", z wyjątkiem pozycji H.VI pasywów "fundusze specjalne", zobowiązania wykazuje się w informacji dodatkowej w podziale na zobowiązania określone w walucie polskiej oraz w walutach obcych.

27. W pozycji H.V.2 pasywów "pozostałe zobowiązania" wykazuje się w informacji dodatkowej również zobowiązania powstałe w związku z czynnościami określonymi w art. 3 ust. 7 i 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

28. W pozycji H.VI pasywów "fundusze specjalne" wykazuje się fundusze tworzone zarówno na mocy przepisów prawa, jak i na mocy uchwał walnego zgromadzenia. Obejmują one w szczególności fundusz prewencyjny, fundusz organizacyjny oraz wszelkie fundusze dla pracowników.

29. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (pozycja C pasywów), udział reasekuratora w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych (pozycja D pasywów), pozostałe rezerwy (pozycja F pasywów), zobowiązania z tytułu depozytów wobec reasekuratorów (pozycja G pasywów) oraz zobowiązania z tytułu reasekuracji (pozycja H.II pasywów) wykazuje się w informacji dodatkowej.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

NOTY OBJAŚNIAJĄCE DO TECHNICZNEGO RACHUNKU UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIU, TECHNICZNEGO RACHUNKU UBEZPIECZEŃ MAJĄTKOWYCH I OSOBOWYCH ORAZ OGÓLNEGO RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT

1. We wszystkich pozycjach technicznych rachunków ubezpieczeń oraz ogólnego rachunku zysków i strat muszą być przedstawione dane porównawcze za analogiczny okres sprawozdawczy poprzedniego roku obrotowego.

2. W pozycji I.1 "składki przypisane brutto", ujęte w technicznym rachunku ubezpieczeń na życie oraz w technicznym rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych, zakłady ubezpieczeń ujmują ujmowane są kwoty należne w trakcie okresu sprawozdawczego z tytułu zawartych umów ubezpieczenia i umów reasekuracji, bez względu na to, czy kwoty takie odnoszą się w całości lub w części do następnych okresów sprawozdawczych. W tej pozycji należy uwzględniać między innymi:

- a) składki zarachowane tytułem świadczonej w okresie sprawozdawczym ochrony ubezpieczeniowej, których faktyczne rozliczenie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych,
- b) składki jednorazowe, łącznie ze składkami na ubezpieczenie rentowe, w zakresie ubezpieczeń na życie, składki jednorazowe wynikające z rezerw na premie i rabaty, jeśli wynika to z umów ubezpieczenia,
- c) dodatkowe składki w przypadku płatności półrocznych, kwartalnych lub miesięcznych oraz dodatkowych płatności ze strony posiadaczy polis na wydatki poniesione przez zakład ubezpieczeń,
- d) w przypadku koasekuracji, część składek przypadającą na zakład ubezpieczeń,
- e) składki reasekuracyjne należne od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących cedentami lub retrocedentami, w tym także tytułem wejścia w portfel cedenta lub retrocedenta po potrąceniu niewykorzystanych składek z ubezpieczeń, wycofanych z portfela na rzecz zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących cedentami lub retrocedentami.

W pozycji I.1 "składki przypisane brutto", ujęte w technicznym rachunku ubezpieczeń na życie oraz w technicznym rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych, zakłady reasekuracji ujmują kwoty należne w trakcie okresu sprawozdawczego z tytułu zawartych umów reasekuracji, bez względu na to, czy kwoty takie odnoszą się w całości lub w części do następnych okresów sprawozdawczych. W tej pozycji należy uwzględniać między innymi składki reasekuracyjne należne od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących cedentami lub retrocedentami, w tym także tytułem wejścia w portfel cedenta lub retrocedenta po potrąceniu niewykorzystanych składek z ubezpieczeń, wycofanych z portfela na rzecz zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji będących cedentami lub retrocedentami.

Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wykazują Sskładki wykazuje się łącznie z wszystkimi dodatkami i uzupełnieniami za okresy zaległe, po potrąceniu storn, zwrotów, upustów, wszelkich zniżek i bonifikat oraz podatków i innych obciążeń parafiskalnych.

3. W pozycji I.2 "udział reasekuratorów w składce przypisanej" technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych zakłady ubezpieczeń ujmują owane są składki reasekuracyjne zapłacone lub przypadające do zapłaty należne reasekuratorowi lub retrocesjonariuszowi w okresie sprawozdawczym na

podstawie umów reasekuracji biernej proporcjonalnej i nieproporcjonalnej lub umów retrocesji biernej proporcjonalnej i nieproporcjonalnej, zawartych przez zakład ubezpieczeń. Pozycje portfela przypadające do zapłaty w momencie zawarcia lub zmiany umowy reasekuracji yjnej lub umowy retrocesji zwiększają tę kwotę, podczas gdy pozycje należne z tytułu wycofania z portfela zmniejszają tę kwotę.

Zakłady reasekuracji ujmują składki reasekuracyjne zapłacone lub przypadające do zapłaty należne retrocesjonariuszowi w okresie sprawozdawczym na podstawie umów retrocesji biernej proporcjonalnej i nieproporcjonalnej, zawartych przez zakład reasekuracji. Pozycje portfela przypadające do zapłaty w momencie zawarcia lub zmiany umowy retrocesji zwiększają tę kwotę, podczas gdy pozycje należne z tytułu wycofania z portfela zmniejszają tę kwotę.

4. W pozycji I.3 "zmiana stanu rezerw składek i rezerwy na ryzyko niewygasłe" technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz technicznego rachunku ubezpieczeń na życie ujmuje się różnice pomiędzy stanem rezerwy składek i rezerwy na pokrycie ryzyka niewygasłego na koniec okresu sprawozdawczego a stanem na początek okresu w ujęciu brutto, wynikające z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej. W pozycji tej ujmuje się zmianę stanu rezerw ujętych w pozycji C.I pasywów bilansu.

5. W pozycji I.4 "udział reasekuratorów w zmianie stanu rezerw składek" technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz technicznego rachunku ubezpieczeń na życie ujmuje się różnice pomiędzy stanem rezerwy składek i rezerwy na pokrycie ryzyka niewygasłego na koniec okresu sprawozdawczego a stanem na początek okresu w ujęciu na udziale reasekuratora, wynikające z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej. W pozycji tej ujmuje się zmianę stanu rezerw ujętych w pozycji D.I pasywów bilansu.

6. W pozycji II.4 "wynik dodatni z rewaloryzacji lokat" technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz ogólnego rachunku zysków i strat ujmuje się m.in. przychody tytułem rozwiązania wcześniej utworzonych odpisów z tytułu trwałej utraty wartości lokat.

7. W pozycji III "niezrealizowane zyski z lokat" technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz ogólnego rachunku zysków i strat ujmuje się, z zastrzeżeniem pkt 6, w szczególności dodatnią różnicę pomiędzy wartością bilansową a wartością nabycia (kosztem wytworzenia) lokat, a w przypadku lokat uprzednio przeszacowanych - odpowiednio wartością przeszacowaną, z wyjątkiem dodatniej różnicy z rewaloryzacji lokat ujmowanej w kapitale własnym. W pozycji tej, w przypadku dłużnych papierów wartościowych, których różnice z wyceny nie są ujmowane w kapitale własnym, wykazuje się dodatnie różnice pomiędzy wartością godziwą a skorygowaną ceną nabycia. Różnice pomiędzy skorygowaną ceną nabycia a ceną nabycia dłużnych papierów wartościowych, a w przypadku uprzednio przeszacowanych - odpowiednio wartością przeszacowaną, ujmuje się bezpośrednio w przychodach z lokat w pozycji II.2.2 lub II.3.2 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie lub w pozycji II.2.2 lub II.3.2 ogólnego rachunku zysków i strat.

8. W pozycji IV.1 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych lub w pozycji V.1 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "odszkodowania i świadczenia wypłacone na udziale własnym" zakłady ubezpieczeń ujmuje się wszelkie wypłaty i obciążenia (rozliczenia w kompensacie z należnościami) dokonywane w okresie sprawozdawczym z tytułu odszkodowań i świadczeń za szkody i wypadki powstałe w okresie sprawozdawczym i w okresach ubiegłych (w tym również świadczenia rentowe i wykupy w ubezpieczeniach na życie), łącznie z wszelkimi bezpośrednimi i pośrednimi, zewnętrznymi i wewnętrznymi kosztami likwidacji szkód i windykacji regresów oraz kosztami poniesionymi w celu uzyskania dotacji, pomniejszone o otrzymane zwroty, regresy i, wszelkie odzyski (w tym również odzyski ze sprzedaży pozostałości po szkodach) i dotacje. Koszty likwidacji szkód i windykacji regresów

obejmują również koszty postępowania spornego. Pozycja obejmuje również odszkodowania i świadczenia z tytułu koasekuracji, w części przypadającej na udział zakładu ubezpieczeń, oraz rozliczone przez cedentów odszkodowania i świadczenia przypadające na zakład ubezpieczeń z tytułu prowadzonej reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej.

Zakłady reasekuracji ujmują przypadające na udział zakładu reasekuracji oraz rozliczone przez cedentów odszkodowania i świadczenia przypadające na zakład ubezpieczeń z tytułu prowadzonej reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej.

9. W pozycji IV.1.2 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji V.1.2 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "udział reasekuratorów w odszkodowaniach i świadczeniach wypłaconych" zakłady ubezpieczeń ujmują się odszkodowania i świadczenia wypłacone w okresie sprawozdawczym przypadające na udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy w ramach reasekuracji biernej i retrocesji biernej.

Zakłady reasekuracji ujmują odszkodowania i świadczenia wypłacone w okresie sprawozdawczym przypadające na udział retrocesjonariuszy w ramach prowadzonej retrocesji biernej.

10. W pozycji IV.2 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji V.2 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "zmiana stanu rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na udziale własnym" ujmuje się zmianę stanu rezerw z pozycji C.III pasywów bilansu skorygowaną o zmianę stanu oszacowanych regresów, i odzysków i dotacji z pozycji E pasywów bilansu.

11. W pozycji VI technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji VII technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "premie i rabaty na udziale własnym łącznie ze zmianą stanu rezerw" zakłady ubezpieczeń wykazują się premie, rabaty, wypłacane lub zaliczane osobom ubezpieczającym, ubezpieczonym, uprawnionym lub uposażonym zgodnie z umową ubezpieczenia. W tej pozycji wykazuje się również kwoty zaliczone do wypłaty w okresie sprawozdawczym, wypłacone lub przypadające do wypłaty na rzecz ubezpieczającego, ubezpieczonego, uprawnionego lub uposażonego, włączając w to kwoty przeznaczone do zwiększenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub przeznaczone do zmniejszenia przyszłych składek, w stopniu, w jakim te kwoty stanowią przeniesienie nadwyżki lub zysku osiągniętego z całej działalności lub jej części, po odpisaniu kwot uwzględnionych w poprzednich okresach sprawozdawczych, które nie są już wymagane. Rabaty (bonifikaty) obejmują ulgi lub częściowy zwrot składek wynikających z przebiegu poszczególnych umów ubezpieczenia. Wielkość premii i rabatów (bonifikat) należy ujmować osobno, jeśli są to wartości znaczące.

12. W pozycji VII.1 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji VIII.1 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "koszty akwizycji" zakłady ubezpieczeń ujmują się poniesione w okresie sprawozdawczym koszty akwizycji z ubezpieczeń bezpośrednich i, reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej, skorygowane o zmianę stanu aktywowanych kosztów akwizycji oraz o wartość kosztów akwizycji jeszcze nieponiesionych, a dotyczących składki zarobionej w okresie sprawozdawczym.

Zakłady reasekuracji ujmują się poniesione w okresie sprawozdawczym koszty akwizycji z reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej, skorygowane o zmianę stanu aktywowanych kosztów akwizycji oraz o wartość kosztów akwizycji jeszcze nieponiesionych, a dotyczących składki zarobionej w okresie sprawozdawczym.

13. W pozycji VIII.3 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz w pozycji VII.3 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych "prowizje reasekuracyjne oraz udziały w zyskach reasekuratorów" wykazuje się wartość tej pozycji - jako wielkość ujemną. Prowizje reasekuracyjne podlegają rozliczeniu w czasie analogicznie do rozliczanych w czasie

kosztów akwizycji ponoszonych z tytułu zawarcia umów ubezpieczenia odpowiednio objętych umowami reasekuracyjnymi.

14. W pozycji VIII technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji XI technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "pozostałe koszty techniczne na udziale własnym" zakłady ubezpieczeń ujmuje ujmują się w szczególności:

- a) należne wpłaty na Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny,
- b) należne wpłaty na koszty nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową,
- c) należne wpłaty członkowskie dla Polskiej Izby Ubezpieczeń,
- d) odpisy na fundusz prewencyjny bądź koszty prowadzenia działalności prewencyjnej, jeżeli zakład ubezpieczeń nie tworzy funduszu prewencyjnego,
- e) należne wpłaty na rzecz Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- f) inne koszty na udziale własnym uwzględniane przy kalkulacji składki,
(grafikę pominięto)
- g) wartość odpisów aktualizujących należności z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich oraz reasekuracji,
- h) ujemne różnice kursowe z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji.

W pozycji VIII technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji XI technicznego rachunku ubezpieczeń na życie "pozostałe koszty techniczne na udziale własnym" zakłady reasekuracji ujmują w szczególności:

- a) należne wpłaty i koszty, o których mowa w pkt 14 lit. b – lit. d, lit. f
- b) wartość odpisów aktualizujących należności z tytułu reasekuracji,
- c) ujemne różnice kursowe z tytułu reasekuracji.

15. W pozycji IX.3 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz w pozycji V.3 ogólnego rachunku zysków i strat "wynik ujemny z rewaloryzacji lokat" ujmuje się wartość utworzonych w okresie sprawozdawczym odpisów z tytułu trwałej utraty wartości lokaty.

16. W pozycji X "niezrealizowane straty na lokatach" technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz w pozycji VI "niezrealizowane straty na lokatach" ogólnego rachunku zysków i strat ujmuje się, z zastrzeżeniem pkt 14, w szczególności ujemną różnicę pomiędzy wartością bilansową a wartością nabycia (kosztem wytworzenia) lokat, a w przypadku lokat uprzednio przeszacowanych - odpowiednio wartością przeszacowaną ustaloną na początek okresu sprawozdawczego, z wyjątkiem ujemnej różnicy z rewaloryzacji lokat ujmowanej w kapitale własnym. W pozycji tej, w przypadku dłużnych papierów wartościowych, których różnice z wyceny nie są ujmowane w kapitale własnym, wykazuje się ujemne różnice pomiędzy wartością godziwą a skorygowaną ceną nabycia.

17. Dla sporządzania technicznych rachunków ubezpieczeń według poszczególnych grup lub klas ubezpieczeń koszty administracyjne podlegają odpowiedniemu rozliczeniu według zasad określonych w polityce rachunkowości zakładu ubezpieczeń.

Dla sporządzania technicznych rachunków ubezpieczeń według poszczególnych klas rachunkowych koszty administracyjne podlegają odpowiedniemu rozliczeniu według zasad określonych w polityce rachunkowości zakładu reasekuracji.

18. W pozycji VIII "pozostałe przychody operacyjne" ogólnego rachunku zysków i strat zakłady ubezpieczeń wykazują się w szczególności:

- a) przychody finansowe,
- b) przychody z tytułu pełnienia czynności komisarza awaryjnego,
- c) przychody z tytułu prowadzenia działalności akwizycyjnej na rzecz Otwartych Funduszy Emerytalnych,

d) pozostałe przychody operacyjne.

Zakłady reasekuracji wykazują w szczególności przychody, o których mowa w lit. a, b i d.

19. W pozycji IX "pozostałe koszty operacyjne" ogólnego rachunku zysków i strat zakłady ubezpieczeń wykazują się w szczególności:

a) koszty finansowe,

b) koszty związane z pełnieniem czynności komisarza awaryjnego,

c) koszty związane z prowadzeniem działalności akwizycyjnej na rzecz Otwartych Funduszy Emerytalnych,

d) pozostałe koszty operacyjne.

Zakłady reasekuracji wykazują w szczególności koszty, o których mowa w lit. a, b i d.

20. W pozycji "wynik dodatni z realizacji lokat" oraz "wynik ujemny z realizacji lokat" ujmuje się odpowiednio dodatnie lub ujemne różnice pomiędzy przychodem ze sprzedaży lokat a kosztem własnym sprzedaży tych lokat obejmującym wartość nabycia lokat, a w przypadku lokat uprzednio przeszacowanych, odpowiednio wartością przeszacowaną tych lokat oraz koszty transakcji realizacji lokat, z uwzględnieniem kwot ujętych w kapitale z aktualizacji wyceny. W pozycji tej ujmuje się również wykup papierów wartościowych przez emitenta.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

NOTY OBJAŚNIAJĄCE DO RACHUNKU PRZEPIYWÓW PIENIĘŻNYCH ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ

Wpływy z tytułu składek brutto obejmują wpływy uzyskane w okresie sprawozdawczym z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich oraz z tytułu reasekuracji czynnej przypadającej na udział zakładu ubezpieczeń bez uwzględnienia zwrotów składek, które ujmują się w pozycji A.II.1.1 rachunku przepływów pieniężnych.

Wpływy z tytułu składek brutto (poz. A.I.1.1) oraz wydatki z tytułu akwizycji (poz. A.II.1.3) należy wykazywać odrębnie, nawet jeżeli rozliczenia z pośrednikami ubezpieczeniowymi dokonywane są per saldo.

W pozycji A.I.1.2 "wpływy z tytułu regresów, odzysków i zwrotów odszkodowań brutto" wykazuje się wartość wpływów z tytułu regresów, odzysków, i zwrotów odszkodowań brutto i dotacji bez pomniejszenia o koszty dochodzenia regresów, odzysków, i zwrotów odszkodowań oraz koszty poniesione w celu uzyskania dotacji.

W pozycji A.I.2.1 "wpłaty reasekuratorów z tytułu udziału w odszkodowaniach" ujmują się kwoty faktycznie otrzymane od reasekuratorów z tytułu ich udziału w likwidacji szkód wraz z kwotami przeznaczonymi na rekompensatę kosztów likwidacji szkód, chyba że stanowią one część prowizji reasekuracyjnej.

Wpłaty reasekuratorów z tytułu udziału w odszkodowaniach (poz. A.I.2.1) oraz wpływy z tytułu prowizji reasekuracyjnych i udziału w zyskach reasekuratora (poz. A.I.2.2) należy wykazywać odrębnie, nawet jeżeli rozliczenia z reasekuratorami dokonywane są per saldo.

W pozycji A.I.2.3 wykazuje się depozyty otrzymane od reasekuratorów.

W pozycji A.II.1.2 "odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto" ujmują się kwoty faktycznie wypłacone przez zakład ubezpieczeń tytułem likwidacji szkód (świadczeń) i innych zdarzeń objętych umową ubezpieczenia.

Wpływy z emisji akcji (poz. C.I.1) oznaczają kwoty uzyskane netto - po potrąceniu kosztów emisji - niezależnie od daty rejestracji podwyższenia kapitału podstawowego; towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych wykazują w tej pozycji wpłaty na poczet udziałów w kapitale zakładowym.

NOTY OBJAŚNIAJĄCE DO RACHUNKU PRZEPIYWÓW PIENIĘŻNYCH ZAKŁADU REASEKURACJI

Wpływy z tytułu składek brutto obejmują wpływy uzyskane w okresie sprawozdawczym z tytułu reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej przypadającej na udział zakładu reasekuracji bez uwzględnienia zwrotów składek, które ujmują się w pozycji A.II.1.1 rachunku przepływów pieniężnych.

Wpływy z tytułu składek brutto (poz. A.I.1.1) oraz wydatki z tytułu akwizycji (poz. A.II.1.3) należy wykazywać odrębnie, nawet jeżeli rozliczenia z brokerami reasekuracyjnymi dokonywane są per saldo.

W pozycji A.I.2.1 "wpłaty reasekuratorów z tytułu udziału w odszkodowaniach" ujmują się kwoty faktycznie otrzymane od retrocesjonariuszy z tytułu ich udziału w szkodach wypłaconych przez zakład reasekuracji wraz z kwotami przeznaczonymi na rekompensatę kosztów likwidacji szkód, chyba że stanowią one część prowizji reasekuracyjnej.

Wpłaty retrocesjonariuszy z tytułu udziału w odszkodowaniach (poz. A.I.2.1) oraz wpływy z tytułu prowizji reasekuracyjnych i udziału w zyskach retrocesjonariuszy (poz. A.I.2.2) należy wykazywać odrębnie, nawet jeżeli rozliczenia z retrocesjonariuszami dokonywane są per saldo.

W pozycji A.I.2.3 wykazuje się depozyty otrzymane od retrocesjonariuszy.

W pozycji A.II.1.2 "odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto" ujmuje się kwoty faktycznie wypłacone przez zakład reasekuracji tytułem likwidacji szkód (świadczeń) i innych zdarzeń objętych umową reasekuracji.

Wpływy z emisji akcji (poz. C.I.1) oznaczają kwoty uzyskane netto - po potrąceniu kosztów emisji - niezależnie od daty rejestracji podwyższenia kapitału podstawowego; towarzystwa reasekuracji wzajemnej wykazują w tej pozycji wpłaty na poczet udziałów w kapitale zakładowym.

ZAŁĄCZNIK Nr 4

ZAKRES INFORMACJI DODATKOWEJ DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ I ZAKŁADU REASEKURACJI

Informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego zakładu ubezpieczeń obejmuje wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

I. Wprowadzenie do sprawozdania finansowego zakładu ubezpieczeń obejmuje w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń oraz wskazanie właściwego sądu lub innego organu prowadzącego rejestr, a w przypadku oddziału lub głównego oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń również nazwę i siedzibę jednostki macierzystej,
- 2) wskazanie okresu objętego sprawozdaniem finansowym, podanie powodu, jeżeli sprawozdanie finansowe sporządzone jest za okres inny niż rok obrotowy,
- 3) wskazanie, że sprawozdanie finansowe zawiera dane łączne, jeżeli w skład zakładu ubezpieczeń wchodzi wewnętrzną jednostki organizacyjne sporządzające samodzielnie sprawozdania finansowe,
- 4) wskazanie, czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania przez zakład ubezpieczeń działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości oraz czy nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności,
- 5) w przypadku sprawozdania finansowego sporządzanego za okres, w ciągu którego nastąpiło połączenie jednostek lub przeniesienie portfela ubezpieczeń lub przeniesienie portfela reasekuracji, wskazanie, że jest to sprawozdanie finansowe sporządzone po połączeniu lub po przeniesieniu portfela ubezpieczeń lub przeniesieniu portfela reasekuracji, oraz wskazanie w przypadku połączenia zastosowanej metody rozliczenia,
- 6) dokonane w ciągu roku obrotowego zmiany zasad rachunkowości, w tym metod wyceny, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia, jeżeli wywierają one istotny wpływ na sprawozdanie finansowe, ze wskazaniem spowodowanej tymi zmianami różnicy w wyniku finansowym,
- 7) dokonane w stosunku do poprzedniego sprawozdania finansowego zmiany sposobu sporządzania sprawozdania finansowego, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia i skutkami w zakresie przedstawiania sytuacji majątkowej i finansowej zakładu ubezpieczeń,
- 8) informacje o:
 - a) rodzaju popełnionego błędu podstawowego,
 - b) kwocie korekty dotyczącej bieżącego roku obrotowego,
 - c) kwocie korekty dotyczącej okresów wcześniejszych, jeżeli zakład ubezpieczeń dokonał korekty błędu podstawowego,
- 9) informacje o znaczących w zakładzie ubezpieczeń zdarzeniach, które wystąpiły po dniu bilansowym i nie zostały uwzględnione w sprawozdaniu finansowym,
- 10) informacje o znaczących w zakładzie ubezpieczeń zdarzeniach dotyczących lat ubiegłych, które zostały ujęte w sprawozdaniu finansowym roku obrotowego,
- 11) informacje o znaczących zdarzeniach dotyczących roku obrotowego mających wpływ na istotną zmianę struktury pozycji bilansowych oraz wyniku finansowego,
- 12) dane liczbowe zapewniające porównywalność danych sprawozdania finansowego za rok poprzedzający ze sprawozdaniem za rok obrotowy.

.Informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego zakładu reasekuracji obejmuje wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia .

13) do wprowadzenia do sprawozdania finansowego zakładu reasekuracji przepisy ust I pkt 1-4 oraz ust I pkt 6-12 stosuje się odpowiednio.

14) w przypadku sprawozdania finansowego sporządzanego za okres, w ciągu którego nastąpiło połączenie jednostek lub przeniesienie portfela reasekuracji, wskazanie, że jest to sprawozdanie finansowe sporządzone po połączeniu lub po przeniesieniu portfela reasekuracji, oraz wskazanie w przypadku połączenia zastosowanej metody rozliczenia.

II. W dodatkowych informacjach i objaśnieniach ujawnieniu podlegają informacje niezbędne do lepszego zrozumienia sytuacji finansowej i majątkowej, a także wyniku finansowego oraz wypłacalności zakładu ubezpieczeń, w szczególności:

1) w odniesieniu do lokat zakładu ubezpieczeń:

a) przyporządkowanie lokat wymienionych w bilansie zakładu ubezpieczeń do:

- aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu,
- pożyczek udzielonych przez zakład ubezpieczeń i wierzycelności własnych nieprzeznaczonych do obrotu,
- aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności,
- aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży,

b) wartość nabycia (koszt wytworzenia) lokat - w przypadku gdy lokaty są wykazywane w bilansie w wartości godziwej, wartość godziwą lokat - w przypadku gdy lokaty są wykazywane w bilansie według wartości nabycia, wartość dotychczasowych odpisów - w przypadku lokat, których wartość uległa częściowo umorzeniu lub trwałej utracie wartości; w odniesieniu do lokat w nieruchomości wyceny ich wartości godziwej dokonuje się nie rzadziej niż raz na 5 lat,

c) lokaty jednostek powiązanych w podziale na: lokaty w jednostkach zależnych, lokaty w jednostkach współzależnych, lokaty w jednostkach stowarzyszonych oraz lokaty w jednostce dominującej - dla każdej jednostki odrębnie,

d) lokaty krajowe i zagraniczne, w tym znajdujące się na terenie Unii Europejskiej oraz pozostałe, z wyszczególnieniem papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na rynku regulowanym, papierów wartościowych z nieograniczoną zbywalnością, nienotowanych na giełdzie oraz nieznajdujących się w regulowanym obrocie pozagiełdowym, papierów wartościowych emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub organizacje międzynarodowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, oraz lokat emitowanych lub gwarantowanych przez jednostki samorządu terytorialnego,

e) lokaty w walutach obcych, jeżeli ich udział w lokatach ogółem jest istotny,

f) wyszczególnienie wartości pożyczek niezabezpieczonych polisami ubezpieczeniowymi, jeżeli ich udział jest istotny,

g) wyszczególnienie lokat ujętych w pozycji "pozostałe lokaty", jeżeli ich udział w lokatach ogółem zakładu ubezpieczeń jest istotny,

h) informacje o obciążeniu lokat ryzykiem zmiany stopy procentowej, a w szczególności informację o wcześniej przypadającym terminie wykupu lub wynikającym z umowy terminie przeszacowania wartości, a także o efektywnej stopie procentowej, jeżeli jej ustalenie jest zasadne,

i) informacje o obciążeniu lokat ryzykiem kredytowym, a w szczególności informację o oszacowanej maksymalnej kwocie straty, na jaką jednostka jest narażona, bez uwzględnienia wartości godziwej jakichkolwiek przyjętych lub poczynionych

- zabezpieczeń, w przypadku gdyby wierzyciel nie wywiązał się ze świadczenia, z podaniem informacji o koncentracji tego ryzyka,
- 2) w odniesieniu do depozytów u cedentów i retrocedentów:
 - a) depozyty złożone w kraju i depozyty złożone za granicą, w tym złożone na terenie Unii Europejskiej oraz poza,
 - b) depozyty złożone u jednostek powiązanych z zakładem ubezpieczeń,
 - 3) w odniesieniu do zobowiązań depozytowych wobec reasekuratorów i retrocesjonariuszy:
 - a) zobowiązania wyrażone w walutach obcych,
 - b) zobowiązania wobec jednostek powiązanych z zakładem ubezpieczeń,
 - 4) w zakresie zobowiązań podporządkowanych:
 - a) wartość poszczególnych pożyczek oraz waluty, w jakich zostały zaciągnięte,
 - b) warunki oprocentowania i terminy wymagalności pożyczek,
 - 5) w odniesieniu do należności i zobowiązań należy wykazać:
 - a) wartość należności i zobowiązań z tytułu reasekuracji biernej i retrocesji biernej,
 - b) wartość należności i zobowiązań z tytułu reasekuracji czynnej i retrocesji czynnej,
 - c) wartość odpisów aktualizujących należności według pozycji bilansu,
 - d) podział należności i zobowiązań według pozycji bilansu o pozostałym na dzień bilansowy przewidywanym umową okresie spłaty do 3 miesięcy (włącznie), powyżej 3 miesięcy do 1 roku (włącznie), powyżej 1 roku oraz wartość należności i zobowiązań przeterminowanych,
 - e) należności i zobowiązania wobec jednostek, których siedziba znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym na terenie Unii Europejskiej,
 - f) wykaz zobowiązań warunkowych oraz zobowiązań zabezpieczonych na majątku zakładu ubezpieczeń ze wskazaniem jego rodzaju, w tym odrębnie dotyczących jednostek powiązanych,
 - 6) dane dotyczące rachunkowości instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w tym opis zabezpieczeń, opis instrumentów finansowych wyznaczonych jako instrumenty zabezpieczające oraz zasady ich wyceny na dzień bilansowy,
 - 7) w odniesieniu do kapitałów własnych należy wykazać w informacji dodatkowej:
 - a) dane o strukturze własności kapitału podstawowego oraz liczbie i wartości nominalnej subskrybowanych akcji, z wyszczególnieniem akcji uprzywilejowanych,
 - b) propozycje podziału zysku lub pokrycia straty za rok obrotowy,
 - c) informacje o zmianach wartości dotacji kaucji dla oddziałów głównych oraz oddziałów zagranicznych, z uwzględnieniem stanu na początek roku obrotowego, zwiększeń i zmniejszeń w okresie sprawozdawczym oraz stanu na koniec roku obrotowego,
 - d) własne udziały nabyte, zbyte lub umorzone w okresie sprawozdawczym w przypadku towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych,
 - 8) w odniesieniu do zobowiązań z tytułu depozytów reasekuratorów:
 - a) zobowiązania wobec jednostek powiązanych i pozostałych,
 - b) zobowiązania wobec podmiotów, których siedziba znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym na terenie Unii Europejskiej oraz poza, określone w walucie polskiej oraz w walutach obcych,
 - 9) w odniesieniu do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych należy wykazać:
 - a) wartość rezerwy na ryzyka niewygaśnięte, niezależnie od jej wysokości,
 - b) wartość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia w podziale na klasy rachunkowe, w tym odrębnie wartość rezerw z tytułu szkód zaistniałych w okresie

- sprawozdawczym, wartość oszacowanych regresów, i odzysków i dotacji uwzględnionych w rezerwie i w rachunku wyników,
- c) w przypadku stosowania dyskont lub odpisów przy ustalaniu rezerwy na skapitalizowaną wartość świadczeń rentowych - odpowiednio w podziale na klasy rachunkowe, kwotę rezerw przed uwzględnieniem dyskont i odpisów, opis stosowanych metod, w szczególności stosowane stopy techniczne oraz kryteria przyjęte przy ustalaniu okresu, który upłynie do momentu całkowitej likwidacji szkody,
 - d) wartość jednostki rozrachunkowej ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych na dzień bilansowy oraz wartość zmiany w okresie sprawozdawczym - w przypadku ubezpieczeń działu I grupa 3,
 - e) wartość rezerwy na zwrot składek dla członków w przypadku towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych,
 - f) dane dotyczące rachunkowości instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w tym opis zabezpieczeń, opis instrumentów finansowych wyznaczonych jako instrumenty zabezpieczające oraz zasady ich wyceny na dzień bilansowy,
- 10) w odniesieniu do innych pozycji aktywów i pasywów należy wykazać kwoty, jeżeli ich udział w sumie bilansowej zakładu ubezpieczeń jest istotny,
- 11) w ubezpieczeniach na życie wartość składek przypisanych brutto w okresie sprawozdawczym w podziale na ubezpieczenia bezpośrednie oraz pośrednie, ze wskazaniem:
- a) składek indywidualnych (w tym z tytułu indywidualnej kontynuacji ubezpieczeń grupowych) oraz składek z ubezpieczeń grupowych,
 - b) składek jednorazowych (w tym składek bezterminowych) oraz składek okresowych,
 - c) składek z umów ubezpieczenia premiowych i bezpremiowych,
 - d) składek o charakterze kapitałowym, w tym: składek przeznaczonych na ubezpieczeniowy fundusz kapitałowy, w tym odrębnie, jeżeli ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, oraz składek z działu I grupa 1 z tytułu ubezpieczeń o charakterze lokacyjnym, ze wskazaniem części składek niezwiązanej z ochroną ubezpieczeniową,
 - e) w przypadku towarzystw ubezpieczeń wzajemnych wielkość składek z tytułu umów zawartych z osobami niebędącymi członkami towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, jak również wartość świadczeń wypłaconych brutto w okresie sprawozdawczym, saldo rozliczeń z tytułu reasekuracji biernej oraz koszty akwizycji i administracyjne w podziale na ubezpieczenia bezpośrednie i pośrednie,
- 12) w odniesieniu do ubezpieczeń majątkowych i osobowych składki brutto przypisane, składki brutto zarobione w okresie sprawozdawczym, odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto (w tym oddzielnie koszty likwidacji szkód i koszty poniesione w celu uzyskania dotacji oraz regresy i odzyski i dotacje), salda rozliczeń z tytułu reasekuracji oraz koszty akwizycji i koszty administracyjne w podziale na ubezpieczenia bezpośrednie i pośrednie według klas rachunkowych,
- 13) wielkość składek brutto z ubezpieczeń bezpośrednich z umów zawartych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zawartych na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej,
- 14) informacje o przebiegu procesów likwidacji szkód, w przypadku ubezpieczeń działu II w podziale na klasy rachunkowe - informacje o średnim czasie likwidacji szkody oraz informacje o wielkości szkód zaistniałych w okresie sprawozdawczym z tytułu umów ubezpieczenia zawartych w tym okresie (w tym odszkodowań i świadczeń wypłaconych z

- tytułu tych szkód oraz wielkość utworzonej na koniec roku rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia),
- 15) w zakresie rozliczeń podatkowych wykaz głównych pozycji różniących pozycję opodatkowania podatkiem dochodowym od wyniku finansowego brutto (w tym z tytułu działalności technicznej, z tytułu zysków i strat nadzwyczajnych), wysokość obciążającego wynik finansowy podatku dochodowego za dany rok obrotowy z podziałem na część bieżącą i część odroczoną, informacje o wartości aktywów i utworzonej rezerwy na odroczony podatek dochodowy, powstałych w związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do rozliczenia w przyszłości,
 - 16) w zakresie przychodów i kosztów działalności lokacyjnej wyodrębnienie przychodów i kosztów z lokat ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych, w tym odrębnie lokat, których ryzyko ponosi ubezpieczający,
 - 17) w odniesieniu do kosztów - wartość prowizji z działalności w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich zaliczonych do roku obrotowego, w tym: prowizje z tytułu akwizycji, prowizje z tytułu odnowienia polis, prowizje za inkaso składki oraz prowizje za obsługę umów ubezpieczenia; dane o strukturze: kosztów akwizycji, kosztów administracyjnych, kosztów likwidacji szkód i windykacji regresów, kosztów działalności lokacyjnej w podziale na koszty wewnętrzne i zewnętrzne, w tym:
 - a) koszty wewnętrzne, w tym zużycie materiałów i energii, koszty osobowe (wynagrodzenia, ubezpieczenia i inne świadczenia, amortyzacja i inne),
 - b) koszty zewnętrzne, w tym usługi obce (odrębnie prowizje, koszty reklamy),
 - 18) w przypadku gdy wielkości i kwoty są istotne (znaczące liczby lub konsekwencje dla zakładu ubezpieczeń), należy podać informacje o przychodach, kosztach i wynikach działalności zaniechanej w roku obrotowym lub przewidzianej do zaprzestania w roku następnym,
 - 19) informacje o wynagrodzeniach, łącznie z wynagrodzeniem z zysku, wypłaconych członkom zarządu i organów nadzorczych zakładu ubezpieczeń, a także o pożyczkach udzielonych tym osobom,
 - 20) informacje o transakcjach z członkami zarządu i organów nadzorczych zakładu ubezpieczeń oraz z jednostkami, w których są oni udziałowcami (akcjonariuszami) lub wspólnikami, jeżeli dysponują one, bezpośrednio lub pośrednio, prawem głosu wynoszącym co najmniej 33 % wszystkich praw głosu na zgromadzeniu wspólników (walnym zgromadzeniu akcjonariuszy),
 - 21) 21) informacje o transakcjach ze spółkami powiązanymi kapitałowo,
 - 22) .informacje o istotnych transakcjach (wraz z ich kwotami) zawartych przez zakład ubezpieczeń na innych warunkach niż rynkowe ze stronami powiązanymi - wraz z informacjami określającymi charakter tych transakcji. Informacje dotyczące poszczególnych transakcji mogą być zgrupowane według ich rodzaju, z wyjątkiem przypadku, gdy informacje na temat poszczególnych transakcji są niezbędne dla zrozumienia ich wpływu na sytuację majątkową, finansową i wynik finansowy zakładu ubezpieczeń,
 - 23) informacje o charakterze i celu gospodarczym zawartych przez zakład ubezpieczeń umów nieuwzględnionych w bilansie w zakresie niezbędnym do oceny ich wpływu na sytuację majątkową, finansową i wynik finansowy zakładu ubezpieczeń.

W dodatkowych informacjach i objaśnieniach ujawnieniu podlegają informacje niezbędne do lepszego zrozumienia sytuacji finansowej i majątkowej, a także wyniku finansowego oraz wypłacalności zakładu reasekuracji

- 24) Do zakładów reasekuracji przepisy ust II pkt 1 lit. a – lit. c, lit. e, lit. g – lit. i, ust II pkt. 2, ust II pkt. 4, ust II pkt. 5 lit. c – lit. f, ust II pkt. 6- 7 , ust II pkt. 9 lit. a- lit. c. oraz pkt. 9 lit. e- lit. f, ust II pkt. 10, ust II pkt. 15, ust II pkt. 18- ust II pkt. 23 stosuje się odpowiednio.
- 25) w odniesieniu do lokat zakładu reasekuracji ujawnieniu podlegają lokaty krajowe i zagraniczne, w tym znajdujące się na terenie Unii Europejskiej oraz pozostałe, z wyszczególnieniem papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na rynku regulowanym, papierów wartościowych z nieograniczoną zbywalnością, nienotowanych na giełdzie oraz nieznajdujących się w regulowanym obrocie pozagiełdowym, papierów wartościowych emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa,
- 26) w odniesieniu do należności i zobowiązań należy wykazać wartość należności i zobowiązań z tytułu retrocesji biernej,
- 27) w zakresie reasekuracji ubezpieczeń na życie należy wykazać wartość składek przypisanych brutto w okresie sprawozdawczym, ze wskazaniem składek z reasekuracji:
 - a) ubezpieczeń indywidualnych (w tym indywidualnej kontynuacji ubezpieczeń grupowych) oraz składek z ubezpieczeń grupowych,
 - b) ubezpieczeń ze składką jednorazową (w tym ubezpieczeń bezterminowych) oraz ubezpieczeń ze składką płatną okresowo,
 - c) umów ubezpieczenia premiowych i bezpremiowych,jak również wartość świadczeń wypłaconych brutto w okresie sprawozdawczym, saldo rozliczeń z tytułu retrocesji biernej,
- 28) w zakresie reasekuracji ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych należy wykazać: składki brutto przypisane, składki brutto zarobione w okresie sprawozdawczym, odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto (w tym oddzielnie koszty likwidacji szkód), salda rozliczeń z tytułu reasekuracji i retrocesji oraz koszty akwizycji i koszty administracyjne według klas rachunkowych,
- 29) w odniesieniu do kosztów należy wykazać dane o strukturze: kosztów akwizycji, kosztów administracyjnych, kosztów likwidacji szkód, kosztów działalności lokacyjnej w podziale na koszty wewnętrzne i zewnętrzne, w tym:
 - a) koszty wewnętrzne, w tym zużycie materiałów i energii, koszty osobowe (wynagrodzenia, ubezpieczenia i inne świadczenia, amortyzacja i inne),
 - b) koszty zewnętrzne, w tym usługi obce (odrębnie prowizje, koszty reklamy),

III. Informacja dodatkowa do skonsolidowanego sprawozdania grupy kapitałowej jednostek powiązanych powinna zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki dominującej, sporządzającej skonsolidowane sprawozdanie finansowe,
- 2) dane o strukturze własności kapitału podstawowego jednostki dominującej z wyodrębnieniem liczby i wartości akcji (udziałów) posiadanych przez jednostkę dominującą i jednostki powiązane; wykaz ten powinien zawierać także informacje o procencie udziałów lub akcji i informację o udziale w zarządzaniu oraz o zysku lub stracie tych spółek za ostatni okres sprawozdawczy,
- 3) wartość firmy oraz ujemną wartość firmy dla każdej jednostki objętej konsolidacją osobno, ze wskazaniem sposobu ich ustalenia oraz wysokości dotychczas dokonywanych odpisów amortyzacyjnych,
- 4) informacje liczbowe zapewniające porównywalność danych sprawozdania finansowego za rok poprzedzający ze sprawozdaniem finansowym za rok obrotowy,
- 5) dane liczbowe dotyczące spółek powiązanych kapitałowo z jednostką o:

- a) trwałych lokatach finansowych w tych spółkach,
 - b) wzajemnych należnościach i zobowiązaniach,
 - c) kosztach i przychodach z wzajemnych transakcji,
 - d) pozycjach pozabilansowych związanych z jednostkami powiązanymi,
 - e) innych danych, niezbędnych do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego,
- 6) w przypadku skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzanego za okres, w ciągu którego nastąpiło połączenie jednostki powiązanej:
- a) w przypadku rozliczenia metodą nabycia - nazwę i opis przedmiotu działalności spółki przejętej, liczbę, wartość nominalną i rodzaj akcji wyemitowanych w celu połączenia, cenę przejęcia, wartość aktywów netto według wartości godziwej spółki przejętej na dzień połączenia, wartość firmy lub ujemną wartość firmy i opis zasad jej amortyzacji, lub
 - b) w przypadku rozliczenia metodą łączenia udziałów - nazwę i opis przedmiotu działalności spółek, które w wyniku połączenia zostały wykreślone z rejestru, liczbę, wartość nominalną i rodzaj akcji wyemitowanych w celu połączenia, przychody i koszty, zyski i straty oraz zmiany w kapitałach własnych połączonych spółek za okres od początku roku obrotowego, w ciągu którego nastąpiło połączenie, do dnia połączenia,
- 7) informacje o wynagrodzeniu biegłego rewidenta lub podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, wypłaconym lub należnym za rok obrotowy odrębnie za:
- a) obowiązkowe badanie rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego,
 - b) inne usługi poświadczające,
 - c) usługi doradztwa podatkowego,
 - d) pozostałe usługi.

IV. W informacji dodatkowej dotyczącej poszczególnych pozycji sprawozdania grupy kapitałowej należy przedstawić informacje o:

- 1) wspólnych przedsięwzięciach, które nie podlegają konsolidacji metodą pełną lub praw własności, w tym:
 - a) nazwie, zakresie działalności wspólnego przedsięwzięcia, procentowym udziale, wspólnie posiadanych aktywach oraz zaciągniętych zobowiązaniach, w tym również warunkowych,
 - b) dochodach otrzymanych ze wspólnego przedsięwzięcia i kosztach związanych z nimi,
- 2) wynagrodzeniach, łącznie z wynagrodzeniem z zysku, wypłaconych członkom zarządu i organów nadzorczych spółek kapitałowych,
- 3) pożyczkach udzielonych członkom zarządu i organów nadzorczych spółek kapitałowych,
- 4) transakcjach:
 - a) z członkami zarządu i organów nadzorczych zakładu ubezpieczeń oraz , a także z osobami będącymi małżonkami lub osobami faktycznie pozostającymi we wspólnym pożyciu, krewnymi lub powinowatymi do drugiego stopnia, przysposobionymi lub przyspasabiającymi , osobami związanymi z tytułu opieki lub kurateli w stosunku do którejkolwiek z osób będących członkami zarządu i organów nadzorczych zakładu ubezpieczeń, pozostającymi z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym) z jednostkami, w których udziałowcami (akcjonariuszami) lub współnikami są osoby wymienione w lit. a, jeżeli dysponują one, bezpośrednio lub pośrednio, prawem głosu wynoszącym co najmniej 33 % wszystkich praw głosu na zgromadzeniu współników (walnym zgromadzeniu akcjonariuszy),
- 5) 5) transakcjach ze spółkami powiązanymi kapitałowo, które nie są objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym,.

- 6) istotnych transakcjach (wraz z ich kwotami) zawartych przez zakład ubezpieczeń, będący jednostką dominującą lub przez inne jednostki objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym na innych warunkach niż rynkowe ze stronami powiązanymi, z wyjątkiem transakcji dokonywanych wewnątrz grupy kapitałowej - wraz z informacjami określającymi charakter tych transakcji. Informacje dotyczące poszczególnych transakcji mogą być zgrupowane według ich rodzaju, z wyjątkiem przypadku, gdy informacje na temat poszczególnych transakcji są niezbędne dla zrozumienia ich wpływu na sytuację majątkową, finansową i wynik finansowy grupy kapitałowej,
- 7) informacje o charakterze i celu gospodarczym zawartych przez zakład ubezpieczeń, będący jednostką dominującą lub przez inne jednostki objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym umów nieuwzględnionych w skonsolidowanym bilansie w zakresie niezbędnym do oceny ich wpływu na sytuację majątkową, finansową i wynik finansowy grupy kapitałowej.

ZAŁĄCZNIK Nr 5

ZAKRES INFORMACJI DO SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ

Sprawozdanie z działalności zakładu ubezpieczeń powinno obejmować:

- 1) informacje o wydarzeniach zaistniałych w roku obrotowym, które w sposób istotny wpłynęły na stan majątkowy i sytuację finansową zakładu ubezpieczeń,
- 2) informacje o przewidywanym rozwoju zakładu ubezpieczeń,
- 3) wskazanie czynników ryzyka prowadzonej działalności i opis możliwych jej zagrożeń,
- 4) przedstawienie aktualnej i przewidywanej sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń dotyczącej struktury sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, rentowności działalności lokacyjnej, wielkości kosztów prowadzenia działalności ubezpieczeniowej, wielkości utworzonych na koniec roku obrotowego rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, stanu pokrycia marginesu wypłacalności oraz kapitału gwarancyjnego środkami własnymi, jak również stanu pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odpowiednimi aktywami.

ZAKRES INFORMACJI DO SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI ZAKŁADU REASEKURACJI

Sprawozdanie z działalności zakładu reasekuracji powinno obejmować:

- 1) informacje o wydarzeniach zaistniałych w roku obrotowym, które w sposób istotny wpłynęły na stan majątkowy i sytuację finansową zakładu reasekuracji,
- 2) informacje o przewidywanym rozwoju zakładu reasekuracji,
- 3) wskazanie czynników ryzyka prowadzonej działalności i opis możliwych jej zagrożeń,
- 4) przedstawienie aktualnej i przewidywanej sytuacji finansowej zakładu reasekuracji dotyczącej zawieranych umów reasekuracji, rentowności działalności lokacyjnej, wielkości kosztów prowadzenia działalności reasekuracyjnej, wielkości utworzonych na koniec roku obrotowego rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, stanu pokrycia marginesu wypłacalności oraz kapitału gwarancyjnego środkami własnymi, jak również stanu pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odpowiednimi aktywami.

ZAŁĄCZNIK Nr 6

METODY TWORZENIA REZERWY NA WYRÓWNANIE SZKODOWOŚCI W UBEZPIECZENIACH GRUPY 14 DZIAŁU II

Metoda nr 1

1. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany utworzyć rezerwę na wyrównanie szkodowości dla ryzyk z grupy 14. Rezerwa ta jest przeznaczona na pokrycie ujemnego wyniku technicznego w grupie 14 w danym roku obrotowym.

2. Powyższą rezerwę zwiększa się w każdym roku obrotowym o 75 % dodatniego wyniku technicznego w grupie 14, nie więcej jednak niż o wielkość równą 12 % składki przypisanej na udziale własnym w grupie 14, aż do osiągnięcia wielkości 150 % największego zbioru składki na udziale własnym w grupie 14 w ciągu roku obrotowego w ostatnich 5 latach obrotowych.

Metoda nr 2

1. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany utworzyć rezerwę na wyrównanie szkodowości dla ryzyk z grupy 14. Jest ona przeznaczona na pokrycie ujemnego wyniku technicznego w grupie 14 w danym roku obrotowym.

2. Minimalna wielkość powyższej rezerwy wynosi 134 % średniego zbioru składki na udziale własnym z ubezpieczeń bezpośrednich i pośrednich w grupie 14 w ciągu roku obrotowego w ostatnich 5 latach obrotowych.

3. Powyższą rezerwę zwiększa się w każdym roku obrotowym o 75 % dodatniego wyniku technicznego w grupie 14, aż do osiągnięcia wielkości opisanej w ust. 2.

Metoda nr 3 (metoda aktuarialna)

1. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany utworzyć rezerwę na wyrównanie szkodowości dla ryzyk z grupy 14. Jest ona przeznaczona na pokrycie wyższego niż przeciętny współczynnika szkodowości w grupie 14 w danym roku obrotowym.

2. Powyższą rezerwę zwiększa się w każdym roku obrotowym, w którym współczynnik szkodowości jest mniejszy od średniego współczynnika szkodowości w okresie odniesienia, o kwotę równą iloczynowi składki zarobionej w danym roku w grupie 14 przez różnicę między średnim współczynnikiem szkodowości w okresie odniesienia oraz współczynnikiem szkodowości w danym roku, aż do osiągnięcia wymaganej wielkości tej rezerwy.

3. Wymagana wielkość rezerwy na wyrównanie szkodowości równa jest iloczynowi sześciokrotności standardowego odchylenia z próby współczynnika szkodowości w kolejnych latach obrotowych okresu odniesienia przez kwotę składki zarobionej w danym roku w grupie 14.

4. Powyższą rezerwę zmniejsza się w każdym roku obrotowym, w którym współczynnik szkodowości jest większy od średniego współczynnika szkodowości w okresie odniesienia, o kwotę równą iloczynowi składki zarobionej w danym roku w grupie 14 przez różnicę między współczynnikiem szkodowości w danym roku oraz średnim współczynnikiem szkodowości w okresie odniesienia.

5. Niezależnie od przebiegu szkodowości oraz przed uwzględnieniem korekty rezerwy na wyrównanie szkodowości w danym roku rezerwę zwiększa się w każdym roku obrotowym o 3,5 % wymaganej wielkości tej rezerwy, aż do osiągnięcia wymaganej wielkości tej rezerwy.

6. Okres odniesienia wynosi nie mniej niż 15 lat oraz nie więcej niż 30 lat. Rezerwy na wyrównanie szkodowości dla ryzyk grupy 14 nie tworzy się, jeśli w każdym roku w okresie odniesienia zakład ubezpieczeń nie wykazał ujemnego wyniku technicznego w grupie 14.

7. Wymagana wielkość rezerwy na wyrównanie szkodowości oraz kwoty jej zmniejszeń powinny być zredukowane, jeśli z analizy średniego współczynnika szkodowości i współczynnika kosztów w okresie odniesienia wynika, że w składce skalkulowany jest narzut bezpieczeństwa.

8. Wszystkie obliczenia odnoszą się do wpływów i kosztów na udziale własnym.

9. Przez pojęcie "współczynnik kosztów" rozumie się stosunek kosztów działalności ubezpieczeniowej i pozostałych kosztów technicznych na udziale własnym (poz. VII i VIII technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych - załącznik nr 3 do ustawy) do składki zarobionej.

Metoda nr 4 (metoda aktuarialna)

1. Zakład ubezpieczeń ma obowiązek utworzyć rezerwę na wyrównanie szkodowości dla ryzyk grupy 14. Jest ona przeznaczona na pokrycie wyższego niż przeciętny współczynnika szkodowości w grupie 14 w danym roku obrotowym.

2. Powyższą rezerwę zwiększa się w każdym roku obrotowym, w którym współczynnik szkodowości jest mniejszy od średniego współczynnika szkodowości w okresie odniesienia, o kwotę równą iloczynowi składki zarobionej w danym roku w grupie 14 przez różnicę między średnim współczynnikiem szkodowości w okresie odniesienia oraz współczynnikiem szkodowości w danym roku, aż do osiągnięcia wymaganej wielkości tej rezerwy.

3. Maksymalna wymagana wielkość rezerwy na wyrównanie szkodowości równa jest iloczynowi sześciokrotności standardowego odchylenia z próby współczynnika szkodowości w okresie odniesienia przez kwotę składki zarobionej w danym roku w grupie 14.

4. Powyższą rezerwę zmniejsza się w każdym roku obrotowym, w którym współczynnik szkodowości jest większy od średniego współczynnika szkodowości w kolejnych latach obrotowych okresu odniesienia, o kwotę równą iloczynowi składki zarobionej w danym roku w grupie 14 przez różnicę między współczynnikiem szkodowości w danym roku oraz średnim współczynnikiem szkodowości w okresie odniesienia, aż do osiągnięcia minimalnej wymaganej wielkości tej rezerwy.

5. Minimalna wymagana wielkość rezerwy na wyrównanie szkodowości równa jest iloczynowi trzykrotności standardowego odchylenia z próby współczynnika szkodowości w kolejnych latach obrotowych okresu odniesienia przez kwotę składki zarobionej w danym roku w grupie 14.

6. Okres odniesienia wynosi nie mniej niż 15 lat oraz nie więcej niż 30 lat. Rezerwy na wyrównanie szkodowości dla ryzyk grupy 14 nie tworzy się, jeśli w każdym roku w okresie odniesienia zakład ubezpieczeń nie wykazał ujemnego wyniku technicznego w grupie 14.

7. Obie wymagane wielkości, maksymalna i minimalna, rezerwy na wyrównanie szkodowości oraz kwoty jej zmniejszeń powinny być zredukowane, jeśli z analizy średniego współczynnika szkodowości i współczynnika kosztów w okresie odniesienia wynika, że w składce skalkulowany jest narzut bezpieczeństwa oraz że współczynnik narzutu bezpieczeństwa jest równy co najmniej półtorakrotności standardowego odchylenia z próby współczynnika szkodowości w kolejnych latach obrotowych okresu odniesienia. Wymienione wielkości powinny być zredukowane poprzez pomnożenie ich przez iloraz półtorakrotności standardowego

odchylenia z próby współczynnika szkodowości w kolejnych latach obrotowych okresu odniesienia i współczynnika narzutu bezpieczeństwa.

8. Wszystkie obliczenia odnoszą się do wpływów i kosztów na udziale własnym.

9. Przez pojęcie "współczynnik kosztów" rozumie się stosunek kosztów działalności ubezpieczeniowej i pozostałych kosztów technicznych na udziale własnym (poz. VII i VIII technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych - załącznik nr 3 do ustawy) do składki zarobionej.

ZAŁĄCZNIK Nr 7

METODA OBLICZENIA WYSOKOŚCI ŚREDNIEJ WAŻONEJ STOPY ZWROTU Z LOKAT STANOWIĄCYCH POKRYCIE REZERW TECHNICZNO- UBEZPIECZENIOWYCH W OSTATNICH 3 LATACH OBROTOWYCH

1. Wysokość średniej ważonej stopy zwrotu (K) z lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ostatnich 3 latach obrotowych poprzedzających dany rok (S) oblicza się w sposób następujący:

$$K = 50 \% \times K1 + 30 \% \times K2 + 20 \% \times K3,$$

gdzie

K1, K2, K3 - oznaczają stopy zwrotu z inwestycji całości lokat stanowiących pokrycie wszystkich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalanych przy użyciu stóp technicznych - z wyłączeniem rezerw odnoszących się do umów ubezpieczenia, o których mowa w § 473 ust. 6 rozporządzenia - w kolejnych latach, przy czym K1 odnosi się do roku S-1, K2 do roku S-2, a K3 do roku S-3.

W przypadku gdy zakład ubezpieczeń działa krócej niż 3 lata, powyższy wzór stosuje się odpowiednio, przy czym dla okresu dwuletniego wagi wynoszą 65 % dla roku ostatniego i 35 % dla przedostatniego.

Jeżeli wynik obliczenia przeprowadzonego zgodnie z powyższym wzorem jest liczbą ujemną, to wysokość średniej ważonej stopy zwrotu K wynosi 0.

2. Stopę zwrotu z lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w danym roku obrotowym oblicza się zgodnie z wzorem:

$$\text{stopa zwrotu} = [2 \times L / (A+B-L)] \times 100 \%,$$

gdzie:

L - oznacza przychody z inwestycji całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pomniejszone o koszty działalności lokacyjnej w roku obrotowym,

A - oznacza wartość całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według stanu na początek roku obrotowego,

B - oznacza wartość całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według stanu na koniec roku obrotowego.

ZAŁĄCZNIK Nr 8

SPOSÓB USTALANIA WYSOKOŚCI MAKSYMALNEJ STOPY TECHNICZNEJ

1. Wysokość maksymalnej stopy technicznej (J) w danym roku obrotowym (R) oblicza się w sposób następujący:

$$J = 60 \% * (50 \% * I1 + 30 \% * I2 + 20 \% * I3),$$

gdzie

I1, I2, I3 - oznaczają średnie ważone roczne rentowności obligacji Skarbu Państwa o stałym oprocentowaniu, z okresem wykupu nie krótszym niż 8 lat, uzyskane na rynku pierwotnym, w ostatnich 3 latach, przy czym I1 oznacza rentowność w roku R-1, I2 rentowność w roku R-2, a I3 rentowność w roku R-3.

2. Przez określenie "średnia ważona roczna rentowność obligacji Skarbu Państwa" rozumie się średnią ważoną rentowności uzyskanych na pierwotnych przetargach w odpowiednim roku, gdzie wagami są wartości nominalne sprzedanych obligacji na poszczególnych przetargach.